

મસ્લાકે આ'લા હજરત જિંદાબાદ !
مَنْ يُرِدُ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُفَقِّهُ فِي الدِّينِ

બેહાર શરી યુનિટ

બાડાટે રાતો રાત

(માર્ગ-૮)

:: ઉર્દૂમાં મૂળ લેખક ::

હજરત અલ્લામા હકીમુલ ઉમ્મત, ફકીહે આ'ઝમ, ફષે સુન્નિયત હજરત મૌલાના
شાહ અબુલ ઉલા અમજદઅલી આ'ઝમી, ફાદરી રાફી

:: અનુવાદકો ::

હજરત અલ્લામા સૈયદ અલહાજ પીર ફિમરુદીન એ. પીરજાદા સાહબ (કારંટવી)

મર્હૂમ હાજ ડૉસુભાઈ કે. પહોંચીયા, નકશબંદી, મુજદિદી (મોડાસ્વી)

પ્રકાશક

સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી (ઇદ્યાદરા શાખા)

C/o. ફિયુઝાને રાજા મંજિલ, મુા. પો. દયાદરા, તા. જિ. : ભરૂચ,
પિન. ૩૬૨૦૨૦ ફોન. : (૦૨૬૪૨) ૨૮૦૦૧૧, ૨૮૦૧૯૨,
૨૮૦૨૮૮ મો. : ૯૪૨૭૪૬૪૪૧૧

Email : anjuman2006@hotmail.com

إِسْمُ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْأَصْلُوٰةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 وَعَلَى آلِكَ وَآضْحَابِكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

સર્વ નક્કુ પકાશકને સ્વાધિન

કિતાબનું નામ	: બહારે શરીઅત (ભાગ આઠમો)
ઉદ્દ્દેશ્યમાં મૂળ લેખક	: હજરત અલ્લામા હકીમુલ ઉમ્મત, ફકીહે આ'ઝમ, ફથ્રે સુન્નિયત મૌલાના શાહ અબુલ ઉલા અમજદઅલી આ'ઝમી, કાદરી રજવી <small>رَجِفَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ</small>
અનુવાદકો	: (૧) હજરત અલ્લામા સૈયદ અલ્હાજ પીર ફરુદ્દીન એ. પીરગાદા સાહબ (કારંટવી) (૨) મર્દૂમ હાજુ ડોસુભાઈ કે. પહોચીયા નક્શબંદી, મુજફિદી (મોડાસ્વી)
પેણુસ	: ૧૦૦ ★ કિંમત : ★ નકલ : ૨૦૦૦
પકાશન વર્ષ	: ૬ રજબુલ મુરજજબ, હિ.સ. ૧૪૩૦ અંગ્રેજી તા. ૨૮-જુન-૨૦૦૯, વાર : સોમવાર
પાસ્તિસ્થાન	: સુણી દા'વતે ઈસ્લામી (દયાદરા શાખા) મુા.પો. દયાદરા, તાલુકા & જિલ્લા : ભરૂચ પિન.૭૮૨૦૨૦, ફોન : (૦૨૬૪૨) (ઓફિસ)૨૮૦૦૧૧, (ઘર) ૨૮૦૧૬૨, ૨૮૦૨૮૨ મો. ૯૪૨૭૪૬૪૪૧૧, Email : anjuman2006@hotmail.com

પકાશક

સુણી દા'વતે ઈસ્લામી (દયાદરા શાખા)

C/o. ફયૂઝાને રાજા મંજિલ, મુા.પો. દયાદરા,
તાલુકા & જિલ્લા : ભરૂચ પિન.૭૮૨૦૨૦, ફોન : (૦૨૬૪૨) (ઓફિસ)૨૮૦૦૧૧,
(ઘર) ૨૮૦૧૬૨, ૨૮૦૨૮૨, મો. ૯૪૨૭૪૬૪૪૧૧

બહારે શરીઅત ભાગ - ૮

(ગુજરાતી)

અનુક્ષમણિકા

ક્રમ	વિષય	પેજનંબર
૧	તલાકનું બયાન	૧
૨	શરીહનું બયાન	૬
૩	ગેરમદખુલા	૧૧
૪	કિનાયાનું બયાન	૧૨
૫	ફિકદના આહકામો	૧૫
૬	તઅલીકનું બયાન	૨૪
૭	અલગતાનું બયાન	૨૮
૮	બીમારીની તલાક	૩૧
૯	રજઅતનું બયાન	૩૬
૧૦	હલાલાના મસાઈલ	૪૦
૧૧	ઇલાનું બયાન	૪૦
૧૨	ખુલ્ખાનું બયાન	૪૦
૧૩	જિહારનું બયાન	૪૭
૧૪	કફ્ફારાનું બયાન	૪૮
૧૫	લઆનનું બયાન	૫૩
૧૬	ઈત્તીનનું બયાન	૫૮
૧૭	ઇદતનું બયાન	૭૧
૧૮	સોગનું બયાન	૭૬
૧૯	નસબનું બયાન	૮૦
૨૦	બાળક ઉછેરનું બયાન	૮૨
૨૧	નફકાનું બયાન	૮૬

ગુજરીશ : (બે બોલ)

અલ્લાહનો લાખલાખ શુકો અહેસાન છે કે તેના ઘારા હબીબ સત્ત્વલલાહો અલયહે વસત્ત્વમના સદકામાં બહારે શરીઅત ભાગ-૧ થી ઉરજૂ કર્યા પછી તેનો ભાગ-૮ મો કે જે આપણી જિંદગીના મહત્વના ભાગ તલાક, શરીહ તલાક, ગેરમદખુલાની તલાક, કિનાયા (સંકેત) તલાક, સુપ્રત કરવું, તઅલીક, અપવાદ, બીમારની તલાક, રજાત, છલા (સોગંદ), ખુલ્ખ, જિહાર, (માં, બહેન વિગેરે કહેવું), તોહમત, અનીન (નામદ), છદ્રત, સોગ, નસબની સાબિતી, બાળકનો ઉછેર, નુફકો વિગેરેનું સવિસ્તર વર્ણન છે.

બહારે શરીઅત જેવી અનુપમ અજોડ ડિતાબ કે જે ઉર્દૂ ભાષામાં ૧૭ ભાગમાં છે તેનાથી ઉર્દૂ ભાષા ન જાણનાર ભાઇઓ વંચિત હતા જેથી તેનો સરળ ગુજરાતી ભાષામાં અનુવાદ કરી મુસિલિમ સમાજ સમક્ષ મુકવામાં અમો ગર્વ અનુભવીએ છીએ કે અલ્લાહ ત્યાલાએ આવી મહત્વની દીની જિદમત અમારા ભાગ્યમાં લખી દિધી.

બહારે શરીઅત ભાગ-૮ ડિકાહ ની ડિતાબ હોવાથી તેમાં મજહબી પરિભાષાવાળા અરબી શબ્દોનો સરળ ગુજરાતી અનુવાદ કરવું બહુ જ મુશ્કેલ કામ છે કે તેના યોગ્ય શબ્દો ગુજરાતી ભાષામાં મળતા નથી તે છતાં અમોએ શક્ય હોય ત્યાં સુધી સમજાવવાની કોરીશ કરી છે તે છતાં જો કોઈ અધરા શબ્દો સમજમાં ન આવે તો આપના ગામના કોઈ આલિમ સાહેબને પૂછી લેવા, અને આ માટે અમને મજબૂર સમજવા.

આ ડિતાબ મૌઘાખર્ય કોમ્પ્યુટર સિસ્ટમ પર તૈયાર કરાવી ઓફસેટ પર છપાવી છે, મુફકરિડીંગ પર પૂરેપુરુંધ્યાન આપવામાં આવ્યું છે તે છતાં જો કોઈ ભૂલ રહી ગયું હોય તો માફ કરશો અને અમારા ધ્યાન પર લાવશો કે જેથી બીજી આવૃત્તિમાં સુધારી લાય શકાય.

આજ સુધીના ભાગ-૧ થી ૭ માં વાચક બિરાદરોનો ભરપૂર સહકાર મળ્યો છે ભાગ-૧ ની તો ચાર આવૃત્તિઓ બહાર પડી ગઇ છે. ભાગ-૨ ની તથા ત્રણની બેબે આવૃત્તિઓ બહાર પડી છે એ જ તેની મકબુલિયતની સાબિતી છે. મુસ્લિમ બિરાદરો જો આવા દીની સાહિત્યની કદર કરશે અને ઉત્સાહ ભેર ખરીદતા રહેશે તો દીની સાહિત્ય ને છપાવનાર સંસ્થાઓને પ્રોત્સાહન મળતું રહેશે અને અવામને નિર્ભેણ શુદ્ધ દીની સાહિત્ય પહોંચતુ રહેશે જે મુસ્લિમ સમાજના ચારિત્રને પાક સાફ રાખવામાં સહાયક થશે અને ચારિત્ર વિનાશક ગંદા સાહિત્ય થી બચવા માટે પ્રેરણાર્થ્ય બનશે.

અલ્લાહ ત્યાલા મુસ્લિમ ભાઈઓને દીની સાહિત્ય વાંચવાનો તથા તેના પર અમલ કરી આખેરતની જિંદગી બનાવવાનો શોખ અતા કરે..... આમીન

તા. ૧/૭/૮૪

ફક્ત નાચીઝ દુઆ ગીરાં

જનાભ મૌલાના હાજ પીરકમરુદીન એ. પીરજાદા

(અશરફી કારંટવી)

મુ. કારંટા તા. લુણાવાડા. જી. પંચમહાલ

જનાભ દોસ્ત મોહંમદ (ડેસુભાઈ) કે. પહોંચીયા

(નકરબંદી, મુજદેદી- મોડાસ્વી)

C/O. એચ. ડી. પહોંચીયા

જમાલવાવ ભાગોળ, નૂરે મોહમ્મદી સોસાયટી,

મુ. મોડાસા. (જી. સાબરકાંઠા)

બલરે શરીરાત ભાગ-૮ ના અધ્યા શબ્દોની સમજૂતી

પેજ	શબ્દ	ભાવાર્થ
૬	દ્યાનતન	અલ્લાહની નજીક હમાનદારી સાથે જો સાચો છે તો તલાક થશે નહીં.
૬	કદાઅન	કાજીના નજીદીક અથવા મુફતીના નજીદીક નો ફેસલો
૨૦	કુઝૂલી	જે શખ્સ બંનેના નિકાહની દરમિયાન વાસતો હોય અને વડીલ હોય.
૨૪	આદતન	સામાન્યત જેનું હોવું શક્ય હોય.
૨૪	ઇઝાફત	તલાકનો સંબંધ પોતાની ઔરત તરફ કરવું, સ્પષ્ટતાથી હોય કે સંકેત-ઇશારાથી
૨૬	બિદા	આ તલાક નો એક પ્રકાર છે જેનું બધાન ફિકલી અહ્કામ ના પ્રકરણમાં આવી ગયું છે.
૩૨	તખર્જા	બધીસ કરવું
૪૦	વતી બીશશુભદ	શંકા સાથે સોહબત કરવું. દા.ત. પારકી સ્ત્રીને પોતાની પત્ની સમજીને સોહબત કરવું.
૪૩	મરાહિક	જે બાલિગ થવાના નિકટ હોય.
૫૦	ખ્યાર	ઇખ્ટેખ્યાર - અધિકાર.
૬૦	ઉમ્મેવલદ	તે દાસી જેની ઔલાદ તેના આકાના નુલ્ફાથી પૈદા થઈ હોય.
૬૦	મુદબેર	તે ગુલામ જ્યારે કે આકા કહે કે જ્યારે હુ મરી જાઉ તો તુ આગાદ છે અથર્ત જે આકાના મૃત્યુ પછી આગાદ થઈ જાય.
૬૦	મકાતિભ	આં તે ગુંઠ્ઠામ છે જેની આજાદી કોઇ નિશ્ચિવત રકમ પર આધારિત હોય.
૬૪	તગડીર	વાસાર કુરુવું અને નરીઓ કરવું.
૭૩	શુભતન	શંકાના કારણો.
૭૪	મુતદાખિલ	એક સાથે છદ્દતનું પુરુંકરવું, જુદાછ વગર.

નોંધ : આ સિવાય જે અધ્યા શબ્દો વાંચકની સમજમાં ન આવે તે કોઇ આલિમ ને પૂછી લે અને તે શબ્દો પેજ નંબર સાથે અમને લખી મોકલે તો બીજી એડીશન માં ઉમેરો કરી લેવામાં આવશે.

અહિરે શરીરાત

(ભાગ આઠમો)

બિસ્મિલ્હાહિરહમાનિરહીમ

નહમદેહ વ નુસલ્લી અલા રચ્છૂલેહિલ-કરીમ

તલાક નું બયાન

અહિલાહ અજગ વ જલ્દ ફરમાવે છે,
“અતાલાકે મર્દતાને ફિદમાદુન બે માયુરફિન અવ તરીકુમ-
બે અહેસાન.”

(અર્થ:) તલાક(જેના પછી રજાતથા શકે)ને વખત સુધી
છે. પછી ભલાઈ સાથે રોકી લેવું છે અથવા
નેકોઈની(ભલાઈ)સાથે છોડી દેવું. અને ફરમાવે છે:-

કિન તલ્લકલા ફલા તહિલ્લો લખુમિમ બઅદ્દે
હતા તાંકણ ગોજન ગૈરહુ કિન તલ્લકલા ફલા જોનાદ
અહેરેમાંય પતગાજ આ છનજનના અંય યોકીમા હેઠુલ્લાહે.
વતિલ્ક હેઠુલ્લાહે.....

પછી જો ગ્રીઝ તલાક આપે તો તેનાપછી રે
ઓરત તેના માટે હલાલ થશેનહી જ્યાં સુધી બીજી પતિથી
નિકાહ ન કરીલે, પછી જો બીજા પતિએ તલાક આપી
દીધીઠો તે બને પર ગુનોહ નથી કે, બને પરસ્પર નિકાહ
કરીલે, જો એ ગુમાન હોયકે અહિલાહની હધેને કાયમ
રાખશે, અને આ અહિલાહ ની હધે છે તે લોકો માટે બયાન

કરે છે જે સમજદાર છે. અને ફરમાવે છે:- “વ ઇજા
તલ્લકલોમુ નિસાય ફબલગ્ન અજલહુન ફસેકોહુન બે
માયુરફિન અવ સર્ર હુ હુન બેમાયુરફ.....
..... (આપર સુધી) બેકુલે
શૈન અલીમ.”

(અર્થ :) અને જયારે તમે ઓરતોને તલાક આપો અને
તેમની સમય મર્યાદા પૂરી થવા લાગે તો તેમને ભલાઈ સાથે
ચોકીલો અથવા ખૂબી સાથે છોડી દો અને તેમને કસ્ટ
આપવા માટે ચોકોનહી, કે ડદથી આગળ વંધીજાવ, અને
જે એવું કરશે તેણે પોતાના પ્રાણ પર અત્યારાર કર્યા અને
અહિલાહની આયતો ને હઠો(મજાક) ન બનાવો, અને
અહિલાહની નેઅમત જે તમારા પર છે તેને યાદ કરો અને
તેણે તમારા પર જે ડિતાબ તથા હિકમત ઉતારી હતી,
નસીહત આપવા માટે, અને અહિલાહથી ડરતા રહો અને
જાણીલોકે અહિલાહ દરેક વસ્તુને જાણો છે, અને ફરમાવે છે:-
“વ ઇજા તલ્લકલોમુનિ - “ સાય ફબલગ્ન અજલહુન ફલ્લ
તમ્બદ્દોલુ, હુન લાતમ્બલમુન.”

(અર્થ): અને જ્યારે ઓરતોને તલાક આપો અને તેની સમય મર્યાદ પૂરી થઈ જાય તો હે અંતોના વાતીઓ તેમને પતિઓથી નિકાલ કરવાથી રોકોનછી, જ્યારે કે પરસ્પર શરઅ અનુસાર રજાંબંદ થઈ જાય, આ તેને નસીહત કરવામાં આવે છે જે તમારા પૈકી અલ્લાહ અને ક્યાપતના ટિવસ પર ઈમાન ધરવતો હોય. આ તમારા માટે અધિક સ્વચ્છ અને પવિત્ર છે, અને અલ્લાહ જાડો છે અને તમે જાણતા નથી.

હદીસો

હદીસ- (૧) :- દારકૃતની હજરત માઝ રદીયલ્લાહો અન્દોથી રિવાયત કરે છે કે, હુઝૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહો અલય હે વસ્તુમે ફરમાયું - અય માઝ, કોઈ વસ્તુ અલ્લાહે ગુલામ આજાદ કરવા કરતાં અધિક પસંદ યોગ્ય ધરતી પટપર પૈદા કરી નથી અને કોઈ વસ્તુ ધરતી પટપર તલાક કરતાં અધિક ના પસંદ પૈદા નથી કરી. (દારો કુત્તી)

હદીસ- (૨) :- અબુ દાઉદ ઈબ્ને ઉમર રદીયલ્લાહો અન્દોથી રિવાયત કરી કે, હુઝૂરે ફરમાયું કે સધળી હલાલ વસ્તુઓમાં ખુદાની નજીદીક અધિક ના પસંદ તલાક છે. (અબુ દાઉદ)

હદીસ- (૩) :- ઈમામ અહમદ જાબિર રદીયલ્લાહો અન્દોથી રાવી કે હુઝૂરે ફરમાયું કે ઈબ્લિસ (શયતાન) પોતાનું તમત પાણી પર બીજાવે છે અને પોતાના લશકર ને મોકલે છે અને સૌથી અધિક મરતબા (પદવી) વાળો તેના નજીદીક તે છે જેનો ફિલો મોટો હોય છે. તેઓ પૈકી એક આવીને કહે છે, મે આકૃય. ઇબ્લિસ કહે છે: તે કાંઈ કર્યું નથી, બીજો આવીને કહે છે: “મે પતિ અને પત્નીમાં જુદાઈ (વિચ્છિદ) નાખો દીધી.” તે તેને પોતાના નિકટ કરીલે છે અને કહે છે, હા, તુજ મારો સાચો ચેલો છે. (ઈમામ અહમદ)

હદીસ- (૪) :- તિરમિઝીએ અબુ ફુરૈદ રદીયલ્લાહો અન્દોથી રિવાયત કરી કે, હુઝૂરે ફરમાયું કે દરેક તલાક વાકેઅ (થઈજાય) છે. પરંતુ મઅતૂહ (અથાત ગાંડાની) ની અને તેની જેની બુધ્ય બ્રષ્ટ થઈ ગઈ અથાત જુનુનવાળાની.

હદીસ- (૫) :- ઈમામ અહમદ, તિરમિઝી, અબુ દાઉદ, ઈબ્ને માજ તથા ધરોમી સોબાન રદીયલ્લાહો

અન્દોથી રિવાયત કરે છે કે, રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહો અલયહે વસ્તુમે ફરમાયું: જે સ્ત્રી ક્રોઈ વાંધા વગર પતિથી તલાકનો સવાલ કરે તેના પર જનતાની ખૂશ્ય હરામ છે.

હદીસ- (૬) :- બુખારી તથા મુસ્લિમ અબ્દુલ્લાહ બિન ઉમર રદીયલ્લાહો અન્દોથી રિવાયત કરે છે કે, તેમણે પોતાના પત્ની ને ડેઝ (માસિક) ની હાલતમાં તલાક આપી દીધી હતી. હજરત ઉમર રદીયલ્લાહો અન્દોથે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહો અલયહે વસ્તુમથી આ બનાવનો ઉલ્લેખ કર્યો. હુઝૂરે તેના પર કોષ કર્યો અને એ ઈરશાદ ફરમાયો કે તેનાથી રજાત કરીલે અને રોકી રાખે, ત્યાં સુધી કે પાક થઈ જાય, પછી ડેઝ આવે અને પાક થઈ જાય, તે પછી જે તલાક આપવા ઈચ્છે તો પાકી ની હાલતમાં સંભોગથી પહેલા તલાક આપે.

હદીસ- (૭) :- નસાઈ એ, મહમુદબિન લુબેદ રદીયલ્લાહો અન્દોથી રિવાયત કરી કે, રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહો અલયહે વ સલ્લબ ને ખબર પહોંચી કે એક શાખે પોતાની પત્ની ને ત્રશ તલાકો એક સાથે આપી દીધી છે તે સાંભળીને ગુસ્સામાં આપ ઉલા થઈ ગયા અને ફરમાયું કે અલ્લાહની ડિતાબ (કુર્અન) થી ખેલ કરે છે, જેણે હું તમારા અંદર હજુ મોજુદ હું.

હદીસ- (૮) :- ઈમામ માલિક મોઅત્તામાં રિવાયત કરે છે કે, એક શાખે હજરત અબ્દુલ્લાહ બિન અબ્બાસ રદીયલ્લાહો અન્દોથી કહ્યું, મે પોતાની પત્નીને ૧૦૦ (સો) તલાકો આપી દીધી, આપ શું હુકમ આપોછો? આપે ફરમાયું કે, તારી પત્ની ત્રશ તલાકોથી બાઈન થઈ ગઈ અને સત્તાણું (૮૭) તલાક સાથે તેં અલ્લાહની આધતો સાથે ઠકો કર્યો. (ઈમામ માલિક)

તલાકના ફિક્હી અહ્કામો:

નિકાલથી ઓરત પતિની પાંબંદ થઈ જાય છે, આ પાંબંદી હઠાવી દેવાને તલાક કહે છે. અને તેના માટે કેટલાક શબ્દો મુકર્રર છે. જેનું બયાન આગળ આવશે તેના બે સ્વરૂપો છે એક એજ એજ વેળા નિકાલથી બાદાર થઈ જાય તેને “બાઈન” કહે છે. બીજું એક ઇદત પસાર થવાથી બાદાર થશે, તેને “રજીદ” કહે છે.

મર્યાદા- (૧) :- તલાક આપવું જાઈજ છે પરંતુ

શરીરી કારક વગર મના (નિષેધ) છે. અને શરીરી કારક હોય તો મુખાંડ (ઉચિત) બલ્કે કેટલીક હાલતોમાં મુસ્તલખ છે દા.ત ઓરત તેને અથવા બીજા ઓને કષ્ટ આપતી હોય અથવા નમાજ પઢતી નથી. અખુલ્લાહ બિન મસઉદરીયલ્લાહો અનંદો ફર્માવે છે કે, બે નમાજી ઔરતને તલાક આપી દઉ અને તેની મહેર માચ માથે બાકી હોય તે હાલત સાથે ખુદાના દરખબારમાં મારી પેશી (ખાજરી) થાય તો તે તેના કરતાં બહેતર (ઉત્તમ) છે કે, તેના સાથે જીવન વિત્તિકણ, અને કેટલીક સૂરતોમાં તલાક આપવું વાજિબ છે, દા.ત પતિ નામદ (નપુસક) છે અથવા હિજડો છે અથવા તેના પર કોઈએ જાદુ અથવા અમલકરી દીધો છે કે, સંભોગ કરવા માટે શક્તિમાન નથી અને તેના નિવારણની પણ કોઈ સુરત (ઉપાય) દેખાતો નથી કે આ હાલતમાં તલાક ન આપવું સખત તકલીફ પહોંચાડવું છે, (દુર્ભુખ્તાર વિગેર)

મસ્ફળા- (૨) :- તલાક ના ત્રણ પ્રકાર છે, (૧) ઉસન (૨) અહસન (૩) બિદ્દિ, જે તોહર (તેમુંદ જેમાં હેજ ન હોય) માં સંભોગ ન કર્યો હોય તેમાં એક રજી તલાક આપે અને છોડી રાખે તાં સુધી કે ઈદ્દત પસાર થઈજાય, આ અહસન છે. અને ગેર મખતૂઅહ (જેની સાથે સંભોગ કરેલ ના હોય) ને તલાક આપી ભલેહેજના દિવસોમાંજ આપી હોય અથવા મૌતુઅહ ને ત્રણ તોહરમાં ત્રણ તલાકો આપી, એ શરતે કે ન તે તોહરોમાં સંભોગ કર્યો હોય ન હેજમાં અથવા ત્રણ મહીનામાં ત્રણ તલાકો તે ઔરતને આપી જેને હેજ આવતું નથી, દા. ત ના બાલિગા અથવા ઉમલ (ગન) વાળી છે અથવા અયાસ (જે ઉમરમાં માસિક આવતું બંધ થઈ જાય છે) ની વયે પહોંચી ગઈ તો આ સધળા સ્વરૂપો “હસન તલાક” ના છે, ઉમલવાળી અથવા અયાસની વયવાળી ને સંભોગ પછી તલાક આપવામાં કરાહત નથી. એવીજરીઠે જોને તેનું વય નવ વર્ષથી ઓછું હોય તો કરાહત નથી. અને નવવર્ષ અથવા વધુ વયની છે પરતું ઉજુ હેજ આવ્યું નથી તો અફજલ એ છે કે સંભોગ તથા તલાકમાં એક મહીનાનું અંતર હોય, બિદ્દિ એ છે કે એક તોહરમાં બે અથવા ત્રણ તલાક આપી દે, ત્રણ વખતમાં અથવા બે વખતમાં અથવા એકજ વખતમાં, ભલે ત્રણવાર શાદ્કરે અથવા એમ કરી દીધું કે, તને ત્રણ તલાક અથવા એકજ તલાક આપી પરતું તે તોહરમાં સંભોગ કરી લીધો છે અથવા મૌતુઅહ ને હેજમાં તલાક આપી અથવા તોહરમાંજ તલાક આપી પરતું તેનાથી પહેલા જે હેજ આવ્યું

હતું તેમાં સંભોગ કર્યો હતો અથવા તે હેજમાં તલાક આપી હતી અથવા આ સધળી વાતો નથી પરતું તોહરમાં તલાકે બાઈન આપી,

(તોહર-પાકીની હાલત) (દુર્ભુખ્તાર વિગેર)

મસ્ફળા- (૩) :- હેજની હાલતમાં તલાક આપી તો રજાત (પાઈ ફેરવનુ) વાજિબ છે કે, તે હાલતમાં તલાક આપવું ગુનોહ હતું. જો તલાક આપવીજ છે તો આ હેજ પછી તોહર (પાકીની મુદ્દત) પસાર થઈ જાય પછી હેજ આપીને પાક થાય તો હવે તલાક આપી શકે છે. આ તે સમય છે કે સંભોગથી રજાત કરી હોય અને જો કાલ અથવા ચુંબન લેવા અથવા સંપર્યથી રજાત કરી હોય તો આ હેજ પછી જે તોહર છે તેમાં પણ તલાક આપી શકે છે, તેના પછી બીજા તોહરની પ્રતીક્ષાની હાજત નથી. (જવ હરણ વિગેર)

મસ્ફળા- (૪) :- મૌતુઅહ ને કહું તને સુન્નત અનુસાર બે અથવા ત્રણ તલાકો. જો તેને હેજ ચાલુ છે તો દરેક તોહરમાં એક ધાર્તિ થશે, (લાગુ પડશે) પહેલી તલાક તે તોહરમાં પડશે જેમી સંભોગ ન કર્યો હોય, અને જો એ શાદ્દત સમયે કલ્યો કે, પાક હતી અને તે તોહરમાં સંભોગ પણ કર્યો નથી તો એક તલાક તત્કાળ ધાર્તિ થશે અને જોતે સમયે તેને હેજ છે અથવા પાક છે પરતું આ તોહરમાં સંભોગ કરી લીધો છે તો હવે હેજ પછી પાક થાય પર પહેલી તલાક ધાર્તિ થશે, (લાગુ પડશે) અને ગેર મૌતુઅહ છે અથવા તેને હેજ આવતું નથી તો એક તલાક તત્કાળ ધાર્તિ થશે, ભલે ગેર મૌતુઅહ ને તે સમયે હેજ હોય, પછી જો ગેર મૌતુઅહ છે તો બાકીની તે સમયે ધાર્તિ થશે કે તેનાથી નિકાલ કરે, કેમકે પ્રથમ તલાકથીજ બાઈન થઈગઈ અને નિકાલમાંથી નિકળીગઈ. બીજી તલાક ભલે પ્રસંગ નરહથો અને જો મૌતુઅહ છે પરતું હેજ આવતું નથી તો બીજા મહીનામાં બીજી તલાક અને ત્રીજી મહીનામાં ત્રીજી તલાક ધાર્તિ થશે, અને જો આ કથનથી એ નિયત કરી કે ત્રીજો તલાક ઉમશાં પડીજાય અથવા દરેક મહીનાના આરંભમાં એક ધાર્તિ થાય તો આનિયત પણ સહીએ છે, (દુર્ભુખ્તાર) પરતું ગેર મૌતુઅહ માં એ નિયત કે દરેક મહીનાના આરંભમાં એક તલાક ધાર્તિ થાય, આ વાત બેકાર છે કે તે પહેલાથીજ બાઈન થઈ જશે. અને પ્રસંગ રહેશે નથી.

મસ્ફળા- (૫) :- તલાક માટે શરત એ છે કે પતિ આકિલ (ગાંડો ના હોય) બાલિગ (પુઞ્ચનવયનો) હોય.

ના બાલિગ અથવા ગાંડો ન પોતે તલાક આપી રાકે છે ન તેના તરફથી તેનો વાલી, પરંતુ જો નશાવાળા એ તલાક આપી તો ધારિત થઈ જશે કે તે અકલવાળાના હુકમમાં છે. અને નશો ભલે શરાબ પીવા થી હોયકે ભાંગ વિગરે કોઈ બીજી વસ્તુથી. અંજાણ ની તંદ્રામાં તલાક આપી દીધી તો પણ ધારિત થઈ જશે, તલાકમાં ઓરત તરફથી કોઈ શરત નથી ના બાલિગા હોય કે ગાંડો, વસ્તુત તલાક ધારિત થશે, (લાગુ પડી જશે) (દુર્ભુખ્તાર, આલમગીરી)

મસ્ફ્લા- (૬) :- કોઈ એ મજબૂર કરીને તેને નશો પીવડાવી દીધો અથવા ઈજાતેચરી (મૃત્યુ ના ભયની) હાલતમાં પીધો (દા. ત. તૃખાથી મરી રહ્યો હતો અને પાણી ન હતું) અને નશામાં તલાક આપી દીધી તો સાંદ્રિક એ છે કે ધારિત થશે નથી. (દુર્ભુખ્તાર)

મસ્ફ્લા- (૭) :- એ શરત નથી કે પુરુષ આગાદ હોય. ગુલામ પણ પોતાની પત્ની ને તલાક આપી રાકે છે. અને (ગુલામનો) માલિક તેની (ગુલામની) પત્ની ને તલાક આપી રાકતો નથી. અને એ પણ શરત નથી કે ખૂશીથી તલાક આપવામાં આવે બલ્કે શરર્થ નફરતની હાલતમાં પણ તલાક ધારિત થઈ જશે. (જવ હરહ વિગરે)

મસ્ફ્લા- (૮) :- તલાકના શબ્દો હજલ (મજાક) ની રીતે કહે અથવા તેનાથી બાજી અર્થાનો ઈરાદો કર્યો જે બની રાકતા નથી તો પણ તલાક થઈ ગઈ. એવીજ રીતે ઓછી અકલવાળાની તલાક પણ ધારિત છે અને ગાંડો, મજનુન જુનુનવાળો મુશ્કીત ના હુકમમાં છે. (દુર્ભુખ્તાર, રદ્દુલમુહતતાર)

મસ્ફ્લા- (૯) :- ગુંગા એ ઈશારાથી તલાક આપી તો તલાક થઈ ગઈ જ્યારેકે લખવું જાણતો ન હોય અને જો લખવું જાણ તો હોય તો ઈશારાથી તલાક થશે નથી. બલ્કે લખવાથી થશે. (ફત હુલ કદીર)

મસ્ફ્લા- (૧૦) :- કોઈ બીજો શબ્દ કહેવા ઈચ્છે છે, જીબથી તલાક શબ્દ નીકળી ગયો અથવા તલાક શબ્દ બોલ્યો પરંતુ તેનો અર્થ જાણતો નથી અથવા ભૂલથી કે ગફકત માં કહ્યું, આ સધણી હાલતમાં તલાક ધારિત થઈ (લાગુ પડી) ગઈ. (દુર્ભુખ્તાર)

મસ્ફ્લા- (૧૧) :- એવો બીમાર કે જેની બીમારી એટલી હદે ન પછોંચી હોય કે બુધ્ય ચાલી જાય,

તેની તલાક ધારિત છે, કાફિરની તલાક ધારિત અર્થાત જ્યારે કે મુસ્લિમાન પાસે મુકદમો રજુયાપ તો તલાક નો હુકમ આપશે (દુર્ભુખ્તાર)

મસ્ફ્લા- (૧૨) :- મજનુને હોશના સમયમાં કોઈ શરત પર તલાક આપી હતી અને તે શરત મુશ્કીના સમયમાં જોવામાં આવી તો તલાક થઈ ગઈ. ઘન-ત એમ કહ્યું હતું કે જોહું તે ધરમાં જાઉ તો તને તલાક છે અને હવે જુનુનની હાલતમાં તે ધરમાં ગયો તો તલાક થઈ ગઈ, હા, જો હોશના સમયમાં એમ કહ્યું હતું કે હું મજનુન (બેઠોશી ની હાલત) થઈ જાઉ તો તને તલાક છે, તો મજનુન-મુશ્કીત થવાથી તલાક થશે નથી. (દુર્ભુખ્તાર)

મસ્ફ્લા- (૧૩) :- મજનુન નામદ (નપુંસક) છે અથવા તેનું લીંગ કપાગેલું છે અથવા ઓરત મુસ્લિમાન થઈ ગઈ અને જુનુનવાળા ના માં બાપ ઈસ્લામથી મુનક્કિર છે તો આ હાલતોમાં કાજી (મુસ્લિમ ન્યાયિશ) વિચ્છેદ કરી દેશે અને આ વિચ્છેદ તલાક હશે. (દુર્ભુખ્તાર)

મસ્ફ્લા- (૧૪) :- સરસામ (મગજનો તાવ) તથા બરસામ (ફેફસામાં પાણી ભરાઈજવું) અથવા કોઈ બીજી બીમારીમાં જેમાં બુધ્ય ચાલી ગઈ અથવા મુશ્કીની હાલતમાં કે નિંદ્રામાં તલાક આપી દીધી તો ધારિત થશે નથી. એવીજ રીતે જો ગુર્સો એટલી હદનો હોય કે બુધ્ય ચાલી જાય (ભાન ભૂલીજાય) તો તલાક ધારિત થશે નથી. (દુર્ભુખ્તાર, રદ્દુલમુહતતાર) આજ કાલ બહુધા લોકો તલાક આપી બેસે છે, પાછળથી અફસોસ કરતા અને જાતજાતના બહાનાથી એવો ફતવો લેવા ઈચ્છે છે કે તલાક ધારિત ન થાય, એક ઉજર (કારણ) એ પણ હોય છે કે ગુસ્સામાં તલાક આપી હતી. મુક્તી એ એવાતનું ધ્યાન રખવું જોઈએ કે સર્વથા ગુસ્સાનો એતબાર નથી. સાધારણ ગુસ્સામાં તલાક થઈ જાય છે, તે હાલત કે ગુસ્સાથી બુધ્યચાલી જાય (પાગલ થઈ જાય) તે બાહું ફુર્લબ છે માટે જ્યાં સુધી તેની સાબિતી ન હોય કેવળ પ્રશ્ન પૂછનારના કણીદેવા પર વિશ્વાસ ન કરે. (સદરનશરીઅઙ્ગ)

મસ્ફ્લા- (૧૫) :- તલાકની સંખ્યામાં ઓરતનો લેલાજ રાખવામાં આવશે અર્થાત આજાદ ઓરત હોયતો ત્રણ તલાકો થઈ શકે છે, જો કે તેનો પતિ ગુલામ હોય અને બાંધી (દાસી) હોય તો તને બેજ તલાકો આપી શકાય છે, ભલે પતિ આજાદ હોય. (આમ્બુલ ફુતુબ)

મરસ્યલા- (૧૬) :- ના બાલિગની પત્ની મુસલમાન થઈ ગઈ અને પતિ પર કાજી એ, ઈસ્લામ રજૂકર્યા (ઇસ્લામ ની ઘવત આપી), જો તે સમજ દર છે અને ઈસ્લામથી ઈંડાર કરેતો તલાક થઈ ગઈ. (રદ્દુલમુહ્તાર)

લેખિત તલાકનાં મસાઈલ :

જ્ઞાનથી તલાકના શબ્દો કહ્યા નહીં પરંતુ કોઈ એવી વસ્તુ પર લખ્યા કે શબ્દો મસિધ્ય ન થતા હોય દા.ત. પાછી અથવા હવાપર તો તલાક થશે નહીં. અને જો એવી વસ્તુ પર લખે કે શબ્દો પ્રકટ થતા હોય, દા.ત. કાગળ અથવા પાટીયા વિગેરે પર અને તલાકની નિયતથી લખ્યા તો તલાક થઈ જશે, અને જો લખ્યેને મોકલ્યા અર્થાત એવી રીતે લખ્યું જેવી રીતે પત્રો લખવામાં આવે છે કે સાધારણ લકબો તથા આદાબ પછી પોતાનો મતલબ લખે છે, તો પણ તલાક થઈ ગઈ. બલ્કે જો તે પત્ર ન પણ મોકલ્યો તો પણ તે ખાલતમાં તલાક થઈ જશે અને તે તલાક લખતાની સાથેજ તલાક પડશે. અને તેજ સમયથી ઈદૃષ ગણશારો. અને જો એમ લખ્યું કે મારો આ પત્ર જ્યારે તને પછોંચે તને તલાક છે તો પત્નીને જ્યારે લખાણ પછોંચશે તે સમયે તલાક થશે, પત્ની બલે વાંચકે ન વાંચે અને માની લોકે પત્ની ને તલાક પછોંચીજ નહીં, દા.ત. તેણે મોકલી નહીં અથવા માર્જામાં ગુમ થઈ ગઈ તો તલાક થશે નહીં. અને જો આ લખાણ પત્નીના બાપને મળ્યું, તેણે ફારી નાખ્યું, છોકરી ને આપ્યું નહીં તો જો તે છોકરીના સધળા કામો માં અધિકાર કરે છે અને તે લખાણ તે શકેરમાં તને મળ્યું જ્યાં છોકરી રહે છે તો તલાક થઈ ગઈ. નહીં તો થશે નહીં. પરંતુ જ્યારે કે લખાણ આવવાની ખબર છોકરીને આપી અને તે ફાટેલું લખાણ પણ તને આપ્યું અને તે વાંચી શકાય તેમ છે તો તલાક ધર્ટિ થઈ (લાગુ પડી) જશે. (હર્રેમૃખતાર, આલમગીરી વિગેરે)

મરસ્યલા- (૧૮) :- કોઈ કાગળ ના ટુકડા પર તલાક લખી અને કરે છે કે મેં મરક (પ્રેક્ટીસ) ની રીતે લખ્યું છે તો કદાઅન (ફેલો કરવામાં) તનો કોલ વિશાસપાત્ર નથી. (રદ્દુલમુહ્તાર)

મરસ્યલા- (૧૯) :- બે ચીઠીઓ પર એમ લખ્યું છે કે જ્યારે મારું આ લખાણ તને પછોંચે, તને તલાક છે. અને પત્ની ને બંને ચીઠીઓ પછોંચી તો કાજી બે તલાકો નો

હુકમ આપરો. (રદ્દુલમુહ્તાર)

મરસ્યલા- (૨૦) :- બીજા પાસે તલાક લખાવીને મોકલી તો તલાક થઈ જશે. લખવાવાળાને કહું કે મારી પત્ની તલાક લખી દે તો આ તલાકનો ઈકરાર છે અર્થાત તલાક થઈ જશે, બલે તે ન લાભે. (રદ્દુલમુહ્તાર)

મરસ્યલા- (૨૧) :- જો ઔરત ને લખાણ ધ્વારા સુન્તત તલાક આપવા છયશે છે તો જો એક તલાક આપવી છે તો એમ લખેકે, જ્યારે મારુંઆ લખાણ તને પછોંચે તેના પછી ડેઝ થી પાક પવા પરતને તલાક છે. અને ત્રણ તલાક આપવી હોય તો એમ લખે કે મારા લખાણ પહોંચ્યા પછી જ્યારે તુ ડેઝ (માસિક)થી પાક થાય, તને તલાક, પછી જ્યારે ડેઝથી પાક થાયતો તલાક, પછી જ્યારે ડેઝથી પાક થાય તો તલાક, અથવા એમ લખીએ કે, મારુંલખાણ પહોંચ્યા થી તેને સુન્તત અનુસાર ત્રણ તલાકો તો એ પણ એજ તરતીબ (કમ)થી ધર્ટિત થશે. અર્થાત દરેક ડેઝથી પાક થવા પર એક એક તલાક પડશે. (લાગુ પડશે.) અને જો ઔરતને ડેઝન આવતું હોય તો લખ્યે ડેઝ જ્યારે ચાંદ થઈ જાય તને તલાક. પછી બીજા મહીનામાં તલાક, પછી ત્રીજા મહીનામાં તલાક. અથવા એજ શબ્દ લખીએકે, સુન્તત અનુસાર ત્રણ તલાકો. (આલમગીરી)

મરસ્યલા- (૨૨) :- પતિ એ પત્ની ને પત્ર લખ્યો તેમાં જરૂરતની જે વાતો લખવી છતી તે લખી. અંતમાં એ લખી દીધું કે, જ્યારે મારો આ પત્ર તને પછોંચે તને તલાક. પછી તલાકનું આ વાક્ય ચેકીને પત્ર મોકલી દીધો તો પત્ની ને પત્ર પછોંચતાજ તલાક થઈ ગઈ. અને જો પત્રનું સધળું લખાણ ચેકી નાખ્યું અને તલાકનું વાક્ય બાકી રહેવા દીધું અને તે પત્ર મોકલી દીધો તો તલાક થઈ નહીં. અને જો પ્રથમ એ લખ્યું કે જ્યારે મારો આ પત્ર પછોંચે તને તલાક અને તે પછી બીજી મતલબની વાતો લખી તો હુકમ તેના વિરુદ્ધ છે, અર્થાત તલાક શબ્દ ચેકી નાખ્યો તો તલાક થઈ નહીં. અને તે શબ્દ રહેવા દીધા તો તલાક થઈ ગઈ. (આલમગીરી)

મરસ્યલા- (૨૩) :- પત્રમાં "તલાક" લખ્યું જોને તે પછી મુતસેલન (સંગાયેજ) ઈન્શાઅલ્લા છો ત્યાલા લખ્યું તો તલાક થઈ નહીં. અને જો વાક્ય જુદુ કરીને લખ્યું તો તલાક થઈ ગઈ. (આલમગીરી)

મરસ્યલા- (૨૪) :- લખાણથી તલાકની સાખિતીમાં

એ જરૂરી છે કે, પતિ ઈકચાર (સ્વીકાર) કરેને મેં લખ્યું છે અથવા લખાવ્યું હતું અથવા ઓરેત તેનાપર ગવાહ રજૂ કરે, કેવળ તેના પત્રથી અનુરૂપ હોવું અથવા તેના જેવી સહી હોવું અથવા તેના જેવી મુહૂર હોવું કાંઈ નથી, હા, જો પત્નીને સંતોષ અને ગુમાન (ધારણા) ગાલિબ છે કે, આ લખાણ તેનું જ છે તો તેના પર અમલ કરવાની પત્નીને ઈજાજત છે, પરંતુ જ્યારે પતિ ઈન્કાર કરે તો શાદીએ (સાચી)વગર છુટકો નથી. (ખાનિયહ વિગેરે)

મસ્ફલા- (૨૫) :- કોઈએ પતિને તલાક નામું લખવા મજબૂર કર્યો. તેણે લખી દીધું પરંતુ દિલમાં ઈચ્છા નથી અને જન્મથી તલાક નો શબ્દ ન કહ્યો તો તલાક થશે નહીં, મજબૂરીથી ભાવાર્થ શર્દી મજબૂરી છે કેવળ કોઈના આગછ કરવા થી લખી દેવું અથવા મોટો છે તેની વાત કેવી રીતે ટાળી શકાય તે (શર્દી) મજબૂરી નથી. (રદ્દુલમુહતાર)

મસ્ફલા- (૨૬) :- તલાકના બે પ્રકાર છે. (૧) શરીહ (સ્પષ્ટ) તથા (૨) ડિનાયા (સાંકેતિક). શરીહ તે જેનાથી તલાકમુશ્રાદ હોવું જાહેર થાય બહુધા તલાકમાં તેનો ઉપયોગ થાય. જોકે તે કોઈ પણ ભાષાનો શબ્દ હોય. (જવહરહ વિગેરે)

શરીહ (સ્પષ્ટ) નું અયાન

મસ્ફલા- (૧) :- શરીહ શબ્દ દા-ત. (૧) મેં તને તલાક આપી. (૨) તલાક છે. (૩) તુ તલાક મેળવેલ છે. (૪) તુ તાલિક છે. (૫) હું તને તલાક આપું છું. (૬) હે મુતલકા, (હે તલાક વાળી) જા સધળા શબ્દો નો હુકમ એજ છે કે એક રજીએ તલાક ઘટિત થઈ ગઈ. ભલે કાંઈ નિયત ન કરી હોય અથવા બાઈન ની નિયત કરી અથવા એક કરતાં વધારેની નિયત હોય અથવા કહે હું જાણતો ન હતો કે, તલાક શું વસ્તુ છે? પરંતુ એ સ્થિતિમાં કે તે તલાક ને જાણતો ન હતો તો દ્યાનતન (સાવચેતી ને લીધે) ઘટિત થશે નહીં. (દુર્ભ મુખ્તાર વિગેરે)

મસ્ફલા- (૨) :- તલાગ, (તોપથી) તલાગ (તેથી) તલાક (તોપ અને નાના કાફથી) તલાક (તેથી), તલામ, તલાખ, તલાક, તેલાક. બલ્કે તોતળી ભાષામાં તલામ આ સૌ શબ્દો શરીહ ના શબ્દ છે, આ સૌથી એક તલાક રજીએ થશે, ભલે નિયત ન હોય અથવા નિયત કાંઈ બીજી હોય, ત-લ-અ-ક, તોપ-લામ-અલિફ-કાફ (તલાક)

(અલેફ-કાફ) તલામ, કહ્યું અને નિયત તલાકની હોય તો એક રજીએ તલાક થશે. (દુર્ભ મુખ્તાર વિગેરે)

મસ્ફલા- (૩) :- ઉર્ડુમાં એ શબ્દ કહે કે, મેનેતુજે છોડા, શરીહ, છે, તેનાથી એક રજીએ તલાક થશે. કાંઈ નિયત હોય કે ન હોય, એવીજ રીતે એ શબ્દ કે મેં ફારગાખતી અથવા ફારગતી અથવા ફારગતી આપી શરીહ છે. (એટલે આ શબ્દો, સ્પષ્ટ તલાકના શબ્દો છે.)

મસ્ફલા- (૪) :- તલાક શબ્દ ગલત પ્રકારે અદ્ય કરવામાં આલિમ તથા જાહિલ સરખા છે. વસ્તુત તલાક થઈ જશે જો કે તે કહે કે મેં ઘમકાવવા માટે ગલત રીતે અદ્ય કર્યો, તલાક આપવાનો હેતુ ન હતો. નહીં તો સહીહ (સાચી) રીતે બોલતો. હા જો લોકો ને પહેલાથી કહું હતું કે હું ઘમકાવવા માટે ગલત શબ્દ બોલીશ, તલાક હેતુ ન હશે, તો હવે તેનું કહેવું માની લેવામાં આવશે. (દુર્ભ મુખ્તાર)

મસ્ફલા- (૫) :- કોઈ એ પૂછ્યું તે પોતાની પત્નીને તલાક આપી દીધી, તેણે કહ્યું હા, અથવા કેમ નહીં? તો તલાક થઈ ગઈ, ભલેને તલાક આપવાની નિયત થી ન કહ્યું હોય. (દુર્ભ મુખ્તાર) પરંતુ જ્યારેકે એવા કડક અવાજ અને એવી શેલીમાં કહ્યું જેનાથી ઇન્કાર સમજવામાં આવતો હોય તો તલાક નથી. (ખાનિયહ) કોઈ એ કહ્યું તારી પત્ની પર તલાક નથી, કહ્યું કેમ નહીં, અથવા કહ્યું કેમ તો તલાક થઈ ગઈ અને જો કહ્યું -નહીં અથવા હા તો તલાક નથી. (ફિતવા રિઝવીયા)

મસ્ફલા- (૬) :- પત્ની ને તલાક આપી નથી પરંતુ લોકોને કહે છે કે હું તલાક આપી આવ્યો હું તો કાંઈએ ન થઈ જશે અને ધ્યાનતન થશે નહીં. અને જો એક તલાક આપી છે અને લોકોને કહે છે તે તલાક આપી છે તો ધ્યાનતન એક થશે કાંઈએ ન થશે. ભલેને તે કહેકે, મેં જુદી કહ્યું હતું. (ફિતવા પેરીયલ)

મસ્ફલા- (૭) :- પત્ની ને કહ્યું અય મુતલકા, અય તલાક આપેલી, અય તલાકશ, અય તલાકશુદા, અય તલાક યાફતા, અય તલાક કરદા તો તલાક થઈ ગઈ. ભલેને તે કહે કે મારો હેતુ ગાળ દેવું હતો, તલાક આપવાનો ન હતો અને જો એમ કહેકે મારો હેતુ એ હતો કે તે પ્રથમ પતિની મુતલકા છે અને હકીકતમાં તે એવીજ છે અર્થાત્ પ્રથમ પતિની મુતલકા છે તો ધ્યાનતન તેનો કોલ (કથન) માની લેવામાં આવશે અને જો તે ઓરત પહેલા કોઈની

વિવાહિતા હતીજ નહી અથવા હતી પરંતુ તેણે તલાક આપી ન હતી, બલ્કે ભરી ગમો હોય તો આ તાવીલ (અર્થ ઘટન) માનવામાં આવશે નહી, એવીજ રીતે જો કહ્યું તારુ પતિએ તાને તલાક આપી તો પણ એજ કુંકમ છે. (રદ્દુલમુહતાર, આલમગીરી)

મસ્ફ્લા- (૮) :- ઓરતને કહ્યું તને તલાક આપું છું અથવા કહ્યું તુ મુતલ્કા થઈ જા, તો તલાક થઈ ગઈ. (રદ્દુલ મુહતાર) પરંતુ એ શબ્દે લલાક આપું છું અથવા છોડું છું તેનો એ અર્થ લીધો કે તલાક આપવાઈયું છું અથવા છોડવા ઈચ્છા છું તો ધ્યાનતન તલાક થશે નહી, કદમ્બન થઈ જશે. અને જો એ શબ્દ કહ્યો કે છોડી દઉંછું તો તલાક થઈ નહી કે આ શબ્દ ઇચ્છા તથા ધરાદ માટે છે.

મસ્ફ્લા- (૯) :- તારાપર તલાક, તને તલાક, તલાક થઈ જા, તુ તલાક છે, તુ તલાક થઈ ગઈ. તલાકલે, બહાર જતી હતી તને કહ્યું તલાક લઈ જા, પોતાની તલાક ઓઠ અને રવાના થા, મેં તારી તલાક તારા આંચળ (પાલવ)માં બાંધી દીધી, જા તારા પર તલાક, આ સૌમાં એક “રજીઝ તલાક” થશે. અનેજો કેવળ જા, તલાકની નિયત થી કહેતો, તો બાઈન થશે. (ખાનિયદ, આલમગીરી વિગેરે)

મસ્ફ્લા- (૧૦) :- તને મુસલમાનોના ચારે મજહબ અથવા મુસલમાનોના સધળા મજહબ પર તલાક અથવા તને યહુદું તથા નસારા (ભિસ્તી) ના મજહબ પર તલાક, તેનાથી એક રજીઝ તલાક થશે, એવીજ રીતે જો કહ્યું કે જા, તને તલાક છે, સુવ્યરો અથવા યહુદીઓને હલાલ અને મારા પર હરામ થાય તો રજીઝ તલાક થશે. અર્થાત જ્યારેકે આ શબ્દથી (કે મારા પર હરામ થાય) તલાક ની નિયત કરી ન હોય, નહીંતો બે બાઈન તલાક ધરિત થશે. (ખયરિયદ, રદ્દુલમુહતાર)

મસ્ફ્લા- (૧૧) :- તુ મુતલ્કા અને બાઈનીયા અથવા મુતલ્કા પછી બાઈના છે તેનાથી એક રજીઝ તલાક થશે અને જો બાઈના શબ્દથી અલગ તલાકની નિયત કરી તો બે બાઈન તલાક અને ત્રણની કરી તો ત્રણ બાઈન થશે. (દુર્ભ મુખ્તાર, રદ્દુલમુહતાર)

મસ્ફ્લા- (૧૨) :- ઓરતના બાળકને જોઈ ન કહ્યું કે મુતલ્કા (તલાક મેળવેલ) ના બાળક અથવા કે મુતલ્કાના જણ્યા તો રજીઝ તલાક થઈ. (આલમગીરી) હા,

જો રે નિયત હોય કે તે પ્રથમના પતિની મુતલ્કા છે તો દ્યાનતન માની લેવામાં આવશે જ્યારે કે પ્રથમ પતિ એ તલાક આપી હોય.

મસ્ફ્લા- (૧૩) :- પત્ની સંબંધે કહ્યું તને તેની તલાકની ખબર આપ અથવા તલાકની ખૂશ ખબરી (વધાઈ) સંભળવાએ અથવા તેની તલાકની ખબર તેની પાસે લઈજા અથવા તને લખી મોકલ અથવા તને કહેકે ને મુતલ્કા (તલાક શુદ્ધ) છે અથવા તેના માટે તેની તલાકની સનદ અથવા યાદદાશાત લખી દેતો તલાક હમણાંજ પડી ગઈ જો કે ન તેણે તને કહ્યું ન લખ્યું અને જો એમ કહ્યું કે તને કહો કે તુ મુતલ્કા છે અથવા તને તલાક આપી આવ તો જ્યારે જઈને કહેશે તલાક છે, નહીં તો તલાક નથી. (ખાનિયદ)

મસ્ફ્લા- (૧૪) :- તુ ફલાંકી કરતાં અધિક મુતલ્કા છે (તલાક થાએલ છે) એમ કહ્યું તો તલાક પડી ગઈ, બદેને પછી તે ફલાંકી મુતલ્કા ન પણ હોય, (ફતાવા રિજીવીયા)

મસ્ફ્લા- (૧૫) :- અય મુતલ્કા મેં તારી તલાક છોડી દીધી, મેં તારી તલાક સ્વાના કરી દીધી, મેં તારી તલાક નો રસ્તો છોડી દીધી, મેં તારી તલાક તને ભેટ આપી દીધી, કરજ આપી, તારા પાસે ગીરવી કરી, અમાનત મુકી, મેં તારી તલાક ઈચ્છી, અલ્લાહે તારી તલાક મુક્કુર કરી દીધી, આ સી શબ્દથી જો તલાકની નિયત હોય તો “રજીઝ તલાક” ધરિત થશે (દુર્ભ મુખ્તાર, રદ્દુલમુહતાર)

મસ્ફ્લા- (૧૬) :- કોઈએ કહ્યું મેં તારી તલાક તારા હાથોમાં વેચી, ઓરતે કહ્યું મેં ખરીદી અને કોઈ માલના બદ્લામાં હોવું મજ્કૂર ન થયું તો રજીઝ તલાક થશે અને માલના બદ્લામાં હોવું મજ્કૂર હોય તો બાઈન તલાક છે. અને જો એમ કહ્યું કે મેં તેના બદ્લા પર તલાક આપી કે તુ પોતાની માંગ આટલા દિવસો માટે હડાવી દે તો પણ રજીઝ તલાક થશે. (રદ્દુલમુહતાર)

મસ્ફ્લા- (૧૭) :- ઓરતને કહ્યું: “મેં તને છોડી.” અને કહે છે, મારો હેતુ એ. હતો કે, બાંમેલી હતી તેનું બંધન ખોલી નાખ્યું, અથવા કેદ હતી, હવે છોડી દીધી તો આ અર્થ ઘટન સાંભળવામાં આવશે નહી. હા, જો ખુલાસો કરી દીધોકે તને કેદ અથવા બંધન થી છોડી તો તે કથન માની લેવામાં આવશે. (દુર્ભ મુખ્તાર)

મસ્યલા- (૧૬) :- પોતાની પત્ની ને કહું: તું મારા માટે હચામ છે, તો એક બાઈન તલાક થશે. જો કે નિયત ન કરી હોય અને જો તે તેની પત્ની ન હોય તો યમીન (કસમ છે.) છે, ખાનિસ (સોગંદ તોડી દેવાપર,) હોવા પર કક્ષારો વાજિબ, એવીજ રીતે જો એમ કહું કે હું તારી માટે હચામ છું અને તલાકની નિયત કરી તો તલાક ધટિત (લાગુ પડી જશે) થશે. અને જો કેવળ એમ કહું કે હું હચામ છું તો તલાક ધટિત થશે નહીં. (દુર્ભ મુખ્તાર)

મસ્યલા- (૧૭) :- ઓરતને કહું તારી તલાક મારા પર વાજિબ છે તો કેટલાક આલિમોની નાજીક તલાક થઈ જશે અને તેના પરજ ફત્વો છે. (રદ્દુલ મુહતાર)

મસ્યલા- (૨૦) :- જો કહું કે ખુદ તને નલાક આપે તો તલાક ધટિત થશે નહીં. અને એમ કહું કે; “તને ખુદએ તલાક આપો” તો તલાક થઈ ગઈ. (રદ્દુલ મુહતાર)

મસ્યલા- (૨૧) :- જો કહું કે તને તાક તો તલાક થશે નહીં, બલે તલાકની નિયત હોય. (રદ્દુલ મુહતાર)

સંબંધ નું બયાન

મસ્યલા- (૨૨) :- તલાકમાં ઈજાફત (નિસ્બતકરવું) જરૂર હોવો જોઈએ ઈજાફતવગર તલાક ધટિત થશે નહીં. બલે હાજરના સેગાથી બયાન કરે. દાત. તને તલાક છે. અથવા ઈશારા સાથે દાત. આને અથવા તને અથવા નામ લઈને કહેકે, ફલાશી ને તલાક છે અથવા તના શરીર તથા બદન અને એડ પ્રત્યે સંબંધ કરે અથવા તના કોઈ એવા અવયવ પ્રતિ નિસ્બત કરે જે તમામ નું સ્થાનાપન કટ્પવામાં આવતું હોય, દાત. ગઈન અથવા મસ્તક અથવા યોનિ અથવા અંશ પ્રકટ પ્રત્યે સંબંધ કરે. દાત. અર્ધ, તુર્તીયાંશ, ચૌથાઈ વિગેરે ત્યાં સુધીકે જો કહું કે “તારા હજાર ભાગોમાંથી એક ભાગને તલાક છે,” તો તલાક થઈ જશે. (દુર્ભ મુખ્તાર)

મસ્યલા- (૨૩) :- જો મસ્તક અથવા ગઈન પર હાથ મુકીને કહું તારા આ મસ્તક અથવા આ ગઈન ને તલાક તો તલાક ધટિત થશે નહીં. અને જો લાથ ન મુક્યો અને એમ કહું કે, આ મસ્તક ને તલાક અને ઓરત ના મસ્તક પ્રત્યે ઈશારો કર્યો તો તલાક ધટિત થઈ જશે. (દુર્ભ મુખ્તાર વિગેરે)

મસ્યલા- (૨૪) :- હાથ અથવા આંગળી અથવા નખ અથવા પગ અથવા વાળ અથવા નાક અથવા પિંડલી અથવા સાથળ અથવા પીઠ અથવા પેટ અથવા જીબ અથવા કાન અથવા મુખ અથવા હડપચી અથવા દાંત અથવા છાતી અથવા સતન ને કહું કે, “તેને તલાક” તો તલાક ધટિત થશે નહીં. (જવહરલ, દુર્ભ મુખ્તાર)

મસ્યલા- (૨૫) :- તલાકનો અંશ પણ પૂરી તલાક છે, બલે એક તલાક નો હજાર મો ભાગ હોય. દાત. કહું કે “તને અર્ધી” અથવા ચૌથાઈ તલાક છે. “તો પૂરી એક તલાક પડશે. કારણ કે તલાકના ભાગ થઈ શકતા નથી. જો કેટલાક અવયવોનો ઉલ્લેખ કર્યો જેનો મજમૂઓ (ટોટલ) એ કરતાં વધારે ન હોય તો એક તલાક થશે અને એક કરતાં અધિક હોય તો બીજી તલાક પણ પડી જશે. દાત. કહું કે એક તલાક નું અર્ધી અને તુર્તીયાંશ અને ચૌથાઈનો મજમૂઓ એક કરતાં અધિક છે માટે બે તલાક ધટિત થઈ, અને જો અવયવોનો સમૂહ (ટોટલ) બે કરતાં અધિક છે તો ત્રણ અને જો બે તલાક ના ત્રણ અર્ધી કહેતો ત્રણ થશે અને એક તલાક ના ત્રણ અર્ધમાં બે થશે. અને જો કહું કે એક થી બે સુધી ‘તો એક. અને એકથી ત્રણ સુધી તો બે તલાક છે. (દુર્ભ મુખ્તાર વિગેરે)

મસ્યલા- (૨૬) :- જો એમ કહું: તને તલાક છે અહિથી સિરિયાદેશ સુધીતો એક “રજઈ તલાક” થશે હા, જો એમ કહું કે એટલી મોટી અને એટલી લાંબી કે અહિયાથી સિરિયા દેશ સુધી તો “બાઈન તલાક” થશે. (દુર્ભ મુખ્તાર)

મસ્યલા- (૨૭) :- જો કહું કે, તને મક્કામાં તલાક છે અથવા ધરમાં અથવા છાંયડામાં અથવા તડકામાં તો તડકાણ તલાક લાગુ પડી જશે? એવું નથી કે, મક્કા જાય ત્યારે પડે, હા, જો એમ કહે કે, મારો ઢેતુ એ હતો કે જ્યારે મક્કા જાય ત્યારે તલાક છે. તો દ્યાનતન આ કોલ વિચાસ પાત્ર છે. કદમ્બન નથી અને જો કહું કે તને કિયામત ના દિવસે તલાક છે તો કાંઈ નથી, બલ્કે તે વ્યર્થ કથન છે. અને જો કહું કે કિયામત થી પહેલા તલાક છે, તો ગાન્યારેજ તલાક પડી જશે. (દુર્ભ મુખ્તાર)

મસ્યલા- (૨૮) :- જો એમ કહું કે તને કાલે તલાક છે તો બીજા દિવસે સુરજ નિકળતાંજ તલાક થઈ જશે. એવીજ રીતે જો કહું કે શાબાન મહિનામાં તલાક છે તો જે દિવસે ૨૪૯બનો મહીનો પૂરો થશે, તે દિવસે સુરજ

કુલતાંજ તલાક લાગુ પડી જશે. (દુર્ઘતાર)

મસ્યલા- (૨૮) :- જો એમ કહું કે તને મારા જન્મથી પહેલા અથવા તાચ જન્મથી પહેલા તલાક અથવા કહું મેં મારા બયપનમાં અથવા જ્યારે સુઈ રહેલો હતો અથવા જ્યારે મુછિંત હતો ત્યારે તને તલાક આપી દીધી હતી અને તેનું મુછિંત હોવું ખરેખર હોય તો તલાક થશે નહીં, બલ્કે તે કથન વર્ણ છે. (દુર્ઘતાર)

મસ્યલા- (૩૦) :- કોઈએ કહું કે તને મારું મૃત્યથી બે મહીના પહેલા તલાક છે અને બે મહીના પસાર જ્યારે નહીં કે, તે મરી ગયો તો તલાક ધાર્થિત થઈ નહીં. અને તેના પછી મર્યાદા તો તલાક થઈ ગઈ. અને તે સમયથીજ તલાક શુદ્ધ કરશે કે જ્યારે તેણે કહું હતું. (તનવીરુલ અભસાર)

મસ્યલા- (૩૧) :- જો એમ કહું કે મારા નિકાલથી પહેલા તને તલાક અથવા કહું ગઈ કાલમાં તલાક, જોકે તેનાથી આજે નિકાલ કર્યો છે તો તે બંને સ્વરૂપોમાં કથન વર્ણ છે. અને જો બીજી સૂરતમાં કાલે અથવા કાલથી પહેલા નિકાલ કરી લીધો છે તો અત્યારે તલાક થઈ ગઈ. (ફિલ્મ વિગરે) એવીજ રીતે જો કહું કે, તને બે મહીનાથી તલાક છે અને ખરેખર તલાક આપી ન હતી તો અત્યારે પડશે. એ શરતે કે નિકાલ ન બે મહીનાથી ઓછા થયા ન હોય. નહીંતો કાંઈ નથી. અને જો જૂદી અખર ની નિયતથી કહું તો ઈન્દ્રતલાક (ખુદાની નજીદીક) થશે નહીં, પરંતુ કદ્યાન થશે.

મસ્યલા- (૩૨) :- જો એમ કહું જેદના આવવાથી પહેલા એક મહીના પહેલા તને તલાક છે અને જોઈ એક મહીના પછી આવ્યો તો તે સમયે તલાક થશે, તેનાથી પહેલા નહીં. (દુર્ઘતાર)

મસ્યલા- (૩૩) :- એમ કહું કે જ્યારે પણ તને તલાક ન આપું તો તલાક છે, અથવા જ્યારે તને તલાક આપું નહીં તો તલાક છે, તો ચુપ થતાંજ તલાક પડી જશે. અને એમ કહું કે, જો તને તલાક ન આપું તો તલાક છે તો મરવાથી થોડાક સમય પહેલા તલાક થશે. (આમતુલકુતુબ)

મસ્યલા- (૩૪) :- જો એમ કહું કે જો આજે તને ત્રણ તલાકો આપું તો તને ત્રણ તલાકો, તો જો તલાક આપશે તો પણ થશે અને ન આપશે તો પણ થશે. અને તેનાથી બચવાની એ સૂરત છે કે, ઓરતને હજાર રૂપીયાના

બદલામાં તલાક આપી દે અને ઓરતે કોઈ એ કે સ્વીકારન કરે, હવે જો દિવસ પસાર થઈ ગયો તો તલાક ધાર્થિત થશે નહીં. (ખાનિયાદ)

મસ્યલા- (૩૫) :- કોઈ ઓરત ને કહું તને તલાક છે, જે દિવસે કે તારાથી નિકાલ કરું, અને ચાતમાં નિકાલ કર્યો તો તલાક થઈ ગઈ. (તનવીર)

મસ્યલા- (૩૬) :- કોઈ ઓરત ને કહું જે તારાથી નિકાલકરું અથવા જ્યારે અથવા જે સમયે તારાથી નિકાલકરું તો તને તલાક છે, તો નિકાલ થતાંજ તલાક થઈ જશે. એવીજ રીતે જો ભાસ ઓરતને નિયિત ન કરી બલ્કે કહું કે જો અથવા જ્યારે અથવા જે સમયે હું નિકાલકરું તો તને તલાક છે તો નિકાલ કરતાંજ તલાક થઈ જશે, પરંતુ તેના પછી બીજી ઓરતથી નિકાલ કરશે તો તને તલાક લાગુ પડશે નહીં. જ્યા જો એમ કહું કે, જ્યારે પણ હું કોઈ ઓરતથી નિકાલ કરીશ તેને તલાક છે તો જ્યારે પણ નિકાલ કરશે તલાક થઈ જશે. આ સ્વરૂપોમાં જો ઇછે કે નિકાલ થઈ જાય અને તલાક પડે નહીં તો તેની સૂરત એ છે કે ફુજૂલી (અથવા જેને તેણે નિકાલ નો વડીલ બનાવ્યો ન હોય) તેના ડુકમ વગર તે ઓરત અથવા કોઈ ઓરતથી નિકાલ કરીએ અને જ્યારે તેને ખબર પડ્યોચે તો છથથી નિકાલ ને લાગુ ન કરે બલ્કે કોઈ એવો ફેલ કરે જેનાથી ઈજાજત થઈ જાય, દાના. મહેરનો કેટલોક ભાગ અથવા તમામ તેના પાસે મોકલીએ અથવા તેના સાથે સંભોગ કરે અથવા શહેરત (વાસના) સાથે હાથ લગાવે અથવા ચુંબન કરે અથવા લોકો મુખારકબાદ આપે તો ખામોશ રહે, ઈન્કાર કરે નહીં, તો આ સુરતમાં નિકાલ થઈ જશે અને તલાક પડશે નહીં. અને જો કોઈ પોતે કસીદેતો નથી, તેને કહેવાની જરૂરત પડે તો કોઈને ડુકમ આપે નહીં બલ્કે ઉલ્લેખ કરે કે કદાચ કોઈ માર્યે નિકાલ કરીએ અથવા કદાચ તુ મારો નિકાલ કરીએ અથવા શું સારુંથાત કે મારો નિકાલ થઈ જતો, હવે જો કોઈ શાખ નિકાલ કરી દેશે તો ફુજૂલી નિકાલ થશે અને તેના પછી એજ તરીકો વર્તે જે ઉપર મજફર થયો. (બહર, રદ્દુલ મુહતાર, પેરિયાદ)

મસ્યલા- (૩૭) :- તેની ઓરત કોઈની બાંધી લોડી છે, તો તેણે તેણીથી કહું કે કાલનો દિવસ આવે તો તને બે તલાક છે, અને “મૌલા” અંટલે તેના માલિકે કહું કે તું આજાદ છે, તો બે તલાકો લાગુ પડી જશે અને આમ

આતમાં પતિ રજાત કરી રાકતો નથી પરંતુ તેની ઈદતની મુદત ન્રણ હૈએ છે. અને જો પતિ બીમાર લોય (અને પછી આવી હાલતેમાં ભરીજાય તો) તો તે વારિસ થશે નહિં, (તન્નીરૂલ અભ્યાર)

મસ્ફ્લા- (૩૮) :- આંગળીઓથી ઈશારો કરીને કહું તને એટલી તલાકો તો એક, બે, ત્રણ જેટલી આંગળીઓથી ઈશારો કર્યો તેટલી તલાકો થઈ ગઈ અર્થાત જેટલી આંગળીઓ ઈશારો કરતા સમયે ઉધારી હોય તેમનોએતબાર (ગણના) છે, બંધનો એતબાર નથી. અને જો તે કહે છે મારી મુરાદ (ભાવાર્થ) બંધ આંગળીઓ અથવા હથેળી હતી તો તે કોણ ઘણાનન વિશ્વાસપાત્ર થશે, કદાચન વિશ્વાસ પાત્ર નથી. અને જો ત્રણ આંગળીઓથી ઈશારો કરીને કહું તને તેના પ્રમાણમાં તલાક અને નિયત ન્રણની કરી હોય તો ત્રણ નહીં તો એક બાઈન તલાક અને જો ઈશારો કરીને કહું તને આટલી અને નિયત તલાકની છે અને તલાક શબ્દ ન બોલ્યો તો પણ તલાક થઈ જશે.

(હુરે મુખ્તાર, રદ્દુલ મુહ્તાર)

મસ્ફ્લા- (૩૯) :- તલાકની સાથે કોઈ ગુણનો ઉલ્લેખ કર્યો જેનાથી તિક્રતા સમજવામાં આવે તો બાઈન તલાક થશે, દા-ત. બાઈન અથવા અલબતા, ફલ્સ તલાક, તલાકે શાયતાન, તલાકે બિદાત, બદ્દતર તલાક, પદ્દાડ બરાબર, હજારના અનુરૂપ, એવીકે ધર બરાઈજાય, સામત, લાંબી, પદ્દોળી, ભરાભરી, સૌથી ખરાબ, સૌથી કડક, સૌથી ગંદી, સૌથી નાપાક, સૌથી કડવી, સૌથી મોટી, સૌથી પદ્દોળી, સૌથી લાંબી, સૌથી મોટી. પછી જો ત્રણ તલાક ની નિયત કરીતો ન્રણ થશે, નહીં તો એક થશે અને જો પત્ની દાસી છે તો બેની નિયત સંનીધિ છે. (હુરે મુખ્તાર વિગ્રહ)

મસ્ફ્લા- (૪૦) :- જો કહું કે, તને એવી તલાક જેનાથી તુ પોતાના નફસની માલિક થઈ જાય, અથવા કહું કે તને એવી તલાક જેમાં મારા માટે રજાત નથી તો બાઈન તલાક થશે. અને જો કહું કે, તને તલાક છે અને મારા માટે રજાત નથી તો રજાઈ તલાક થશે, એવીજ રીતે જો કહું કે તને તલાક છે, કોઈ દાસી અથવા હાડીમ અથવા આલિમ તને પછી ન કરવે, તો પણ રજાઈ તલાક થશે. (હુરે મુખ્તાર, રદ્દુલ મુહ્તાર) અનો જો કહું કે તને તલાક છે એ શરતે કે તના પછી રજાત નથી, અથવા એમ કહું કે, તારા પર તે તલાક છે જેના પછી રજાત નથી. અથવા કહું કે, તારા

પરતે તલાક છે જેના પછી રજાત થશે નહીં તો આ સધળાં સ્વરૂપોમાં રજાઈ તલાક થઈ જવી જોઈએ. (ફતવારિજવીયા) અને જો કહું કે, તારાપરતે તલાક છે, જેના પછી રજાત થતી નથી તો બાઈન તલાક થવી જોઈએ.

મસ્ફ્લા- (૪૧) :- પત્નીને કહું જો હું તને એક તલાક આપું તો તે બાઈન થશે અથવા કહું કે, તે ન્રણ થશે પછી તેને તલાક આપી તો ન બાઈન થશે ન ન્રણ. બલ્કે એક રજાઈ તલાક થશે. અથવા કહું હતું કે જો તુ ધરમાં જશે તો તને તલાક છે, પછી મકાનમાં જવાથી કહું કે, તને મેં બાઈન અથવા ન્રણ તલાક કરીદીધી તો પણ એક રજાઈ તલાક થશે. અને એ કેહવું નિર્યક છે. (હુરે મુખ્તાર)

મસ્ફ્લા- (૪૨) :- કોઈ એ કહું તને હજારો તલાક અથવા કેટલીક વખત તલાક, તો ન્રણ તલાક ધાર્તિ થશે. અને જો કહું તને તલાક ન ઓછી ન અધિક, તો ઝાડેર રિવાયતમાં ન્રણ થશે અને ઈમામ અખૂ જાફર હિન્દવાની તથા ઈમામ ક્રારીયાન તને અશીમતા આપે છે કે, બે ધાર્તિ થાય. અને જો કહું કે કમતર તલાક તો એક રજાઈ તલાક થશે. (હુરે મુખ્તાર, રદ્દુલ મુહ્તાર)

મસ્ફ્લા- (૪૩) :- જો કોઈએ કહું: તને તલાક છે, પૂરી તલાક તો એક તલાક થશે, અને કહું કે, કુલ તલાકો તો ન્રણ તલાક થશે. (રદ્દુલ મુહ્તાર)

મસ્ફ્લા- (૪૪) :- જો તલાકની સંખ્યામાં તે વસુનો ઉલ્લેખ કર્યો જેમાં ગણત્રી ન હોય. દા-ત. કહું, ડવા તથા ધૂળ અથવા ખબર ન હોય કે તેમાં ગણત્રી છે કે નહીં, દા-ત. કહું શયતાનના વાળની ગણત્રી બરાબર તો બંને સ્વરૂપોમાં તે બાઈન તલાક થશે અને જો ખબર છે કે, તેમાં ગણત્રી થઈશકે છે, તો તેની સંસા અનુસાર થશે, પરંતુ સંસા ન્રણ કરતાં વધુ હોયતો ન્રણજ તલાકો થશે બાકીની વર્થ. દા-ત. કહું કે, એટલી તલાક જેટલી મારી પિંડલી અથવા મારા કંડાળમાં વાળ છે અથવા એટલી જેટલી આ તળાવમાં માછળીઓ છે, અને જો તળાવમાં કોઈ માછળી ન હોય તો પણ એક તલાક ધાર્તિ રો અને પિંડલી અથવા કંડાળના વાળ ઉડાવી દીધા હોય, તે સમયે કોઈ વાળન હોય તો તલાક થશે નથી. અને જો એમ કહું કે જેટલા મારી હથેળીમાં વાળ છે અને વાળ ન હોય તો એક તલાક થશે. (હુરે મુખ્તાર, રદ્દુલ મુહ્તાર)

મસ્યલા- (૪૫) :- તે વાતમાં શંકા છે કે, તલાક આપી છે કે નહીં? તો કાંઈ નથી. અને જો તે વાતમાં શંકા છે કે એક આપી છે, કે વધારે, તો કદચન એક તલાક છે. દ્યાનતન અધિક અને જો કોઈ બાજુએ ગુમાન (ધારણા) ગાલિબ છે તો તે વિશ્વાસપાત્ર છે. અને જો તેના ઘ્યાલમાં અધિક છે, પરંતુ તે મજલિસમાં જે લોકો હતા તેઓ કહે છે કે એક તલાક આપી હતી, તો જો આ લોકો શરીરાતના પાંદ હોય અને આ વાતમાં તેમને સાચા જાણ તો હોય તો વિશાસ કરીલે. (રદ્દુલ મુહ્તાર)

મસ્યલા- (૪૬) :- જે ઔરતથી નિકાલ ફાસિદ કર્યો, પછી તેને ત્રણ તલાકો આપી તો હલાલા વગર નિકાલ કરી શકે છે, કે આ હડીકતમાં તલાક નથી બલ્કે મુતારેકા (તરછોડવી) છે. (દુર્ભ મુખ્તાર, રદ્દુલ મુહ્તાર)

ગોર સંભોગની તલાકનું બધાન

(ગોર મદખુલા)

મસ્યલા- (૧) :- જેણી સાથે ઈન્દ્રીય પ્રવેશ (સંભોગ) થયો ન હોય તેને કહું કે, તને ત્રણ તલાકો, તો ત્રણ તલાક થશે, અને જો કહું કે તને તલાક, તને તલાક, તને તલાક. અથવા કહું: તને તલાક, તલાક, તલાક, અથવા કહું તને તલાક છે, એક અને એક અને એક. તો આ સ્વરૂપોમાં એકબાઈન તલાક ધર્ટિત થશે. બાકીની વર્થ તથા બેકાર છે. અર્થાત કેટલાક શબ્દોથી ધર્ટિત કરવામાં કેવળ પ્રથમ શલ્લદ્યે તલાક ધર્ટિત થશે અને બાકીના માટે, પ્રસ્નગ રહેશે નહીં. અને મૌતુઅલ (જેણીની સાથે સંભોગ કરેલ હોય)માં દરેક હાલતમાં ત્રણ ધર્ટિત થશે. (દુર્ભ મુખ્તાર)

મસ્યલા- (૨) :- કોઈએ કહું તને ત્રણ તલાકો, અલગ-અલગ. તો એક થશે. એવીજ રીતે જો કહું તને બે તલાકો, તે તલાક સાથે જે હું તને આપું, પછી એક તલાક આપી તો એકજ તલાક થશે. (દુર્ભ મુખ્તાર)

મસ્યલા- (૩) :- જો કહું દોઢ તલાક તો બે તલાક થશે અને જો કહું અડધી અને એક તો એક થશે. એવીજ રીતે “અદી” કહું તો ત્રણ. અને બે અને અડધી કહું તો બે તલાક થશે. (દુર્ભ મુખ્તાર)

મસ્યલા- (૪) :- જ્યારે તલાક સાથે કોઈ સંખ્યા અથવા ગુણ મજફૂર થાય તો તે સંખ્યા અથવા ગુણના

ઉલ્લેખ કરવા પછી તલાક ધર્ટિત થશે. કેવળ તલાકથી ધર્ટિત થશે નહે. દા-ત. શબ્દ તલાક કહ્યો અને સંખ્યા અથવા ગુણના બોલવાથી પહેલા ઔરત મરી ગઈ તો તલાક થઈ નહીં. અને જો સંખ્યા અથવા વિશેષતા બોલવાથી પહેલા પતિ મરી ગયો અથવા કોઈએ તેનું મુખ બંધ કરી દીધું તો એક તલાક ધર્ટિત થશે. કે જ્યારે પતિ મરી ગયો તો ઉલ્લેખ જોવામાં આવ્યોનહી, કેવળ ઈરાદો જોવામાં આવ્યો અને કેવળ ઈરાદો કાફી નથી. અને મુખ બંધ કરી દેવાની હાલતમાં જો હાથ ડાઢવતાજ તેજો તુરતજ સંખ્યા અથવા વિશેષતાનો ઉલ્લેખ કરી દીધો તો તેના અનુસાર થશે, નહીં તો જેણી એક તલાક થશે. (આમતુલ કૃતુબ)

મસ્યલા- (૫) :- જેણી સાથે સોહબત થઈ ના છોય તેને કહું, તને એક તલાક છે એકના પછી અથવા તેના પહેલા એક અથવા આની સાથે એક, તો બે તલાક થશે. (દુર્ભ મુખ્તાર વિગરે)

મસ્યલા- (૬) :- જો એમ કહું કે તને એક તલાક છે અને એક જો ધરમાં ગઈ તો, ધરમાં જવાથી બે તલાકો થશે અને જો એમ કહું કે જો તુ ધરમાં ગઈ તો તને એક તલાક છે અને એક જો એક થશે અને મૌતુઅલ (જેણીની સાથે સમાગમ કર્યું હોય તે) માં દરેક હાલતમાં બે તલાક થશે. (દુર્ભ મુખ્તાર)

મસ્યલા- (૭) :- કોઈને બે અથવા ત્રણ પત્નીઓ છે, તેણે કહું મારી પત્નીને તલાક તો તેઓ પેડી એક પત્ની પર પડશે અને તેને અખત્યાર છે કે, તેઓ પેડી જેણે ઈચ્છે તલાક માટે નિયત કરે, અને એકને સંભોગિત કરીને કહું: તને તલાક છે, અથવા તુ મારા પર હચામ છે તો કેવળ તેણે તલાક થશે જેણે કહું. (દુર્ભ મુખ્તાર, રદ્દુલ મુહ્તાર)

મસ્યલા- (૮) :- કોઈએ ચાર પત્નીઓ છે. અને એમ કહું કે, તમારા સૌની દરમિયાન એક તલાક તો ચારે પત્નીઓ પર એક એક તલાક થશે. એવીજ રીતે બે અથવા ત્રણ અથવા ચાર તલાકો કહું, તો પણ એક એક થશે, પરંતુ આ સ્વરૂપોમાં જો એ નિયત છે કે, દરેક તલાક ચારો પર વર્ણચાઈ જાયતો બે તલાકમાં દરેક પત્નીપર બે તલાક થશે અને ત્રણ તલાક અથવા ચાર તલાકમાં દરેકપર ત્રણ તલાક લાગુ પડશે. અને પાંચ-છ-સાત-આઠ તલાકના શબ્દોમાં દરેક પત્ની પર બે તલાક થશે. અને વર્ણચાઈની નિયત છે, તો દરેક પર ત્રણ, નવ, દસ વિગરેમાં દરેક હાલતમાં દરેક પર ત્રણ તલાક ધર્ટિત થશે. એવીજ રીતે જો એમ કહું કે,

મેં તમને સૌને એક તલાકમાં શરીરક કરી લીધી તો દરેક પર એક તલાક લાગુ પડ્યો. આ હિસાબ ઉપર કેયાસ લગાવી લો. (ખાનિયાં, ફિલ્મબહાર વિગેરે)

મસ્થલા- (૮) :- કોઈને બે પત્નીઓ છે અને બંનેગે મોતુઅસ (સંભોગ કર્યા વગરની) છે. જો તેણે કહું: મારી પત્ની ને તલાક, મારી પત્નીને તલાક. તો બંને મુતલ્લકા (તલાકશુદા) થઈ ગઈ. જો કે તે કદેકે એકજ પત્ની ને મેં બંને વખત કહું હતું. અને જો બંને મદખૂલા (સોહિબત કરેલી) હોય અને કહે છે કે, બંને વખત એકનાજ સંબંધે કહું હતું, તો તેનો કોલ (કથન) માની લેવામાં આવશે. એવીજ રીતે જો એક મદખૂલા હોય, બીજોર મદખૂલા છે અને મદખૂલા સંબંધે બંને વખત કહું: તો તેણીનેજ બે તલાક થશે. અને ગેર મદખૂલા (સંભોગ કર્યા વગરની) સંબંધે બયાન કરે તો દરેકને એક એક તલાક થશે. (દુર્ભ મુખ્તાર, રદ્દુલ મુહુતાર)

મસ્થલા- (૯) :- કોઈએ કહું: મારી પત્નીને તલાક છે, અને તેનું નામ લીધું નથી અને તેને એકજ પત્ની છે જેને લોકો જાણે છે તો તેના પરજ તલાક પડશે, ભલેનેતે કહેતો હોય કે, મારી બીજી પણ એક પત્ની છે. મેં તેને મુરાદ લીધી છે. હા, જો ગવાડીથી બીજી પત્ની હોવું સાભીત કરીએ તો તેનો કોલ માની લઈ શું. અને બે પત્નીઓ હોય અને બંને ને લોકો જાણતા હોય તો તેને આપત્યાર છે કે જેને છચ્છે મુરાદ લે અથવા નિયત કરે એવીજ રીતે જો બંને આપરિચિત હોય તો તેને આપત્યાર છે. (જેને છચ્છે મુરાદલે) (ખાનિયાં, રદ્દુલમુહતાર)

મસ્થલા- (૧૦) :- મદખૂલાને કહું તને તલાક છે, તને તલાક છે. અથવા મેં તને તલાક આપી મેં તને તલાક આપી, તો બે તલાક નો હુકમ આપવામાં આવશે ભલેને તે કહેતો હોય કે બીજા શાબ્દથી તાકીદની નિયત કરી હતી તલાક આપવું હેતુ ન હતો, હા દ્યાનન્તન તેનો કોલ માની લેવામાં આવશે (દુર્ભ મુખ્તાર).

મસ્થલા (૧૧) :- પોતાની પત્નીને કહું કે કુતરીને તલાક અથવા આંખોવાળી છે તેને તલાક, કહું કે તેઆંધણીને તલાક, તો તલાક ઘટિત થઈ જશે. અને જો કોઈ બીજા સ્ત્રીને જોઈ અને સમજ્યો કે મારી પત્ની છે અને પોતાની પત્નીનું નામ લઈને કહું કે ફલાંગી તને તલાક છે પછી થી ખબર પડી કે તે તેની પત્ની ન હતી તો તલાક

થઈ ગઈ, પરંતુ જ્યારે કે તેની પત્ની હશારો કરીને કહું તો તલાક થશે નથી. (ખાનિયાં, વિગેરે)

મસ્થલા- (૧૩) :- જો કહું કે દુનિયાની સધળી પત્ની ઓને ને તલાક તો તેની પત્ની ને તલાક થઈ નથી. અને જો કહું કે આ મહોલ્લા અથવા આ ધરની સ્ત્રીઓને તલાક તો તલાક થઈ ગઈ. (દુર્ભ મુખ્તાર)

મસ્થ - (૧૪) :- પત્નીએ પતિને કહું: મને ત્રણ તલાકો આપીએ, તેણે કહું- આપી. તો ત્રણ તલાકો ઘટિત થઈ. અને જો જવાબમાં કહું: “તને તલાક છે” તો એક ઘટિત થશે. જોકે ત્રણની નિયત કરે. (ખાનિયાં, વિગેરે)

મસ્થલા- (૧૫) :- પત્ની એ કહું મને તલાક આપીએ, મને તલાક આપીએ, મને તલાક આપીએ, તેણે કહું આપી દીધી. તો એક તલાક થઈ. અને ત્રણની નિયત કરી તો ત્રણ થઈ. (દુર્ભ મુખ્તાર)

મસ્થલા- (૧૬) :- પત્નીએ કહું કે, મેં પોતાને તલાક આપીએ, પતિએ જાઈજ કરીદીધી તો તલાક થઈ ગઈ. (દુર્ભ મુખ્તાર)

મસ્થલા- (૧૭) :- કોઈએ કહું: તુ પોતાની પત્નીને તલાક આપીએ, તેણે કહું હા, હા. તો આવી હાલતમાં તલાક ઘટિત થઈ નથી. જોકે તલાકની નિયતથી કહું કે આ એક વાયદો છે. (ફાતાવારિઝવીયા)

મસ્થલા- (૧૮) :- કોઈએ કહું: જેની પત્ની તેના પર હરામ છે તે આ કામ કરે. તેઓ પૈકી કોઈએ આ કામ કર્યું તો પત્ની હરામ હોવાનો હિકાર છે, એવીજ રીતે જો કહું જેની પત્ની મુતલ્લકા (તલાકવાળી) હોય, તે તાલી વગાડે અને સૌંદ્રે તાલી વગાડી, તો સૌંદ્રી પત્નીઓ મુતલ્લકા થઈ જશે. કોઈએ કહું: હવે જે વાત કરે તેની પત્ની ને તલાક થઈ ગઈ અને બીજાઓએ વાત કરી તો કાંઈ નથી, એવીજ રીતે જો પરસ્પર એક બીજાને થપ્પ મારતો હતો અને કોઈએ કહું- જો હવેથી થપ્પ મારે તો તેની પત્ની ને તલાક છે, અને ખૂદ તેણેજ થપ્પ મારી, તો તેની પત્નીને તલાક થઈ ગઈ. (દુર્ભ મુખ્તાર, રદ્દુલ મુહતાર)

કિનાયા (સંકેત) નું બચાન

કિનાયા (સંકેત) તલાક તે શબ્દો છે, જેનાથી

તલાક મુરાદ હોવું જરેર ન થાય, તલાક ઉપરાંત બીજા ભાવાયોમાં પણ તેમનો ઉપયોગ થાય છે.

મસખલા- (૧) :- કિનાયા (સંકેતવાળા શબ્દો) થી તલાક પટિત થવામાં એ શરત છેકે, તહ્વાકની નિયત હોય અથવા હાલત બતાવતી હોયકે તલાક મુરાદ છે. અર્થાત તે અગાઉ તલાક નો ઉલ્લેખ હતો અથવા ગુસ્સામાં કહું, કિનાયા (સંકેત)ના શબ્દો ત્રણ પ્રકરણાછે કેટલાકમાં સવાલ રદ કરવાની સંભાવના છે, કેટલાકમાં ગાળની સંભાવના છે. અને કેટલાકમાં ન આ છે ન તે, બલ્કે જવાબ માટે નિયત છે. જો રદની સંભાવના છે તો સ્વર્ણા દરેક હાલતમાં નિયતની હાજરત (જરૂરત) છે, નિયત વગર તલાક થતી નથી. અને જેમાં ગાળની સંભાવના છે તેનાથી તલાક થયું ખૂશી અને કોષમાં નિયત પર આધારિત છે, અને તલાકનો ઉલ્લેખ હતો તો નિયતની જરૂરત નથી. અને ત્રીજું સ્વરૂપ અર્થાત કેવળ જવાબ હોયતો ખૂશીમાં નિયત જરૂરી છે, અને કોષમાં તથા મુજાકેરા (ચર્ચા)ના સમયે નિયત વગર પણ તલાક ધરિત છે. (દુર્દુર મુખ્યારચિવરે)

“કિનાયા”ના કેટલાક શઘોઝા છે

“કિનાયા” ના શબ્દોઝા છે. જા, નિકળ, ચાલ, રવાનાથા, ઉઠ, ઉલ્લિથા, પરદોકર, દુપરોઓઠ, નકાબનામ, હઠ, સરક, જગાછોડ, પર ખાલીકર, ફુરથા, ચાલદૂર, દેખાલી, દે ભૂંડી, દે જુદા, તુ જૂદી છે, તુ મારાથી જૂદી છે, મેં તને બે કયદ (કેદ્ધી આગાદ) કરી, મેં તારાથી વિચ્છેદ કર્યો, રસ્તો માપ, પોતાનો રસ્તોલે, મૂખકાળુકર, ચાલ બતાવ, ચાલતી થા, પીજરુ ખાલીકર, હઠીનેસડ, પોતાની સૂરત ગુમાવ, બિસ્તર ઉઠાવ, પોતાનું સુઝુતુ કર, પોતાની ગાંસનીબાંધ, પોતાની નાપાડી અલગ ફેલાવ, તશરીફ લઈજા, તશરીફનો ટોકરો લઈજા, જ્યાં શીંગ સમાય ત્યાં જાવ, પોતાનું માંગી ખા, બહુજ થઈ ગયું હવે મહેરબાની કર, દે બે છલાકા, મૂખ ઢાંક, જહન્નમમાં જા, ચુલામાં જા, ભાળમાંપડ, મારી પાસેથી હઠ, પોતાની મુરાદપર વિજય થા, મેં નિકાલ ફસ્મકર્યો, તુ મારું પર મુરદ્ધર જેવી, યા સુવર અથવા શરાબ જેવી છે, (ન ભાંગ કે અજીવા અથવા ફલાશામાલ, ફલાશાની પત્ની જેવી છે.) તુ મારી માની જે મ અથવા મારી બહેનની જે મ અથવા મારી પુત્રી જે મ છે. (અને ફક્ત એમ કહું કે “તુ માં, બહેન, બેરી છે.” તો ગુનાંદ

સિવાય કાઈ નથી, તુ પલાસ છે. તાચે છુટકારો થયો, તુ શુધ્ય થઈ, હલાલે ખુદા અથવા હલાલે મુસલમાનોને અથવા દરેક હલાલ, મારા પર હરામ, તુ મારી સાથે હરામમાં છે. મેં તને તારા હાથોમાં વેચી જોકે કોઈ અવયવનો ઉલ્લેખ ન આવે, જોકે પત્નીએ એમન કહું કે, મેં ખરીદ્યું, હું તારાથી બાળ આચ્યો, હું તારાથી દરગુઝ્યો; તુ મારા કામની નથી, મારો મતલબની નથી, મારા મસરક (વ્યય) ની નથી, મને તારાપર કોઈ રાહ નથી, કાઈ કાબૂ નથી, મિલકત નથી, મેં તાચે રસ્તો ખાલી કરીદીધો, તુ મારી માલિકીમાંથી નિકળીગઈ, મેં તારાથી ખુલતા કર્યા, પોતાના માવીતરે બેસ, તારી લગભ ઢીલીકરી, તારી રસ્તી છોડી દીધી, તારી લગભ ઉતારી લીધી, પોતાના સાથીઓથી જઈમળ, મને તારાપર કાઈ અખત્યાર નથી, હું તારાથી લાદાવા ચાર્ટિંગ, મારો તારાપર કાઈ દાવો નથી, પતિ શોધ, હું તારાથી જુદો છું, અથવા જુદો થયો. (કેવળ હું જુદો છું અથવા જુદો થયો એ કહેવું કાંઈ નથી, જોકે તલાકની નિયતથી કહું) મેં તને જુદી કરી દીધી, મેં તારાથી જુદીએ કરી, તુ ખૂદ મુખ્યાર છે, તુ આજાદ છે, મારામાં તારામાં નિકાલ નથી, મારામાંતારામાં નિકાલ બાકી રહ્યો નહીં. મેં તને તારા ધર વાળા ઓ અથવા બાપ અથવા માં અથવા પતિઓને આપી, અથવા ખૂદ તને આપી (અને તારા ભાઈ અથવા મામા અથવા કાકા અથવા કોઈ અપરિચિતને આપવું કહું તો કાઈ નથી) મારા તારા વચ્ચે કાઈ મામલો ન રહ્યો અથવા નથી. હું તારા નિકાલથી બેઝાર છું, મુકત છું. મારાથી ફૂર થા, મને મૂખ ન બતાવ, કિનારે થા, તેં મારાથી મુક્તિ મેળવી, અલગ થા, મેં તારો પગ ખોલી દીધો, મેં તને આજાદકરી, આજાદ થઈજા, તારી ગાંઠ કપાઈ, તુ બે કેદ છે, હું તારાથી મુકત છું, પોતાનો નિકાલકર, જેનાથી ઈચ્છે નિકાલ કરીલે, હું તારાથી બેઝાર છું, મારા માટે તારા પર નિકાલ નથી, મેં તારો નિકાલ ફસ્ન કર્યો, ચારે રસ્તા તારા પર ખોલી દીધ્યા (અને જો એમ કહું કે ચારે રસ્તા તારા પર ખુલ્લા છે તો કાઈ નથી, જ્યાં સુધી કે એમ ન કહે કે જે રસ્તો ઈચ્છે અખત્યાર કર) હું તારાથી દસ્ત બરદાર (નિવૃત) થયો, મેંતને તારા ધરવાળાઓ અથવા બાપ અથવા માં ને પાછી આપી, તુ મારી અસમત થી નિકળીગઈ, મેં તારી માલિકીથી શરીર રીતે પોતાનું નામ ઉતારી દીધું, તુ કિયામત સુધી અથવા વયબરસુધી મારા લાયક નથી, તુ મારાથી એવી ફૂર છે જેવી

રીતે મકકા મોઅજમા મહીના તૈયબહદ્દી અથવા ટિલ્લી લખનારું થી. (કિનાયા રિઝવીયા)

મસ્યલા- (૨) :- આ શબ્દોથી તલાક થશે નહીં, જોકે નિયત કરે. મને તારી હાજર નથી, મને તારાથી સરોકાર નથી, તારાથી મારે કામ નથી, ગરજ નથી, મતલબ નથી, તુ મને દરકાર નથી, તારાથી મને રગબત નથી, હું તને ઈચ્છતો નથી. (કિનાયા રિઝવીયા)

મસ્યલા- (૩) :- કિનાયા (ઈશારા) ના આ શબ્દોથી “એક બાઈન” તલાક થશે, જો તલ્લાકની નિયત ન હોય, અને બેની નિયત કરી તો પણ એજ એક ઘટિત થશે. પરંતુ જ્યારેકે પત્ની બાંધી (ધારી) હોય તો બેની નિયત સહીએ છે અને ત્રણની નિયત કરી તો ત્રણ ઘટિત થશે. (દુર્મુખાર, રદ્દુલમુહતાર)

મસ્યલા- (૪) :- મદમૂલા (જેને સાથે સંભોગ કર્યો હોય તે) ને એક તલાક આપી હતી, પછી ઇદૃષ્ટમાં કહું કે મેં તને બાઈન કરી દીધી અથવા ત્રણ તો બાઈન અથવા ત્રણ તલાક ઘટિત થઈ જશે. અને જો ઇદૃષ્ટ અથવા રજાત પછી એવું કહું ત્રે કાંઈ નથી. (દુર્મુખાર, રદ્દુલમુહતાર)

મસ્યલા- (૫) :- શરીહ (સ્પષ્ટ) તલાક, શરીહ (સ્પષ્ટ)ને લાગુ થાય છે અર્થાત્ પહેલા શરીહ સ્પષ્ટ શબ્દોથી તલાક આપી, પછી ઇદૃષ્ટની અંદર બીજી વખત તલાકના શરીહ શબ્દ કહ્યા તો આનાથી બીજી તલાક ઘટિત થશે. એવીજ રીતે બાઈન ના પછી પણ શરીહ સ્પષ્ટ શબ્દી ઘટિત કરી શકે છે, જ્યારે ઔરત ઇદૃષ્ટમાં હોય અને “શરીહ” થી મુચાદ અલ્લીયા તે છે જેમાં નિયતની જરૂરત ન હોય જોકે તેનાથી બાઈન તલાક પડે અને ઇદૃષ્ટમાં શરીહ, પછી બાઈન તલાક આપી શકે છે, અને બાઈન, બાઈનને લાગુ થતી નથી જ્યારેકે એ શક્ય હોય કે બીજી ને પહેલાની ખબર આપવું કરી શકે. દા-ત. પહેલાં કહું હતું કે, “તુ બાઈન” છે. તેનાપછી પછી એજ શબ્દ કહ્યો તો તેનાથી બીજી તલાક ઘટિત થશે નહીં, કે આ પહેલી તલાકની ખબર છે. અથવા બીજી વખત કહું મેં તને બાઈન કરી દીધી અને જો બીજીને પહેલી થી ખબર આપવું કરી શકે. દા-ત. પહેલા બાઈન તલાક આપી પછી કહું મેં બીજી બાઈન તલાક આપી તો હવે બીજી તલાક પડશે. એવીજ રીતે પ્રથમ સ્વરૂપમાં પણ બે તલાકો ઘટિત થશે. જ્યારે કે બીજી થી બીજી તલાક ની નિયત કરી હોય. (દુર્મુખાર,

રદ્દુલમુહતાર)

મસ્યલા- (૬) :- બાઈન તલાકને કોઈ શરત પર લટકતી રાખી અથવા કોઈ સમય પ્રત્યે સંબંધિત કરી અને તે શરત તથા સમય પામવાથી પહેલા બાઈન તલાક આપી દીધી. દા-ત. એમ કહું- જો તુ આજે ધરમાં ગઈ તો “બાઈન” તલાક છે. અથવા કાલે તને બાઈન તલાક છે. પછી ધરમાં જવા અને કાલ આવવાથી પહેલાજ બાઈન તલાક આપી દીધી તો તલાક થઈ ગઈ. પછી ઇદૃષ્ટની અંદર શરત પામવા અને કાલ આવવાથી એક બીજી તલાક પડશે. (દુર્મુખાર)

મસ્યલા- (૭) :- જો પત્ની ને બાઈન તલાક આપી અથવા તેનાથી ખુલાય કર્યો, તે પછી કહું તુ ધરમાં ગઈ તો બાઈન તલાક છે, તો હવે તલાક ઘટિત થશે નહીં. અને જો બે શરતો પર બાઈન તલાક લટકતી રાખી દા-ત. કહું કે જો તુ ધરમાં જાય તો બાઈન છે અને જો હું ફિલાશાંથી વાત કરું તો તુ બાઈન છે. આ બંને વાતો કહેવા પછી હવે તે ધરમાં ગઈ તો એક તલાક પડી, એવીજ રીતે જો પ્રથમ વાત કરી, પછી ધરમાં ગઈ તો પણ બે તલાક ઘટિત થશે. અને જો પહેલા એક શરત પર અધ્યરતાલ રાખી પછી તેના પામવા પછી બીજી શરત પર અધ્યરતાલ રાખી, બીજી શરત પામવાથી તલાક થશે નહીં. (દુર્મુખાર, રદ્દુલ મુહતાર, આલમગીરી)

મસ્યલા- (૮) :- સોગંદ ખાધાકે પત્ની પાસે જઈશ નહીં. પછી ચાર મહીના ગુજરવાથી પહેલાં તલાકની નિયતથી તને બાઈન કહું, અથવા તેનાથી ખુલ્લા કર્યો તો તલાક ઘટિત થઈ ગઈ, પછી સોગંદ ખાવાથી ચાર મહીના સુધી તેની પાસે ગયો નહીં તો આ બીજી તલાક થઈ અને જો પહેલા ખુલ્લા કર્યો પછી કહું તુ બાઈન છે તો તલાક ઘટિત થશે નહીં. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૯) :- જો એમ કહું કે, મારી દરેક પત્નીને તલાક છે અથવા જો આ કામ કરુંતો મારી પત્નીને તલાક છે તો જે પત્નીથી ખુલ્લા કર્યો છે અથવા જે બાઈન તલાકની ઇદૃષ્ટમાં છે, આ શબ્દોથી તને તલાક થશે નહીં. (દુર્મુખાર)

મસ્યલા- (૧૦) :- જે જુદાઈ માટે હોય અર્થાત્ જેના કારણો તેનાથી કયારેય નિકાલ થઈ શકતોન હોય દા-ત. દુરમત મુસાહેરત (જમાઈ બનાવવાના કારણો) ની હુરમત

તથા દુધના સંબંધવાળી દુરમત, તો તે સ્ત્રી પર ઇદૃતમાં પણ તલાક થઈ શકતી નથી, એવીજ રીતે જો તેની પત્ની ઘસી હતી તેને પરીદી લીધો તો હવે તેને તલાક આપી શકતો નથી, કે તેણી નિકાલથી સાવ નિકળી ગઈ. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૧૧) :- પતિ-પત્નીમાંથી કોઈ (માઝ અલ્લાહ) મુરતદ (ઈસામથી ફરીગયો) થયું પરંતુ “દારુલ ઈસ્લામ” માં રહ્યું તો તલાક થઈ શકે છે અને જો “દારુલહબ્બ”માં ચાલ્યો ગયો તો હવે તલાક થઈ શકતી નથી, અને પુરુષ મુરતદ થઈને દારુલહબ્બ ચાલ્યો ગયો હતો પછી મુસ્લિમાન થઈ ને પાણો આચ્યો અને સ્ત્રી હજુ ઇદૃતમાં છે, તો તલાક આપી શકે છે, સ્ત્રી જોકે પાછી આવી જાય તલાક થઈ શકતી નથી. (રદ્દુલ મુહતાર)

મસ્યલા- (૧૨) :- ખાયારે બલુગ અર્થાત બાલિગ થતાંજ નિકાલી નારાજ જાહેર કરી અને ખાયારે ઈત્ક એટલે કે આજાદ થઈને વિચ્છેદ ચાલ્યો, આ બંનેની પછી તલાક થઈ શકતી નથી. (દુર્દેખ મુખ્તાર)

તલાક સુપ્રત કરવાનું બયાન

અલ્લાહ અજ વ જલ્લ ફરમાવે છે:-

યા એયોડાન્નીઓથ્યો, કુલ લે અજવાજેક ઈન કુનતુન તોરિનાથ- હયાતદુન્યા વ જીનત થા કરતાલૈના એમાતેઅદુન વ ઓસરેહકુન સરાહન જમીલા વર્ધન કુનતુન તોરિનલ્લાહ વ રસૂલખ વદારલ આપેરતા ફર્નલ્લાહ અન્દ લિલ- મુહસેનાતે મિનકુન અજરન અજીમા !!

તરજુમો:- હે નબી, પોતાની પત્નીઓથી ફરમાવીદોકે જો તમે દુનિયાની જિંદગી અને તેની જીનત (શાશગાર) ઇછ્છો છો તો આવો હું તમને માલ આપું અને તમને સારી રીત છોડીદઉ અને જો અલ્લાહ તથા રસૂલ અને આપેરતનું ધર ચાલ્યો છો તો અલ્લાહે તમારામાં નેકોવાળા ઓ માટે મોટો અજર તૈયાર કરી રાખ્યો છે,

સાચીલ મુસ્લિમ શરીફમાં લગ્નર જાબિર રદીયલ્લાહો અન્યો થી રિવાયત છે કે, “જ્યારે આ આયત નાજિલ થઈ રસૂલલ્લાહ સલ્લાહો અદ્યાહે-વસ્તુલ્લાહે લગ્નર આઈશા રદીયલ્લાહો અન્યાને ફરમાયું”- હે આઈશા હું તારા પર એક વાત રજુ કરું હું, તેમાં જલ્લી (ઉતાવળ)ન કરજે, જ્યાં સુધી કે પોતાના માં બાપ થી સલોહ ન કરી લે જવાબ ન

આપજે. (અને હુંજુરને ખબર હતી કે, તેમના માં બાપ જુદ્ધઈ માટે સલાહ આપરો નથી.)

ઉમ્મુલ મોમિનીને અર્થ કરી., યા રસૂલલ્લાહ હુંજુર સંબંધી મારે માં બાપ થી મશવરો (સલાહ) કરવાની શું જરૂર છે, બલ્કે હું અલ્લાહ અને રસૂલ અને આપેરતના ધરને અખત્યાર કરાયું. અને હું એ ઈચ્છા કે પુનિત પત્ની ઓ પેકી કોઈને મારા જવાબની હુંજુર ખબર ન આપે,

આપે ઈરશાદ ફરમાવ્યો- જો મને પૂછશે આઈશા એ શું જવાબ આપ્યો છે તો હું તેને ખબર આપ્યો દશા. અલ્લાહે મને તકલીફમાં નાખનાર અને તકલીફમાં પડનાર બનાવીને મોકલ્યો નથી, તેણે મને મોઅલિમ અને આસાની કરનાર બનાવીને મોકલ્યો છે.

સલીહ બુખારી શરીફમાં આઈશા રદીયલ્લાહો અન્યથી રિવાયત છે. ફરમાવે છે: નબી સલ્લાહો અદ્ય હે વસ્તુલ્લાહે અમને અખત્યાર આપ્યો, અમે અલ્લાહ તથા રસૂલને અખત્યાર કર્યા અને તેને કાંઈ (અર્થાત તલાક) ગણના કરી નથી. તેમાંજ છે કે મસરૂક કહે છે મને કાંઈ પરવા નથી કે તેને એક વખત અખત્યાર આપું કે સો વખત, જ્યારોકે તે મને અખત્યાર કરે અર્થાત આ સુરતમાં તલાક હતી નથી.

અહ્કમે ફિકહિયા

(ફિકહના અહેકમો)

મસ્યલા- (૧) :- ઓરતને કહ્યું તને અખત્યાર છે અથવા તારો મામલો તારા હાથમાં છે અને તેનાથી ભાવાર્થ “તલાક નો આખત્યાર આપવું”છે, તો ઓરત તે મજલિસમાં પોતાને તલાક આપી શકે છે, બલેને તે બેઠક કેટલી એ લાંબી લોય. અને બેઠક બદલવા પછી કાંઈ કઢી શકતી નથી. અને જો ઓરત ત્યાં લાજર ન હતી અથવા લાજર તો હતી પરંતુ સંભવ્યું નથી અને તેને અખત્યાર એજ રાખ્યો થાયો તો જે બેઠકમાં તેને તે વાતની જાણકારી મળ્યી તેનો અતેભાર છે. દા, જો પતિએ કોઈ સમય મુકર્સ કરી દીધો હતો. દા.ત. આજે તેને અખત્યાર છે અને સમય પસાર થઈ ગયા પછી તેને જાણકારી થઈ તો હવે કોઈ કરી શકતી નથી. અને જો આ શબ્દોથી પતિએ તલાકની

નિયતજ ન કરી તો કંઈ નથી, કે આ કિનાયા (સંકેત) છે. અને કિનાયામાં નિયત અથવા તે સમયે તલાકની વાતચીત હતી તો હવે નિયત જોવામાં આવશે નહીં. અને જો ઔરતે હમજું કંઈ કહ્યું ન હતું કે, પતિએ પોતાના શબ્દો ને પાછા લીધા તો બેઠકમાં પાછો ન થશે. અર્થાત પતિના પાછા ફર્યા પછી પણ ઔરત પોતાને તલાક આપી શકે છે. અને પતિ તેને મનાઈ પણ કરી શકતો નથી. અને જો પતિને એ શબ્દો કહ્યા કે તુ પોતાને તલાક આપીએ, અથવા તને પોતાની તલાક નો અખત્યાર છે, તો પણ એજ સધણા એહેકામ છે પરંતુ આ સુરતમાં પત્નીએ તલાક આપી દીધી તો “જરૂરી તલાક” પડશે. હા, આ સુરતમાં પત્ની એ ત્રણ તલાકો આપી અને પતિએ ત્રણની નિયત પણ કરી દીધી છે, તો ત્રણ થશે. અને પતિ કહે છે મેં એકની નિયત કરી હતી તો એક પણ ઘટિત થશે નહીં. અને જો પતિએ ત્રણની નિયત કરી અથવા એમ કહ્યું કે તુ પોતાને ત્રણ તલાકો આપી દે અને પત્નીએ એક આપી, તો એક પડશે. અને જો કહ્યું તુ જો ઈંછે તો પોતાને એક તલાક આપ, પત્નીએ એક આપી અથવા કહ્યું તુ જો ઈંછે તો પોતાને એક તલાક આપ, પત્નીએ ત્રણ આપી તો બંને હાલતમાં કંઈ નથી પરંતુ પ્રથમ સુરતમાં જો પત્ની એ કહ્યું મેં પોતાને તલાક આપી, એક અને એક, અને એક. તો ત્રણ તલાક પડશે. (જવહરાલ, દુર્દુર્માર, આલમગીરી વિગેરે)

મસ્થાલા - (૨) :- આ મજફૂર શબ્દો સાથે એમ પણ કહ્યું કે તુ જ્યારે ઈંછે અથવા જે સમયે ઈંછે તો હવે બેઠક બદલવાની અખત્યાર બાતલ થશે નહીં. અને પતિને શબ્દો પાછા લેવાનો હવે પણ અખત્યાર ન હશે. (દુર્દુર્માર)

મસ્થાલા - (૩) :- જો પત્નીને કહ્યું તુ પોતાની શોકય ને તલાક આપી દે અથવા કોઈ બીજા શાસ્ત્રને કહ્યું તુ મારી પત્ની ને તલાક આપીદે તો બેઠક સાથે કેદ નથી બેઠક પછી પણ તલાક થઈ શકે છે. અને તેમાં રજુ કરી શકે છે કે તે વકીલ છે અને મોવક્કલને અખત્યાર છે કે વકીલ ને પદઘ્યુન કરી દે પરંતુ જ્યારે કોઈ ઈચ્છાપર લટક તો કરી દીધો લોય અર્થાત કલી દીધું ડોય કેજો તુ ઈંછે તો તલાક આપી દે તો હવે તોકીલ (વકીલ કરવું) નથી બલ્કે તમલીફ (માલિક) છે, માટે બેઠકની સાથે ખાસ છે. અને રજુઅ કરી શકશે નથી અને જો પત્ની ને કહ્યું તુ પોતાને

અને પોતાની શોકય ને તલાક આપીએ, તો ખૂદ તેના ઉકમાં માલિક છે અને શોકયના હકકમાં વકીલ. અને દરેકનો હુકમ એહે જે ઉપર મજફૂર થયો. અર્થાત પોતાને બેઠક પછી તલાક આપી શકતી નથી અને શોકયને આપી શકે છે. (જવહરાલ, દુર્દુર્માર)

મસ્થાલા - (૪) :- “તમલીક” તથા “તોકીલ” માં કેટલીક વાતોનો તફાવત છે. “તમલીક” માં રજુઅ (રજીઅત કરવું) કરી શકતો નથી માગ્નલ (પદઘ્યુન) કરી શકતો નથી, તમલીક પછી પતિ મુશ્ઝિત થઈ જાય તો તલાક બાતિલ થશે નહીં. જેને માલિક બનાવ્યો તેનું આકિલ (પાગલનહી) હોવું જરૂરી નથી, અને મજલિસ (બેઠક) સાથે બંધન કારક છે અને તોકીલ માં આ સધણાનો અકસ (આથી ઉદ્દું) છે. જો સાવ નાસમજ બાળક ને કહ્યું તુ મારી પત્નીને જોઈયે તો તલાક આપીએ અને તે બોલી શકે છે, તેણે તલાક આપી દીધી, તો ઘટિત થઈ ગઈ. એવીજ રીતે જો મજનુન (મુશ્ઝિત) ને માલિક બનાવી દીધો અને તેણે તલાક આપી દીધો તો તલાક થઈ ગઈ. અને વકીલ બનાવ્યો તો તલાક થઈ નહીં. અને માલિક કરવાની સુરતમાં જો સારો હતો, તે પછી મજનુન (મુશ્ઝિત) થઈ ગયો તો તલાક ઘટિત થશે નહીં. (દુર્દુર્માર)

મજલિસ બદલવાના સ્વરૂપો

મસ્થાલા - (૫) :- કોઈ સ્વી બેઠેલી હતી ઉલ્લી થઈ ગઈ અથવા એક કામ કરી રહી હતી તેને છોરીને બીજું કામ કરવા લાગી, અથવા મહેરી લગાવવા મંડી અથવા કોઈથી ખરીદ વેચાંશાની વાત કરી અથવા ઉભી હતી હવે જાનવર પર સવાર થઈ ગઈ અથવા સવાર હતી હવે નીચે ઉત્તરી ગઈ અથવા એક સવારી પરથી ઉત્તરીને બીજી પર સવાર થઈ અથવા સવાર હતી પરંતુ જાનવર ઉભું હતું, હવે ચાલવા લાગ્યું તો આ સી સુરતોમાં મજલિસ (બેઠક) બદલાઈ ગઈ, અને હવે તલાકનો અખત્યાર રહ્યો નહીં. અને જો ઉભી હતી, પછી બેસી ગઈ અથવા ઉભી હતી અને મકાનમાં ટસ્લેલવા લાગી અથવા બેઠેલી હતી કે તકીયો લગાવી દીધો, અથવા તકીયો (ટેકો) લગાવેલો હતો હવે સીધી થઈ ને બેસી ગઈ અથવા પોતાના બાપ વિગેરે કોઈને સલાહ માટે બોલાવ્યો અથવા ગવાડોને બોલાવવા ગઈ કે તેમની સમક્ષ તલાક આપે, એ શરતેકે ત્યાં કોઈ એવો શાખ્સ

નથી જે બોલાવી આપે અથવા સવારી પર જઈ રહી હતી તેને રોકી દીધી અથવા પાણી પીધું અથવા ભોજન ત્યાં હાજર હતું કાંઈક થોડુક ખાઈ લીધું. આ સધળી સુરતોમાં મજલિસ બદલાઈ નહીં. (આલમગીરી, દુર્ઘતાર વિગેરે)

મસ્ફલા- (૬) :- નૌકા, (હોડી) ધરના હુકમમાં છે. કે નૌકાના ચાલવાથી મજલિસ બદલાશે નહીં. અને જાનવર પર સવાર છે અને જાનવર ચાલી રહ્યું છે તો મજલિસ બદલાઈ રહી છે, હા, જો પતિના મૌન થતાંજ તુસ્તજ એજ કદમ્ભમાં જવાબ આપ્યો તો તલાક થઈ ગઈ. અને જો મહિમિલ (પાલખી) માં બને સવાર છે, જેને કોઈ ખેંચી લઈ જઈ રહ્યું છે તો મજલિસ બદલાઈ નથી કે, આ નૌકાના હુકમમાં છે. ગાડી અથવા પાલખી નો પણ એજ હુકમ છે. (દુર્ઘતાર)

મસ્ફલા- (૭) :- બેઠેલી હતી સુઈ ગઈ, જો તકીયો વિગેરે લગાવી એથી રીતે સુઈ રહી જેવું સુઈ રહેવા માટે લેટે છે તો અખત્યાર જતો રહ્યો. (રદ્દુલ મુહુતાર)

મસ્ફલા- (૮) :- બે જાનું (ઉલ્ભાક) બેઠી હતી હવે ચારજાનું (પલાંડી વાળી) બેરોં ગઈ અથવા બરઅકસ (ઉલ્ટું) કર્યું અથવા બેસીલી સુઈ ગઈ તો મજલિસ બદલાઈ નહીં. (આલમગીરી, રદ્દુલમુહુતાર)

મસ્ફલા- (૯) :- પતિએ તેને મજબૂર કરીને ઉલ્લી કરી અથવા સંભોગ કર્યો તો અખત્યાર રહ્યો નહીં (દુર્ઘતાર)

મસ્ફલા- (૧૦) :- પતિના અખત્યાર આપવા પછી પત્નીએ નમાજ શરૂ કરી દીધી અખત્યાર જતો રહ્યો. નમાજ ફરજ હોય કે વાજિબ કે નિફલ. અને જો પત્ની નમાજ પઢી રહી હતી એજ છાલતમાં અખત્યાર આપ્યો તો તે નમાજ ફરજ, વાજિબ અથવા સુન્નતે મોઅકદા છે, તો પૂરી કરી ને જવાબ આપે, અખત્યાર બાતલ થશે નહીં. અને જો નિફલ નમાજ છે તો બે રક્ખત પઢીને જવાબ આપે. અને નીજી રક્ખત માટે ઉલ્લી થઈ તો અખત્યાર જતો રહ્યો. ભલેને સલામ ન ફરવી હોય. અને જો “સુખ્ખનલખાલ” કર્યું અથવા થોડુક કુચાનિન પઢ્યું તો અખત્યાર બાતલ થયો નહીં. અને અધિક પઢ્યું તો બાતલ થઈ ગયો. (જવહરહળ) અને જો પત્ની એ જવાબ માં કર્યું તુ પોતાની જ્ઞાની કેમ તલાક આપતો નથી? તો આ કહેવાથી અખત્યાર બાતલ થશે નહીં અને જો એમ કર્યું કે જો તુ મને તલાક આપે છે તો એટલું

મને આપી દેતો અખત્યાર બાતલ થઈ ગયો. (આલમગીરી, રદ્દુલમુહુતાર)

મસ્ફલા- (૧૧) :- જો એકજ સમયમાં તેની અને શોકાંશ (પાણોશી) ની ખબર પહોંચી અને ઓરત બનેને અખત્યાર કરવા ચાલે છે તો એ કહેવું જોઈએ કે મેં બનેને ધારણ કર્યું. નહીં તો જો એક ને ધારણ કરશે બીજુ જતુ રહેશે. (આલમગીરી)

મસ્ફલા- (૧૨) :- પુરુષ પોતાની પત્નીને કર્યું તુ પોતાના નફસ ને ધારણકર, પત્ની એ કર્યું મેં પોતાના નફસને ધારણ કર્યું, અથવા કર્યું મેં ધારણ કર્યું અથવા ધારણ કરેંટું તો એક “બાઈન તલાક” ધર્ટિત થશે. અને ત્રણની નિયત સહીંહ નથી. (દુર્ઘતાર)

મસ્ફલા- (૧૩) :- તલાક સુપ્રત કરવામાં એ જરૂરી છે કે સ્ત્રી તથા પુરુષ બને માંથી એક ના કલામમાં “નફસ” શબ્દ અથવા તલાક નો ઉલ્લેખ હોય, જો પતિએ કર્યું તને અખત્યાર છે, પત્નીએ કર્યું મેં અખત્યાર કર્યું, તલાક ટેટ થશે નહીં. અને જો જવાબમાં કર્યું: મેં પોતાના નફસને ધારણ કર્યો અથવા પતિએ કર્યું હતું તુ પોતાના નફસ ને ધારણ કર, પત્નીએ કર્યું મેં ધારણ કર્યું અથવા કર્યું મેં કર્યું તો જો તલાકની નિયત હતી તો થઈ ગઈ. અને એ પણ જરૂરી છે કે નફસ શબ્દને સંબંધમાંજ ઉલ્લેખ કરે અને જો તે શબ્દને કેટલીક વાર પછી કહ્યો અને બેઠક બદલાઈ ન હોય તો મૂત્સિલ (નિકટ) નાજ હુકમમાં છે. અર્થાત તલાક ધર્ટિત થશે અને બેઠક બદલાયા પછી કર્યું તો બેકાર છે. (આલમગીરી વિગેરે)

મસ્ફલા- (૧૪) :- પતિએ બે વખત કર્યું, અખત્યાર કર, અખત્યાર કર. અથવા કર્યું પોતાની માં ને અખત્યાર કર તો હવે નફસ શબ્દનો ઉલ્લેખ કરવાની હાંજત નથી, આ તેના સ્થાને થઈ ગયો. એવીજ રીતે ઓરતનું કહેવું કે મેં પોતાના બાપ અથવા માં અથવા સ્વામી અથવા પત્ની ને અખત્યાર કર્યું, તો તે નફસ શબ્દના સ્થાને છે અને જો ઓરતે કર્યું: મેં પોતાની કોમ અથવા કુટુંબ વાળાઓ અથવા સગાઓને ધારણ કર્યા તો આ તેના સ્થાને નથી. અને જો ઓરતના માં-બાપ ન હોય તો આ કહેવું પણ કે મેં પોતાના બાઈને અપનાચ્યો, કાફી છે, અને માં બાપ ન હોવાની સુરતમાં તેણે માં બાપને અખત્યાર કર્યા તો પણ તલાક થઈ જશે, ઓરતને કર્યું ત્રણને અખત્યાર કર, ઓરતે કર્યું મેં

અખત્યાર કર્યું તો ત્રણ તલાકો પડી જશે, (દુર્ઘતાર, રદ્દુલમુહતાર વિગેરે)

મસ્ફ્લા- (૧૫) :- ઓરતે જવાબમાં કહ્યું મેં પોતાના નફસને અખત્યાર કર્યો નથી બલ્કે પોતાના પતિને કર્યો તો તલાક ધટિત થઈ જશે. અને એવી રીતે કહ્યું કે મેં પોતાના પતિને અખત્યાર કર્યો નથી બલ્કે પોતાના નફસને, તો તલાક ધટિત થશે નહીં. અને જો કહ્યું કે મેં પોતાના નફસ અથવા પતિને અખત્યાર કર્યો તો તલાક ધટિત થશે નહીં. અને જો એમ કહ્યું કે પોતાના નફસ અને પતિને તો તલાક ધટિત થશે અને જો કહ્યું પતિ અને નફસને તો તલાક નથી. (ફિલ્મલકડીર)

મસ્ફ્લા- (૧૬) :- પુરુષે સ્ત્રીને અખત્યાર આપ્યો હતો, ઓરતે હજુ જવાબ આપ્યો ન હતો કે, પતિ એ કહ્યું જો તુ પોતાને અખત્યાર કરે તો એક હજાર આપીશ, ઓરતે પોતાને અખત્યાર કર્યો તો ન તલાક થઈ, ન માલ આપવું વાજીબ થયું. (ફિલ્મલકડીર)

મસ્ફ્લા- (૧૭) :- પતિએ અખત્યાર આપ્યો પત્નીએ જવાબમાં કહ્યું: મેં પોતાને બાઈન કરી અથવા હરામ કરી દીધી અથવા તલાક આપી દીધીતો જવાબ થઈ ગયો. અને એક બાઈન તલાક પડી ગઈ. (આલમગીરી)

મસ્ફ્લા- (૧૮) :- પતિએ ત્રણ વખત કહ્યું તને પોતાના નફસનો અખત્યાર છે, પત્નીએ કહ્યું મેં અખત્યાર કર્યું અથવા પદેલા ને અખત્યાર કર્યું અથવા વચ્ચેનાને અથવા માછલાને અથવા એકને, દરેક હાલત માં ત્રણ તલાક ધટિત થશે. અને જો તેના જવાબમાં કહ્યું કે મેં પોતાના નફસને તલાક આપી અથવા મેં પોતાના નફસને એક તલાક સાથે અખત્યાર કર્યો અથવા મેં પ્રથમ તલાક અખત્યાર કરી તો એક બાઈન ધટિત થશે. (તનવીરુલ અબ્સાર)

મસ્ફ્લા- (૧૯) :- પતિએ ત્રણ વખત કહ્યું પરંતુ પત્નીએ પ્રથમવારના જવાબમાં કહી દીધું: મેં પોતાના નફસને અખત્યાર કર્યો, તો પોછણવાળા શબ્દો બાતલ થઈ ગયા એવીજ રીતે જો પત્નીએ કહ્યું મેં એકને બાતલ કરી દીધું તો સૌ બાતલ થઈ ગયા. (આલમગીરી)

મસ્ફ્લા- (૨૦) :- પતિએ કહ્યું તને પોતાના નફસ નો અખત્યાર છે કે, તુ તલાક આપી દે, પત્નીએ તલાક આપી તો બાઈન ધટિત થઈ. (દુર્ઘતાર, રદ્દુલમુહતાર)

મસ્ફ્લા- (૨૧) :- પત્નીને કહ્યું ત્રણ તલાકો એકી જે તુ હચ્છે તને અખત્યાર છે, તો એક અથવા બેનો અખત્યાર છે. ત્રણનો નથી. (આલમગીરી)

મસ્ફ્લા- (૨૨) :- પત્નીને અખત્યાર આપ્યો, તેણે જવાબમાં કહ્યું- હું તને અખત્યાર કરતી નથી અથવા તને હચ્છતી નથી અથવા મને તારી હાજત નથી તો આ સધણું કાંઈ નથી. અને જો કહ્યું મેં એ અખત્યાર કર્યું કે, "તારી પત્ની ન હોઉં," તો બાઈન તલાક થઈ ગઈ. (આલમગીરી)

મસ્ફ્લા- (૨૩) :- કોઈને કહ્યું તુ મારી પત્નીને અખત્યાર આપી દે, તો જ્યાં સુધી તે શાસ્ત્ર તેને અખત્યાર આપરો નહીં પત્નીને અખત્યાર પ્રાપ્ત નથી અને જો તે શાસ્ત્ર ને કહ્યું તુ મારી પત્નીને અખત્યાર ની ખબર આપતો પત્નીને અખત્યાર પ્રાપ્ત થઈ ગયો, ભલે ખબર ન આપે. (દુર્ઘતાર)

મસ્ફ્લા- (૨૪) :- કોઈએ કહ્યું તને આવર્ષે અથવા આ માડીનામાં અથવા આજે દિવસમાં તને અખત્યાર છે, તો જ્યાં સુધી સમય બાકી છે અખત્યાર છે, જોકે બેઠક બદલાઈ ગઈ હોય અને જો એક દિવસ કહ્યું તો ચોવીસ કલાક અને એક માડીનો કહ્યું તો ત્રીસ દિવસ સુધી અખત્યાર છે અને ચંદ્ર જે સમયે જોવાયો તે સમયે એક માડીનાનો અખત્યાર આપ્યો તો ત્રીસ દિવસ જ રૂરી નથી બલ્કે બીજા ડિલાલ (ચંદ્ર) સુધી છે. (આલમગીરી, દુર્ઘતાર)

મસ્ફ્લા- (૨૫) :- નિકાલથી અગાઉ તલાક આપી દા-ત. પત્ની ને કહ્યું: જો હું બીજી પત્નીથી નિકાલ કરું તો તને પોતાના નફસ ને તલાક આપવાનો અધિકાર છે, તો આ સુપ્રત કરવું થયું નહીં, કે સંબંધ માલિકી પ્રતિનિધી એવીજ રીતે જો ઈજાબો કુભૂલમાં શરત કરી અને ઈજાબ પતિ તરફથી થાય દા-ત. કહ્યું કે હું તને એ શરત પર નિકાલમાં લાય્યો, ઓરતે કહ્યું મેં કબૂલ કર્યું તો પણ સુપ્રત કરવું થયું નહીં. અને જો અકદમાં શરત કરી અને ઈજાબ (કબૂલ કરવું) પત્ની અથવા તેના વડીલે કહ્યું દા-ત. મેં પોતાના નફસને અથવા પોતાની ફલાણી નિયોજક ને એ શરતે તારી નિકાલમાં આપ્યો, પુરુષે કહ્યું મેં તે શરત પર કબૂલ કરી તો તલાક નું પ્રદાન થઈ ગયું. શરત જોવામાં આવે તો પત્ની ને જે મજલિસમાં ખબર પડી, પોતાને તલાક આપવાનો અખત્યાર છે. (રદ્દુલમુહતાર)

મસ્યલા- (૨૬) :- પતિએ પત્નીને કહું તારું કાર્ય તારું હાથમાં છે, તો આમાં પણ એજ શરતો તથા અહેકામ છે જે અખત્યારના છે કે તલાકની નિયતથી કહું હોય અને નફસનો ઉલ્લેખ હોય અને જે બેઠકમાં કહું અથવા જે બેઠકમાં જાણ પડી તેમાં જે પત્ની એ તલાક આપી હોય તો ધટિત થઈ જશે અને પતિ રજુઆ કરી શકતો નથી, કેવળ એક વાતમાં તફાવત છે, ત્યાં ત્રણની નિયત સહીએ નથી. અને આમાં જોઓંશ તલોકની નિયત કરી તો ત્રણ ધટિત થશે. ભલે પત્નીએ પોતાને એક તલાક આપી અથવા કહું-મેં પોતાના નફસને કબૂલ કર્યો અથવા પોતાના મામલા-કાર્ય ને અખત્યાર કર્યું અથવા તું મારાપર પર હરામ છે અથવા મારાથી જુદો છે અથવા હું તારાથી જુદી હું અથવા મને તલાક છે. અને જો પતિએ બેની નિયત કરી અથવા એકની કરી અથવા નિયતમાં કોઈ સંઘા ન હોય તો એક તલાક થશે. (દુર્લુલ મુખ્તાર વિગેરે)

મસ્યલા- (૨૭) :- પત્ની નાબાલિગ છે તેને એમ કહું કે તારુંકાર્ય (મામલો) તારું હાથમાં છે. તેણે પોતાને તલાક આપી દીધી, તો તલાક થઈ ગઈ. અને જો પત્નીના બાપને કહું કે તેનું કાર્ય તારું હાથમાં છે, તેણે કહું મેં કબૂલ કર્યું અથવા કોઈ બીજો શબ્દ તલાકનો કહ્યો તો તલાક થઈ ગઈ. (રદ્દુલ મુહૂરતાર)

મસ્યલા- (૨૮) :- પત્ની માટે એ શબ્દ કહ્યો પરંતુ તેને તેની ખબર ન હોય અને તલાક આપી દીધી, તો ધટિત થઈ નથી. (ખાનિયલ)

મસ્યલા- (૨૯) :- પતિએ કહું: તારુંકાર્ય તારું હાથમાં છે, તેના જવાબમાં પત્નીએ કહું: મારું કાર્ય (મામલો) મારું હાથમાં છે, તો આ જવાબ થયો નથી. અથીત તલાક થઈ નથી. બલે જવાબમાં તે શબ્દ હોવો જોઈએ જેનો સંબંધ પત્ની તરફ, જો પતિ કહેતો તો તલાક થઈ જતી, (દુર્લુલ મુખ્તાર) દા-ત. એમ કહેકે મેં પોતાના નફસને હરામ કર્યો, બાઈન કર્યો, તલાક આપી વિગેરે, એવીજ રીતે જો જવાબમાં કહું મેં પોતાના નફસને અખત્યાર કર્યો અથવા કબૂલ કર્યું તો પણ તલાક થઈ ગઈ, એવીજ રીતે જો જવાબમાં કહું તું મારા પર હરામ છે અથવા હું તારું પર હરામ હું અથવા તું મારાથી જુદો છે અથવા હું તારાથી જુદી હું અથવા કહું: હું હરામ હું અથવા હું જુદી હું, તો આ ચૌ હલતોમાં તલાક

છે. અને જો કહું તુ હરામ છે અને એમ ન કહું કે મારું પર અથવા તુ જુદો છે અને એમ ન કહું કે મારાથી તો બાતલ છે, તલાક થઈ નથી. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૩૦) :- તેના જવાબમાં જોકે રજીએ નો શબ્દ હોય તો બાઈન તલાક પડશે. હા જો પતિએ કહું તારુંકાર્ય તારું હાથમાં છે, તલાક આપવામાં, તો રજીએ થશે અથવા પતિએ કહું ત્રણ તલાક નું કાર્ય તારું હાથમાં છે અને પત્નીએ કહું એક અથવા બે આપી તો રજી છે. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૩૧) :- કહું તારુંકાર્ય તારી હૃદેણીમાં છે અથવા હાબા હાથ અથવા જમણા હાથમાં અથવા તારું કાર્ય તારા હાથમાં કરી દીધું અથવા તારા હાથને સુપ્રત કરી દીધું અથવા તારા મુખમાં છે અથવા જાનમાં. તો પણ એજ કુકમ છે. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૩૨) :- જો આ શબ્દોને તલાકની નિયતથી ન કહ્યા તો કાંઈ નથી, પરંતુ ગુસ્સાની હાલત અથવા તલાકના વાદ વિવાદમાં કહ્યા તો નિયત જોવામાં આવશે નહીં બલે તલાક નો મુકમ આપી દઈએ અને જો પતિને કોણી હાલત અથવા તલાકના વાદ વિવાદ નો ઈન્કાર છે તો પત્ની થી ગવાહ લેવામાં આવશે, ગવાહ રજુ ન કરી શકે તો સોગંદ લઈને પતિનો કોલ માનવામાં આવે અને તલાકની નિયત પર જો પત્ની ગવાહ રજુ કરે તો સ્વીકાર્ય નથી, હા જો પતિએ નિયતનો ઈકચર કર્યો હોય અને ઈકચરના ગવાહ પત્ની રજુ કરે તો માન્ય છે. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૩૩) :- પતિએ કહું તારુંકાર્ય તારું હાથમાં છે, આજે અને પરમ દિવસો તો વચ્ચેની બંને ચાતો દાખલ નથી અને આ બે સુપ્રતો (પ્રદાનો) જુદી જુદા છે, માટે જો આજે રદ કરી દીધું તો પરમ દિવસે પત્ની ને અખત્યાર રહેશે અને ચાતમાં તલાક આપશે તો ધટિત થશે નથી. અને એક દિવસમાં એકજ વખત તલાક આપી શકે છે, અને જો કહું આજે અને કાલે તો ચાત દાખલ છે અને આજે રદ કરી દેશે તો કાલના માટે પણ અખત્યાર રહ્યો નથી, કે આ એક તફવીજ-પ્રદાન છે. અને જો એમ કહું કે આજે તારુંકાર્ય તારું હાથમાં છે અને કાલે તારુંકાર્ય તારું હાથમાં છે તો ચાત દાખલ નથી. અને અલગ અલગ બે તફવીજો (પ્રદાનો) છે. અને જો કહું તારુંકાર્ય તારું હાથમાં છે, આજે,

કાલે, અને પરમ દિવસે, તો એક પ્રદાન છે. અને રાતો દાખલ છે. અને જ્યાં બે પ્રદાનો છે જો આજે તેણે તલાક આપી દીધી પછી કાલ આવવાથી પહેલા તેનાથી નિકાલ કરી દીધો તો કાલે ફરી તેને તલાક આપવાનો અભત્યાર પ્રાપ્ત છે. (આલમગીરી, દુર્વા મુખ્તાર)

મસ્યલા- (૩૪) :- પત્નીએ એ દાવો કર્યો કે પતિએ મારો મામલો મારા હાથમાં આઓ તો આ દાવો સાંભળવામાં આવશે નહીં. બેકાર છે. હા જો પત્નીએ આ અભ- મામલાના કારણે પોતાને તલાક આપી પછી તલાક થવા અને મહેર લેવા માટે દાવો કર્યો તો હવે સાંભળવામાં આવશે. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૩૫) :- જો એમ કહ્યું કે તારુંઅમર તારુ હાથમાં છે, જે દિવસે ફલાણો આવે, તો કેવળ દિવસ માટે છે જો રાતમાં આવ્યો તો તલાક આપી શકતી નથી, અને જો તે દિવસમાં આવ્યો પરંતુ પત્ની ને તેના આગમનની ખબર પડી નહીં ત્યાં સુધીકે સૂરજ હુંથી ગયો તો હવે અભત્યાર રહ્યો નહીં. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૩૬) :- જો કોઈ સમય નિયિત કર્યો નહીં તો મજલિસ (બેઠક) બદલવાથી અભત્યાર જતો રહ્યો. જીવું કે ઉપર મજફૂર થયું. અને જો સમય નિયિત કરી દીધો હોય દા-ત. આજે અથવા કાલે અથવા આ મહીના અથવા આ વર્ષમાં તો તે પૂર્ય સમયમાં અભત્યાર પ્રાપ્ત છે.

મસ્યલા- (૩૭) :- કાતિબ (લાદીપા)ને કહ્યું: તુ લખી દે, જો હું પોતાની પત્ની ની ઇજાજત વગર પ્રવાસે જાઉતો તે જ્યારે ઈચ્છે પોતાને એક તલાક આપીલે. પત્નીએ કહ્યું: હું એક તલાક ઈચ્છતી નથી, નશ તલાકો લખો, પરંતુ પતિએ ઇન્કાર કર્યો, અને લખવાનો પ્રસ્તાવ આવ્યો નહીં તો પત્નીને એક તલાકનો અભત્યાર પ્રાપ્ત રહ્યો. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૩૮) :- અજાણ્યા શાસ્ત્રને કહ્યું કે મારી પત્ની નું અમર તારુ હાથમાં છે તો તેને તલાક આપવાનો અભત્યાર પ્રાપ્ત છે અને એજ એકામો છે જે ખૂદ પત્ની ના હાથમાં અભત્યાર આપવાના છે. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૩૯) :- બે શાસ્ત્રોના હાથમાં (અભત્યાર) આઓ તો એક એકલો કાઈ કરી શકતી નથી અને જો કહ્યું મારુ હાથમાં છે અને તારુ, અને સંબોધિતે તલાક આપી દીધી તો જ્યાં સુધી પતિ તે તલાક ને જાઈજ

કરશે નહીં તલાક થશે નહીં અને જો કહ્યું અલ્લાહના હાથમાં છે અને તારુ હાથમાં અને સંબોધિતે તલાક આપી દીધી તો થઈ ગઈ. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૪૦) :- પત્નીના વાલીએ તલાક દેવા ચાલ્યું. પતિ, પત્ની ના બાપને એમ કહીને ચાલ્યો ગયો કે તમે જે ઈચ્છો કરો અને પત્ની ના બાપે તલાક આપી દીધી તો જો પતિએ પ્રદાનના ઈરાદાથી કહ્યું ન હોય તો તલાક થશે નહીં. (દુર્વા મુખ્તાર)

મસ્યલા- (૪૧) :- પત્નીને કહ્યું જો તારુ હોવા છતાં નિકાલ કરુંતો તેનું અમર તારુ હાથમાં છે પછી કોઈ ફૂલી એ તેનો નિકાલ કરી દીધો અને તેણે કોઈ કામ એવું કર્યું જેનાથી તે નિકાલ જાઈજ થઈ ગયો- દા-ત. મહેર મોકલી દીધી અથવા સમાગમ કર્યો, જીમથી કહીને જાઈજ ન કર્યું તો પહેલી પત્ની ને અભત્યાર નથી કે તેને તલાક આપી દે અને જો તેના વકીલે નિકાલ કરી દીધો અથવા ફૂલી ના નિકાલ ને જીમથી જાઈજ કર્યા અથવા કહ્યું હતું કે મારુ નિકાલમાં જો કોઈ સ્ત્રી આવે તો એવું છે. તો આ સધળી સૂરતોમાં પત્નીને અભત્યાર છે. (દુર્વા મુખ્તાર)

મસ્યલા- (૪૨) :- પોતાની બે પત્ની ઓને કહ્યું કે તમારુંઅમર તમારુ હાથમાં છે. તો જો બંને પોતાને તલાક આપે તો થશે. નહીં તો થશે નહીં. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૪૩) :- પોતાની પત્નીને કહ્યું કે મારી પત્ની ઓનો અમર તારુ હાથમાં છે અથવા તુ મારી જે પત્ની ને ઈચ્છે તલાક આપીએ તો ખૂદ પોતાને તે તલાક આપી શકતી નથી. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૪૪) :- ફૂલીએ કોઈની પત્ની ને કહ્યું તારુ અમર તારુ હાથમાં છે. પત્ની એ કહ્યું મેં પોતાના નફસને અભત્યાર કર્યો, અને આ ખબર પતિને પહોંચ્યો. તેણે જાઈજ કરવું તો તલાક ધિતિં થઈ નહીં. પરંતુ જે મજલિસ માં પત્ની ને પતિની ઈજાજતની જાણકારી થઈ તેને અભત્યાર પ્રાપ્ત થઈ ગયો અર્થાત હવે તે ઈચ્છે તો તલાક આપી શકે છે. એવીજ રીતે જો પત્ની એ પોતેજ કહ્યું-મેં પોતાનું અમર પોતાના હાથમાં લીધું-પછી કહ્યું મેં પોતાના નફસને અભત્યાર કર્યો અને પતિએ જાઈજ કરવું તો તલાક થઈ નહીં પરંતુ તલાક નો અભત્યાર પ્રાપ્ત થઈ ગયો અને જો પત્નીએ એમ કહ્યું કે મેં પોતાનું અમર પોતાના હાથમાં લીધું અને પોતાને મેં તલાક આપી, પતિએ જાઈજ કરી દીધું

તો એક રજી તલાક થઈ ગઈ અને પત્ની ને અખત્યાર પણ પ્રાપ્ત થઈ ગયો અર્થात હવે જો પત્ની પોતાના નફસને અખત્યાર કરે તો બીજી બાઈન તલાક ઘટિત થશે. પત્નીએ કહું મેં પોતાને બાઈન ઠેરવી, પતિએ જાઈજ કર્યું અને નિયત તલાકની છે તો બાઈન તલાક થઈ ગઈ અને પત્નીએ તલાક આપવું કહું તો પતિની ઈજાજત ના સમયે જો પતિની નિયત પણ હોય તો તલાક થઈ જશે. અને ત્રણ ની નિયત સહીહ નથી અને ફર્નીએ કહું મેં પોતાને તાર્યા પર હરામ કરી દીધી, પતિએ જાઈજ કરી દીધું તો તલાક થઈ ગઈ. (આલમગીરી)

મસ્ફલા- (૪૫) :- પતિને કોઈએ કહું ફલાશા શખે તારી પત્નીને તલાક આપી દીધી, તેણે જવાબમાં કહું, સારુ કર્યું તો તલાક થઈ ગઈ. અને જો કહું બુલ કર્યું તો તલાક થઈ નહીં. (આલમગીરી)

મસ્ફલા- (૪૬) :- પોતાની પત્નીને કહું જ્યાં સુધી તુ મારુ નિકાલમાં છે જો હું કોઈ સ્ત્રીથી નિકાલ કરું તો તેનું અમર તાર્યા હાથમાં છે, પછી તે પત્નીથી ખુલાય કર્યું અથવા બાઈન તલાક અથવા ત્રણ તલાકો આપી હવે બીજી સ્ત્રીથી નિકાલ કર્યો તો પ્રથમ પત્ની ને કોઈ અખત્યાર નથી અને જો એમ કહું હતું કે કોઈ સ્ત્રીથી નિકાલ કરુંતો. તેનો અમર તાર્યા હાથમાં છે, તો ખુલાય વિગેરે પછી પણ તેને અખત્યાર છે. (આલમગીરી)

મસ્ફલા- (૪૭) :- પત્નીને કહુંતુ પોતાને તલાક આપી દે અને નિયત કાંઈ ન હોય અથવા એક અથવા બેની નિયત હોય અને આજાદ (વોરીના હોય તે)સ્ત્રી હોયતો પત્ની ને તલાક આપવાથી એક રજી તલાક ઘટિત થશે અને ત્રણ ની નિયત કરી હોય તો ત્રણ તલાક પડશે અને જો દાસી હોય તો બેની નિયત પણ સહીહ છે. અને જો પત્ની એ જવાબમાં કહું કે મેં પોતાને બાઈન કરી અથવા જુદી કરી અથવા હું હરામ દ્યું અથવા મુક્ત દ્યું તો પણ એક રજી તલાક ઘટિત થશે અને જો કહું-મે. પોતાના નફસને અખત્યાર કર્યો તો કાંઈ નથી જોકે પતિએ જાઈજ કરી દીધું હોય, (દુરે મુખ્તાર) કોઈ બીજાને કહુંતુ મારી પત્ની ને રજી તલાક આપ, તેણે બાઈન આપી તો પણ રજી થશે. અને જો વડીલે તલાક નો શરૂ કર્યો નથી બલ્કે કહું- મે તેને બાઈન કરી દીધો અથવા જુદો કરી દીધો તો કાંઈ નથી. (રદ્દુલ મુહતાર)

મસ્ફલા- (૪૮) :- પત્નીને કહું જો તુ ઇચ્છે તો પોતાને દસ તલાકો આપ- પત્નીએ ત્રણ આપી અથવા કહું જો ઇચ્છે તો એક તલાક આપ, પત્નીએ અઉધી આપી તો બને સૂરતોમાં એક પણ ઘટિત નથી. (ખાનિયદ)

મસ્ફલા- (૪૯) :- પતિએ કહું તુ પોતાને રજી તલાક આપ- પત્નીએ બાઈન આપી અથવા પતિએ કહું બાઈન તલાક આપ પત્નીએ રજી આપી ના. પતિએ જે કહું તે ઘટિત થશે, પત્ની એ જે વી આપી તેવી નહીં. અને જો પતિએ તેની સાથે એમ પણ કહું હતું કે તુ જો ઇચ્છે તો અને પત્નીએ તેના દુકમની વિરાધ બાઈન અથવા રજી તલાક આપી તો કાંઈ નથી. (દુરે મુખ્તાર)

મસ્ફલા- (૫૦) :- કોઈને બે પત્નીઓ છે અને બને મદભૂલા (સમાગમ કરેન) છે. તેણે બનેને સંભોધિત થઈને કહું કે તમે બને પોતાને અર્થાત ખૂદને અને બીજી ને ત્રણ તલાકો આપો. દરેક પોતાને અને શોકને આગળ પાછળ ત્રણ તલાકો આપી તો પહેલીનાજ તલાક આપવાથી બને તલાક શાળી થઈ ગઈ અને જો પ્રથમ શોકને તલાક આપી પછી પોતાને તો શોકને તલાક પડી ગઈ, તેને નહીં, કે અખત્યાર રદ થઈ ગયો, માટે બીજાને જો તેને તલાક આપી તો તે પણ મુતલકા (તલાક શુદ્ધ) થઈ જશે. નથી તો થશે નહે. અને જો પતિએ આવી રીતે અખત્યાર આપ્યા પછી મના કરી દીધું કે તલાક આપો નહીં તો જ્યાં સુધી મજલિસ બાકી છે દરેક પોતાને તલાક આપી શકે છે. શોકને નહીં, કે બીજાના હકમાં વકીલ છે અને મના કરી દેવાથી વડાલત બાતલ થઈ ગઈ. અને જો તે શર્દાની સાથે એ પણ કહું હતું કે, જો તમે ઇચ્છો તો, કેવળ એકના તલાક આપવાથી તલાક થશે નહીં, જ્યાં સુધી બને એજ મજલિસ (બેદક) માં પોતાને અને બીજાને તલાક ન આપે, તલાક થશે નહીં. અને મજલિસ પછી કાંઈ થઈ શકતું નથી (આલમગીરી)

મસ્ફલા- (૫૧) :- કોઈને કહું જોતુ ઇચ્છે તો પત્ની ને તલાક આપી દે, તેણે કહું મેં ઇચ્છાયું. તો તલાક થઈ નહીં. અને જો કહું તેને તલાક છે, જોતુ ઇચ્છે, તેણે કહું મેં ઇચ્છાયું, તો તલાક થઈ ગઈ. (રદ્દુલ મુહતાર)

મસ્ફલા- (૫૨) :- પત્નીને કહું: તુ જો ઈચ્છે તો પોતાને તલાક આપી દે, પત્નીએ જવાબમાં કહું, મેં ઇચ્છાયું કે પોતાને તલાક આપી શકું. તો કાંઈ નથી, જો કહું તું ઈચ્છે તો પોતાને ત્રણ તલાકો આપીએ, પત્નીએ કહું, મને તલાક

છે તો તલાક થઈ નહીં. જ્યાં સુધીકે એમન કષે કે મને ત્રણ તલાકો છે. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૫૩) :- પત્નીને કહું પોતાને તુ તલાકઆપીએ, જેવી તુ ઈચ્છે, તો પત્નીને અખત્યાર છે કે આઈન આપે અથવા ૨૯ ઈચ્છાઓક આપે અથવા બે અથવા ત્રણ, પરંતુ મજલિસ (બેઠક) બદલાયા પછી અખત્યાર રહ્યો નહીં. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૫૪) :- જો કહું તુ ઈચ્છે તો પોતાને તલાક આપીએ. અને તુ ઈચ્છે તો મારી ફિલાણી પત્નીને તલાક આપીએ તો પ્રયત્ન પોતાને તલાક આપે અથવા તેને, બંને તલાક શુદ્ધ થઈ જશે. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૫૫) :- પત્નીને કહું તુ જ્યારે ઈચ્છે પોતાને એક બાઈન તલાક આપીએ, પછી કહું તુ જ્યારે ઈચ્છે પોતાને એક તે તલાક આપે જે માંં ૨૯અતનો હું માલિક રહું, પત્ની એ થોડાક દિવસો પછી પોતાને તલાક આપી તો રજી તલાક થશે અને પત્નિના પાછળા કથનનો જવાબ સમજવામાં આવશે. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૫૬) :- પત્નીને કહું: તને તલાક છે જો તુ ઈચ્છા કરે અથવા પસંદ કરે અથવા ઈચ્છા કરે અથવા પ્રિયરાખે, તેણે જવાબમાં કહું- મેં ઈચ્છયું અથવા દ્રારાદ્ય કર્યો, તો તલાક થઈ ગઈ. એવીજ રીતે જો કહું કે તને અનુકૂળ આવે, તેણે જવાબમાં કહું, મેં ઈચ્છયું, તો તલાક થઈ ગઈ અને જવાબમાં કહું મેં પ્રિયરાખ્યું તો તલાક થઈ નહીં. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૫૭) :- પત્નીને કહું જોતુ ઈચ્છે તો તને તલાક છે, તેણે જવાબમાં કહું- હા, અથવા મેં સ્વીકાર કર્યો અથવા હું રાજી થઈ, તો તલાક ઘટિત થઈ નહીં અને જો કહું તુ જો કબૂલ કરે તો તને તલાક છે તેણે જવાબમાં કહું- મેં ઈચ્છયું તો તલાક થઈ ગઈ. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૫૮) :- પત્નીને કહું તને તલાક છે જો તુ ઈચ્છે. તેણે જવાબમાં કહું, મેં ઈચ્છયું જો તુ ઈચ્છે. પતિએ તલાકની નિયતથી કહું: મેં ઈચ્છયું, તો તલાક ઘટિત થઈ નહીં. અને જો પતિએ અંતમાં કહું મેં તારી તલાક ઈચ્છી, તો તલાક થઈ ગઈ, જ્યારેકે નિયત પડા હોય. (હિદ્યા) અને પત્નીએ જવાબમાં કહું મેં ઈચ્છયું જો ફલાણી વાત થઈ હોય તો એવી વસ્તુ માટે જે થઈ ગઈ હોય અથવા તે સમ્પે ઉપસ્થિત હોય- દા-ત. જો ફલાણો શાસ્ત્ર આવ્યો

હોય અથવા મારો બાપ ધરમાં હોય અને વાસ્તવમાં તે આવી ગયો છે અથવા તે ધરમાં છે તો તલાક ઘટિત થઈ ગઈ અને જો તે એવી વસ્તુ છે જે અત્યાર સુધી થઈ ન હોય જો કે તેનું થવું પકીની (નિ: સંદેશ) હોય- દા-ત. કહું મેં ઈચ્છયું, જો રાત આવે, અથવા તેનું હોવું શેકશીલ હોય. દા-ત. જો મારો બાપ ઈચ્છે, તો તલાક થઈ નહીં. જોકે તેના બાપે કહી દીધું કે મેં ઈચ્છયું. (આલમગીરી, દુર્લ્લ મુખ્તાર)

મસ્યલા- (૫૯) :- પત્નીએ કહું તને એક તલાક છે જો તુ ઈચ્છે તો તને બે તલાકો છે, જો તુ ઈચ્છે તો, તેણે જવાબમાં કહું મેં એક ઈચ્છી, મેં બે ઈચ્છી, જો બંને વાક્યો સાથે સાથે હોય તો ત્રણ તલાકો થઈ ગઈ, એવીજ રીતે જો કહું તને તલાક છે જો તુ ઈચ્છે એક અને જો તુ ઈચ્છે તો બે, તેણે જવાબમાં કહું મેં ઈચ્છી તો ત્રણ તલાકો થઈ ગઈ. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૬૦) :- પતિએ કહું જો તુ ઈચ્છે અને ન ઈચ્છે તો તને તલાક છે. અથવા તને તલાક છે જો તુ ઈચ્છે અને ન ઈચ્છે. તો તલાક થઈ શકતી નહીં, ઈચ્છે અથવા ન ઈચ્છે. અને જો કહું તને તલાક છે જો તુ ઈચ્છે અને જો તુ ન ઈચ્છે. તો દરેક ધાલતમાં તલાક છે, ઈચ્છેકે ન ઈચ્છે. જો પત્નીને કહું તુ તલાકને પ્રિયરાખે છે તો તને તલાક અને જો તુ તેને ધ્રુણિત સમજે છે તો તને તલાક, જો પત્ની કહે હું પ્રિયરાખ્યું હું અથવા ખરાબ સમજું હું, તો તલાક થઈ જશે. અને જો કાંઈ ન કહે અથવા કહે હું ન પ્રિય સમજું હું ન ખરાબ સમજું હું તો તલાક થશે નહીં. (દુર્લ્લ મુખ્તાર, રદ્દુલ મુખ્તાર)

મસ્યલા- (૬૧) :- પોતાની બે પત્ની ઓને કહું તમે બંને માંથી જેને તલાક ની અધિક ઈચ્છા છે તેને તલાક, બંનેએ પોતાની ઈચ્છા બીજીથી અધિક બતાવી જો પતિ બંનેની પુસ્તિ કરે તો બંને મુતલકા (તલાક થાયેલ) થઈ ગઈ. નાંક તો કાંઈ નહીં. (દુર્લ્લ મુખ્તાર, રદ્દુલ મુખ્તાર)

મસ્યલા- (૬૨) :- પત્નીને કહું જો તુ મારાથી મોહલ્લત અથવા અદ્યાત રાપે છે તો તાર્ય પર તલાક, પત્નીએ એજ મજલિસમાં મોહલ્લત અથવા અદ્યાત જાહેર કરી તો તલાક થઈ ગઈ, જોકે તેના દિલમાં જે કાંઈ છે તેના વિરાધ જાહેર કર્યું હોય, અને જો પતિએ કહું જો દિલથી તુ મારાથી મોહલ્લત ધરાવે છે તો તાર્ય પર તલાક, પત્નીએ જવાબમાં કહું હું તને પ્રિય રાખ્યું હું, તો તલાક થઈ જશે.

જોકે જૂઠી હોય. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૬૩) :- પત્ની ને કહું તારા પર એક તલાક અને જો તને ના પસંદ હોય તો બે તલાક, પત્નીએ નારાજ જાડેર કરી તો ત્રણ તલાકો થઈ અને ચુપ રહીતો એક તલાક થઈ. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૬૪) :- જો કહું કે તને તલાક છે જ્યારે તુ છચે અથવા જે સમયે છચે અથવા જે જ્માનામાં છચે, પત્નીએ રદ્કરી દીધું અથાત કહું હું છચ્છતી નથી તો રૂન થું બઢે ભવિષ્યમાં જે સમયે છચે તેણો તલાક આપી શકે છે. પરંતુ એકજ આપી શકે છે. અધિક નહીં. અને જો એમ કહું કે, જ્યારે પણ તુ છચે તો ત્રણ તલાકો પણ આપી શકે છે, પરંતુ બે એક સાથે અથવા ત્રણ એક સાથે આપી શકતી નથી બઢે વિભિન્ન રીતે જોકે એકજ મજલિસમાં ત્રણ વાજતમાં ત્રણ તલાકો આપે અને આ શબ્દમાં જો બે અથવા ત્રણ ભેગી આપી તો એક પણ થઈ નહીં. અને જો પત્નીએ વિભિન્ન રીતે પોતાને ત્રણ તલાકો આપીને બીજાથી નિકાલ કર્યો તે પછી ફરીથી પ્રથમ પતિ રાથે નિકાલ કર્યો તો હવે પત્ની ને તલાક આપવાનો અભિત્યાર રહ્યો નહીં. અને જો ખૂદ તલાક ન આપી અથવા એક અથવા બે આપીને ઈદત પછી બીજાથી નિકાલ કર્યો પછી પ્રથમ પતિના નિકાલમાં આપી તો હવે ફરી તેને ત્રણ તલાકો વિભિન્ન રીતે આપવાનો અભિત્યાર છે. (દુર્ભુંજાર, રદ્દુલ મુહૂરતાર)

મસ્યલા- (૬૫) :- તુ તાલિક છે, (એટલે તલાક આપવાવાળી) જે જગ્યાએ છચે તો એજ મજલિસ સુધી અભિત્યાર છે, મજલિસ પછી છચ્છયા કરે કાંઈ થઈ શકતું નથી. (દુર્ભુંજાર)

મસ્યલા- (૬૬) :- જો કહું, જે ટલી તુ છચે અથવા જે ટલા પ્રમાણમાં અથવા જે તુ છચે, તો પત્નીને અભિત્યાર છે, કે તે મજલિસમાં જે ટલી તલાકો છચે આપે, જોકે પતિની કાંઈ નિયત હોય અને મજલિસ પછી કાંઈ અભિત્યાર નથી અને જો કહું ત્રણમાંથી જે છચે અથવા જે ટલા પ્રમાણમાં અથવા જે ટલી તો એક અને બે નો અભિત્યાર છે, ત્રણનો નહીં, અને આ સૂરતોમાં ત્રણ અથવા બે તલાકો આપવું અથવા દેંગની ડાલતમાં તલાક આપવું બિદઅત નથી. (દુર્ભુંજાર, રદ્દુલ મુહૂરતાર)

મસ્યલા- (૬૭) :- પતિએ કોઈ શખસને કહું મેં

તને મારા સધળા કામોમાં વકીલ બનાવ્યો, વકીલે તેની પત્નીને તલાક આપી દીધી તો તલાક ધટિત થઈ નહીં. અને જો કહું, સધળા કાર્યોમાં વકીલ બનાવ્યો જેમાં વકીલ બનાવવું જાઈ છે, તો સધળી વાતોમાં વકીલ બની ગયો. (ખાનિયહ) અર્થાત તેની પત્નીને તલાક પણ આપી શકે છે.

મસ્યલા- (૬૮) :- એક તલાક આપવા માટે વકીલ કર્યો, વકીલે બે તલાકો આપી દીધી તો ધટિત થઈ નથી. અને બાઈન તલાક માટે વકીલ બનાવ્યો, વકીલે રજી તલાક આપી તો બાઈન તલાક થશે. અને રજી તલાક માટે વકીલને કહું, તેણે બાઈન તલાક આપી તો રજી થઈ. અને જો એવા શખસને વકીલ બનાવ્યો જે ગાયબ છે અને તેને હજુ સુધી વકાલત (વકીલ બનાવવા)ની ખબર નથી અને મુવક્કલ (નિયોજક)ની ઔરતને તલાક આપી દીધી તો તલાક ધટિત થઈ નથી કે હજુ સુધી વકીલજ નથી, અને જો કોઈને કહું હું તને મારી ઔરત ને તલાક આપવાની મનાઈ કરતો નથી તો આમ કહેવાથી વકીલ બન્યો નહીં. અથવા તેની સમકા તેની ઔરત (પત્ની) ને કોઈએ તલાક આપી અને તેણે તેને મના કર્યું નહીં તો પણ વકીલ બન્યો નહીં. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૬૯) :- તલાક આપવા માટે કોઈને વકીલ બનાવ્યો અને વકીલના તલાક આપવાથી પહેલા ખૂદ મુવક્કલે પત્નીને તલાકે બાઈન અથવા રજી તલાક આપી દીધી તો જ્યાં સુધી સ્ત્રી ઈદતમાં છે, વકીલ તલાક આપી શકે છે, અને જો વકીલે તલાક નથી આપી અને મુવક્કલે પોતે તલાક આપીને ઈદતની અંદર તે સ્ત્રીથી નિકાલ કરી લીધો તો વકીલ હજુ પણ તલાક આપી શકે છે, અને ઈદત ગુજરવા પછી જો નિકાલ કર્યો તો નથી આપી શકતો. અને જો પતિ-પત્નીમાં કોઈ (માઝાલ્લાલ) મુરતદ (ઈસ્લામ ધર્મથી ફરીગયો) થઈ ગયો તો પણ ઈદતની અંદર વકીલ તલાક આપી શકે છે. હા, જો મુરતદ થઈને “દારુલહિબ”માં ચાલ્યો ગયો અને કાગીએ હુકમ પણ આપી દીધો તો હવે વકાલત બાતલ થઈ ગઈ. એવીજ રીતે જો વકીલ (માઝાલ્લાલ) મુરતદ (ઈસ્લામથી ખારિજ) થઈ જાય તો વકાલત બાતલ થશે નહીં. હા, જો દારુલહિબમાં ચાલ્યો ગયો અને કાગીએ હુકમ પણ આપી દીધો તો બાતલ છે. (ખાનિયહ)

મસ્યલા- (૭૦) :- તલાકના વકીલને એ

અખત્યાર નથી કે બીજાને વડીલ બનાવીએ. (આલમગીરી)

મસ્ફલા-(૭૧):- કોઈને વડીલ બનાવ્યો અને વડીલે મંજૂર ન કર્યું તો વડીલ થયો નહીં. અને જો ચુપ રહ્યો, પછી તલાક આપી દીધી તો તલાક થઈ ગઈ. સમજ દ્વાર બાળક અને ગુલામને પણ વડીલ બનાવી શકાય છે. (આલમગીરી)

મસ્ફલા-(૭૨):- વડીલને કહ્યું તુ મારી પત્નીને કાલે તલાક આપી દેજો. તેણે આજે જ કહી દીધું, તાર્ય પર કાલે તલાક છે, તો તલાક ધર્તિન થઈ નહીં. એવીજ રીતે જો વડીલ ને કહ્યું તલાક આપીએ, તેણે કોઈ શરત પર તલાકને વિલંબિત કરી, દા. ત. કહ્યું, જો તુ ધરમાં ગયતો તાર્ય પર તલાક છે, અને સ્વી ધરમાં ગઈ તો તલાક થઈ નહીં. એવીજ રીતે વડીલને ત્રણ તલાક માટે કહ્યું, વડીલે હજી તલાકો આપી દીધી, અથવા અધી તલાક માટે કહ્યું, વડીલે એક તલાક આપી તો તલાક ધર્તિન થઈ નહીં. (બહદુલ રાઈક)

તાંત્રીક નું બયાન

તાંત્રીકનો અર્થ એ છે કે કોઈ વસ્તુનું હોવું બીજ વસ્તુના હોવા પર આધારિત કરવામાં આવે, આ બીજ વસ્તુ જેના પર પહેલી વસ્તુ આધારિત છે તેને શરત કહે છે. તાંત્રીક (અવલેખન) સહીએ થવા માટે એ શરત છે કે શરત અત્યારે વિલુપ્ત ન હોય. પરંતુ આદતન થઈ શકતી હોય, માટે જો શરત વિલુપ્ત ન હોય, દા. ત. એમ કહે કે જો આકાશ આપણા ઉપર હોયતો તેને તલાક છે આ તાંત્રીક નથી બલ્કે તુરતજ તલાક ધર્તિન થઈ જશે, અને જો શરત આદતન અશક્ય હોય દા. ત. એમ કે જો સોયના નાકામાં ઉટ ચાયનું જાય તો તેને તલાક છે. આ વાક્ય નિરર્થક છે, તેનાથી કાંઈ થશે નહીં. અને એ પણ શરત છે કે શરત મુત્સેલન (જોરેજ) બોલવામાં આવે અને એ કે સજા આપવું દેતું ન હોય. દા. ત. સ્વીએ પતિને કમીનો (દુષ્ટ) કહ્યો, પતિએ કહ્યું જો હું કમીનો હું તો તાર્ય પર તલાક છે. તો તલાક થઈ ગઈ. જો કે કમીનો ન હોય કેનેવા શબ્દોથી તાંત્રીક દેતું નથી હોતું બલ્કે સ્વીને ઈજા (કષ્ટ) આપવું છે. અને એ પણ જરૂરી છે કે તે ફેલ નો ઉલ્લેખ કરવામાં આવે જેને શરત ઠેરયો માટે જો એમ કહ્યું તેને તલાક છે અને, અને તેના પછી કોંઈ કહ્યું નથી તો આ વાક્ય નિરર્થક છે. તલાક ધર્તિન થઈ નહીં

અને થશે નહીં “તાંત્રીક” માટે શરત એ છે કે સ્વી તાંત્રીકના સમયે તેના નિકાલમાં હોય દા ત પોતાની મન્ડુલા (વિવાહિતા) થી અથવા જે સ્ત્રી તેની ઈદતમાં છે તેને કહ્યું જો તુ ફલાશું કામ કરે અથવા ફલાશાના ધેર જાય તો તારા પર તલાક છે અથવા નિકાલ પર્યે ઈજાસ્ત હોય દા ત કહ્યું જો હું કોઈ સ્વીથી નિકાલ કર્યે તો તેના પર તલાક છે અથવા જો હું તારાથી નિકાલ કર્યે તો તાર્ય પર તલાક છે અથવા જે સ્વીથી નિકાલ કર્યે તેને તલાક છે અને કોઈ અજાણીને કહ્યું જો તુ ફલાશાના ધેર ગઈ તો તારા પર તલાક છે. પછી તેનાથી નિકાલ કર્યો અને તે સ્ત્રી તેના ત્યાં ગઈ. તો તલાક થઈ નહીં અથવા કહ્યું. જે સ્ત્રી મારા સાથે સુઈદરહે તેને તલાક છે, પછી નિકાલ કર્યો અને સાથે સુઈ રહી તો તલાક થઈ નહીં એવીજ રીતે જો માં બાપને કહ્યું જો તમે મારો નિકાલ કરશો તો તેને તલાક પછી માં બાપે તેના વગર કહ્યે નિકાલ કરી દીધો તો તલાક ધર્તિન થશે નહીં. એવીજ રીતે જો તલાક માલિકી ની સાબિતી અથવા માલિકીના પતન ના નિકટ હોય તો વાક્ય નિરર્થક છે, તલાક થશે નહીં. દા. ત. તાર્ય પર તલાક છે તાર્ય નિકાલની સાથે અથવા મારી અથવા તાર્ય મૃત્યુની સાથે. (દુર્ભ મુખ્યાર, રદ્દુલ મુહૂરતાર વિગેરે)

મસ્ફલા-(૧):- તલાક કોઈ શરત પર અવલંબિત કરી હતી અને શરત પામવાથી પહેલાં ત્રણ તલાકો આપી દીધી તો “તાંત્રીક” બાતલ થઈ ગયું. અર્થાત તે સ્ત્રી તેના નિકાલમાં આવે અને હવે શરત જોવામાં આવે તો તલાક ધર્તિન થશે નહીં. અને જો તાંત્રીક પછી ત્રણથી ઓછી તલાકો આપી તો તાંત્રીક બાતલ થયું નહીં. માટે હવે જો સ્ત્રી તેના નિકાલમાં આવે અને શરત જોવામાં આવે તો જે ટલ્યી તલાકો મુખલેક (અવલંબિત) કરી હતી સો ધર્તિન થઈ જશે, આ એ સ્વરૂપમાં છે કે બીજા પત્રિ પછી તેના નિકાલમાં આવી હોય. અને જો બે એક તલાકો આપી દીધી પછી બીજાના નિકાલ વગર પોતે નિકાલ કરી દીધો તો હવે ત્રણ તલાકોમાં જે બાકી છે તે ધર્તિન થશે. જો કે બાઈન તલાક આપી હોય અથવા ૨૪ ઈની ઈદત ખતમ થઈ ગઈ હોય કે ૨૪ ઈની ઈદત પછી પણ સ્ત્રી નિકાલમાંથી નિકળી જાય છે. મુલાસો એ છે કે નિકાલની માલિકી જવાથી તાંત્રીક બાતલ થતી નથી. (દુર્ભ મુખ્યાર વિગેરે)

મસ્ફલા-(૨):- પતિ મુત્રદ થઈને ઘરસંહર્ભમાં

ચાલ્યો ગયો તો “તાંત્રિક” બાતલ થઈ ગઈ અથડીત હવે જો મુસલમાન થયો અને તે સ્ત્રીથી નિકાહ કર્યો પછી શરત પામવામાં આવી તો તલાક ધટિત થશે નહીં. (દુર્ભ મુજ્જ્ઞાર)

મસ્યલા- (૩) :- શરતનું મહિલા (સ્થાન) જતું રહ્યું તો તાંત્રિક બાતલ થઈ ગઈ. દા. ત. કહ્યું જો ફ્લાશાંથી વાત કરે તો તને તલાક, હવે તે શાખ્સ મરી ગયો તો તાંત્રિક બાતલ થઈ ગઈ, માટે જો કોઈ વલીની કચમતથી છુંયં થઈ ગયો, હવે વાત કરી તો તલાક ધટિત થશે નહીં. અથવા કહ્યું જો તુ તે ધરમાં ગઈ તો તને તલાક અને તે મકાન પરી જઈને ખેતર અથવા બગીયો બની ગયું તો તાંત્રિક જતી રહ્યી. જો કે ફરીથી તે સ્થળે મકાન બનાવવામાં આવ્યું હોય (દુર્ભ મુજ્ઞાર, રદ્દુલ મુહતાર).

મસ્યલા- (૪) :- જો એમ કહ્યું કે જો તુ આગલાસ માનું પાણી પીશે તો તારા પર તલાક છે અને ગ્લાસમાં તે સમયે પાણી ન હતું તો તાંત્રિક બાતલ છે અને જો તે સમયે પાણી ઉપસ્થિત હતું પછી ઢોળી દેવામાં આવ્યું તો તાંત્રિક સહીએ છે.

મસ્યલા- (૫) :- જો પણી દાસી છે તને કહ્યું જો તુ આ ધરમાં ગઈ તો તારા પર ત્રણ તલાકો, પછી તેના માલિકે તને આજાદ કરી દીધી, હવે ધરમાં ગઈ તો બે તલાકો પડી અને પતિને રજાઅતનો હક પ્રાપ્ત છે કે તાંત્રિકના સમયે ત્રણ તલાકની તેનામાં યોગ્યતા ન હતી માટે બેનીજ તાંત્રિક થશે અને હવે તે આજાદ થઈ ગઈ ત્રણની યોગ્યતા તેનામાં છે પરંતુ તે તાંત્રિકના કારણે બે તલાકોજ ધટિત થશે કે એક તલાકનો આખત્યાર પતિને હવે નવો પ્રાપ્ત થયો. (દુર્ભ મુજ્ઞાર)

મસ્યલા- (૬) :- શરતના શબ્દો ઉર્દુભાષામાં આ છે. અગર (જો) જબ (જ્યારે) જિસવકત (જે સમયે) હરવકત (પ્રચ્યેક પણ) જો, હર, જિસ, જબ કબી, હરબાર.

મસ્યલા- (૭) :- એક વખત શરત જોવામાં આવવાથી તાંત્રિક નાખ થઈ જાય છે અથડીત બીજી વખત શરત જોવામાં આવવાથી તલાક થશે નહીં. દા. ત. પણીને કહ્યું જો તુ ફ્લાશાંના ધરમાં ગઈ અથવા તે ફ્લાશાંથી વાત કરી તો તને તલાક છે, પણી તેના ધેર ગઈ તો તલાક થઈ ગઈ. બીજી વખત ફરીથી ગઈ તો હવે તલાક ધટિત થશે નહીં. કે હવે તાંત્રિક નો હુકમ બાકી નથી. પરંતુ જ્યારે પણ અથવા જ્યારે જ્યારે અથવા વારંવાર દરેક વખત ના

શબ્દથી તાંત્રિક કરી છે તો એક બે વખત પર તાંત્રિક નાખ થશે નહીં બલ્કે ત્રણ વખતમાં ત્રણ તલાકો ધટિત થશે કે આ કુલમાં (તમામ) નો તરજુમો છે, અને આ શબ્દસામાન્યત ફેલ ના વાસે આવે છે. દા. ત. પણી ને કહ્યું જ્યારે પણ તુ ફ્લાશાંના ધેર જાય અથવા ફ્લાશાંથી વાત કરેતો તને તલાક છે. તો જો તેના ધેર ત્રણ વખત ગઈ તો ત્રણ તલાકો થઈ ગઈ. હવે તાંત્રિકનો હુકમ નાખ થઈ ગયો અથડીત જો તે સ્ત્રી હલાલા પછી ફરી તેના નિકાહમાં આવી હવે ફરી તેના ધેર ગઈ તો તલાક ધટિત થશે નહીં. આ જો એમ કહ્યું કે જ્યારે હું તેનાથી નિકાહ કરું તો તને તલાક છે તો ત્રણથી બસનથી બલ્કે સો વખત પણ નિકાહ કરે તો દરેક વખતે તલાક ધટિત થશે, (આમ્ભતુલ કુતુબ) એવીજ રીતે જો એમ કહ્યું કે જે જે શાખ્સથી તુ વાત કરે તને તલાક છે અથવા દરેક તે સ્ત્રીથી કે હું નિકાહ કરું તેને તલાક છે અથવા જે જે સમયે તુ આ કામ કરે તારા પર તલાક છે કે આ શબ્દો પણ ઉમ્મે (સામાન્ય) ના માટે છે માટે એક વખતમાં તાંત્રિક નાખ થશે નહીં.

મસ્યલા- (૮) :- પણીને કહ્યું જ્યારે પણ હું તને તલાક આપ્યું તો તને તલાક છે અને પણીને એક તલાક આપી તો બે તલાકો ધટિત થઈ, એક તલાક તો ખૂદ હવે તેણે આપી અને એક તે તાંત્રિક ના કારણો અને જો એમ કહ્યું કે જ્યારે પણ તને તલાક થાય તો તને તલાક છે અને એક તલાક આપી તો ત્રણ થઈ, એક તો ખૂદ તેણે આપી અને એક તાંત્રિકના કારણો અને બીજી તલાક ધટિત થવાથી તલાક થવું જોવામાં આવ્યું. માટે એક બીજી તલાક પડશે કે આ શબ્દ ઉમ્મે માટે છે, પરંતુ દરેક સ્વરૂપમાં ત્રણથી વધી શકતી નથી (દુર્ભ મુજ્ઞાર)

મસ્યલા- (૯) :- શરત પામવાથી તાંત્રિક ખતમ થઈ જાય છે, જો કે શરત તે સમયે જોવામાં આવી કે ઔરત નિકાહથી નિકળી ગઈ હોય, અલખત જો ઔરત નિકાહમાં ન રહી તો તલાક ધટિત થશે નહીં. દા. ત. પણીને કહ્યું હતું કે જો તુ ફ્લાશાંના ધેર જાય તો તને તલાક છે. તે પછી પણીને તલાક આપી દીધી અને ઈદત વિતી ગઈ, હવે પણી તેના ધેર ગઈ પછીએ તેનાથી નિકાહ કરી દીધો. હવે ફરીથી ગઈ તો તલાક ધટિત થશે નહીં, કે તાંત્રિક ખતમ થઈ ગઈ છે માટે જો કોઈએ એમ કહ્યું હોય કે જો તુ ફ્લાશાંના ધેર જાય તો તારા પર ત્રણ તલાકો અને

ઈચ્છાઓ લોય કે તેના થેર આવન-જીવન શરૂ થઈ જાય તો તેનો હીલો એ છે કે પત્ની ને એક તલાક આપીએ, પછી ઈદત પછી પત્ની તેના થેર જાણ્યે પછી નિકાલ કરીલે, હવે જતી આપતી રહે તલાક ધટિત થશે નહીં, પરંતુ ઉમ્મે વિષાપક (ના શબ્દોનો ઉપયોગ કર્યો લોય તો આ હીલો કામ લાગશે) નહીં. (દુર્ભ મુજાર, રદ્દુલ મુહતાર)

મસ્યલા- (૧૦) :- એમ કહું કે દરેક તે સ્ત્રીથી કે હું નિકાલ કરેંતેને તલાક છે, તો જે ટલી સ્ત્રીઓથી નિકાલ કરશે સૌને તલાક થઈ જશે. અને જો એકજ સ્ત્રીથી નિકાલ કર્યા તો કેવળ પ્રથમ વખત તલાક પડશે. બીજ વખતે પડશે નહીં. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૧૧) :- એમ કહું કે જ્યારે પણ હું ફલાશાંના થેર જાઉ તો મારી પત્નીને તલાક છે અને તે શાખસની ચાર પત્નીઓ છે અને ચાર વખત તેના થેર ગયો તો દરેક વખતે એક તલાક ધટિત થઈ માટે જો છીછે તો સધળી તલાકો એક પર કરી દે અથવા એક એક એક પર અને જો બે શાખસોને એમ કહું જ્યારે પણ હું તમારા બનેના ત્યાં ખાંસું ખાઉંતો મારી પત્નીને તલાક છે અને એક દિવસે એકના ત્યાં ખાંસું ખાઉં બીજા દિવસે બીજાના ત્યાં તો પત્નીને ત્રણ તલાકો પડી ગઈ અર્થાત જ્યારેકે ત્રણ કોળીયા અથવા અધિક ખાંસું નોય. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૧૨) :- એમ કહું કે જ્યારે પણ હું કોઈ સારો શબ્દ જ્ઞાની કાંઈ તો તારા પર તલાક છે, તે પછી કહું. “સુભળનલ્લાં, વલ હંદ્રોલિલ્લાં, વલાઈલાંછ ઈલ્લાંછે વલ્લાંછે અકબર” તો એક તલાક ધટિત થશે અને જો “વાવ” વગર સુભળનલ્લાં, અલહંદ્રોલિલ્લાં, લાઈલાંછ ઈલ્લાંછ, અલ્લાંછ અકબર કહું તો ત્રણ તલાક થશે. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૧૩) :- એમ કહું કે જ્યારે પણ હું આ મકાનમાં પ્રવેશું અને ફલાશાંથી વાતકરેંતો મારી પત્ની ને તલાક છે. તે પછી તે ધરમાં કેટલાય વખત ગયો પરંતુ તેનાથી વાત કરી નહીં તો પત્ની ને તલાક થઈ નહીં. અને જો જહું કેટલાય વખત થયું અને કલામ (વાત) એક વખત તો એક તલાક થઈ. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૧૪) :- પતિએ દરવાજાની સાંકળ ખખડાવી કે ખોલી દેવામાં આવે અને ખોલવામાં આવી નહીં. તેણે કહું જો આજ ચાતમાં તુ દરવાજે ઉધાડે તો તને

તલાક છે અને ધરમાં કોઈ હતુંજ નહીં કે દરવાજે ઉધાડતું, એમજ ચાત વિતી ગઈ તો તલાક થઈ નહીં, એવીજ રીતે જિસામાં રૂપીયા હતા પડા માણ્યા નહીં, તે વાત પર કહું જો તે રૂપીયા કે તે માર્યા જિસામાંથી લીધા છે પાછા ન આપે તો તને તલાક છે. પછી જોયું તો રૂપીયા જિસામાંજ હતા તો તલાક ધટિત થઈ નહીં. (ખાનિયાંદ વિગરે)

મસ્યલા- (૧૫) :- પત્નીને દેઝ (માસિક) છે અને કહું જો તુ દેઝાવાળી લોય તો તને તલાક અથવા પત્ની બીમાર છે અને કહું જો તુ બીમાર લોય તો તને તલાક તો તેનાથી તે દેઝ અથવા બીમારી મુરાદ છે કે ભવિષ્યમાં થાય અને જો આ વર્તમાનની નિયત કરી તો સહીહ છે અને જો કહું કે કાંતે જો તુ દેઝાવાળી લોય તો તને તલાક છે અને તેને ખખર છે કે દેઝથી છે તો એજ દેઝ મુરાદ છે. માટે જો સવાર ચમકતી વખતે દેઝ રહ્યું તો તલાક થઈ ગઈ, જ્યારે કે તે સમયે ત્રણ દિવસ પુરા અથવા તેનાથી અધિક લોય અને જો તને તે દેઝની ખખર નથી તો નવીન દેઝ મુરાદ થશે. માટે તલાક થશે નહીં. અને જો ઉભા થવા, બેસવા, સવાર થવા, મકાનમાં રહેવા પર તાત્ત્વિક કરી અને કહેતી વખતે તે વાત લાજર હતી તો આ કસેવાના થોડાક સમય પછી સુધી જો પત્ની એજ લાલતમાં રહી તો તલાક થઈ ગઈ અને મકાનમાં દાખલ થવા અથવા મકાનમાંથી નિકળવા પર તાત્ત્વિક કરી તો ભવિષ્યનું જહું અને નિકળવું મુરાદ છે, અને મારવા અને ખાવાથી મુરાદ તે છે જે હવે કસેવા પછી થશે અને રોજો ચાખવા પર આધારિત કર્યું અને થોડી વાર પણ રોજાની નિયત થી રહી તો તલાક થઈ ગઈ અને જો એમ કહું કે એક દિવસ તુ રોજો ચાને તો તે સમયે તલાક થશે કે તે દિવસનો સૂર્ય દુબી જાય. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૧૬) :- જો એમ કહું કે જો તને દેઝ આવે તો તલાક છે. તો ઓરતને લોહી આવતાંજ તલાકનો હુકમ ન આપીશું જથ્થાં સુધી ત્રણ ચાત દિવસ સુધી સ્થિર થાય નહીં. અને જ્યારે આ મુદ્દા પૂરી થશે તો એજ સમયથી તલાકનો હુકમ આપીશું. જ્યારથી લોહી નિડાયું. અને આ તલાક જિદી થશે કે દેઝમાં ધટિત થઈ અને એમ કહું કે, જો તને પૂર્ણેદેઝ આવે અથવા અર્દું અથવા તૃત્યાંશ અથવા ચર્ચુંઠાંશ તો આ સધળાં સ્વરૂપોમાં દેઝ ખતમ થવા પર તલાક થશે. પછી જો દસ દિવસ પર દેઝ ખતમ થાયતો ખતમ થતાંજ અને ઓછામાં વિછિન્ન થાય તો નહાવા અથવા નમાજ નો સમય ગુજરી જવા પર થશે. (દુર્ભ મુજાર)

મસ્થલા- (૧૭) :- દેઝ અને સ્વભાવોપ વિગેરે ગુપ્ત વાતો સ્ત્રીના કહેવાથી માની લેવામાં આવશે પરંતુ બીજા પર તેની કાંઈ અસર નથી. દા. ત. ઔરતને કહું જો તને દેઝ આવે તો તને અને ફિલાશીને તલાક છે અને સ્ત્રીએ પોતાનું દેઝવાળી હોવું બતાવ્યું તો ખૂદ તને તલાક થઈ ગઈ, બીજાને નહીં, લા જો પતિએ તેના કહેવાથી પુષ્ટિ કરી અથવા તેનું દેઝ વાળી હોવું ખાત્રી સાથે માલૂમ પડ્યું તો બીજાને પણ તલાક થશે. (દુર્ભુખ્યાર)

મસ્થલા- (૧૮) :- કોઈની બે પત્નીઓ છે, બંનેને કહું કે જ્યારે તમને બંનેને દેઝ આવે તો બંનેને તલાક છે, બંનેએ કહું અમને દેઝ આવ્યું અને પતિએ બંનેની પુષ્ટિ કરી તો બંને તલાક થએલ થઈ ગઈ અને બંનેને જુઠલાની તો કોઈને તલાક થઈ નહીં અને એકની પુષ્ટિ કરી અને એકને જુઠલાની તો જેની પુષ્ટિ કરી છે તને તલાક થઈ અને જેને જુઠલાની તને તલાક થઈ નહીં. (આલમગીરી)

મસ્થલા- (૧૯) :- એમ કહું કે તુ છોકરાનો જન્મ આપે તો એક તલાક અને પુત્રીનો જન્મ આપે તો બે તલાક અને પુત્ર પુત્રી બંને પેદા થયા તો જે પ્રથમ પેદા થયો તેના જ અનુસાર તલાક ઘટિત થશે અને ખબર ન હોય કે પ્રથમ શું પેદા થયું તો કાગી એક તલાક નો હુકમ આપશે અને સાવધાની એ છે કે પતિ બે તલાકો સમજે અને છદ્દત પણ બીજા બાળકના પેદા થવાથી પુરી થએ ગછ, માટે હવે રજાત પણ નથી કરી શકતો અને બંને એક સાથે પેદા થાય તો ન્રષ તલાક થશે અને છદ્દત દેઝથી પૂરી કરે અને ખુનશા દિજડો (બંધણ)પેદા થયો તો એક હમણાં ઘટિત માનવામાં આવશે અને બીજાનો હુકમ તે સમય સુધી મોફ્ફ રહેશે જ્યાં સુધી તેનો ભેદ ન ખુલે અને જો એક પુત્ર અને બે પુત્રીઓ થઈ તો કાગી બે તલાકનો હુકમ આપશે અને સાવધાની એ છે કે ન્રષ સમજે અને જો બે પુત્ર અને એક પુત્રી થએ તો કાગી એકનો હુકમ આપશે અને સાવધાની પૂર્વક ન્રષ તલાક સમજે. (દુર્ભુખ્યાર, રદ્દુલમુહતાર)

મસ્થલા- (૨૦) :- એમ કહું કે જે કાંઈ તારા પેટમાં છે, જો પુત્ર છે તો તને એક તલાક અને પુત્રી છે તો બે તલાક અને પુત્ર પુત્રી બંને પેદા થયા તો કાંઈ નથી. એવી જ રીતે જો કહું કે બોરીમાં જે કાંઈ છે જો ધરી છે તો તને તલાક અથવા આટો છે તો તને તલાક અને બોરી

(કોથળા)માં ધરી અને આટો બંને છે તો કાંઈ નહીં અને એમ કહું કે જો તારા પેટામાં પુત્ર છે તો એક તલાક અને પુત્રી છે તો બે તલાક, અને બંને થયા તો ન્રષ તલાકો થએ. (દુર્ભુખ્યાર)

મસ્થલા- (૨૧) :- પત્ની ને કહું જો તારે બાળક પેદા થાય તો તને તલાક, હવે પત્ની કહે છે મારે બાળક પેદા થયું અને પતિ જુઠલાવે છે અને હમલ (ગરન) જાહેર ન હતો. ન પતિએ ગરનનો સ્વીકાર કર્યો હતો તો કેવળ ઘયાની ગવાલી પર તલાકનો હુકમ ન આપીશું. (આલમગીરી)

મસ્થલા- (૨૨) :- એમ કહું કે જો તુ બાળક જણો તો તલાક છે અને મરેલું બાળક પેદા થયું તો તલાક થએ ગછ અને અધુરેલબાળક જણ્યું અને કેટલાક અધિયાત્મો બની ગયા હતા તો પણ તલાક થએ ગછ. નહીં તો તલાક થએ નહીં. (જવહરા વિગેરે)

મસ્થલા- (૨૩) :- પત્નીને કહું જો તુ બાળક જણો તો તને તલાક. પછી કહું જો તુ તને પુત્ર જણો તો બે તલાકો અને પુત્ર થયો તો ન્રષ ઘટિત થએ ગછ. (રદ્દુલમુહતાર) અનેજો એમ કહું કે તુ જો બાળક જણો તો તને બે તલાકો. પછી કહું તે બાળક કે જે તારા પેટમાં છે પુત્ર હોય તો તને તલાક અને પુત્રનો જન્મ થયો તો એક જ તલાક થશે અને બાળક પેદા થતાં જ છદ્દત પણ પસાર થએ જશે. (આલમગીરી)

મસ્થલા- (૨૪) :- હમલ પર તલાક અવલંબિત કરી હોય તો મુસ્તલખ એ છે કે ઈસ્તિબરા અથાત દેઝ પછી વતી (સંભોગ) કરે કે કદાચ હમલ થાય. (આલમગીરી)

મસ્થલા- (૨૫) :- જો બે શરતો પર તલાક લટકતી રાખી. દા.ત. જ્યારે જેંદ આવે અને જ્યારે અમર આવે અથવા જ્યારે જેંદ તથા અમર આવે તો તને તલાક છે તો તલાક તે સમયે ઘટિત થશે. કે પાછલી શરત તેની માલિકીમાં જોવામાં આવે જો કે પ્રથમ તે સમયે જોવામાં આવી કે ઔરત (પત્ની) માલિકીમાં ન હતી. દા.ત. તને તલાક આપી દીધી હતી અને છદ્દત ગજરી ગછ હતી. હવે જેંદ આવ્યો પછી તેનાથી નિકાલ કર્યો હવે અમર આવ્યો તો તલાક ઘટિત થએ ગછ અને બીજી શરત માલિકીમાં ન હોય તો પછેલી જો કે માલિકીમાં જોવામાં આવી તો તલાક થએ નહીં. (દુર્ભુખ્યાર વિગેરે)

મસ્ફલા- (૨૬) :- “વતી” (સમાગમ) પર ત્રણ તલાકો આધારિત કરી હતી તો લીંગ દામલ થવાથી તલાક થઈ જશે અને વાજિબ છે કે તત્કાળ અલગ થઈ જાય. (દુર્ભૂખાર)

મસ્ફલા- (૨૭) :- પોતાની પત્નીને કહું જ્યાં સુધી તુ મારા નિકાલમાં છે, જો હું કોઈ સ્વી થી નિકાલ કર્ણે તો તેને તલાક, પછી પત્નીને બાઇન તલાક આપી અને હદતની અંદર બીજી સ્વી થી નિકાલ કર્યો તો તલાક થઈ નહીં અને રજાદ ની હદતમાં હતી તો તલાક થઈ ગાય. (દુર્ભૂખાર)

મસ્ફલા- (૨૮) :- કોઈને ત્રણ પત્નીઓ છે એકને કહું જો હું તેને તલાક આપું તો બંનેને પણ તલાક છે. પછી બીજી અને ત્રીજી ને પણ એમ જ કહું પછી પહેલીને એક તલાક આપી તો તે બંનેને પણ એક એક તલાક થઈ અને જો બીજી ને એક તલાક આપી તો પહેલીને એક થઈ અને બીજી અને ત્રીજી પર બે બે અને જો ત્રીજી પત્નીને એક તલાક આપી તો તેના પર ત્રણ થઈ અને બીજી પર બે અને પહેલી પર એક. (આલમગીરી)

મસ્ફલા- (૨૯) :- એમ કહું કે જો આ ચારે તુ મારી પાસે આવી નહીં તો તેને તલાક, ઔરત દરવાજા સુધી આવી, અંદર ગાય નહીં, તો તલાક થઈ ગાય. અને જો અંદર ગાય પરંતુ પતિ સુધી રહ્યો હતો તો તલાક થઈ નહીં. અને પાસે આવવામાં એ શરત છે કે એટલી નિકાલ આવી જાય કે પતિ દાખ લાંબો કરે તો પત્ની સુધી પદ્ધોંચી જાય. પતિએ પત્નીને ભોલાવી, તેણે ઇન્કાર કર્યો. તે વાત પર પતિએ કહું કે તુ ન આવી તો તેને તલાક છે. પછી પતિ મૂદ જબરદસ્તી તેને લઈ આવ્યો તો તલાક થઈ નહીં. (આલમગીરી)

મસ્ફલા- (૩૦) :- કોઈ શાસ્ત્ર મકાનમાં છે, લોકો તેને નિકળવા દેતા નહીં. તેણે કહું જો હું અહીંથા સુધી રહું તો મારી પત્નીને તલાક છે. તેણે હેતુ ખાસ તે જગ્યા છે જ્યાં બેઠો અથવા ઉભેલો છે. પછી એ જ મકાનમાં સુધી રહ્યો પરંતુ તે સ્થળ થી હઠીને તો કદમ્બન તલાક થઈ જશે. દ્યાનતન્ન થશે નહીં. (આલમગીરી)

મસ્ફલા- (૩૧) :- પત્નીને કહું જો તુ પોતાના બાઇન મારી શિકાયત કરીશ તો તેને તલાક છે. તેણે ભાઈ આવ્યો પત્નીએ કોઈ બાળકને સંભોષિત કરીને કહું મારા પતિએ એવું કર્યું એવું કર્યું અને તેણે ભાઈ સંઘળું સંભળી

રહ્યો છે તો તલાક થશે નહીં. (આલમગીરી)

મસ્ફલા- (૩૨) :- પતિ પત્ની પરસ્પર ઝડપી રહ્યાં હતાં. પતિએ કહું જો તું ચુપ રહેશે નહીં તો તેને તલાક છે. પત્નીએ કહું ચુપ થઈશ નહીં. તે પછી ખામોશ થઈ ગાય તો તલાક થઈ નહીં. એવી જ રીતે જો કહું કે તુ બુમો પાડશે તો તેને તલાક છે. પત્નીએ કહું બુમો પાડિશ પરંતુ પછી ચુપ થઈ ગાય તો તલાક થઈ નહીં. એવી જ રીતે જો કહું કે ફલાણાં નો ઉલ્લેખ કરીશ તો એવું છે. પત્નીએ કહું : હું તેણો ઉલ્લેખ કરીશ નહીં. અથવા કહું જ્યારે તુ મના કરે છે તો તેણો ઉલ્લેખ કરીશ નહીં તો તલાક થશે નહીં. કે એટલી વાતની છુટ છે. (આલમગીરી)

મસ્ફલા- (૩૩) :- પત્નીએ ભૂખમચાની શિકાયત કરી પતિએ કહું જો મારા ધરે તુ ભૂખી રહી તો તેને તલાક છે, તો રોજા સિવાય ભૂખ્યા રહેવા પર તલાક થશે. (આલમગીરી)

મસ્ફલા- (૩૪) :- જો કહું કે જો ફલાણાંના ધેર જાય તો તેને તલાક છે અને તે શાસ્ત્ર મરી ગયો અને મકાન તરકા (મીરાસ) માં છોડયું, હવે ત્યાં જવા થી તલાક થશે નહીં. એવી જ રીતે જો વેચાણ અથવા બસીસ અથવા બીજા કોઈ કારણોથી તેણી માલિકીમાં મકાન રહ્યું નહીં તો પણ તલાક થશે નહીં. (આલમગીરી)

મસ્ફલા- (૩૫) :- પત્નીને કહું જો તુ મારી છજાત (પરવાનગી) વગર ધેર થી નિકળી તો તાચ પર તલાક છે, પછી સાછલે (ભીસુકે) દરવાજા પર સવાલ કર્યો, પતિએ પત્નીને કહું તેણે રોટીનો ટુકડો આપી આવ, જો સાછલ દરવાજા થી એટલા અંતરે છેકે બહાર નિકળ્યા વગર આપી શકતી નહીં તો બહાર નિકળવાથી તલાક થશે નહીં. અને જો બહાર નિકળ્યા વગર આપી શકતી હતી, પરંતુ બહાર નિકળી તો તલાક થઈ ગાય. અને જે સમયે પતિએ પત્નીને મોકલી હતી તે સમયે સાછલ દરવાજાની નિકટ હતો અને જ્યારે પત્ની રોટી લઈને ત્યાં પદ્ધોંચી તો ત્યાંથી હતી ગયો હતો કે પત્નીએ નિકળીને આપવી પડી તો પણ તલાક થઈ ગાય અને જો અરબીમાં છજાત આપી અને પત્ની અરબી જાણતી ન હોય તો છજાત થઈ નહીં માટે જો નિકળશે તો તલાક થઈ જશે. એવી જ રીતે જો સુધી રહેલી હતી અથવા દાજુર ન હતી અથવા તેણે સાંભળ્યું નહીં તો આ છજાત અપુરતી છે ત્યાં સુધી કે પતિએ જો લોકો સમકા

કહું કે તેને કહી દો અથવા ખબર પહોંચાડી દો અને લોકોએ પોતે જાતે પત્નીને જઈને કહું કે તેણે ઇજાજત આપી દીધી અને તેમના કહેવાથી પત્ની નીકળી તલાક થછ ગાં જો પત્નીએ પીપરમાં જવાની ઇજાજત માંગી પતિએ ઇજાજત આપી પરંતુ પત્ની તે સમયે ગાં નહીં કોઇ બીજા સમયે ગાં તો તલાક થછ ગાં. (આલમગીરી)

મસ્ફ્રલા- (૩૬) :- પતિએ કહું આ બાળકને જો ઘર થી બહાર નિકળવા દીધો તો તને તલાક છે, પત્ની ગાડેલ થછ ગાં અથવા નમાઝ પઢવા લાગી અને બાળક નિકળી ગયો તો તલાક થશે નહીં. જો કહું કે જો તુ આ ઘરના દરવાજાથી નિકળી તો તારા પર તલાક, પત્ની છિત પરથી પાડોરીના મકાનમાં ગાં તો તલાક થછ નહીં. (આલમગીરી)

મસ્ફ્રલા- (૩૭) :- જો કહું તારા પર તલાક છે અથવા હું મદ્દ નથી તો તલાક થછ ગાં અને જો કહું તારા પર તલાક અથવા હું મદ્દ હું તો તલાક થછ નહીં. (ખાનિયદ)

મસ્ફ્રલા- (૩૮) :- પોતાની પત્નીને કહું જો તુ મારી પત્ની છે તો તને ત્રણ તલાકો અને તેના સમીપ જ જો એક તલાકે બાધન આપી દીધી તો એ જ એક પડશે. નહીં તો ત્રણ. (ખાનિયદ)

ઇસ્તિરણા અલગતાનું બયાન :

(અપવાદરૂપી)

ઇસ્તિરણા (અપવાદ) માટે શરત એ છે કે કલામની સાથે જોડાએલ હોય અર્થાત વગર કારણે ન મૌન ધારણ કર્યું હોય ન કોઇ બેકાર વાત દરમિયાનમાં કહી હોય અને એ પણ શરત છે કે એટલા અવાજ થી કસેકે જો કોલા હલ વિગરે કોઇ અડચણ ન હોય તો ખૂદ સાંભળી શકે, બહેરાનું ઇસ્તિરણા સહીક છે.

મસ્ફ્રલા- (૧) :- પત્નીએ તલાક ના શબ્દો સાંભળ્યા પરંતુ ઇસ્તિરણા ના શબ્દો સાંભળ્યા નહીં તો જેવી રીતે શક્ય હોય પતિથી અલગ થછ જાય તેને સંભોગ કરવા દે નહીં. (ખાનિયદ)

મસ્ફ્રલા- (૨) :- શાસ અથવા છીક અથવા ખાંસી અથવા ઓડકાર અથવા બગાસા અથવા જીમની

ઉશપના કારણે અથવા તે કારણે કે કોઇ એ તેનું મોહું બંધકરી દીધું. જો વિલંબ થયો તો સમીપતાના બાધક નથી. એવી જ રીતે જો દરમિયાનમાં કોઇ લાલ્ભપ્રદ વાત કહી તો સમીપતાના બાધક નથી. દા.ત. તાકીદ ની નિયયતથી તલાક શબ્દ બે વખત કહીને ઇસ્તિરણા નો શબ્દ બોલ્યો. (દુર્મુખ્તાર વિગરે)

મસ્ફ્રલા- (૩) :- દરમિયાનમાં કોઇ કોઇ ગેર ફાયદામંદ વાત કહી પછી ઇસ્તિરણા (અપવાદ) કર્યો તો સહીએ નથી. દા.ત. તને રજા તલાક છે. ઇન્શાા અલ્લાહ તો તલાક થછ ગાં. અને જો એમ કહું: તને બાધન તલાક છે. ઇન્શાઅલ્લાહ તો તલાક ઘટિત થશે નહીં. (દુર્મુખ્તાર)

મસ્ફ્રલા- (૪) :- ઇન્શાઅલ્લાહ શબ્દ જો કે જાહેર રીતે શરત જણાય છે પરંતુ તેની ગજાના ઇસ્તિરણા (અપવાદરૂપ) માં છે, પરંતુ એજ વસ્તુઓમાં જેનું વજૂદ બોલવા પર આધારિત છે. દા.ત. તલાક તથા હલફ (સોંગં) વિગરે અને જે વસ્તુઓના ઉચ્ચારથી વિશિષ્ટતા નથી ત્યાં ઇસ્તિરણાનો અર્થ નથી. દા.ત. એમ કહું નવયતો અન અસૂમા ગાં ઇન્શા અલ્લાહે ત્યાલા કે એહીયા ન ઇસ્તિરણા છે ન જોગાની નિયત પર તેની અસર, બલ્કે તે શબ્દ એવા સ્થળે બરકત તથા તૌફિકની તલબ માટે હોય છે. (રદ્દુલમુહતાર)

(“ઇન્શાઅલ્લાહ” : જો અલ્લાહે ચાહું તો)

મસ્ફ્રલા- (૫) :- પત્નીને કહું તને તલાક છે ઇન્શાઅલ્લાહે ત્યાલા તો તલાક ઘટિત થછ નહીં, ભલેને ઇન્શાઅલ્લાહ કહેવાથી પહેલા મરી ગાં. અને જો પતિ એટલો શબ્દ કહી ને કે, તને તલાક છે, મરી ગયો. ઇન્શાઅલ્લાહ કહેવાનો પ્રસંગ ન સાંપડાયો પરંતુ તેનો હચાદો તેવું કહેવાનો પણ હતો તો તલાક થછ ગાં. રહી વાત એ કે કેવી રીતે ખબર પડી કે તેનો હચાદો એવો હતો. આ એમ માલૂમ પડ્યું કે પ્રથમથી તેણે કહી દીધું હતું કે હું પોતાની પત્નીને તલાક આપીને ઇસ્તિરણા કરીશ. (દુર્મુખ્તાર, રદ્દુલમુહતાર)

મસ્ફ્રલા- (૬) :- ઇસ્તિરણા માં એ શરત નથી કે હચાદા પૂર્વક કહું હોય બલ્કે હચાદા વગર જીમની ગાં તો પણ તલાક ઘટિત થશે નહીં, બલ્કે જો તેના અર્થ પણ જાણતો ન હોય તો પણ ઘટિત થશે નહીં. અને એ પણ

શરત નથી કે તલાક શબ્દ તથા છસ્તિસના બંને બોલે બલે જો છુભથી તલાકનો શબ્દ કહ્યો અને તુસ્તજ શબ્દ છન્શાઅલ્લાહ લખી દીધી અથવા તલાક લખી અને છુભથી છન્શાઅલ્લાહ કહી દીધું તો પણ તલાક ઘટિત થઈ નહીં. અથવા બંને શબ્દો લખ્યા પણી છસ્તિસના શબ્દ ચેકી નાખ્યો તો તલાક ઘટિત થઈ નહીં. (દુર્મુખાર)

મસ્ફલા- (૭) :- બે શખ્સોએ શહાદત (સાક્ષી)ઓપીકે તે “છન્શાઅલ્લાહ” કહું હતું પરંતુ તને યાદ નથી તો જો તે સમયે ગુસ્તો અધિક હતો અને લડાઈ જગડાના કારણે એ સંભાવના છે કે મશગૂલીના કારણે યાદ ન હશે તો તેમની વાત પર અમલ કરી શકે છે અને જો એટલી વસ્તતા ન હતી કે ભૂતી જતો તો તેમનો કોલ (કથન) માને નહીં. (દુર્મુખાર, રદ્દુલમુહતાર)

મસ્ફલા- (૮) :- તને તલાક છે, પરંતુ એ કે ખુદા ચાહે, અથવા ખુદા ન ચાહે અથવા જો અલ્લાહ ચાહે અથવા જ્યારે ખુદા ચાહે અથવા પરંતુ જો ખુદા ચાહે અથવા જ્યાં સુધી ખુદા ન ચાહે અથવા અલ્લાહ ની મશિયત (ઇચ્છા) અથવા ઇચ્છાઓ અથવા તેની રજા અથવા હુકમ અથવા ઇજન અથવા અમર માં તો તલાક ઘટિત થશે નહીં. અને જો એમ કહું કે અલ્લાહના અમર અથવા હુકમ અથવા ઇજન અથવા ઇલમ અથવા કર્જ અથવા કુદરતથી અથવા અલ્લાહના ઇલમાં અથવા તેની મશિયત અથવા ઇરાદો અથવા હુકમ વિગેરેના કારણે તો તલાક થઈ જશે. (આલમગીરી, દુર્મુખાર)

મસ્ફલા- (૯) :- એવા ની મશિયત (ઇચ્છા) પર તલાક અવલંબિત (આધારિત) કરી જે ની મશિયતનો છાલ ખબર પડી ન શકે અથવા તેના માટે મશિયત જન હોય તો તલાક થશે નહીં, જેવું કે જિન તથા ફરિસ્તા અને દિવાલ અને ગર્દન વિગેરે. એવી જ રીતે જો કહું કે જો ખુદા ઇચ્છે અને ફલાંશો (આવી રીતે કહેવું ના જાઇ છે. કે મશિયતે ખુદાની સાથે બંદાની મશિયતને ભેગું કર્યું) તો તલાક થશે નહીં. જો કે ફલાંશાનું ચાહવું (ઇચ્છાવું) ખબર હોય. એવી જ રીતે જો કોઈને કહું તુ મારી પણી ને તલાક આપી હે, જો અલ્લાહ ચાહે. અને તુ અથવા જો અલ્લાહ ચાહે અને તેણે તલાક આપી દીધી તો તલાક ઘટિત થઈ નહીં. (આલમગીરી, દુર્મુખાર)

મસ્ફલા- (૧૦) :- પણીને કહું તને તલાક છે,

જો અલ્લાહ મારી મદદ કરે અથવા અલ્લાહની મદદથી અને છસ્તિસનાની નિયત છે તો દ્યાનતન તલાક થઈ નહીં. (આલમગીરી)

મસ્ફલા- (૧૧) :- તને તલાક છે જો ફલાંશો ચાહે અથવા ઇરાદો કરે અથવા પસંદ કરે અથવા ઇચ્છા કરે અથવા પરંતુ એ કે ફલાંશો તેના ગેર નો ઇરાદો કરે અથવા પસંદ કરે અથવા ઇચ્છા કરે અથવા ઇચ્છે અથવા વ્યાજથી સમજે તો આ તઅલીક (માલિક બનાવવું) છે, માટે જે મજલિસમાં તે શખ્સને ખબર પડી જો તેણે તલાક ઇચ્છી તો થઈ નહીં તો થઈ નહીં. અર્થાત પોતાની જીબે જો તલાક ઇચ્છાવું જહેર કર્યું તો તલાક થઈ ગઈ બલેને દિલમાં ન ઇચ્છતો હોય. (આલમગીરી)

મસ્ફલા- (૧૨) :- તને તલાક જો તારી મહેર નહીંત અથવા તારી શરાફત ન હોતી અથવા તારો બાપ ન હોત અથવા તારું સૌદ્ય ન હોત અથવા જો હું તારથી મોદુલ્યત ન કરતો હોત. આ સંઘાં સ્વરૂપોમાં તલાક થશે નહીં. (આલમગીરી)

મસ્ફલા- (૧૩) :- જો “છન્શાઅલ્લાહ” ને મુકૃદમ (પ્રથમતા) કર્યું અર્થાત એમ કહું, “છન્શાઅલ્લાહ” તને તલાક છે. તો પણ તલાક થશે નહીં. અને જો એમ કહું કે, તને તલાક છે છન્શાઅલ્લાહ, જો તુ ઘરમાં ગઈ તો મકાનમાં જવાથી તલાક થશે નહીં. અને જો “છન્શાઅલ્લાહ” બે વાક્યો તલાક ના દરમિયાનમાં હોય. દા.ત. કહું તને તલાક છે છન્શાઅલ્લાહ તને તલાક છે. તો અલગ કરવું પહેલાની તરફ રજુ કરેનો માટે બીજાથી તલાક થઈ જશે. એવી જ રીતે જો કહું તને ત્રણ તલાકો છે છન્શાઅલ્લાહ તાર્ય પર તલાક છે, તો એક ઘટિત થશે નહીં. (બહર, દુર્મુખાર, ખાનિયાદ)

મસ્ફલા- (૧૪) :- જો કહું તાર્ય પર એક તલાક છે જો ખુદા ચાહે અને તાર્ય પર બે તલાક છે જો ન ચાહે. તો એક પણ ઘટિત થશે નહીં. અને જો કહું તાર્ય પર આજે એક તલાક છે જો ખુદા ચાહે તો બે અને.આજ નો દિવસ પસાર થઈ ગયો અને પણીને તલાક ન આપી તો બે તલાકો ઘટિત થઈ અને જો તે દિવસે એક તલાક આપી દીધી તો એજ એક તલાક ઘટિત થઈ ગયે. (આલમગીરી)

મસ્ફલા- (૧૫) :- જો ત્રણ તલાકો આપીને તેઓમાંથી એક અથવા બેનું છસ્તિસના (અલગ કરવું) કરે

તો આ ઇસ્તિસના સહીએ છે. અર્થાત ઇસ્તિસના પછી જે બાકી છે, ઘટિત થશે. દા.ત. કહ્યું તને ત્રણ તલાકો છે પરંતુ એક, તો બે થછ અને જો કહ્યું પરંતુ બે, તો એક થશે અને કુલ (સર્વ) ઇસ્તિસના સહીએ નથી. ભલે એજ શબ્દ થી હોય. દા.ત. તારા પર ત્રણ તલાકો છે પરંતુ ત્રણ, અથવા એવા શબ્દથી હોય જેનો અર્થ કુલના સમાન હોય. દા.ત. કહ્યું તારા પર ત્રણ તલાકો છે પરંતુ એક અને એક અને એક, અથવા પરંતુ બે અને એક, તો આ સ્વરૂપમાં ત્રણ. ઘટિત થશે. અથવા તેની કેટલીએ પત્નીઓ છે. જીને સંબોધિત કરીને કહ્યું તમોને સૌને તલાક છે પરંતુ ફિલાણી અને ફિલાણી નામલાદને સૌનું ઇસ્તિસના કરી દીધું તો સૌ તલાક શુદ્ધ થછ જશે. અને જો વિશ્વાસપાત્ર અર્થના તે શબ્દ સમાન ન હોય, જો કે આ ખાસ દાલતમાં સમાન હોય તો ઇસ્તિસના સહીએ છે. દા.ત. કહ્યું મારી દરેક પત્ની પર તલાક પરંતુ ફિલાણી અને ફિલાણી પર તો તલાક થશે નથી જો કે તેની એજ બે પત્નીઓ હોય. (દુર્ભુષાર વિગેરે)

મસ્યલા- (૧૬) :- તને તલાક, તને તલાક છે, તને તલાક છે પરંતુ એક. અથવા કહ્યું તને તલાક છે એક અને એક અને એક પરંતુ એક. તો તે બંને સ્વરૂપોમાં ત્રણ પડશે કેમ કે દરેક સંપૂર્ણ કલામ છે અને દરેક થી ઇસ્તિસના નો સંબંધ થછ શકે છે. અને ઇસ્તિસના કેમ કે દરેકનો સમાન છે માટે ઇસ્તિસના સહીએ નથી. (બાકુર)

મસ્યલા- (૧૭) :- જો ત્રણ કરતાં વધારે તલાકો આપીને તેમાનામાંથી ઓછાનું ઇસ્તિસના કર્યું તો સહીએ છે અને ઇસ્તિસના પછી જે બાકી છે ઘટિત થશે. દા.ત. કહ્યું તારા પર દસ તલાકો છે પરંતુ નવ, તો એક થશે અને આઠનું ઇસ્તિસના કર્યું તો બે થશે. (દુર્ભુષાર)

મસ્યલા- (૧૮) :- ઇસ્તિસના જો અસલ પર વધારે હોય તો બાતલ છે. દા.ત. કહ્યું, તારા પર ત્રણ તલાકો પરંતુ ચાર અથવા પાંચ તો ત્રણ ઘટિત થશે. એવી જ રીતે જૂઝ (અંશ) તથા તલાકનું ઇસ્તિસના પણ બાતલ છે. દા.ત. કહ્યું તારા પર ત્રણ તલાકો પરંતુ અર્ધી, તો ત્રણ ઘટિત થશે અને ત્રણમાંથી દોઢનું ઇસ્તિસના કર્યું તો બે ઘટિત થશે. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૧૯) :- જો કહ્યું તને તલાક છે પરંતુ એક, તો બે ઘટિત થશે કે એકથી એકનું ઇસ્તિસના તો થછ શકતું નથી માટે તલાકથી ત્રણ તલાકો મુચાદ છે.

(દુર્ભુષાર)

મસ્યલા- (૨૦) :- કેટલીક ઇસ્તિસના એકત્ર કરી તો તેના બે સ્વરૂપો છે. તેમની વચ્ચે ઓર (અને) નો શબ્દ છે તો દરેક એજ અભ્યલ કથન થી ઇસ્તિસના છે. દા.ત. તારા પર દસ તલાકો છે પરંતુ પાંચ અને પરંતુ ત્રણ અને જો એક તો એક થશે અને જો વચ્ચે અને નો શબ્દ નથી તો દરેક પોતાના અગાઉથી ઇસ્તિસના છે. દા.ત. તારા પર દસ તલાકો પરંતુ નવ, પરંતુ આઠ પરંતુ સાત તો બે થશે. (દુર્ભુષાર)

બીમારની તલાકનું બયાન :

અમીરુલ મોમિનીન ફાલ્કે આજમ રદ્દિયલ્લાદો અન્યોથી રિવાયત છે કે, ફરમાયું : જો બીમાર તલાક આપે તો ઔરત જ્યાં સુધી છદ્દતમાં છે પત્નીની વારિસ છે અને પતિ તેનો વારિસ નથી. “ફંટાંદુલ કદીર” વિગેરેમાં છે કે હજરત અભુર્રહમાન બિન ઔર્ફ પોતાના પત્નીને બીમારીમાં તલાકે બાધન આપી અને છદ્દતમાં તેમની વફાત થછ ગાઈ, તો હજરત ઉસ્માન ગની રદ્દિયલ્લાદો અન્યોએ તેમના પત્નીને મીરાસ (વારસો) અપાવી અને આ ઘટના સાધાબાએ ડિરામના સમૂહની સામે થછ અને કોઈએ ઇન્કાર કર્યો નથી. માટે તેના પર સર્વસંમતી થછ ગાઈ.

મસ્યલા- (૧) :- બીમારથી મુચાદ (ભાવાર્થ) તે શબ્દ છે જેના સંબંધે ગુમાન (પારણા) ગાલિબ હોય કે, આ બીમારીથી મૃત્યુ પામરો કે બીમારીએ તેને એટલો હુર્ભળ કરી દીધો છે કે ઘરમાંથી બહાર કામ માટે જાઈ શકતો નથી. દા.ત. નમાજ માટે મસ્તિજીદે જાઈ શકતો ન હોય અથવા વેપારી પોતાની દુકાન સુધી જાઈ શકતો ન હોય અને આ અકસરની ગણાનાએ છે. નથી તો અસલ હુકમ એ છે કે તે બીમારીમાં ચોકકસ ધારણા મૃત્યુ હોય જો કે આરેબમાં જ્યાંએકે તિત્રતા ન લોય બહાર જાઈ શકતો હોય. દા.ત. ઈઝ (કોલેર) વિગેરે ઘાતક બિમારીઓમાં કેટલાક લોકો ઘરમાંથી બહારના પણ કામો કરી લે છે પરંતુ એવી બીમારીઓમાં ચોકકસ ધારણા મૃત્યુ છે. એવી જ રીતે અદીયા બીમાર માટે રોગચ્રસ્ત હોવું પણ જ સુચી નથી અને ચિરકાલીન બીમારી દા.ત. કષ, લક્વો જો પ્રતિદીન અધિકતા પર હોય તો તે પણ મરણ રોગ છે અને જો એક લાલત પર કાયમ થછ ગયા અને જુના થછ ગયા અર્થાત

એક વર્ષનો સમય પસાર થઈ ગયો તો હવે તે શાખસના અધિકાર તંદુરસ્ત ના જેવા લાગુ થશે. (દુર્મુખાર, રદ્દુલમુલતાર)

મસ્ફલા- (૨) :- બીમારે પત્નીને તલાક આપી તો તેને ફારબીત તલાક કરે છે કે તે પત્નીને તરકા (મીરાસ) થી મહિનમ કરવા હશે છે અને તેના એહ્કામો આગળના પેજેમાં આવે છે.

મસ્ફલા- (૩) :- જે શાખસ લડાઈમાં દુર્મનથી લડી રહ્યો હોય તો પણ બીમાર ના દુકમમાં છે. જો કે બીમાર નથી કે મૃત્યુ નો લય આદિબ છે. એવી જ રીતે જે શાખસ ડિસાસ (મૃત્યુદંડ) માં કટલ માટે અથવા ફાંસી આપવા માટે અથવા સંગસાર (વિભિચારીને પત્ચરો મારી મારીને મારી નાખવું) કરવા માટે લાવવામાં આવ્યો અથવા સિંહ વિગેરે કોઇ ભક્ષ પ્રાણીએ તેને પછાડયો અથવા ડિશ્ટી (નૌકા) માં સવાર છે અને નૌકા પાણીની મોજના ભમરમાં પડી ગઈ અથવા નૌકા તુટી ગઈ ને તેના કોઇ પાટિયાપર વહેતો જઈ રહ્યો છે તો આ સૌ (પ્રકાર) બીમાર ના દુકમમાં છે. જ્યારેકે તેના કારણે જ મરી પણ જાય અને જો તે કારણ નખ થઈ ગયું પછી કોઇ બીજા કારણે મરી ગયા તો બીમાર નથી. અને જો સિંઘના મુખમાંથી ધૂટી ગયો પરંતુ જખમ એવો ઘાતક છે કે ચોક્કસ ધારણા એ જ છે કે તેનાથી મરી જ રો તો હજુ પણ બીમાર છે. (ફિલ્ડ, દુર્મુખાર વિગેરે)

મસ્ફલા- (૪) :- બીમારે તબર્રાય કર્યું દા.ત. પોતાની મિલકત વકફકરી દીધી અથવા કોઇ અપરિચિતને ડેબા (લેટ) કરી દીધી અથવા કોઇ સ્ત્રી જોડે મહેરેમિસ્લ કરતાં અધિક પર નિકાલ કર્યો, તો કેવળ ત્રીજા ભાગના માલમાં તેનો અધિકાર લાગુ થશે કે આફેલ વસિયતના દુકમમાં છે.

મસ્ફલા- (૫) :- પત્નીને રજી તલાક આપી અને છદ્દતની અંદર મરી ગયો તો સર્વથા પત્ની વારસદાર છે. તંદુરસ્તીમાં તલાક આપી હોય કે બીમારીમાં, પત્ની ની રજામંદીથી આપી હોય કે વગર રજાએ. એવી જ રીતે જો પત્ની ડિતાબીયા (તૌરેત, છન્છલ, ઝુબુરને માનનાર) હતી અથવા દાસી અને રજી તલાકની છદ્દતમાં મુસલમાન થઈ ગઈ અથવા આજાદ કરી દીધી અને પતિ મરી ગયો તો સર્વથા વારસદાર છે. જો કે પતિને તેના મુસલમાન થવા અથવા આજાદ થવાની ખબર ન હોય.

(આલમગીરી)

મસ્ફલા- (૬) :- મૃત્યુરોગમાં પત્નીને બાઇન તલાક આપી, એક આપી હોય કે વધારે અને એજ બીમારીમાં છદ્દતની અંદર મરી ગયો બલે એજ બીમારીથી મર્યાદ અથવા કોઇ બીજા કારણે. દા.ત. કટલ કરી નાખવામાં આવ્યો તો પત્ની વારસ છે. જ્યારે કે અખત્યારથી પોતે અને પત્નીની રજામંદી વગર તલાક આપી હોય અને શરતે કે તલાકના સમયે પત્ની વારસ થવાની યોગ્યતા ધરાવતી હોય. જો કે પતિને તેની ખબર ન હોય. દા.ત. પત્ની ડિતાબીયા હતી અથવા દાર્તી (લોડી) અને તે સમયે મુસલમાન અથવા આજાદ થઈ ચૂકી હતી અને જો છદ્દત પસાર થઈ ગયા પછી મર્યાદ અથવા તે બીમારી થી સારો થઈ ગયો પછી મરી ગયો બલે એજ બીમારીમાં ફરીથી પ્રત્ત થઈ ને મર્યાદ અથવા કોઇ બીજા કારણે અથવા તલાક આપવા માટે મજબૂર કરવામાં આવ્યો અર્થાત મારી નાખવા અથવા અવયવકાપી નાંખવાની સાચી ધમકી આપવામાં આવી હોય અથવા પત્નીની રજામંદીથી તલાક આપી તો વારસ થશે નહીં. અને જો કેદની ધમકી આપવામાં આવી અને તલાક આપી દીધી તો પત્ની વારસ છે અને જો પત્ની તલાક માટે રાજી ન હતી પરંતુ મજબૂર કરવામાં આવી કે તલાક તલબ કરે અને પત્નીની તલબ (માંગણી) પર તલાક આપી તો વારસ થશે. (દુર્મુખાર વિગેરે)

મસ્ફલા- (૭) :- એ દુકમ કે મરણ રોગમાં પત્ની ને બાઇન તલાક આપી અને પતિ છદ્દતની અંદર મરી જાય તો પાછલી શરતો અનુસાર પત્ની વારસ થશે. તલાક સાથે ખાસ નથી બલે જ વિચ્છેદ પત્ની તરફથી થાય સૌનો એજ દુકમ છે. દા.ત. પતિએ બિનિયારે બુલુગ (બાલિગ થવાનો ઇન્સ્ટેયાર) પત્નીને બાઇન કરી અથવા પત્નીની માં અથવા પુત્રીનું શહેવત (કામવાસના) થી બોસો (ચુંબન) લીધો અથવા માસાજ અલ્લાહ મુરતદ થઈ ગયો અને જે વિચ્છેદ પત્ની તરફથી થાય તેમા વારસ થશે નહિ. દા.ત. પત્નીએ પતિના પુત્રનો શહેવતથી બોસો લીધો અથવા મુરતદ થઈ ગઈ અથવા ખુલાય (પત્નીનું મહેર માફ કરીને અથવા જે કંઈ આપી મૂકીને તલાક લઈ લેવું) કરાયું. એવી જ રીતે જો ગેર તરફથી થાય. દા.ત. પતિના પુત્રે પત્નીનો બોસો લીધો જોકે પત્નીને મજબૂર કરી હોય, હા જો તેના બાપે દુકમ આપ્યો હોય તો વારસ થશે. (આ વર્તન સાવકીમાં

અથવા સાવકા પુત્ર માટે સમજવાના છે.) (રદ્દુલમુહતાર)

મસ્યલા- (૮) :- બીમારે પત્નીને ત્રણ તલાકો આપી હતી તે પછી પત્ની મુરતદ થઈ ગઈ પછી મુસલમાન થઈ. હવે પતિનું મૃત્યુ થયું તો પત્ની વારસ થશે નહીં. જો કે હજુ છદત પુરી થઈ ન હોય. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૯) :- પત્નીએ રજી તલાક અથવા તલાક ની માંગણી કરી હતી બીમાર પતિએ બાઇન તલાક અથવા ત્રણ તલાકો આપી દીધી અને છદતમાં મરી ગયો તો પત્ની વારસ છે. એવી જ રીતે પત્નીએ પોતાની જાતે પોતાને ત્રણ તલાકો આપી લીધી હતી અને બીમાર પતિએ જાદા કરી દીધી તો વારસ થશે અને જો પતિએ પત્નીને અખત્યાર આવ્યો હતો. પત્ની એ પોતાના નફસને અખત્યાર કર્યો અથવા પતિએ કહું હતું તું પોતાને ત્રણ તલાકો આપી દે. પત્નીએ આપી હિંદી તો વારસ થશે નહીં. (દુર્ભુખ્તાર, આલમગીરી)

મસ્યલા- (૧૦) :- બીમારે પત્નીને તલાકે બાઇન આપી હતી અને પત્ની છદત દરમિયાન મરી ગઈ તો આ પતિ તેનો વારસ થશે નહીં. અને જો રજી તલાક હતી તો વારસ થશે. (દુર્ભુખ્તાર)

મસ્યલા- (૧૧) :- કોઈને કંતલ માટે લાવવામાં આવ્યો હતો, પરંતુ પછી કેદખાનામાં પાછો મોકલી દેવામાં આવ્યો અથવા દુશ્મનથી યુધ્યના મેદાનમાં લડી રહ્યો હતો પછી કતારમાં પાછો આવી ગયો તો તે એ બીમારના હુકમમાં છે કે સારો થઈ ગયો, માટે જો તે હાલતમાં તલાક આપી હતી અને છદતની અંદર માર્યો ગયો તો પત્ની વારસ થશે નહીં. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૧૨) :- બીમારે તલાક આપી હતી અને ખૂદ પત્નીએ તેને છદતની અંદર કંતલ કરી નાખ્યો તો વારસ થશે નહિં કેમ કે કાલિલ (હત્યારો) મકતુલ (કંતલ થનાર) નો વારસ નથી. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૧૩) :- પત્ની બીમાર હતી અને તેણે કોઈ એવું કૃત્ય કર્યું જેના કારણે પતિથી વિચ્છેદ થઈ ગયો. દા.ત. બેધારે બુલુગ, તથા છતક (ગુલામીમાંથી આજાદ થવું) અથવા પતિના પુત્રનું ચુંબન લેવું વિગેરે. પછી મરી ગઈ તો પતિ તેનો વારસ થશે. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૧૪) :- બીમારે પત્નીને બાઇન તલાક આપી હતી અને પત્નીએ પતિના પુત્રનું ચુંબન કર્યું.

અથવા મુતાવઅત કરી (તાબે કરી લેવું) અથવા બીમારીની હાલતમાં લાયાન (લાયાનના અહેકામ આગળ આવશે) કર્યું, અથવા બીમારીની હાલતમાં છલા કર્યું. (તેના અહેકામ પછી બયાન થશે) અને તેની મુદ્દત ગુજરી ગઈ તો પત્ની વારસ થશે અને જો રજી તલાકમાં પતિના પુત્રનો બોસો છદતમાં લીધો તો વારસ થશે નહિં. કેમકે હવે વિચ્છેદ પત્ની તરફથી છે. એવી જ રીતે જો પ્રોફેટા અથવા આજાદી અથવા પતિના નામદ હોવા અથવા ગૃહેન્દ્રીય કપાદ જવાના કારણે પત્નીને અખત્યાર આપવામાં આવ્યો અને પત્નીએ પોતાના નફસને અખત્યાર કર્યો તો વારસ થશે નહિં કે વિચ્છેદ પત્ની તરફથી છે અને જો સ્વાસ્થ્યમાં છલા (પત્નીપાસે ન જવાની કસમ જાવી....) કર્યો હતો અને બીમારીમાં મુદ્દત પુરી થઈ તો વારસ થશે નહિં અને જો બીમાર પત્નીથી લેઅાન કર્યું અને છદતની અંદર મરી ગઈ તો પતિ વારસ નથી. (દુર્ભુખ્તાર)

મસ્યલા- (૧૫) :- પત્ની બીમાર હતી અને પતિ નામદ, પત્નીને અખત્યાર આપવામાં આવ્યો અર્થત પ્રથમ વર્ષ ભર માટે પતિને અવધિ આપવામાં આવી પરંતુ તે મુદ્દતમાં પતિએ સંભોગ ન કર્યો પછી પત્નીને અખત્યાર આપવામાં આવ્યો તેણે પોતાના નફસને અખત્યાર કર્યો અને છદતની અંદર મરી ગઈ અથવા પતિએ દખૂલ (સંભોગ) પછી પત્નીને તલાકે બાઇન આપી પછી પતિની છન્દી કપાદ ગઈ તે પછી એ જ પત્નીથી છદતની અંદર નિકાલ કર્યો હવે પત્નીને તેની ખબર પડી તેણે પોતાના નફસને અખત્યાર કર્યો અને બીમાર હતી છદતના અંદર મરી ગઈ તો બંને સ્વરૂપોમાં પતિ તેનો વારસ નથી. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૧૬) :- દુશ્મનોએ કેદ કરી લીધો છે અથવા જંગની કતારમાં છે પરંતુ લડતો નથી અથવા તાવ વિગેરે કોઈ બીમારીમાં ગ્રસ છે જેમાં મૃત્યુ નું ચોક્કસ ગુમાન ન હોય અથવા ત્યાં તાઉન (લેગ) ફેલાયેલો છે અથવા નોકા પર સવાર છે અને દુબવાનો ડર નથી અથવા સિંહોના જંગલમાં છે અથવા એવા સ્થળે છે જ્યાં દુશ્મનો નો ડર છે અથવા ડિસાસ (ખુનનો બદલો) અથવા રજીમ (સંગસારી) માટે કેદ છે તો આ સ્વરૂપોમાં બીમાર ના હુકમમાં નથી, તલાક આપવા પછી છદતમાં માર્યો જાય અથવા મરી જાય તો પત્ની વારસ નથી (દુર્ભુખ્તાર)

મસ્યલા- (૧૭) :- હમલ (ગર્વ) ની હાલતમાં પત્ની તરફથી વિચ્છેદ ઘટિત થયો અને બાળક પેદ થવામાં

મરી ગછ તો પતિ વારસ થશે નહીં. હા. જો પ્રસવ પીડામાં એવું થયું તો વારસ થશે કે હવે પત્ની ફાર્ડ (બીમારીની લાલતમાં) છે. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૧૮) :- બીમારે બાઇન તલાક કોઈ ગેર ના ફેલ પર આધારિત કરી, દા. ત. જો ફલાણો આ કામ કરશે તો મારી પત્નીને તલાક છે. જોકે તે ગેર ખૂદ તે બંનેની ઔલાદ હોય અથવા સમયના આવવા પર મુલતવી હોય. દા. ત. જ્યારે ફલાણો સમય આવે તો તને તલાક છે અને સમય મર્યાદા અને શરત નું હોવું બંને બીમારીની લાલતમાં છે અથવા પોતાના કોઈ કામ કરવા પર તલાક આધારિત કરી, દા. ત. જો હું આ કામ કરું તો મારી પત્નીને તલાક છે અને મુલતવી પણું તથા શરત બંને બીમારીમાં છે અથવા મુલતવી પણું તંદુરસ્તીમાં હોય અને શરત બીમારીમાં અથવા પત્ની ના કોઈ કામ કરવા પર અવલંબિત (આધારિત) કરી અને તે કામ એવું છે જેનું કરવું શરાન અથવાત્બઅન જરૂરી છે, દા. ત. જો તુ ખારો અથવા નમાજ પદ્ધતે અને મુલતવી પણું તથા શરત બંને બીમારીમાં હોય અથવા કેવળ શરત તો આ લાલતોમાં પત્ની વારસ થશે અને જો ફેલ (કાર્ય) ગેર અથવા કોઈ સમયના આવવવાપર અવલંબિત (આધારિત) કરી અને મુલતવી પણું તથા શરત બંને અથવા કેવળ વિલંબિતતા તંદુરસ્તીમાં હોય અથવા પત્નીના ફેલ પર આધારિત કર્યું અને તે ફેલ એવું નહીં જેનું કરવું પત્ની માટે આવશ્યક હોય તો આ સ્વરૂપોમાં વારસ નથી. (દુર્મુખતાર)

મસ્યલા- (૧૯) :- તંદુરસ્તીની લાલતમાં પત્નીને કહું જો હું અને ફલાણો શાસ્ત્ર છચ્છીએતો તને ત્રણ તલાકો છે, પછી પતિ બીમાર થછ ગયો અને બંને એ એક સાથે તલાક છચ્છી અથવા પ્રથમ પતિએ છચ્છી પછી તે શાસ્ત્રે, તો પત્ની વારસ થશે નહીં. અને જો પ્રથમ તે શાસ્ત્રે છચ્છી પછી પતિએ તો વારસ થશે. (ખાનિયહ) અને જો બીમારીની લાલતમાં કહું હતું તો દરેક રીતે વારસ થશે. (રદ્દુલમુહતાર)

મસ્યલા- (૨૦) :- બીમારે સોષ્ટબત કરેલી પત્નીને બાઇન તલાક આપી, પછી તેને કહું જો હું તારાથી નિકાલ કરું તો તલાકો પર ત્રણ તલાકો અને છદ્દતની અંદર નિકાલ કરી લીધો તો તલાકો પરી જરો અને હવેથી નવી છદ્દત થશે અને છદ્દતની અંદર પતિ મરી જાય તો પત્ની વારસ થશે નહિં. (ખાનિયહ)

મસ્યલા- (૨૧) :- બીમારે પોતાની પત્નીને જે

કોઈની લોડી છે એમ કહું કે તારા પર કાલે ત્રણ તલાકો અને તેના મૌલા (માલિક) એ કહું તુ કાલે આજાદ છે તો બીજા દિવસનું સવાર થતાંજ તલાક તથા આજાદી બંને એક સાથે થશે અને પત્ની વારસ થશે નહીં. અનેજો મૌલાએ પ્રથમ કહું હતું પછી પતિએ તો પણ એજ હુકમ છે. હા. જો પતિએ એમ કહું કે જ્યારે તું આજાદ થાય તો તને ત્રણ તલાકો તો હવે વારસ થશે અને જો મૌલાએ કહું તુ કાલે આજાદ છે અને પતિએ કહું તને પરમદિવસે તલાક છે. જો પતિને મૌલાનું કહેવું ખબર હતી તો ફરજિયાતલાક છે. (બીમારીની લાલતમાં તલાક આપનાર) નહિં તો નથી. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૨૨) :- પત્નીને કહું જ્યારે હું બીમાર થાઉં તો તારા પર તલાક, પતિ બીમાર થયો તો તાલાક થછ ગછ અને છદ્દતમાં મરી ગયો તો પત્ની વારસ થશે. (ખાનિયહ)

મસ્યલા- (૨૩) :- બીમાર મુસલમાને પોતાની ડિતાબીયા પત્નીને કહું જ્યારે મુસલમાન થછ જાય તો તને ત્રણ તલાકો છે. તે મુસલમાન થછ ગછ અને પતિ છદ્દતની અંદર મરી ગયો તો તે વારસ થશે અને જો કહું કે કાલે તને ત્રણ તલાકો છે અને તે સ્ત્રી આજે જ મુસલમાન થય ગછ તો વારસ થશે નહીં. અને જો મુસલમાન થયા પછી તલાક આપી તો વારસ થશે. જોકે પતિને ખબર ન હોય. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૨૪) :- બીમારે પોતાની બે પત્નીઓને કહું તમે બંને પોતાને તલાક આપી લો. દરેક પોતાને અને શોકને આગળ પાછળ તલાક આપી તો પહેલીનાજ તલાક આપવા થી બંને તલાક શુદ્ધ થછ ગછ અને તે પછી બીજાનું તલાક આપવું બેકાર છે અને બીજી વારસ થશે. પહેલી નહીં. અને જો પહેલીએ કેવળ શોકને તલાક આપી પોતાને નહીં અથવા દરેકે બીજાને તલાક આપી પોતાને આપી નહીં તો બંને વારસ થશે અને જો દરેકે પોતાને અને શોકને તત્કાળ તલાક આપી તો બંને તલાક શુદ્ધ થછ ગછ અને વારસ થશે અને જો એકે પોતાને તલાક આપી અને બીજાએ પણ તેને તલાક આપી તો એજ તલાક શુદ્ધ થછ ગછ અને તે વારસ થશે નહીં. અને જો એકે શોક ને તલાક આપી અને પછી તેના પછી બીજી એ પોતાને જ તલાક આપી તો વારસ થશે. આ સધણા સ્વરૂપો ત્યારે છે કે એજ મજલિસમાં એવું થયું

અને જો મજલિસ (બેઠક) બદલવા પછી દરેક પોતાને અને શોકને તત્કાળ તલાક આપી અથવા આગળ પાછળ અથવા દરેક બીજાને તલાક આપી તો દરેક હાલતમાં બંને વારસ છે અને દરેક પોતાને તલાક આપી તો તલાક જ થઈ નહીં. ખુલાસો એ છે કે જે સુરતમાં પત્ની ખૂદ પોતાને તલાક આપવાથી તલાક શુદ્ધ થઈ હોય તો વારસ થશે નહીં. નહીં તો થશે. (આલમગીરી)

મસ્થલા- (૨૫) :- બે પત્નીઓ મદખૂલા (સોહભતશાળી) છે પતિએ તંદુરસ્તીમાં કહું તમારું બંનેમાંથી એક ને ત્રણ તલાકો અને એ વર્ષનન કર્યું કોને પછી જ્યારે બીમાર થયો તો વર્ષન કર્યું કે તે તલાક શુદ્ધ ફલાશી પત્ની છે તો તે પત્ની મીરાસથી મહિને થશે નહીં અને જો તે શાખસની આ બે ઉપરાંત કોઇ બીજી પત્ની પણ છે તો તેના માટે અર્ધી મીરાસ છે અને તે પત્ની કે જેનું તલાક શુદ્ધ હોવું બધાન કર્યું જો પતિથી પહેલાં મરી ગઈ તો પતિનું બધાન સહીએ માનવામાં આવશે અને બીજી જે બાકી છે મીરાસ લેશે, માટે જો કોઇ ત્રીજી પત્ની પણ છે તો બંને પત્નીત્વના હકમાં સરખી હકકાર છે અને જો જેનું તલાક શુદ્ધ હોવું બધાન કર્યું, જ્યાંત છે અને બીજા પતિના પહેલા મરી ગઈ તો આ અર્ધાની જ હકકાર છે માટે જો કોઇ બીજી પત્ની પણ છે તો તેને ૩/૪ મળશે અને આને ૧/૪ અને જો પતિના બધાન કરવા અને મૃત્યુથી પહેલા તેઓ પેડીની એક મરી ગઈ તો હવે બાકી છે એજ તલાક શુદ્ધ સમજવામાં આવશે અને મીરાસ પામશે નહીં. અને જો એકના મરવા પછી પતિ એમ કહે છે કે મેં તેણીને જ તલાક આપી હતી તો પતિ તેનો વારસ થશે નહીં પરંતુ જે મોજૂદ છે તે તલાક શુદ્ધ સમજવામાં આવશે અને જો બંને આગળ પાછળ મરી હવે આ કહેછે કે, પહેલાં જે મરી છે તેને તલાક આપી હતી તો કોઈનો વારસ નથી અને જો બંને એક સાથે મરી ઘ.ત. તેમના પર દીવાલ પડી અથવા બંને એકી સાથે દુલી ગઈ અથવા આગળ પાછળ મરી પરંતુ એ ખબર નથી કે કોણ પહેલા મરી કોણ પાછળ તો દરેકના માલિમાં જે ટલો પતિનો ભાગ હોય છે તેનું અર્ધું અર્ધું તેને મળશે અને એ સુરતમાં કે એકી સાથે મરી અથવા ખબર નથી કે પહેલા કોણ મરી, તણે એકનું તલાક શુદ્ધ હોવું નિશ્ચિન કર્યું તો તેના માલિમાંથી પતિને કાંદ મળશે નહીં અને બીજાના તરકા (વારસા) માંથી અર્ધો હક મળશે. (આલમગીરી)

મસ્થલા- (૨૬) :- તંદુરસ્તીમાં કોઇને તલાકનું પ્રદાન કર્યું તેણે બીમારીની હાલતમાં તલાક આપી તો જો તેને તલાકનો માલિક બનાવી દીધો હતો તો પત્ની વારસ થશે નહિં અને જો વકીલ બાનાવ્યો હતો અને પદ્ધતું કરવા પર શક્તિમાન હતો તો વારસ થશે. (આલમગીરી, દુર્ભુખતાર)

મસ્થલા- (૨૭) :- પત્નીને બીમારીમાં કહું મેં સ્વાસ્થ્યમાં તને તલાક આપી દીધી હતી અને તારી છદ્દત પણ પૂરી થઈ ગઈ પત્નીએ તેની પુષ્ટિ કરી પછી પતિએ સીકાર કર્યો કે પત્નીનું માચ પર આટનું દેણ છે અથવા તેની ફલાંશી વસ્તુ મારી પાસે છે અથવા તેના માટે કાંદક માલ ની વસિયત કરી તો તે સ્વીકાર તથા મીરાસ અથવા વસિયત તથા મીરાસમાં જે ઓછું છે, પત્ની તે પામશે અને આ સંબંધે છદ્દત સ્વીકારના સમયથી શરૂ થશે અથ્વાત અત્યારથી છદ્દત પૂરી થવા સુધીના દરમિયાનમાં પતિનું મૃત્યુ થયું તો તેણીજ સધણું પામશે અને જો છદ્દત પસાર થઈ ગયા પછી મૃત્યુ પાખ્યો તો જે કાંદ સ્વીકાર કર્યો અથવા વસિયતનું તમામ પામશે અને જો તંદુરસ્તીમાં એવું કહું હતું અને પત્નીએ પુષ્ટિ કરી લીધી અથવા તે બીમારી મરકા બીમારી ન હતી અર્થાત તે બીમારી ચાલી ગઈ તો સ્વીકાર વિગેરે સહીએ છે. જોકે છદ્દતમાં મૃત્યુ પાખ્યો અને જો પત્ની એ જૂઠલાવ્યું અને પતિ એજ બીમારીમાં સ્વીકારના સમયથી છદ્દતમાં મૃત્યુ પાખ્યો તો સ્વીકાર તથા વસિયત સહીએ નથી અને જો છદ્દત પછી મૃત્યુ પાખ્યો અથવા તે બીમારીથી સારો થઈ ગયો હતો અને છદ્દતમાં મર્યાદો તો પત્ની વારસ થશે નહિં અને સ્વીકાર તથા વસિયત સહીએ છે અને જો બીમારીમાં પત્નીના કહેવાથી તલાક આપી પછી સ્વીકાર અથવા વસિયત કરી તો પણ એજ હુકમ છેકે બંનેમાં જે ઓછું છે તે પામશે. (દુર્ભુખતાર, રદ્દુલ મુહૂરતાર)

મસ્થલા- (૨૮) :- પત્નીએ બીમાર પતિ પર દાવો કર્યો કે તેણે તેને બાછન તલાક આપી અને પતિ ઇન્કાર કરે છે. કાજીએ પતિને હલફ (શપથ) લેવડાવ્યો. તેણે સોગંદ પાછ લીધા પછી પત્નીએ પણ પતિના મૃત્યુથી પહેલા તેની પુષ્ટિ કરી તો વારસ થશે નહીં. જ્યારેકે એ દાવો હોય કે તંદુરસ્તીમાં બાછન તલાક આપી હતી. (દુર્ભુખતાર, રદ્દુલમુહૂરતાર)

મસ્થલા- (૨૮) :- પતિના મૃત્યુ પછી પત્ની કહે છે કે તેણે મને મૃત્યુ પથારીમાં બાઇન તલાક આપી હતી અને હું ઇદતમાં હતી કે તેનું મૃત્યુ થયું માટે મને મિરાસ મળવી જોઈએ અને વારસદારો કહે છે કે તંદુરસ્તીની હાલતમાં તલાક આપી હતી માટે મિરાસ મળવી જોઈએ નહીં તો પત્નીનું કથન વિશ્વાસપાત્ર છે. (આલમગીરી)

મસ્થલા- (૩૦) :- પતિને મૃત્યુરોગમાં ત્રણ તલાકો આપી અને મરી ગયો પત્ની કહે છે મારી ઇદત પૂરી થએ નથી તો સોગંદ સાથે તેનો કોલ વિશ્વાસપાત્ર છે. ભલે લાંબો સમય થએ ગયો હોય. જો સોગંદ ખાંડ લેશો તો વારસ થશો. સોગંદ ખાવાનો ઇન્કાર કરેશો તો વારસ થશો નહીં અને જો પત્નીએ હજુ કંધ કર્યું નથી પરંતુ એટલા સમય પછી જેમાં ઇદત પૂરી થએ શકે છે તેણે બીજા જોડે નિકાલ કર્યો, હવે કહે છે કે, ઇદત પૂરી થએ નથી તો વારસ થશો નહીં અને તે બીજાની જ પત્ની છે અને જો હજુ નિકાલ કર્યો નથી પરંતુ કહે છે કે હું આદરસા (એટલે જે ઉમરમાં હેઠ આવવનું બંધ થએ જાય છે તે) હું. ત્રણ મુહિનાની ઇદત પૂરી કરી અને પતિ મરી ગયો. હવે બીજાથી નિકાલ કર્યો અને સ્વીને બાળક થયું અથવા હેઠ (માસિક) આવ્યું તો વારસ થશો અને બીજાથી જે નિકાલ કર્યો છે તે નિકાલ થયો નથી. (આલમગીરી)

મસ્થલા- (૩૧) :- કોઈએ કર્યું પાછલી સ્ત્રી જેનાથી નિકાલ કર્યેનો તેને તલાક છે અને એકથી નિકાલ કરવા પછી બીજથી બીમારીમાં નિકાલ કર્યો અને પતિ મરી ગયો તો તે પત્નીને નિકાલ કરતાં જ તલાક થએ ગણ. અને વારસ થશો નહીં. (ફરુંમુખ્તાર)

રજાતનું બયાન

(પહેલા નિકાલ પર બાકી રાખવું)

અલ્લાહ અગ્રવાજલ ફરમાવે છે.

“વ બોલિલતો દુનિ અહક્કો બે રદેહિન કીજાલિક્ષ ઈન અરાદું ઈસ્લાહન”

(તરજૂમો :- રજાથ તલાક શુદ્ધાના પતિઓને ઇદતમાં પાછા ફેરવી લેવાનો હક છે. જો, ઈસ્લાહ (સુધારનો) હેતુ હોય.)

અને ફરમાવે છે:- “વધજા તહ્લિકતોમુનિસાબ ફબલગન અજલહુન ફર્મેઝુન બેમઅરુણિન”

(તરજૂમો :- જ્યારે પત્નીઓને તલાક આપો અને તેમની ઇદત પૂરી થવાના નિકાલ પહોંચી જાય તો તેમને સારી રીતે રોકી શકો છો.)

હજરત અભુલ્લાહબિન ઉમર રદીયલ્લાહો અન્દોમા એ પોતાના પત્નીને તલાક આપી હતી, હજુરે અકદસ સલ્લાહ્લાહો અલયહે વસ્ત્લબમને જ્યારે તેની ખબર પહોંચી તો હજરત ઉમર રદીયલ્લાહો અન્દોને ઇરશાદ ફરમાવ્યોકે, તેમને હુકમ આપો કે રજાત કરીલે.

(રજાતનો અર્થ :)

મસ્થલા- (૧) :- રજાતનો એ અર્થ છે કે જો પત્નીને રજાથ તલાક આપી હોય ઇદતની અંદર તેણીને એજ પહેલા નિકાલ પર બાકી રાખવું.

મસ્થલા- (૨) :- રજાત એ જ સ્ત્રી થી થએ શકે છે જે જેનાથી વતી (સંભોગ) કરી હોય. જો સહીએ એકાંત થયું પરંતુ સંભોગ થયો નહીં, તો રજાત થએ શકતી નથી. જો કે તેને શહવત (કામવાસના) સાથે સ્વર્પ કર્યો અથવા શહવત સાથે જનનેન્દ્રિય પ્રત્યે દૃષ્ટિ કરી હોય. (ફરુંમુખ્તાર, રદુલમુહુતાર)

મસ્થલા- (૩) :- પતિ દાવો કરે છે કે આ સ્ત્રી મારી મદખૂલા (જે જીના સાથે સોલબત કરી હોય) છે તો જો એકાંત થએ ગયું છે, તો રજાત કરી શકે છે. નહીં તો કરી શકતો નથી. (આલમગીરી)

મસ્થલા- (૪) :- રજાત ને કોઈ શરત પર મુઅલ્લક (અવલાભિત) કરી અથવા ભવિષ્ય પ્રત્યે સંબંધિત કર્યું. દા.ત. જો તુ ધરમાં ગણ તો મારા નિકાલમાં પાછી આવી જ શે અથવા કાલે તુ મારા નિકાલમાં પાછી ફરશે તો આ રજાત થએ નહીં. અને જો મજાક અથવા ખેલ અથવા ભૂલથી રજાતના શબ્દો કહ્યા તો રજાત થએ ગણ. (બહર)

મસ્થલા- (૫) :- કોઈ બીજાએ રજાતના શબ્દો કહ્યા અને પતિએ જાહી (ઉચિત) કરી દીધા તો રજાત થએ ગણ. (રદુલમુહુતાર)

મસ્થલા- (૬) :- રજાતનો મસનૂન તરીકો એ છે કે કોઈ રજાત કરે અને રજાત પર બે આદિલ

(શરીઅતના પાંદ હોય અને તેઓ ફાસિક ના હોય) શાખ્સોને ગવાહ બનાવી લે અને પત્નીને પણ તેની ખબર આપી દે કે, ઇદત પછી કોઈ બીજાથી નિકાલ ન કરે અને જો કરી લીધો તો વિચ્છેદ કરી દેવામાં આવે. જો કે સંભોગ કરી લીધો હોય કે આ નિકાલ થયો નહીં. અને જો કથન થી રજાત કરી પરંતુ ગવાહ બનાવ્યા નહીં અથવા ગવાહ પણ બનાવ્યા પરંતુ પત્નીને ખબર આપી નહીં તો મકલ્લે તથા સુસતના વિસ્થય છે, પરંતુ રજાત થછ જશે. અને જોફેલ થી રજાત કર્યા. દા.ત. તેનાથી વતી કરી અથવા શહવતથી બોસો લીધો અથવા તેની શર્મગાહ (યોની) પ્રત્યે દૃષ્ટિ કરી તો રજાત થછ ગાછ પરંતુ મકલ્લે છે. તેણે જોઇએ કે કરી ગવાડોની સમક્ષ રજાતના શબ્દો કહે. (જવહરણ)

મસ્ફલા- (૭) :- પતિએ રજાત કરી લીધી પરંતુ પત્નીને ખબર આપી નહીં. તેણે ઇદત પૂરી કરીને કોઈ ની સાથે નિકાલ કરી લીધો અને રજાત સાબિત થછ જાય તો વિચ્છેદ કરી દેવામાં આવશે. ભલેને સંભોગ થછ પણ ગયો હોય. (દુર્મુખ્તાર)

મસ્ફલા- (૮) :- રજાતના શબ્દો આ છે. “મેં તારાથી રજાત કર્યા.” અથવા પોતાની પત્નીથી રજાત કરી અથવા તને પાછી લીધી અથવા રોકી લીધી આ સંઘણાં સરીએ (સ્પષ્ટ) શબ્દો છે કે, તેમાં નિયત વગર પણ રજાત થછ જશે. અથવા કહું તુ માર્યા નજરીક એવી જ છે જેવી હતી અથવા તુ માર્યી પત્ની છે. તો રજાત ની નિયત સાથે આ શબ્દો કહ્યા તો રજાત થછ ગાછ, નહીં તો થશે નહીં. અને નિકાલના શબ્દોથી પણ રજાત થછ જાય છે. (આલમગીરી વિગરે)

મસ્ફલા- (૯) :- તલાક શુદ્ધાને કહું : “તાચથી હજાર રૂપીયાની મહર પર મેં રજાત કર્યી.” જો પત્નીએ સ્વીકાર કર્યો તો રજાત થછ ગાછ. નહીં તો થશે નહીં. (આલમગીરી)

મસ્ફલા- (૧૦) :- જે ફેલ (કાર્ય) થી હુરમતે મુસાફેરત (જમાદ સાસુ સસરા પણાની હુરમત) થાય છે તેનાથી રજાત થછ જશે. દા.ત. વતી કરવું અથવા શહવત સાથે મુખ અથવા ગાલ અથવા હડપચી અથવા લલાટ અથવા મસ્તકનું ચુંબન કરવું અથવા હાઇલ વગર (નિરોધ વગર) શરીરને શહવત સાથે સ્પર્શ કરવું અથવા નિરોધક હોય તો શરીરની ગરમી મહેસૂસ થાય અથવા યોનિ પ્રત્યે

શહવત સાથે દૃષ્ટિપાત કરવું અને જો આફેલ શહવત સાથે ન હોય તો રજાત થશે નહીં. અને શહવત વુચર ચુંબન કરવું અથવા સ્પર્શ કરવું મકલ્લે છે. જ્યારે કે રજાતનો હચાદો ન હોય. એવી જ રીતે તેને નગન જોવું પણ મકલ્લે છે. (આલમગીરી, દર્દુલમુહતાર)

મસ્ફલા- (૧૧) :- પત્નીએ પતિને ચુંબન કર્યું અથવા સ્પર્શ કર્યો ભલે પતિએ પત્નીને તેની છુટ આપી હતી અથવા ગફલતમાં કે બળજબરીએ પત્નીએ એવું કર્યું અથવા પતિ સુધ રહ્યો હતો અથવા બોહચા (ગાંડા) કે મજનૂન મુછિત છે અને પત્નીએ એવું કર્યું તો પણ રજાત થછ ગાછ જ્યારે કે પતિ પુષ્ટિ કરતો હોય કે તે સમયે શહવત હતી અને જો પતિ શહવત હોવા અથવા નફસ ના કાર્યથી જ હન્કાર કરતો હોય તો રજાત થછ નહીં પુરુષ મરી ગયો તો તેના વારસોની પુષ્ટિ અથવા હન્કાર નો એતબાર છે. (દુર્મુખ્તાર)

મસ્ફલા- (૧૨) :- મજનૂન (મુછિત) ની રજાત ફેલુલ (કાય)થી થશે કોલથી નહીં. અને જો પુરુષ સુધ રહ્યો હતો અથવા મજનૂન (મુછિવાળો) છે અને ઔરતે પોતાની શર્મગાહમાં તેનો અવયવ દાખલ કરી લીધો તો રજાત થછ ગાછ. (આલમગીરી)

મસ્ફલા- (૧૩) :- સ્ત્રીએ પુરુષને કહું : “મેં તારાથી રજાત કરી લીધી” તો આ રજાત ન થછ. (આલમગીરી)

મસ્ફલા- (૧૪) :- કેવળ એકાંતથી રજાત થશે નહીં ભલે સહીએ હોય અને પાછળના ભાગામાં વતી કરાવાથી પણ રજાત થછ જશે, જો કે આ હરામ અને સખત હરામ છે. અને તેના પ્રત્યે શહવત સાથે દૃષ્ટિ કરવાથી રજાત થશે નહીં. (આલમગીરી)

મસ્ફલા- (૧૫) :- ઇદતમાં તેનાથી નિકાલ કરી લીધો તો પણ રજાત થછ જશે. (દુર્મુખ્તાર)

મસ્ફલા- (૧૬) :- રજાતમાં ઔરતની રજાની જરૂરત નથી. બલ્કે જો તે હન્કાર પણ કરે તો પણ રજાત થછ જશે બલ્કે જો પતિએ તલાક આપ્યા પછી કહી દીધું છોય કે મેં રજાત બાતલ કરી દીધી અથવા મને રજાતનો અખત્યાર નથી તો પણ રજાત કરી શકે છે. (દુર્મુખ્તાર)

મસ્ફલા- (૧૭) :- ઔરતની મહેરે મુવજજલ

ભતલાક હતી (અર્થાત તલાક થવા પછી મહરની માંગણી કરશે) એવી હાતતમાં જો પતિને રજાત તલાક આપી તો હવે અવધિ પૂરી થઈ ગઈ, ઔરત ઇદતની અંદર મહરની માંગણી કરી શકે છે અને રજાત કરી લેવાથી માંગણી રદ થશે નહીં. (દુર્મુખાર)

મસ્ફલા- (૧૮) :- પતિ તથા પત્ની બંને કહે છે કે ઇદત પૂરી થઈ ગઈ, પરંતુ રજાતમાં મતભેદ છે. એક કહે છે કે રજાત થઈ અને બીજો નકાર કરે છે, તો પત્નીનું કથન વિચારસપાત્ર છે. અને સોંગંદ ખવડાવવાની દાજીત નથી અને ઇદતની અંદર આ મતભેદ થયો તો પત્નીનો કોલ પ્રમાણિત છે અને જો ઇદત પછી પતિને ગવાડી થી સાબિત કર્યું કે મેં ઇદતમાં કહું હતું કે મેં તેણીને પાછી લિધી અથવા કહું હતું કે, મેં તેનાથી સંભોગ કર્યો, તો રજાત થઈ ગઈ. (હિદયા, બહર વિગેરે)

મસ્ફલા- (૧૯) :- ઇદત પૂરી થયા પછી કહે છે કે મેં ઇદત માં રજાત કર્યી લીધી છે અને ઔરત પુષ્ટિ કરે છે તો રજાત થઈ ગઈ અને જુઠલાવે છે તો રજાત થઈ નહીં. (હિદયા)

મસ્ફલા- (૨૦) :- પતિ તથા પત્ની સહમત છે કે જુમ્મા ના દિવસે રજાત થઈ, પરંતુ ઔરત કહે છે કે મારી ઇદત જુમેચાતે પૂરી થઈ હતી અને પતિ કહે છે કે, શનીવાર ના દિવસે પૂરી થઈ તો સોંગંદ સાથે પતિનો કોલ પ્રમાણિત છે. (આલમગીરી)

મસ્ફલા- (૨૧) :- ઔરતને ઇદતામાં કહું મેં તને પાછી લીધી તેણે તત્કાળ કહું મારી ઇદત પૂરી થઈ ગઈ છે અને તલાક ને એટલો સમય થઈ ગયો છે કે આટલા દિવસોમાં ઇદત પૂરી થઈ શકે છે તો રજાત થઈ નહીં. પરંતુ ઔરતથી સોંગંદ લેવામાં આવશે કે, તે સમયે ઇદત પૂરી થઈ ગઈ હતી જો સોંગંદ ખાવાનો ઇન્કાર કરશે તો રજાત થઈ જશે અને જો તલાક ને એટલો સમય થયો નહીં કે ઇદત પૂરી થઈ શકે તો રજાત થઈ ગઈ અલખત જો ઔરત કહે છે કે મારે બાળક પેદા થયું અને તને સાબિત પણ કરી દે તો મુદતની ગણના કરવામાં આવશે નહીં અને જો જે સમયે પતિને રજાતના શબ્દો કહ્યા. ઔરત ચુપ રહી. પછી પાછળથી કહું કે મારી ઇદત પૂરી થઈ ગઈ છે તો રજાત થઈ ગઈ. (દુર્મુખાર, રદ્દુલમુહતાર)

મસ્ફલા- (૨૨) :- બાંધી (ઘસી) ના પતિને

ઇદત પસાર થઈ ગયા પછી કહું : મેં ઇદતમાં રજાત કરી લીધી હતી. મૌલા (માલિક) તેની પુષ્ટિ કરે છે અને બાંધી જુઠલાવે છે, અને પતિ પાસે ગવાડ (સાક્ષી) નથી અથવા બાંધી કહે છે મારી ઇદત પૂરી થઈ ગઈ હતી અને પતિ તથા બંને માલિક બંને ઇન્કાર કરે છે તો આ બંને હાતતોમાં બાંધીનો કોલ પ્રમાણિત (માન્ય રાખવામાં આવશે.) છે, જેને જો માલિક પતિની વાતને જુઠલાવે છે અને બાંધી પુષ્ટિ કરે છે તો મલિકનો કોલ પ્રમાણિત છે. અને જો બંને પતિની પુષ્ટિ કરે છે તો કોઈ મતભેદ નથી અને બંને જુઠલાવતા હોય તો રજાત થઈ નથી. (દુર્મુખાર, રદ્દુલમુહતાર) અને જો માલિક કહે છે કે તે રજાત કરી છે અને પતિ ઇન્કાર કરે છે તો મલિકનો કોલ પ્રમાણિત નથી. માન્ય રાખવામાં આવશે નથી. (જવહરહ)

મસ્ફલા- (૨૩) :- ઔરતે પહેલાં એમ કહું કે મારી ઇદત પૂરી થઈ ગઈ હવે કહે છે કે પૂરી થઈ નથી તો પતિને રજાતનો અખત્યાર છે. (તનવીર)

મસ્ફલા- (૨૪) :- ઔરત ઇદત પૂરી થઈ જન્મું જણાવે તો મુદતનો લેહાજ જરૂરી છે અર્થાત એટલો સમય પસાર થઈ ગયો હોય કે ઇદત પૂરી થઈ શકતી હોય અર્થાત તે સમયમાં ત્રણ હેઠ પૂર્ય થઈ શકે અને જો પ્રસવથી ઇદત થાય તો તેના માટે કોઈ મુદત નથી ભલે કસુવાડ થઈ કે જેના અવયવો બની ગયા હોય તો પણ ઇદત પૂરી થઈ જશે પરંતુ તેમાં ઔરત ના સોંગંદ લેવામાં આવશે કે બાળકના અવયવ બની ગયા હતા અને જો જન્મનો દાવો કરે છે તો ગવાડ હોવા જોઈએ. (દુર્મુખાર વિગેરે)

મસ્ફલા- (૨૫) :- પત્નીને કહું જો હું તારો (તને) સ્પર્શ કરેલો તને તલાક છે, અને સ્પર્શ કર્યો તો તલાક થઈ ગય પછી બીજી વખત સ્પર્શ કર્યો, તો રજાત થઈ ગઈ. જ્યારે કે શહવત સાથે હોય. (આલમગીરી)

મસ્ફલા- (૨૬) :- પોતાની પત્નીને કહું જો હુંતારાથી રજાત કરેલો તને તલાક છે તો રજાતની મુચાદ હકીકી છે અર્થાત જો તને તલાક આપી પછી નિકાલ કર્યો તો તલાક ઘટિત થશે નહીં અને જો રજાત કરી તો તલાક થઈ જશે, અને તલાકે રજાતની ઇદતમાં તને કહું કે જો હું રજાત કરેલો તને ત્રણ તલાકો અને ઇદત પૂરી થયા પછી તેનાથી નિકાલ કર્યો તો તલાક થશે નહીં. અને બાઇન તલાકની ઇદતમાં કહું તો થઈ જશે. (આલમગીરી)

મસ્થલા- (૨૭) :- રજાત તે સમય સુધી છેકે, પાછલા દેઝથી પાક થઈ ન હોય, તેના પછી થઈ શકતી નથી અર્થात જો બાંધી છે તો બીજા દેઝ થી પાક થવા સુધી અને આજાદ કરી છે તો ત્રીજા થી પાક થવા સુધી રજાત છે, હવે જો પાછલું દેઝ પૂરા દસ દિવસમાં ખતમ થયું છે તો દસ દિવસ-રાત પૂરા થતાં જ રજાતનો પણ ખાતમો છે. ભલે હજુ ગુસલ ન કર્યું હોય અને દસ દિવસ રાતથી ઓછામાં પાક થઈ તો જ્યાં સુધી નહાએ ગુસલ કરી ન લે અથવા નમાજ નો એક સમય પસાર ના થઈ જાય રજાત ખતમ થઈ નથી અને જો ગર્ધન (ગર્ધડા)ના એંઠા પાણીથી નહાએ તો પણ રજાત કરી શકતો નથી. પરંતુ તે ગુસલથી નમાજ પઢી શકતી નથી. અને અત્યારે બીજા થી નિકાલ કરી શકતી નથી. જ્યાં સુધી આશાંકાશીલ પાણીથી નહાએ ન લે. અથવા નમાજનો સમય પસાર ન થઈ જાય અને જો સમય એટલો બાકી છે કે નહાએને તકબીરે તહરીમા બાંધી લે તો તે સમયના પૂરા થવા પર રજાત પણ ખતમ થઈ અને જો એટલો અલ્ય સમય બાકી છે કે નહાએ શકતી નથી અથવા નહાએ શકે છે પરંતુ ગુસલ અને કપડાં પહેરવા પછી “અલ્લાહો અક્બર” કહેવાનો પણ સમય રહેશે નહીં તો તે સમયનો અટબાર નથી બલ્કે યા તો નહાએ લે અથવા તેના પછી નો બીજા સમય ગુજરી જાય અને જો એવા સમયમાં લોહી બંધ થયું કે તે સમય ફરજ નમાજનો નથી અર્થાત સુરજ નિકળવાથી ઢળવા સુધી તો તેનો પણ અટબાર નથી બલ્કે તેના પછી નો સમય પૂરો થઈ જાય અર્થાત જોહરનો અને જો દસ દિવસ રાતથી ઓછામાં લોહી બંધ થયું અને ઔરતે ગુસલ કરી લીધું પછી લોહી ચાલુ થઈ ગયું અને દસ દિવસ કરતાં ઉલંઘન ન થયું તો હજુ રજાત ખતમ થઈ ન હતી અને જો ઔરતે બીજાથી નિકાલ કરી લીધો હતો તો નિકાલ સહીંહ થયો નહીં. એવી જ રીતે જો ગુસલે અથવા નમાજ નો સમય પસાર થવાથી પહેલા તે સ્વરૂપમાં બીજાથી નિકાલ કર્યા તો પછ નિકાલ થયો નહીં.. (દુર્મુખતાર, રદ્દુલમુહતતાર)

મસ્થલા- (૨૮) :- કોઈ સ્ત્રીને કયારેક પાંચ દિવસ લોહી આવે છે અને કયારેક છ દિવસ અને આ વખતે લાહીવા થઈ ગયો. અર્થાત દસ દિવસ કરતાં વધુ આવ્યું તો રજાતના ડકમાં પાંચ દિવસનો અટબાર છે કે, પાંચ દિવસ પૂરા થવા પર રજાત થશે નહીં અને બીજાથી નિકાલ કરવા છશે છે તો આ ડેઝના છ દિવસ પૂરા થવા પછી કરી શકે છે. (આલમગીરી)

મસ્થલા- (૨૯) :- ઔરત જો કિતાબીયા (યહુદી ઈસાઈ મુણધર્મપર) છે તો પાછલો દેઝ ખતમ થતાંજ રજાત ખતમ થઈ ગાય. ગુસલ તથા નમાજનો સમય ગુઆરવો શરત, નથી. (આલમગીરી)

મસ્થલા- (૩૦) :- દસ દિવસ રાતથી ઓછામાં દેઝ બંધ થઈ ગયું અને ન નહાએ, ન નમાજ નો સમય પુરો થયો બલ્કે તયમ્બુમ કરી લીધું તો રજાત મુન્કતાય એટલે વિછિનન થઈ. હા, જો તયમ્બુમ થી સંપૂર્ણ નમાજ પઢી લિધી તો હવે રજાત થઈ શકતી નથી. ભલે તે નમાજ નિફલ હોય અને જો હજુ નમાજ પૂરી થઈ નથી બલ્કે શરૂ કરી છે તો રજાત કરી શકે છે અને જો તયમ્બુમ કરીને કુર્અન મજૂદ પઢ્યું અથવા મુસહફ શરીફનો સ્પર્શ કર્યો અથવા મંઝિદમાં ગાય તો રજાત ખતમ થઈ નહીં. (ફિલ વિગેરે)

મસ્થલા- (૩૧) :- ગુસલ કર્યું અને કોઈ જગ્યા એક અવયવ થી ઓછું દાત. હાથ અથવા કાંડાનો થોડોક ભાગ અથવા બે એક આંગળીઓ ભૂલી ગાય જ્યાં પાણી પહોંચવા ન પહોંચવામાં સંકાઢી તો રજાત ખતમ થઈ ગાય પરંતુ બીજા જોકે નિકાલ તે સમયે કરી શકે છે કે તે જગ્યાને ધોછ લે અથવા નમાજ નો સમય પસાર થઈ જાય અને જો ખાત્રી છે કે ત્યાં પાણી પહોંચ્યું નથી અથવા ઇચાદા પૂર્વક તે જગ્યાને છોડી દીધી છે તો રજાત થઈ શકે છે અને જો સંપૂર્ણ અવયવ દાત. હાથ અથવા પગ ભૂલી ગાય તો રજાત થઈ શકે છે. કુલ્લી કરવું અને નાકમાં પાણી ચઢાવવું બંને મળીને એક અવયવ છે અને દરેક એક એક અવયવથી ઓછું. (દુર્મુખતાર, રદ્દુલમુહતતાર)

મસ્થલા- (૩૨) :- દામેલા (સગભા) ને તલાક આપી અને તેની સાથે વેતીનો (સંભોગ) નો છન્કાર કરે છે, અને રજાત કરી લીધી. પછી છ મહિનાથી ઓછામાં બાળક પૈદા થયું, પરંતુ નિકાલના સમયથી છ મહિના અથવા અધિકમાં જન્મ થયો તો રજાત થઈ ગાય. (શરહવકાયા)

મસ્થલા- (૩૩) :- નિકાલ પછી છ મહિના અથવા અધિક પછી બાળક પૈદા થયું. પછી તલાક આપી અને વતી (સમાગમ) નો છન્કાર કરે છે રજાત કરી શકે છે, કે જ્યારે બાળક પૈદા થઈ ગયું શરાબન વતી સાબિત છે. તેનો છન્કાર બેકાર છે. (દુર્મુખતાર)

મસ્યલા- (૩૪) :- જો પિલવત (અકાંત) થઇ ગયું છે પરંતુ વતી (સંભોગ) નો છન્કાર કરે છે પછી તલાક આપી તો રજાત કરી શકતો નથી અને જો પતિ વતીનો છકરાર (સ્વીકાર) કરે છે પરંતુ ઓરત છન્કાર કરે છે અને પિલવત થઇ ગયું છે તો રજાત કરી શકે છે. અને પિલવત થઇ નથી તો નથી કરી શકતો. (દુર્મુખ્તાર)

મસ્યલા- (૩૫) :- પત્નીને કહું જો તું બાળકનો જન્મ આપે તો તને તલાક છે. તેને બાળક પેદા થયું. તલાક થઇ ગય. પછી છ મહિની અથવા અધિકમાં બીજું બાળક પેદા થયું તો રજાત થઇ ગય, જો કે બીજું બાળક બે વર્ષ કરતાં વધુ સમયમાં પેદા થયું કેમ કે હમલાની વધારેણાં વધારે મુહૂત બે વર્ષ છે. અને આ હાલાતમાં છદત હેઠળી છે તો શક્ય છે કે અધિક અધિક દિવસો પછી હેઠ આવ્યું અને છદત ખતમ થવાથી પહેલા પતિએ વતી કરી હોય. હા, જો ઓરતે છદત ગુજરવાનો સ્વીકાર કરી લીધો હોય તો મજબૂરી છે અને જો બીજું બાળક પ્રથમ બાળકથી છ મહીનાથી ઓછામાં પેદા થયું તો બાળક પેદા થયા પછી રજાત નથી. (દુર્મુખ્તાર)

મસ્યલા- (૩૬) :- રજા તલાકની છદતમાં પત્ની બનાવ શાશ્વત કરે જ્યારે પતિ હાજર હોય અને પત્નીને રજાતની આશા હોય અને જો પતિ હાજર ન હોય અથવા પત્નીને ખબર હોય કે રજાત કરશે નહી તો શાશ્વત કરે નહી. બાધન તલાક અને મૃત્યુની છદતમાં શાશ્વત હરામ છે અને રજા તલાક શુદ્ધ ને પ્રવાસમાં લાદ જાય નહી બલ્કે પ્રવાસથી ઓછા અંતર સુધી પણ ન લાદ જાય. જ્યાં સુધી કે રજાત પર ગવાડ કાયમ ન કરી વે. આ તે સમયે છે કે પતિએ શરાહતન (સ્પષ્ટ શબ્દોમાં) રજાતનો નકાર કર્યો હોય. નહી તો પ્રવાસમાં લાદ જવું જ રજાત છે. (દુર્મુખ્તાર)

મસ્યલા- (૩૭) :- જો મકાનમાં ઓરત છે તેમાં જાય તો પતિએ તેને ખબર આપી દેવી જોઈએ અથવા ખુંખારો ખાદને જાય અથવા એવી રીતે ચાલે કે બુટનો અવાજ ઓરત સાંભળે. આ તે સ્વરૂપમાં છે કે રજાતનો છચાદો ન હોય એવી જ રીતે જ્યારે રજાત નો છચાદો ન હોય તો અકાંત પણ મકરસ્ત છે અને રજાતનો છચાદો હોય તો, તેનો વારો પણ છે. નહી તો નથી. (દુર્મુખ્તાર, આલમગીરી)

વિગેરે)

મસ્યલા- (૩૮) :- પત્ની બાંદી (ઘસી) હતી તેને તલાક આપી દીધી અને આજાદ થી નિકાલ કર્યો તો તેનાથી રજાત કરી શકે છે. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૩૯) :- જે પત્નીને ત્રણ કરતાં ઓછી બાધન તલાક આપી છે, તેનાથી છદતમાં પણ નિકાલ કરી શકે છે અને ત્રણ તલાકો આપી હોય અથવા લોરીને બે તલાક તો હલાલા વગર નિકાલ કરી શકતો નથી. ભલે દખૂલ (સંભોગ) કર્યો ના હોય. અલાબત જો ગેર મદખૂલા (જેના સાથે સંભોગ ન કર્યો હોય) હોય તો ત્રણ તલાક એક શબ્દ થી થશે. ત્રણ શબ્દ થી એક જ થશે. જેવું કે પહેલાં આવી ગયું છે. અને બીજાથી છદતના અંદર સર્વથા નિકાલ કરી શકતી નથી. ત્રણ તલાકો આપી હોય કે ત્રણ થી ઓછી. (આભતુલ કુતુબ)

હલાલા ના મસાઈલ

મસ્યલા- (૪૦) :- હલાલાની સુરત એ છે કે જો ઓરત મદખૂલા (સંભોગ કરેલ) છે તો તલાકની છદત પૂરી થયા પછી ઓરત કોઈ બીજાથી સહીએ નિકાલ કરે, અને આ બીજો પતિ તેનાથી વતી પણ કરી લે. હવે તે બીજા પતિની તલાક અથવા મૃત્યુ પછી છદત પૂરી થવાથી પ્રથમ પતિની નિકાલ થઇ શકે છે. અને જો ઓરત મદખૂલા નથી તો પ્રથમ પતિના તલાક આપ્યા પછી તુરત જ બીજાથી નિકાલ કરી શકે છે કે તેના માટે છદત નથી. (આભતુલ કુતુબ)

મસ્યલા- (૪૧) :- પ્રથમ પતિ માટે હલાલ થવામાં સહીએ નિકાલ લાગુ થવું એ શરત છે. જો નિકાલ ફાસિદ થયો અથવા મોફ્ફ અને વતી (સંભોગ) પણ થઇ ગય તો હલાલો થયો નહી. દા.ત. કોઈ ગુલામે માલિકની છાજગત વગર તેનાથી નિકાલ કર્યો અને વતી પણ કરી લીધી. પછી માલિકે જાદા ઠેરવું તો માલિકની છાજગત પછી વતી કરીને છોડશે તો પ્રથમ પતિથી નિકાલ કરી શકે છે અને વતી વગર તલાક આપી તો તે પહેલાંની વતી કાફી નથી. એવી જ રીતે જિના (વભિયાર) અથવા “વતી બિશુબ્દ” થી પણ હલાલો થશે નહી. એવી જ રીતે જો તે ઓરત કોઈની બાંદી હતી, છદત પૂરી થવા પછી માલિકે તેનાથી સોલભત કરી તો પ્રથમ પતિ માટે હજુ પણ હલાલ થઇ નહી. અને જો પત્ની બાંદી હતી તેને બે તલાકો આપી

પછી તેના માલિકથી ખરીદી કિંધી અથવા કોઈ બીજી રીતે તેનો માલિક બની ગયો તો તેનાથી વતી કરી શકતો નથી, જ્યાં સુધી બીજા થી નિકાલ ન થઈ જાય અને તે બીજો વતી પણ ન કરી લે. એવી જ રીતે જે ઔરત (માલાજલાડ) મુરતદ થઈ ને દ્રાળલહર્બ (જે દ્રાળ ઇસ્લામ ના હોય તે દેશ) માં ચાલી ગઈ પછી ત્યાંથી જે હાદમાં પકડી લાવવામાં આવી, અને પતિ તેનો માલિક થઈ ગયો તો તેના માટે હલાલ થઈ નહીં. હલાલમાં જે વતી શરત છે તેનાથી મુરાદ તે વતી છે, જેનાથી ગુસલ ફરજ થઈ જાય છે. અર્થાત લીંગની સોપારી નું દઘૂલ (પ્રવેશ) અને વીર્ય પાત (ઇન્જાલ) શરત નથી. (દુર્ભુષ્ટાર, આલમગીરી વિગેરે)

મસ્ફ્લા- (૪૨) :- ઔરત હેઠળમાં છે અથવા એહેચમ બાંધેલ છે, તે હાલતમાં બીજા પતિએ વતી કરી તો આ વતી (સંભોગ) હલાલ માટે કાફી છે જો કે હેઠળની હાલતમાં વતી કરવું બહુ જ સપ્તાહ હશે. (રદ્દુલમુહિતાર)

મસ્ફ્લા- (૪૩) :- બીજો નિકાલ મુશહિક થી થયો (અર્થાત એવા છોકરાથી જે ના બાલિગ છે, પરંતુ બલ્ગુના નિકટ છે અને તેની વયના છોકરા સોહબત કરે છે) અને તેણે વતી કરી અને બાલિગ થયા પછી તલાક આપી તે વતી કે જે બાલિગ થતા પહેલાની હતી. હલાલ માટે કાફી છે, પરંતુ તલાક બાલિગ થયા પછી થવી જોઈએ, કે નાભાલિગની તલાક ઘટિત થયે નહીં. પરંતુ બેહતર એ છે કે બાલિગની વતી હોય કે છમામ માલિક રહેતુલ્લાડે અલપહેના નજરીક વીર્યપાત શરત છે, અને નાભાલિગમાં વીર્યપાત ક્યાં? (દુર્ભુષ્ટાર, રદ્દુલમુહિતાર)

મસ્ફ્લા- (૪૪) :- જો તલાક થાંદેલ ઔરત નાના છોકરી છે, કે વતીના યોગ્ય નથી તો બીજો પતિ તેનાથી વતી કરી પણ લે તો પણ પ્રથમ પતિ માટે હલાલ થઈ નહીં અને જો નાભાલિગ છે પરંતુ તેના જેવી છોકરી થી વતી કરવામાં આવે છે અર્થાત તે તેના યોગ્ય છે તો વતીકાફી છે. (દુર્ભુષ્ટાર)

મસ્ફ્લા- (૪૫) :- જો સ્ત્રીના આગળનું અને પાછળ (જાજરુ)નું સ્થાન એક થઈ ગયું છે, તો તેવળ વતીકાફી નથી બલ્કે શરત એ છે કે હામેલા (ગર્ભવતી) થઈ જાય, એવી જ રીતે જો એવા શાસ્થી નિકાલ થયો જે નું હન્ની કપાછ ગયું છે, તો તેમાં પણ હમલ શરત છે. (આલમગીરી)

મસ્ફ્લા- (૪૬) :- મુજર્વાળા અથવા ખસ્સીથી નિકાલ થયો અને વતી (સંભોગ) કરી તો પ્રથમના પતિ માટે હલાલ થઈ ગઈ. (દુર્ભુષ્ટાર)

મસ્ફ્લા- (૪૭) :- કિતાબીયા સ્ત્રી મુસ્લિમાનના નિકાલ માં હતી તેને તલાક આપી અને તેણે કોઈ કિતાબી થી નિકાલ કર્યો અને હલાલની સંઘળી શરતો જોવાના આવી તો પ્રથમ પતિ માટે હલાલ થઈ ગઈ. (આલમગીરી)

મસ્ફ્લા- (૪૮) :- પ્રથમ પતિએ ત્રણ તલાકો આપી સ્ત્રીએ બીજાથી નિકાલ કર્યો, વગર વતીએ તેણે પણ ત્રણ તલાકો આપી દીધી પછી સ્ત્રીએ નીચા થી નિકાલ કર્યો તેણે વતી કરીને તલાક આપી તો પ્રથમ અને બીજા બંને માટે હલાલ થઈ ગઈ અર્થાત હવે પહેલા અથવા બીજા પતિ જેનાથી છાઢ્યે નિકાલ કરી શકે છે. (આલમગીરી)

મસ્ફ્લા- (૪૯) :- બહુ મોટી વયવાળાથી નિકાલ કર્યો જે વતી પર શકિતમાન નથી. તેણે કોઈ પુકિત થી યોનીમાં લિંગ દાખલ કરી દીધી તો આ વતી હલાલ માટે કાફી નથી. જ્યા જો લિંગમાં કોઈ ઉતેજના જોવામાં આવી અને દઘૂલ (પ્રવેશ) થઈ ગયો તો કાફી છે. (ફિલ વિગેરે)

મસ્ફ્લા- (૫૦) :- સ્ત્રી સુધ રહી હતી અથવા બેઠોશ હતી બીજા પતિએ તે હાલતમાં તેનાથી વતી કરી તો આ વતી હલાલ માટે કાફી છે. (દુર્ભુષ્ટાર)

મસ્ફ્લા- (૫૧) :- ઔરતને ત્રણ તલાકો આપી હતી હવે તે આવીને પહેલા પતિને કહે છે કે ઇદન પૂરી થવા પછી મેં નિકાલ કર્યો અને તેણે સંભોગ પણ કર્યો અને તેણે તલાક આપી દીધી અને તે ઇદન પણ પૂરી થઈ ગઈ અને પહેલા પતિએ તલાક આપે એટલો સમય પસાર થઈ ગયો છે કે આ સંઘળી વાતો થઈ શકે છે તો જો ઔરતને પોતાની ધારશામાં સારી સમજે છે તો તેનાથી નિકાલ કરી શકે છે. (દિદ્ધા) અને જો ઔરત કેવળ એટલું જ કહે કે હું હલાલ થઈ ગઈ છું, તો તેનાથી નિકાલ હલાલ નથી, જ્યાં સુધી સર્વ વાતો પૂછી ન લે. (આલમગીરી)

મસ્ફ્લા- (૫૨) :- ઔરત કહે છે કે બીજા પતિએ સંભોગ કર્યો છે અને બીજો પતિ ઇન્કાર કરે છે તો પહેલા પતિને નિકાલ જાઈ છે. અને બીજો પતિ કહે છે કે મેં સંભોગ કર્યો છે અને ઔરત ઇન્કાર કરે છે તો નિકાલ જાઈ નથી, અને જો ઔરત સ્વીકાર કરે છે અને પ્રથમ

પતિઅનિકાલ પછી કહું કે, બીજા પતિઅને સંભોગ કર્યો નથી તો બંનેમાં વિછિનતા કરી દેવામાં આવે અને જો પ્રથમ પતિથી નિકાલ થએ ગયા પછી ઔરત કહે છે મેં બીજાથી નિકાલ કર્યો જ ન હતો અને પતિ કહે છે કે તેં બીજાથી નિકાલ કર્યો અને તેણે વતી પણ કરી તો ઔરતનું સમર્થન કરવામાં આવે નહિ. અને જો બીજો પતિ ઔરતને કહે છે કે મારો નિકાલ તારા થી ફાસિદ થયો એટલામાટે કે, મેં તારી માં સાથે સંભોગ કર્યો છે. જો ઔરત તેના કહેવાને સાચું સમજે છે તો ઔરત પ્રથમવાળા પતિ માટે હલાલ થએ નથી. (આલમગીરી)

મસ્ફલા- (૫૩) :- કોઈ ઔરત થી નિકાલ ફાસિદ કરીને ત્રણ તલાકો આપી દીધી તો હલાલાની જરૂરત નથી. હલાલા વગર તેનાથી નિકાલ કરી શકે છે. (આલમગીરી)

મસ્ફલા- (૫૪) :- તહલીલ (હલાલો કરવા) ની શરત સાથેનો નિકાલ જેના સંબંધે હદ્દીસમાં લાનત આવી તે એ છે કે, અકદેનિકાલ અર્થાત છજાબ તથા કબૂલમાં હલાલાની શરત લગાવવામાં આવે અને આ નિકાલ મકલ્સે તહીમી છે. પહેલો પતિ તથા બીજો પતિ અને પત્ની ત્રણ ગુનેહગાર થશે, પરંતુ ઔરત આ નિકાલથી પણ હલાલાની શરતો સાથે પ્રથમ પતિ માટે હલાલ થએ જશે, અને શરત બાતલ છે અને બીજો પતિ તલાક આપવા માટે મજબૂર નથી અને જો અકદમાં શરત ન હોય જો કે નિયતમાં હોય તો સર્વથા કરાણત નથી બલ્કે જો ખેરની નિયત હોય તો અજનો હક્કાર છે. (દુર્રમુખ્તાર વિગેરે)

મસ્ફલા- (૫૫) :- જો નિકાલ એ નિયત થી કરવામાં આવી રહ્યો છે કે, પ્રથમ પતિ માટે હલાલ થએ જાય અને ઔરત અથવા પ્રથમ પતિને એ શંકા છે કે ક્યાંક એવું ન થાય કે નિકાલ કરીને તલાક ન આપે તો મુક્કેલી થશે તો તેના માટે ઉત્તમ હીલો એ છે કે તેનાથી એમ કહેવાણી લો કે જો હું આ ઔરતથી નિકાલ કરીને સંભોગ કરુંઅથવા નિકાલ કરીને એક રાત કરતાં વધારે રાખું તો તેના પર બાઇન તલાક છે. હવે ઔરતથી સંભોગ કરતાં જ અથવા રાત ગુજરવા પર તલાક પરી જશે. અથવા એમ કર્યો કે ઔરત અથવા તેનો વકીલ એમ કહે કે મેં અથવા મારી અસીલણે પોતાના નફસને તારા નિકાલમાં આપી. એ શરત પર કે મને અથવા તેને પોતાના નફસનો અખત્યાર છે કે, જ્યારે છચ્છે પોતાને

તલાક આપી લે. તે કહે મેં કબૂલ કર્યું. હવે ઔરતને તલાક આપવાનો ખૂદ અખત્યાર છે અને જો પ્રથમ પતિ તરફથી એ શબ્દો કહેવામાં આવ્યા કે મેં આ ઔરત સાથે નિકાલ કર્યો એ શરત કેઠેણીને તેના નફસનો અખત્યાર છે તો આ શરત બાતલ છે. ઔરતને અખત્યાર ન હશે. (દુર્રમુખ્તાર, રદ્દુલમુહુતાર)

મસ્ફલા- (૫૬) :- બીજા સાથે ઔરતે નિકાલથી અને તેણે દખૂલ (સોહભત) પણ કર્યું. પછી તેના મૃત્યુથી અથવા તલાક આપવા પછી પ્રથમ પતિ સાથે તેનો નિકાલ થયો તો હવે પ્રથમ પતિ ત્રણ તલાકોનો માલિક થએ ગયો. પહેલાં જ કંઈ તલાકો આપી દીધી હતી તેનો એતબાર હવે થશે નહિ. અને જો બીજા પતિઅને દખૂલ ન કર્યું હોય અને પ્રથમ પતિઅને ત્રણ તલાકો આપી હતી ત્યારે તો જાહેર છે કે હલાલો થયો જ નહિ. પ્રથમ પતિથી નિકાલ થએ શકતો નથી અને ત્રણ કરતાં ઓછી આપી હતી તો બાકી રહી ગય છે તેનો માલિક છે. ત્રણનો માલિક (હક્કાર) નથી અને પત્ની લોડી હોય તો તેની બે તલાકો આગાદ ની ત્રણ તલાકોના સ્થાને છે. (આલમગીરી, દુર્રમુખ્તાર)

મસ્ફલા- (૫૭) :- ઔરત પાસે બે શખ્સોએ ગવાઈ આપી કે તેના પતિઅને ત્રણ તલાકો આપી દીધી અને પતિ ગાયબ છે તો ઔરત હદ્દત પછી બીજાથી નિકાલ કરી શકે છે બલ્કે જો એક વિચાસપાત્ર શખ્સે તલાકની ખબર આપી છે તો પણ ઔરત નિકાલ કરી શકે છે. બલ્કે જો પતિનો પત્ર આવ્યો જેમાં તેને તલાક લખી છે અને ઔરતની ધારણા ગાલિબ છે કે, પત્ર તેનો જ છે તો નિકાલ કરવાની ઔરત માટે ગુંજાદશ છે અને જો પતિ હાજર છે અને બંને પતિ પત્નીની જેમ રહે છે તો હવે નિકાલ કરી શકતી નથી. (આલમગીરી, રદ્દુલમુહુતાર)

મસ્ફલા- (૫૮) :- પતિઅને પત્નીને ત્રણ તલાકો આપી દીધી અથવા બાઇન તલાક આપી પરંતુ હવે ઇન્કાર કરે છે, અને પત્ની પાસે સાક્ષી નથી તો જે રીતે શક્ય હોય પત્ની તેનાથી પીછો છોડાવે, મહેર માફ કરીને અથવા પોતાનો માલ આપીને તેનાથી અલગ થએ જાય. તાત્પર્ય કે જે રીતે પણ શક્ય હોય તેનાથી વિરક્તિ કરે અને કોઈ રીતે તે ન છોડે તો પત્ની મજબૂર છે, પરંતુ પ્રત્યેક પણ એજ ચિંતામાં રહે કે જેવી રીતે શક્ય હોય મુક્તિ પ્રાપ્ત કરે અને સંપૂર્ણ પ્રયત્ન કરે કે સોહભત કરવા પામે નહિ. એ હુકમ નથી.

કે આપધાત કરી લે. ઓરત જ્યારે આ વાતો પર અમદા કરરો તો મંજૂર (વિવશ) છે અને પતિ દરેક હાલતમાં ગુનેહગાર છે. (દુર્ભુખ્તાર)

મસ્યલા- (૫૮) :- પત્નીને અત્યારે ગ્રશ તલાકો આપી અને કહે છે કે આનાથી પહેલાં એક તલાક આપી દીધી હતી અને છદત પણ થઈ ગઇ હતી અર્થાત તેનો હેતું એ છે કે કેમકે છદત ગુજરવા પર પત્ની અપરિચિત થઈ ગઇ માટે આ તલાકો થટિયા થઈ નહીં અને પત્ની પણ સ્વીકાર કરે છે તો કોઈની પુષ્ટિ ન કરવામાં આવે. બંને જૂઠા છે કે, એવું હંતું તો પતિ-પત્ની તરીકે કેવી રીતે રહેતા હતા ? હા, જો લોકોને તેનું તલાક આપવું અને છદત ગુજરવું ખબર હતી તો બીજી વાત છે. (દુર્ભુખ્તાર)

મસ્યલા- (૬૦) :- પતિ ગ્રશ તલાકો આપીને છન્કારી થઈ ગયો પત્ની એ ગવાઇ રજૂ કર્યો અને ગ્રશ તલાકનો હુકમ આપવામાં આવ્યો, હવે કહે છે કે, પહેલાં એક તલાક આપી દીધી હતી અને તેની છદત ગુજરી ગઇ હતી અને ગવાઇ પણ રજૂ કરે છે તો ગવાઇ પણ સ્વીકારપાત્ર નથી. (રદ્દદુલમુહ્તાર)

મસ્યલા- (૬૧) :- ગેર મદ્દૂલા (જેના સાથે સોહબત ન થઈ હોય તે) ને બે તલાકો આપી અને કહે છે કે, એક પહેલાં આપી દીધી હતી તો ગ્રશ કરશે. (દુર્ભુખ્તાર)

મસ્યલા- (૬૨) :- ગ્રશ તલાકો કોઇ શરત પર અવલંબિત હતી અને તે શરત જોવામાં આવી માટે ગ્રશ તલાકો પડી ગઇ ઓરત ઉરે છે કે, જો તેનાથી કહેશો તો તે મૂળથી સંબંધનો જ ઇન્કાર કરી દેશે તો ઓરતે ગુપ્ત હલાલો કરાવી લેવો જોઈએ અને છદત પૂરી થયા પછી પતિથી પુનઃ નિકાલ ની દરખાસ્ત કરે. (આલમગીરી)

ઇલાનું બયાન

અલ્લાહ અઝ વ જલ્લ ફરમાવે છે.

લિલ્લાજીના પુલુના મિન્ નિસાએહિમ તરબ્બોસો અરબઅતે અશહોરિન ફિન કારી ફિજલ્લાહ ગફુર્રહીમ. વ ઇન અજમૂતાલક ફિજલ્લાહ સમીઉન અલીમ.

(તરજુમો :- જ લોકો પોતાની પત્નીઓ પાસે જવાના સોગંદ ખાચ લે છે તેમના માટે ચાર મહિનાની મુદત છે. પછી જો તે મુદતમાં પાછા ફરી ગયા (સોગંદ તોડી

નાખ્યા) તો અલ્લાહ બક્સનાર મહેરબાન છે, અને જો તલાકનો પાકો ઇરાદો કરી લીધો (રજૂઅતકરી) તો અલ્લાહ સાંભળનાર, જાણનાર છે. (તલાક થઈ જશે.)

મસ્યલા- (૧) :- ઇલાનો અર્થ એ છે કે પતિએ સોગંદ ખાધા કે પત્નીથી નિકટતા (સંભોગ) કરશે નહીં. અથવા ચાર મહિના નિકટતા (સંભોગ) કરશે નહીં. પત્ની બાંધી (લોડી) છે તો તેના ઇલાની મુદત બે મહિના છે.

મસ્યલા- (૨) :- કસમ (સોગંદ) ના બે પ્રકાર છે એક એ કે અલ્લાહ ત્યાલા અથવા તેનો તે ગુણોની કસમ ખાધી જેની કસમ ખાવામાં આવે છે. દા.ત. તેની અજમન તથા જલાલની કસમ, તેની ડિબ્બિયાઇની કસમ, કુઅનની કસમ, કલામુલ્લાહની કસમ, બીજો પ્રકાર તથલીક દા.ત એકે જો તેનાથી વતી (સંભોગ) કર્સનો માર્યો ગુલામ આજાદ છે અથવા માર્ચી પત્ની ને તલાક છે અથવા માર્યો પર આટલા દિવસોનો રોજો છે અથવા હજજ છે. (આમતુલકુતુબ)

મસ્યલા- (૩) :- ઇલાના બે પ્રકાર છે. (૧) “મુવક્કત” અર્થાત ચાર મહિનાનો બીજો પ્રકાર: “મુવબ્બદ” અર્થાત ચાર મહિનાની કેદ (શરત), તેમાં ન હોય. હર હાલતમાં જો પત્નીથી ચાર મહિનાની અંદર સંભોગ કર્યો, તો કસમ તુટી ગઇ, બલેને મુછિત-મજનુન હોય. અને કફ્ફારો લાજિમ છે જ્યારે કે અલ્લાહ ત્યાલા અથવા તેના તે સિફાત (ગુણો) ની કસમ ખાધી હોય અને સંભોગથી પહેલા કફ્ફારો આપી દીધો છે તો તેનો એતબાર (માન્ય) નથી બલે ફરી કફ્ફારો આપે અને જો તથલીક હતી. તો જ વાત પર (અવલંબિત) હતી તે થઈ જશે. દા.ત. એમ કિંબ કે જો તેનાથી સોહબત કર્સનો ગુલામ આજાદ છે, અને ચાર મહિનાની અંદર સોહબત કરી તો ગુલામ આજાદ થઈ ગયો. અને કુરબત (સંભોગ) ન કરી ત્યાં સુધી કે ચાર મહિના ગુજરી ગયા તો બાઇન તલાક થઈ ગઇ. પછી જો “ઇલાને મુવક્કત” હતો અર્થાત ચાર મહિના નો તો કસમ તુટી ગઇ અર્થાત જો તે ઓરતથી ફરી નિકાલ કર્યો તો હવે તેની કાંઈ અસર નથી, અને જો ઇલાને મુવબ્બદ હતો અર્થાત હમેશાની તેમાં કેદ હતી. દા.ત. ખુદાની કસમ તારારી કયારેય કુરબત (સમાગમ) કરીશ નહીં, અથવા તેમાં કોઇ કેદ (બંધન) ન હતું. દા.ત. ખુદાના સોગંદ તારારી કુરબત (સમાગમ) કરીશ નહીં તો આ સુરતોમાં એક બાઇન તલાક પડી ગઇ તો પણ કસમ નિયમાનુસાર બાકી છે, અર્થાત જો તે

ઓરતથી ફરી નિકાલ કર્યો તો ફરી છલા નિયમાનુસાર આવી ગયો. જો નિકાલના સમયથી ચાર મહિનાની અંદર સોહબત કરી લીધી તો કસમનો કફફારો આપે અને તખલીક (શરત) હતી તો જા ઘટિત થછ જશે. અને જો ચાર મહિના ગુજરી ગયા અને કુરબત (સમાગમ) કરી નહીં તો એક બાઇન તલાક ઘટિત થછ ગણ, પરંતુ પમીન નિયમાનુસાર બાકી છે. નીજ વખત નિકાલ કર્યો તો ફરી છલા આવી ગયો. હવે પણ સોહબત ન કરે તો ચાર મહિના ગુજરવા પર નીજ તલાક પડી જશે અને હવે છલાલા વગર નિકાલ કરી શકતો નથી. જો છલાલા પછી ફરીથી નિકાલ કર્યો તો હવે છલા નથી. અર્થાત ચાર મહિના કુરબત વગર ગુજરવા પર તલાક થશે નહીં, પરંતુ કસમ બાકી છે. જો સોહબત કરેશે તો કફફારો વાળિબ થશે અને જો ગ્રધમ અથવા બીજી તલાક પછી ઓરતે કોઈ બીજાથી નિકાલ કર્યો તે પછી ફરી આના સાથે નિકાલ કર્યો તો સ્થાયી રીતે હવેથી ન્રષ તલાકનો માલિક થશે પરંતુ છલા રહેશે અર્થાત કુરબત (સંભોગ) ન કરવા પર તલાક થછ જશે. ફરી નિકાલ કર્યો ફરી એજ હુકમ છે. ફરી એક અથવા બે તલાક પછી કોઈથી નિકાલ કર્યો ફરી આનાથી નિકાલ કર્યો ફરી એજ હુકમ છે અર્થાત જ્યાં સુધી ન્રષ તલાક પછી બીજા પતિથી નિકાલ ન કરે છલાનિયમાનુસાર બાકી રહેશે. (આલમગીરી)

મર્યાદા- (૪) :- કિંમતીઓળાત તથા સિક્ષાતની કસમ સાથે છલા કર્યું અથવા તલાક તથા અતાક (ગુલામને આજાદ કરવું) પર તખલીક (મુલતી) કર્યું તો છલા છે. અને હજ તથા ચોઝા તથા બીજી છલાદતો પર તખલીક કર્યું તો છલા થયો નહીં. અને જ્યાં છલા સહીએ છે ત્યાં (એ જીમ્ભી) મુસલમાનના હુકમમાં છે, પરંતુ સોહબત કરવા પર કફફારો વાળિબ નથી. (આલમગીરી)

મર્યાદા- (૫) :- એવી રીતે છલા કર્યો કે જો હું સંભોગ કર્યો માર્યો ફલાશો ગુલામ આજાદ છે. તે પછી ગુલામ મરી ગયો તો છલા સાડિત થછ ગયો એવીજ રીતે જો તે ગુલામ ને વેચી નાખ્યો તો પણ સાડિત છે. પરંતુ તે ગુલામ જો સંભોગ કરવાથી પહેલાં ફરી તેની માલિકીમાં આવી ગયો તો છલા નો હુકમ પાછો ફરેશે. (રદ્દુલમુહતાર)

મર્યાદા- (૬) :- છલા કેવળ પત્ની થી જ થાય છે અથવા રજાઈ તલાકશાળી થી કે, તે પણ પત્નીનાજ હુકમમાં છે. અજાણીથી અને જેને બાઇન તલાક આપી છે

તેનાથી આરંભમાં થછ શકતો નથી. એવી જ રીતે પોતાની દાસી થી પણ થછ શકતો નથી. હા, બીજાની દાસી તેના નિકાલમાં છે તો છલા કરી શકે છે. એવી જ રીતે અજાણીનો છલા જો નિકાલ પર આધારિત કર્યો તો થછ જશે. દા.ત. જો હું તારાથી નિકાલ કર્યેનો ખુદાના સોગંદ તારાથી સમાગમ કરીશ નહીં. (રદ્દુલમુહતાર)

મર્યાદા- (૭) :- છલા માટે એ પણ શરત છે કે પતિ નોઅહલ તલાક હોય અર્થાત તે તલાક આપી શકતો હોય. માટે મજનુન મુછાવાળો તથા નાબાવિગનો છલા સહીએ નથી કે તે તલાક નો અહલ (તલાક આપવાને પાત્ર) નથી (હુર્રેમુખ્તાર)

મર્યાદા- (૮) :- ગુલામે જો સોગંદ સાથે છલા કર્યો. દા.ત. ખુદાના સોગંદ હું તારાથી સોહબત કરીશ નહીં. અથવા એવી વસ્તુ પર આધારિત કર્યો જેને માલથી સંબંધ નથી. દા.ત. જો હું તારાથી સોહબત કર્યેનો મારા પર આટલા દિવસોનો રોજો છે અથવા હજજ અથવા ઉમરો છે અથવા મારી પત્નીને તલાક છે તો છલા સહીએ છે અને જો માલથી સંબંધ છે તો સહીએ નથી. દા.ત. મારા પર એક ગુલામ આજાદ કરવું અથવા આટલો સંદર્ભો આપવું લાભિત છે તો છલા થયો નહીં કે તે માલનો માલિક જ નથી. (રદ્દુલમુહતાર)

મર્યાદા- (૯) :- એ પણ શરત છે કે ચાર મહિનાથી ઓછાની મુદત ન હોય અને પત્ની દાસી છે તો બે મહિનાથી ઓછાની મુદત ન હોય અને અધિકની કોઈ હદ નથી અને પત્ની દાસી હતી તેના પતિએ છલા કર્યો હતો અને મુદત પુરી થય ન હતી કે આજાદ થછ ગણ તો હવે તેની મુદત આજાદ સ્ત્રીઓની છે અને એ પણ શરત છે કે સ્થળ નિયિત ન કરે, જો સ્થળ નિયિત કર્યું દા.ત. વલ્લાલ, ફલાશા સ્થળે તારાથી સોહબત કરીશ નહીં, તો છલા નથી. અને એ પણ શરત છે કે પત્ની સાથે કોઈ દાસી અથવા અજાણીને ભેણવે નહીં. દા.ત. તારાથી અને ફલાશા ઓરતથી સોહબત કરીશ નહીં અને એકે કેટલીક મુદતનું અદ્યગ કરવું ન હોય. દા.ત. ચાર મહિના તારાથી સોહબત કરીશ નહીં પરંતુ એક દિવસ અને એકે સોહબત સાથે કોઈ બીજી વસ્તુને ન ભેણવે. દા.ત. જો હું તારાથી સોહબત કર્યે અથવા તેને મારી પથારી પર બોલાવું તો તેને તલાક છે. તો આ છલા નથી. (આનિયલ, હુર્રેમુખ્તાર, રદ્દુલમુહતાર)

મર્યાદા- (૧૦) :- તેના શબ્દો કેટલાક સરીએ

સ્પષ્ટ છે કેટલાક સંકેત (કિનાયા) મા. સ્પષ્ટ તે શબ્દો છે જેનાથી બુધ્ય, સોદબત ના અર્થ પ્રત્યે અગ્રેસરતા કરતી હોય. એ અર્થમાં અધિકતા થી ઉપયોગમાં લેવાતો હોય. તેમાં નિયત દરકાર નથી. વગર નિયતે પણ ઈલા છે. અને જો સ્પષ્ટ શબ્દોમાં એ કહે કેમે સંભોગના અર્થનો ઇચ્છાદો કર્યો ન હતો તો કદાઅન તેનો કોલ પ્રમાણિત (માન્ય) નથી. દ્યાનતન પ્રમાણિત છે. સંકેત (કિનાયા) તે છે જેનાથી સંભોગનો અર્થ જઈથી બુધ્યમાં આવે તેવો ન હોય. બીજા અર્થની પણ સંભાવના હોય તેમાં વગર નિયતે ઇલા નથી અને બીજો અર્થ ભાવાર્થ હોવું બતાવે છે તો. કદાઅન પણ તેનો કોલ માની લેવામાં આવશે. (રદ્દુલમુહ્કતાર વિગેરે)

મસ્યલા- (૧૧) :- શરીર (સ્પષ્ટ) ના કેટલાક શબ્દો આ છે. વલ્લાઇ હું તારાથી સંભોગ કરીશ નહી સોદબત કરીશ નહી. નિકટા (કુરબત) કરીશ નહી. વતી કરીશ નહી અને ગુજરાતી ઉર્દુભાષામાં કેટલાક બીજા શબ્દો પણ છે જે ખાસ સંભોગ માટે જ બોલવામાં આવે છે. તેના ઉલ્લેખ ની હાજરત નથી. દરેક ઉર્ડુ ગુજરાતી જાણારા રખ્યા જાણો છે. અલ્લામા શાભી એ તે શબ્દને કે, હું તારી જોડે સુધી રહીશ નહી ને સરીર કર્યો છે. અને અસલ એ છે કે ઉફ (પ્રચલિત ભાષા) પર મદાર છે. ઉર્ફન જે શબ્દથી સંભોગનો અર્થ તુરતજ સમજમાં આવી જનાર હોય સરીર છે. જો કે તે અર્થ મજાગી હોય. કિનાયા સંકેત ના કેટલાક શબ્દો આ છે. તારી પથારીના નિકટ જ ઇશ નહી. તારી સાથે સુધી રહીશ નહી. તારા શરીરથી મારું શરીર મળશે નહી. તારી પાસે રહીશ નહી. વિગેરે.

મસ્યલા- (૧૨) :- એવી વાતના સોગંદ ખાધા કે સંભોગ કર્યા વગર સોગંદ તુરી જાય તો ઇલા નથી. દા.ત. જો હું તારો સ્પર્શ કરેલ તો એવું છે કે કેવળ શરીર પર હાથ મુક્તાં જ સોગંદ તુરી જશે. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૧૩) :- જો કહ્યું, મેં તારાથી ઇલા કર્યો છે. હવે કહે છે કે મેં એક જૂદી જ્ઞાન આપી હતી. તો કદાઅન ઇલા છે. અને દ્યાનતન તેનો કોલ માની લેવામાં આવશે અને જો એમ કહે કે એ શબ્દથી ઇલા કરવું હેતુ હતો તો કદાઅન તથા દ્યાનતન દરે પ્રકારે ઇલા છે. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૧૪) :- એમ કહ્યું કે વલ્લાઇ તારાથી કુરબત (નિકટા) કરીશ નહી. જ્યાં સુધી તુ આ કામ ન કરી લે. અને તે કામ ચાર મહિનાની અંદર કરી શકે છે તો

ઇલા ન થયો જો કે ચાર મહિનાથી અધિકમાં કરે. (રદ્દુલમુહ્કતાર)

મસ્યલા- (૧૫) :- ઇલા જો તાઅતીક (કોછ શરતે) ફેલ-કાર્ય થી હોય તો જરૂરી છે કે સંભોગ પર કોઈ એવા ફેલ (કાર્ય) ને આધારિત કરે જેમાં પરિશ્રમ હોય. માટે જો એમ કહ્યું કે જો હું નિકટા (સંભોગ) કરેલું મારા પર બે રકાત નિફલ છે. તો ઇલા ન થયો. અને જો કહ્યું કે મારા પર સો (૧૦૦) રકાત નિફલની છે તો ઇલા થછ ગયો અને જો તે વસ્તુ એવી છે જેની મનત નથી તો પણ ઇલા થયો નથી. દા.ત. તિલાવતે કુર્ચાન, જનાઓની નમાજ, મધ્યતની દફન વિધી, તિલાવતનો સિજદો, બયતુલ મુક્દસમાં નમાજ. (દુર્રમુખ્તાર, રદ્દુલમુહ્કતાર)

મસ્યલા- (૧૬) :- જો કહ્યું કે જો હું તારાથી નિકટા (સંભોગ) કરેલું મારા પર ફ્લાશાં મહિનાનો રોજો છે. જો તે મહિનો ચાર મહિના પૂર્ય થવાથી પહેલા પૂરો થઈ જાય તો ઇલા નથી. નહી તો છે. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૧૭) :- જો એમ કહ્યું કે જો હું તારાથી નિકટા (સંભોગ) કરેલું મારા પર એક પિસ્કીન (ફીકી) નું ખાશું છે. અથવા એક દિવસનો રોજો તો ઇલા થઈ ગયો અથવા કહ્યું ખુદાના સોગંદ તારાથી નિકટા (સંભોગ) કરીશ નહી જ્યાં સુધી પોતાના ગુલામને આગાદ ન કરું અથવા પોતાની ફ્લાશી પત્નીને તલાક ન આપું અથવા એક મહિનાનો રોજો ન ચાખી લઉં. તો આ સી હાતતોમ્બૂ ઇલા છે. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૧૮) :- જો કહ્યું કે તુ મારા પર તેવી છે જેવી ફ્લાશાની પત્ની અને તેણે ઇલા કર્યો છે અને તેણે પણ ઇલાની નિયત કરી તો ઇલા છે, નહી તો ઇલા નથી. એમ કહ્યું કે જો હું તારાથી નિકટા કરેલું તુ મારા પર હચામ છે અને નિયત ઇલાની છે તો ઇલા થછ ગયો. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૧૯) :- એક પત્નીથી ઇલા કર્યો પછી બીજી પત્નીને કહ્યું તને મેં તેની સાથે શરીક કરી દીધી તો બીજીથી ઇલા ન થયો. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૨૦) :- બે પત્નીઓને કહ્યું વલ્લાઇ! (ખુદાના સોગંદ) હું તમો બંનેથી સમાગમ કરીશ નહી, તો બંનેથી ઇલા થઈ ગયો. હવે જો ચાર મહિના ગુજરી ગયા

અને બંનેથી સમાગમ કર્યું નહીં , તો બંને “બાઇન” થઈ ગઈ. અને જો એક થી ચાર મહિનાની અંદર સંભોગ કરી લીધો તો તેનો છલા બાતલ થઈ ગયો અને બીજી નો છલા બાકી છે. પરંતુ કફકારો વાળ્યિ બ નથી. અને જો મુદ્દતની અંદર એક મરી ગઈ તો બંનેનો છલા બાતલ છે, અને કફકારો નથી અને જો એકને તલાક આપી તો છલા બાતલ નથી જો મુદ્દતમ્બું બંનેથી સંભોગ કર્યો તો બંનેનો છલા બાતલ થઈ ગયો, અને એક કફકારો વાળ્યિ બ છે. (આલમગીરી)

મસ્ફલા- (૨૧) :- પોતાની ચાર પત્નીઓને કહ્યું કે ખુદાના સોગંડ હું તમારાથી સંભોગ કરીશ નહીં, પરંતુ ફલાણી અથવા ફલાણી થી, તો એ બંનેથી છલા થયો નહીં. (આલમગીરી)

મસ્ફલા- (૨૨) :- પોતાની બે પત્નીઓને સંભોધિત કરીને કહ્યું : ખુદાના સોગંડ ! તમારામાંથી એક થી નિકટતા (સમાગમ) કરીશ નહીં, તો એકથી છલા થયો પછી જો એકથી વતી (સમાગમ) કરી લીધી છલા બાતલ થઈ ગયો અને કફકારો વાળ્યિ બ છે. અને જો એક મૃત્યુ પામી અથવા મુરતદ થઈ ગઈ અથવા તેને ત્રણ તલાકો આપી દીધી તો બીજાછલા માટે નિશ્ચિયત છે. અને જો કોઈથી વતી (સંભોગ) કરી નહીં ત્યાં સુધી કે મુદ્દત વિતી ગઈ તો એકને બાઇન તલાક પડી ગઈ, તેને અખત્યાર છે જેને ચાહે તેના માટે નિશ્ચિયત કરે અને જો ચાર મહિનાની અંદર એકને નિશ્ચિયત કરવા હશે છે તો તેનો તેને અધિકાર નથી. જો નિશ્ચિયત કરી પણ નાંખે તો પણ નિશ્ચિયત થઈ નહીં. મુદ્દત પછી નિશ્ચિયત કરવાનો તેને અખત્યાર છે. જો એક એક થી પણ સંભોગ ન હશ્યે અને ચાર મહિના બીજા ગુજરી ગયા તો બંને બાઇન થઈ ગઈ તે પછી જો ફરીથી બંને સાથે નિકાહ કર્યો, એક સાથે અથવા આગળ પાછળ તો ફરી એકથી છલા છે પરંતુ અનિશ્ચિયત અને બંને મુદ્દતો ગુજરવા પર બંને “બાઇન” થઈ જશે. (આલમગીરી)

મસ્ફલા- (૨૩) :- જો એમ કહ્યું કે તમારા બંને પૈકી કોઈથી સંભોગ કરીશ નહીં, તો બંનેથી છલા છે. ચાર મહિના ગુજરી ગયા અને કોઈથી નિકટતા કરી નહીં તો બંનેને બાઇન તલાક થઈ ગઈ. અને એકથી વતી કરી લીધી તો છલા બાતલ છે, અને કફકારો વાળ્યિ બ છે. (આલમગીરી)

મસ્ફલા- (૨૪) :- પોતાની પત્ની અને બાંધી દાસીને કહ્યું : તમારા પૈકી એકથી નિકટતા કરીશ નહીં, તો

છલા નથી. તા, જો પત્ની મુરાદ છે, તો જ અને તેઓ પૈકી એકથી વતી કરી તો સોગંડ તુટી ગયા. કફકારો આપે પછી જો દાસી ને આજાદ કરી ને તેનાથી નિકાહ કર્યો તો પણ છલા નથી, અનેજો બે પત્નીઓ હોય એક આજાદ બીજી દાસી અને કહ્યું : તમારું બંનેથી નિકટતા કરીશ નહીં તો બંનેથી છલા છે. બે મહિના ગુજરી ગયા અને કોઈથી સંભોગ કર્યો નહીં, તો દાસીને બાઇન તલાક થઈ ગઈ. તે પછી બે મહિના બીજા ગુજરી ગયા તો આજાદને પણ બાઇન તલાક થઈ ગઈ. (આલમગીરી)

મસ્ફલા- (૨૫) :- પોતાની બે પત્નીઓને કહ્યું કે, જો તમારા પૈકી એકથી નિકટતા ડર્બનો બીજાને તલાક છે અને ચાર મહિના ગુજરી ગયા પરંતુ કોઈ થી વતી (સમાગમ) કરી નહીં, તો એક બાઇન થઈ ગઈ, અને પતિને અખત્યાર છે જેને હશે તલાક માટે નિશ્ચિયત કરે અને હવે બીજાથી છલા છે. જો ફરી ચાર મહિના ગુજરી ગયા અને હજુ સુધી પ્રથમ હદ્દતમાં છે તો બીજી પણ બાઇન થઈ ગઈ. નહીં તો થશે નહીં. અને જો નિશ્ચિયત ન કર્યું ત્યાં સુધી કે બીજા ચાર મહિના ગુજરી ગયા તો બંને બાઇન થઈ ગઈ. (આલમગીરી)

મસ્ફલા- (૨૬) :- જે પત્નીને બાઇન તલાક આપી છે તેનાથી છલા થઈ રહકો નથી અને રજાદ તલાક આપી છે તો હદ્દતમાં છલા થઈ શકે છે. પરંતુ છલાના સમયથી ચાર મહિના પૂરા થયા ન હતા કે, હદ્દત ખત્મ થઈ ગઈ તો છલા સાર્દિત (૨૬) થઈ ગયો. અને જો છલા કરવા પછી બાઇન તલાક આપી તો તલાક થઈ ગઈ અને છલાના સમયથી ચાર મહિના ગુજરી ગયા અને હજુ સુધી તલાકની હદ્દત પૂરી ન થઈ તો બીજી તલાક ફરી પડી અને જો હદ્દત પૂરી થવાથી છલાની મુદ્દત પૂરી થઈ તો હવે છલાના કારણે તલાક પડી નહીં. અને જો છલા પછી તલાક આપી અને હદ્દતની અંદર તેનાથી ફરીથી નિકાહ કરી લીધો તો છલાનિયમાનુસાર બાકી છે. અર્થાત છલાના સમયથી ચાર મહિના ગુજરવા પર તલાક ઘટિત થઈ જશે. અને હદ્દત પૂરી થવા પછી નિકાહ કર્યો તો પણ છલા છે, પરંતુ બીજા નિકાહ ના સમયથી ચાર મહિના ગુજરવા પર તલાક થશે. (ખાનિયદ)

મસ્ફલા- (૨૭) :- એમ કહ્યું કે ખુદાના સોગંડ તારાથી નિકટતા કરીશ નહીં. બે મહિના અને બે મહિના

તો છલા થઈ ગયો, અને જો એમ કહ્યું કે વલ્લાલ બે મહિના તારાથી નિકટતા કરીશ નહીં. પછી એક દિવસ પછી બલ્કે થોડી વાર પછી કહ્યું : વલ્લાલ તે બે મહિના પછી બે મહિના નિકટતા (સમાગમ) કરીશ નહીં તો છલા થયો નહીં. પરંતુ આ મુદ્દતમાં સંભોગ કરવા તો સોગંદનો કફફારો લાજીમ છે. જો કહ્યું : ખૂદાના સોગંદ તારાથી ચાર મહિના નિકટતા કરીશ નહીં પરંતુ એક દિવસ પછી તુરત જ કહ્યું વલ્લાલ, તે દિવસે પણ નિકટતા કરીશ નહીં તો છલા થઈ ગયો. (આલમગીરી, દુર્ભુખ્તાર)

મસ્યલા- (૨૮) :- પોતાની પત્નીને કહ્યું તને તલાક છે તેનાથી પદેલા કે, તારાથી સમાગમ કર્ણતો છલા થઈ ગયો. જો નિકટતા કરી તો તુરતજ તલાક થઈ ગઈ અને ચાર મહિના સુધી નિકટતા ન કરી તો છલા ના કારકો બાધન થઈ ગઈ. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૨૯) :- એમ કહ્યું કે જો હું તારાથી નિકટતા (સમાગમ) કર્ણતો મારા પર પોતાના પુત્રને કુર્ભાની કરી દેવું છે. તો છલા થઈ ગયો. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૩૦) :- એમ કહ્યું કે, જો હું તારાથી નિકટતા (સહશરયન) કર્ણતો મારો આ ગુલામ આજાદ છે. ચાર મહિના ગુજરી ગયા હવે આરતે કાગીના ત્યાં દાવો કર્યો, કાગીએ વિચ્છેદ કરી આપ્યો પછી તે ગુલામે દાવો કર્યો કે, હું ગુલામ નથી બલ્કે અસલી આજાદ હું અને ગવાહ પણ રજૂ કરી દીધા કાગી ફેસલો કરવો કે, તે આજાદ છે અને છલા બાતલ થઈ જશે, અને પત્ની પાછી મળશે કે છલા હતો જ નહીં. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૩૧) :- પોતાની પત્નીને કહ્યું : ખૂદાના સોગંદ તારાથી નિકટતા (સહશરયન) કરીશ નહીં એક દિવસ પછી ફરી એજ કહ્યું, એક દિવસ બીજો ગુજરી ગયો પછી એજ કહ્યું તો આ ત્રણ છલા થયા અને ત્રણ સોગંદ ચાર મહિના ગુજરી જવા પછી એક બાધન તલાક પડી, પછી એક દિવસ બીજો ગુજર્યો તો એક બીજી તલાક પડી, ત્રીજી દિવસે ફરી એક બીજી તલાક પડી. હવે છલાલા વગર તેના નિકાહમાં આવી શકતી નથી, હલાલા પછી જો નિકાહ અને નિકટતા કરી તો ત્રણ કફફારો અદા કરે અને જો એક જ મિજલસમાં આ શબ્દ ત્રણ વખત કરે અને નિયત તાકીદની છે તો એક જ છલા છે. અને એક જ સોગંદ છે અને જો કાંઈ નિયત ન હોય અથવા વારંવાર સોગંદાવું

દમનની નિયતથી હોય તો છલા એક જ છે. પરંતુ સોગંદ ત્રણ, માટે જો નિકટતા કરવો તો ત્રણ કફફારો આપે અને નિકટતા ન કરે તો મુદ્દત ગુજરવા પર એક તલાક ઘટિત (લાગુ પડી જશે.) થશે. (દુર્ભુખ્તાર)

મસ્યલા- (૩૨) :- જો એમ કહ્યું કે ખૂદાના સોગંદ હું તારાથી એક વર્ષ સુધી નિકટતા (સહશરયન) કરીશ નહીં, પરંતુ એક દિવસ અથવા એક કલાક તો અત્યારે છલા નથી પરંતુ જ્યારે વર્ષમાં કોઈ દિવસ સંભોગ કર્યો અને હજુ વર્ષ પુંસુથવામાં ચાર મહિના અથવા અધિક બાકી છે, તો હવે છલા થઈ ગયો, અને જો સંભોગ કરવા પછી વર્ષમાં ચાર મહિનાથી ઓછા બાકી છે અથવા એ વર્ષ નિકટતા જ કરી નહીં તો હજુ પણ છલા થયો નહીં, અને જો મજફર સૂરતમાં એક દિવસના સ્થાને એક વખત કહ્યું તો પણ એજ હુંકમ છે. તશાવત કેવળ એટલો છે કે, એક દિવસ કહ્યું છે તો જે દિવસે સંભોગ કર્યો છે તે દિવસે સૂરજ દુબલા પછી થી જો ચાર મહિના બાકી છે તો છલા છે. નહીં તો નથી, જો કે સંભોગના સમયથી ચાર મહિના હોય અને જો એક વખત નો શબ્દ કર્યો છે, તો સંભોગ થી ફારેગ થવાથી ચાર મહિના બાકી છે, તો છલા થઈ ગયો અને જો એમ કહ્યું કે, હું એક વર્ષ સુધી સંભોગ કરીશ નહીં, પરંતુ જે દિવસે સંભોગ કર્ણતો છલા કોઈ રીતે થયો નહીં, અને જો એમ કહ્યું કે તારાથી નિકટતા કરીશ નહીં, પરંતુ એક દિવસ અર્થાત વર્ષનો શબ્દ કર્યો નહીં તો જ્યારે પણ સંભોગ કરવો તે સમયથી છલા છે. (દુર્ભુખ્તાર વિગેરે)

મસ્યલા- (૩૩) :- પત્ની બીજાશહેર અથવા બીજા ગામમાં છે. પટિઅ સોગંદ ખાધા કે હું ત્યાં જઈશ નહીં તો છલા થયો નહીં. જો કે ત્યાં સુધી ચાર મહિના અથવા અધિકનો રસ્તો હોય. (દુર્ભુખ્તાર, રદ્દુલમુહતાર)

મસ્યલા- (૩૪) :- સંભોગ કરવાને કોઈ એવી વસ્તુ પર મોકફ કર્યું જેના સંબંધે એ આરા (ઉમ્રીદ) નથી કે ચાર મહિનાની અંદર થઈ જાય તો છલા થઈ ગયો દાત. રજીબના મહિનામાં કરે. વલ્લાલ હું તારાથી નિકટતા કરીશ નહીં જ્યાં સુધી મોહરમનો રોગો ન રાખી લઈ, અથવા હું તારાથી સંભોગ કરીશ નહીં પરંતુ ફલાણાં સ્થળે અને ત્યાં સુધી ચાર મહિનાથી ઓછામાં પહોંચી શકતો નથી અથવા જ્યાં સુધી બાળકનું દૂધ છોડાવવાનો સમય ન આવે અને હજુ બે વર્ષ પૂછ થવામાં ચાર મહિના અથવા અધિક બાકી

છે તો આ સથળી સુરતોમાં ઇલા છે. એવી જ રીતે જો તે કામ મુદ્દતની અંદર તો થછ શકે છે પરંતુ એમ કે નિકાલ રહેશે નહીં, તો પણ ઇલા છે. દા.ત. નિકટતા કરીશ નહીં ત્યાં સુધી કે તું મૃત્યુ પામે, હું મૃત્યુ પામે અથવા તારી હત્યા થછ જાય અથવા મારી હત્યા થછ જાય અથવા તુ મને મારી નામે અથવા હું તને મારી નાનું અથવા હું તને ત્રણ તલાકો આપી દઈ. (જવહરલ વિગેર)

મસ્ફલા- (૩૫) :- જો એમ કષ્ટું કે ડિપામત સુધી નિકટતા (સમાગમ) કરીશ નહીં અથવા ત્યાં સુધી કે સૂર્ય પણ્યામંથી ઉંગ અથવા દજગલ નું ખુસ્લજ થાય અથવા દાખ્યતુલ એડ જાહેર થાય અથવા ઉટ સોયના નાકામાં ચાલ્યું જાય. આ સી ઇલાએ મોઅબદ (અનંતકાળનો ઇલા) છે. (જવહરલ વિગેર)

મસ્ફલા- (૩૬) :- પત્ની નાબાલગા છે તેને કસમ ખાઈને કષ્ટું કે, તારાથી નિકટતા કરીશ નહીં જ્યાં સુધી તને દેઝ (માસિક) ન આવી જાય. જો ખબર છે કે ચાર મહિના સુધી દેઝ આવશે નહીં તો ઇલા છે એવી જ રીતે જો પત્ની આછસા (તે વયમર્યાદા જેમાં દેઝ આવતું બંધ થછ જાય છે.) છે તને કષ્ટું તો પણ ઇલા છે. (આલમગીરી)

મસ્ફલા- (૩૭) :- સોંગંદ ખાઈને કષ્ટું તારાથી નિકટતા કરીશ નહીં જ્યાં સુધી તુ મારી પત્ની છે, પછી તને બાઈન તલાક આપીને નિકાલ કર્યા તો ઇલા નથી અને હવે નિકટતા કરશે તો કફકારો પણ નથી (આલમગીરી)

મસ્ફલા- (૩૮) :- સમાગમ કરવું એવી વસ્તુ પર આધારિત કર્યું જે કરી શકતો નથી. દા.ત. એમ કષ્ટું જ્યાં સુધી આકાશનો સ્પર્શ ન કરી લાઉ તો ઇલા થછ ગયો અને જો કષ્ટું કે સંભોગ ન કરીશ જ્યાં સુધી આ નહેર ચાલુ છે. અને તે નહેર બારેમાસ ચાલુ રહે છે તો ઇલા છે. (આલમગીરી)

મસ્ફલા- (૩૯) :- સહતની દાલતમાં ઇલા કર્યા હતો અને મુદ્દતની અંદર વતી કરી પરંતુ તે સમયે ગાંડો છે તો સોંગંદ તુટી ગયો અને ઇલા સારિત થયો. (ફિલ)

મસ્ફલા- (૪૦) :- ઇલા કર્યા અને મુદ્દતની અંદર સોંગંદ તોડવા હથ્યે છે પરંતુ વતી (સંભોગ) કરવાથી વિવશ છે કે તે ખૂદ બીમાર છે અથવા પત્ની બીમાર છે અથવા પત્ની નાની ઉમરની છે અથવા પત્ની ની યોની બંધ

છે કે વતી થછ શકતી નથી અથવા પોતે જ નામર્દ છે અથવા તેનો અવયવ કાપી નાખવામાં આવ્યો છે અથવા પત્ની એટલા અંતરે છે કે ચાર મહિનામાં તાં પહોંચી શકતો નથી અથવા પોતે કેદ છે અને કેદખાનામાં વતી કરી શકતો નથી અને કેદ પણ અત્યારાની રીતે હોય અથવા પત્ની સંભોગ કરવા દેતી નથી અથવા ક્યાંક એવા સ્થળે છે કે તેને તેણીનો પત્નો નથી તો એવી સુરતોમાં જ્યાંથી રજૂઅના શફ્ટો કઢી લે. દા.ત. કહે મેં તને રજૂઅ કરી લીધી અથવા ઇલાને બાતલ કરી દિધો અથવા મેં પોતાના કોલથી રજૂઅ કર્યું અથવા પાછો લિધો તો ઇલા જતો રહેશે અર્થાત મુદ્દત પૂરી થવા પર તલાક ઘટિત થશે નહીં. અને સાવધાની એ છે કે ગવાઢો સમક્ષ કહે, પરંતુ સોંગંદ જો મુતલક (સર્વથા) છે અથવા મુઆખ્યદ (અનંતકાળ) તો તે યથાવત બાકી છે, જ્યારે વતી કરશે કફકારો લાજિમ આવશે અને જો મુદ્દત ચાર મહિના ની હતી અને ચાર મહિના પછી વતી કરી તો કફકારો નથી પરંતુ જ્યાંથી રજૂઅ કરવા માટે એ શરત છે કે મુદ્દતની અંદર તે વિવશતા કાપ્યમ રહે, અને જો મુદ્દતની અંદર જબાની રજૂઅ પછી વતી પર શકિતમાન થછ ગયો તો જબાની રજૂઅ ના કાકી છે. વતી જરૂરી છે. (દુર્મુખ્તાર, જવહરલ વિગેર)

મસ્ફલા- (૪૧) :- જો કોઈ શરદ ઉજરના કારણે વતી કરી શકતો નથી. દા.ત. ખૂદ અથવા પત્ની એ હજુ નો એહારામ બાંધ્યો છે. અને હજુ હજુ પૂરો થવામાં ચાર મહિનાનો સમય છે તો જ્યાંથી રજૂઅ કરી શકતો નથી. એવી જ રીતે જો કોઈના હકના કારણે કેદ છે તો જબાની રજૂઅ કાકી નથી કે, તે જાઓ નથી કે હક અધા કરીને કેદ થી મુક્તિ પામી રાકે છે અને જો જ્યાં પત્ની છે ત્યાં સુધી ચાર મહિનાની ઓછી મુદ્દતમાં તાં પહોંચશે પરંતુ દુષ્મન અથવા બાદશાહ જવા દેતો નથી તો આ ઉઝ નથી. (દુર્મુખ્તાર, રદ્દુલમુહતાર)

મસ્ફલા- (૪૨) :- વતીથી વિવશે (એટલે સમાગમ કરવાથી જ માશસ અશકિતમાન હોય તેણો) દિલથી રજૂઅ કરી લીધું પરંતુ જ્યાંથી કાંઈ કષ્ટું નહીં તો રજૂઅ નથી. (રદ્દુલમુહતાર)

મસ્ફલા- (૪૩) :- જ સમયે ઇલા કર્યા તે સમયે વિવશ અશકિતમાન ન હતો પછી વિવશ થછ ગયો તો જબાની રજૂઅ કાકી નથી. દા.ત. તંદુરસ્તે ઇલા કર્યા પછી

બીમાર થઈ ગયો તો હવે રજૂઆ માટે વતી (સમાગમ) જરૂરી છે પરંતુ જ્યારે કે છલા કરતાં જ બીમાર થઈ ગયો, એટલો સમય મળ્યો નહીં કે, વતી કરતો તો જ્ઞાની કાફી લેવું કાફી છે. અને જો બીમારે છલા કર્યા હતો અને રજૂઆ સારો થયો ન હતો કે, પત્ની બીમાર થઈ ગય. હવે તે સારો થઈ ગયો તો જબાની રજૂઆ ના કાફી છે. (દુર્મુખ્તાર, રદ્દુલમુહ્તાર)

મર્સખલા- (૪૪) :- જ્ઞાની રજૂઆ માટે એક શરત એ પણ છે કે, રજૂઆના સમયે નિકાલ બાકી હોય અને જો બાઇન તલાક આપી દીધી હોય તો રજૂઆ કરી શકતો નથી તાં સુધી કે જો મુદતની અંદર નિકાલ કરી લીધો પછી મુદત પૂરી થઈ તો તલાક બાઇન ઘટિત થઈ ગય. (દુર્મુખ્તાર, રદ્દુલમુહ્તાર)

મર્સખલા- (૪૫) :- શહેરબત (કામવાસના) સાથે ચુંબન કરવું અથવા સ્પર્શ કરવું અથવા તેની શર્મગાડ (યોનિ) પ્રયોગ દર્શિ કરવું અથવા આગણના સ્થળ સિવાય કોઈ બીજા સ્થળે વતી કરવું રજૂઆ નથી. (આલમગીરી)

મર્સખલા- (૪૬) :- જો તેજમાં સોહબત કરી લીધી તો જો કે આબહુજ સમય હચામ છે પરંતુ છલા જતો રહ્યો. (આલમગીરી).

મર્સખલા- (૪૭) :- જો છલા કોઈ શરત પર આધારિત હતો અને જે સમયે શરત પામવામાં આવી તે સમયે વિવશ છે તો જબાની રજૂઆ કાફી છે. નહીં તો કાફી નથી તઅલીક ના મસયનો લેલાજ નથી. (આલમગીરી)

મર્સખલા- (૪૮) :- બીમારે છલા કર્યો પછી દસ દિવસ પછી ફરીથી છલા ના શબ્દો કહ્યા તો બે છલા છે અને સોગંદો અને બંનેની બે મુદતો છે. જો બંને મુદતો પૂરી થવાથી પહેલા જબાની રજૂઆ કરી લીધું અને બંને મુદતો પૂરી થવા સુધી બીમાર રહ્યો તો જબાની રજૂઆ સહીહ છે. બંને છલા જતાં રહ્યા અને જો પ્રથમ મુદત પૂરી થવાથી પહેલા સારો થઈ ગયો તો તે રજૂઆ કરવું બેકાર ગયું અને જો જબાની રજૂઆ કર્યું ન હતું તો બંને મુદતો પૂરી થવાથી બે તલાકો ઘટિત થશે. અને જો સોહબત કરી લેશો તો બંને સોગંદો તુટી જશે અને બે કર્ઝાય લાન્જિમ આવશે અને જો પ્રથમ મુદત પૂરી થવાથી પહેલા જબાની રજૂઆ કર્યું અને મુદત પૂરી થવા પર સારો થઈ ગયો તો હવે બીજા માટે તે કાફી નથી બલ્કે સોહબત જરૂરી છે. (આલમગીરી)

મર્સખલા- (૪૯) :- મુદતમાં જે પતિ પત્નીમાં જો મતભેદ હોય તો પતિનો કોલ (કથન) માન્યપ્રમાણિત છે. પરંતુ પત્નીને જ્યારે તેનું જૂફું હોવું ખબર હોય તો તેને જાજાત નથી કે, તેની સાથે રહે, જેવી રીતે શક્ય હોય માલ વિગેર આપીને તેનાથી અલગ થઈ જાય. અને જો મુદતની અંદર સોહબત કરવું બતાવે છે તો પતિનો કોલ (કથન) પ્રમાણિત (માન્ય) છે. અને મુદત પૂરી થવા પછી કહે છે કે મુદત દરમિયાન સોહબત કરી છે તો જ્યાં સુધી પત્ની તેની પુષ્ટિ કરે નહીં તેનો કોલ ન માનો. (આલમગીરી, જવહરાહ)

મર્સખલા- (૫૦) :- પત્નીને કહું જો તુ ઇચ્છે તો ખુદાના સોગંદ તારાથી નિકટતા (સમાગમ) કરીશા નહીં. એ જ બેઠકમાં પત્નીએ કહું મેં ઇચ્છાયું, તો છલા થઈ ગયો. એવી જ રીતે જો કોઈ બીજાના ઇચ્છાવાથી છલા મુઅલ્લક (આધારિત) કર્યો તો બેઠકમાં તેના ઇચ્છાવાથી છલા થઈ જશે. (આલમગીરી)

મર્સખલા- (૫૧) :- પત્નીને કહું તુ માર્યા પર હચામ છે. આ શબ્દથી છલાની નિયત કરી તો છલા છે અને જિહાર કરી (માં બદેન જેવી કલેવું) તો જિહાર છે. નહીં તો તલાકે બાઇન છે અને ત્રણાની નિયત કરી તો ત્રણ તલાક છે. અને જો પત્નીએ કલ્યાં કે તારા પર હચામ છું તો પમીન (સોગંદ) છે. પતિએ બણજબરીએ અથવા તેની ખુરીથી સોહબત કરી તો પત્ની પર (સોગંદ તોડવાનો) કફ્ફારો લાન્જિમ છે.

મર્સખલા- (૫૨) :- જો પતિએ કહું તુ માર્યા પર મુરદાર અથવા સુવ્યરના માંસ અથવા લોહી અથવા શાચબના જેવી છે. જો તેનાથી જૂઠ હેતુ છે તો જૂઠ છે. અને હચામ કરવું હેતુ છે. તો છલા છે. અને તલાકની નિયત છે તો તલાક છે. (જવહરાહ)

મર્સખલા- (૫૩) :- પત્નીને કહું : “તુ મારી માં છું.” અને નિયત હચામ કરવું છે, તો હચામ થશે નહીં, બલ્કે એ જૂઠ છે. (જવહરાહ) (નોટ : તુ મારી માં જેવી છે. એવું કહે ત્યારે જ જેહાર થાય.)

મર્સખલા- (૫૪) :- પોતાની બે પત્નીઓને કહું તમે બંને મારા પર હચામ છો અને એકમાં તલાકની નિયત છે, બીજમાં છલાની નિયત છે અથવા એકમાં એક તલાકની નિયત કરી, બીજમાં ત્રણ તલાકની તો જેવી નિયત કરી

તેના અનુસાર હુકમ આપવામાં આવશે. (દુર્ભુખ્તાર,
આલમગીરી)

ખુલ્યાનું બયાન

અલ્લાહ અગવજલ્લ છરશાદ ફરમાવે છે.

“વલા યહિલ્લો લકુમ અન્ તાઓજુ મિમ્મા આતેતોમૃહુન
શૈઅન ઇલ્લા અંય-યખાજી અલ્લા પોક્રીમા હુદ્દુદલ્લાહે ફણ
ખિફુનુમ અલ-લા યોક્રીમા હુદ્દુદલ્લાહે ફલા જોનાથ અલેહેમા
શીમફતદાન બેદિ. તિલ્ક હુદ્દુદલ્લાહે ફલા તખૂતદૈખા; વ મંય
પતચદ હુદ્દુદલ્લાહે કિલાલાચે હોમજાલેમૂન.” (કુર્અનશરીફ)

(તરજુમો :- તમને હલાલ નથી કે જે કંઈ
પત્નીઓને આઘ્યું તેમાંથી કંઈ પાછું લો, પરંતુ જ્યારે બને
ને આંશંકા હોય કે અલ્લાહની હોય કાયમ રાખશે નથી,
પછી જો તમને આંશંકા હોય કે તે બને અલ્લાહની હોય
કાયમ રાખશે નથી તો તેમના પર કંઈ ગુણોહ નથી. તેમાં
કે બદલો આપીને પત્ની છુટકારો મેળવી લે. આ અલ્લાહની
હોય છે, તેમનું ઉલંઘન કરો નની અને જે અલ્લાહની હોયનું
ઉલંઘન કરે તો તે લોકો આલિમ છે.)

સહીહ મુસ્લિમ, સહીહ ખુખારીમાં હજરત
અભુલ્લાહ બિન અબ્બાસ રહિયલ્લાહો અન્દોમાં થી
રિવાયત છે કે, સાભિત બિન કયસ રહિયલ્લાહો અન્દોની
પત્નીએ હુઝૂરે અકદસ સલ્લાહાહો અલયહે વસ્ત્વમની
ખિદમતમાં હાજર થઇને અરજ કરી કે, યા રસૂલુલ્લાહ !
સાભિત બિનકયસના અખલાક તથા દીન સંબંધે મારે કંઈ
કહેવાનું નથી (અર્થાત તેમના અખલાક પણ સારા છે અને
દીનધાર પણ છે.) પરંતુ ઇસ્લામમાં ફુતશતા (નાશુકી)ને હું
પસંદ કરતી નથી (અર્થાત : ખૂબસૂરત ન હોવાના કારણે
મારી તથીઅત તેમના પ્રયોગ આફૂજ નથી) આપે છરશાદ
ફરમાવો, તેનો બાગ (જે મહેરમાં તને આપો છે.) તુ પાછો
આપી દેશો. તેથીએ અરજ કરી હા, હુઝૂરે સાભિત બિન
કયસને ફરમાવ્યું - “બાગલાદ્દો અને તલાક આપી હો.”
(ખુખારી-મુસ્લિમ)

મસ્ફુલા- (૧) :- માલના બદલામાં નિકાહ નષ્ટ
કરવાને “ખુલ્યા” કહે છે. પત્નીનું કબૂલ કર્યા વગર ખુલ્યા થાડ શકતો નથી અને તેના
શબ્દો નિયત છે. તેના સિવાય બીજા શબ્દોથી ખુલ્યા થશે
નથી.

મસ્ફુલા- (૨) :- જો પતિ પત્નીમાં કુરંપ રહે છે તો
હોય અને શંકા હોય કે શરદ અહકામની પાનંદ્યી કરી
શકતો નથી, તો ખુલ્યામાં વાંધો નથી. એ જ્યારે ખુલ્યા કરી
લે તો બાઇન તલાક ઘટિત થાડ જશે. અને જે માલ ડેરવ્યો
છે પત્ની પર તેનું આપવું લાગિમ છે. (હિદ્યાય)

મસ્ફુલા- (૩) :- જો પતિ તરફથી અત્યાચાર
થાય તો ખુલ્યા પર સર્વથા બદલો લેવું મકર્ણ છે. અને જો
પત્ની તરફથી થાય તો જે ટલું મહેર માં આઘ્યું છે તેનાથી
અધિક લેવું મકર્ણ, તે છતાં જો અધિક લાદ લેશે તો કદાઅન
જાઈ છે. (આલમગીરી)

મસ્ફુલા- (૪) :- જે વસ્તુ મહેર થાડ શકે છે તે
ખુલ્યા નો બદલ પડા થાડ શકે છે, અને જે વસ્તુ મહેર થાડ
શકતી નથી તે પણ ખુલ્યાનો બદલ થાડ શકે છે. દસ
દિરહમ (ચાંદીના લગભગ રા તોલા ચાંદીની કિમત) થી
ઓછા ને ખુલ્યા નો બદલ કરી શકાય છે. પરંતુ મહેર કરી
શકતા નથી. (દુર્ભુખ્તાર)

મસ્ફુલા- (૫) :- “ખુલ્યા” પતિના હક્કમાં
તલાક ને પત્ની ના કબૂલ કરવા પર મુઅલ્લક (આધારિત)
કરવું છે કે પત્ની એ જો માલ આપવું સ્વીકારી લીધું તો
બાઇન તલાક થાડ જશે. માટે જો પતિએ ખુલ્યાના શબ્દો
કહ્યા અને પત્નીએ હજુ કબૂલ નથી કર્યું, તો પતિને રજૂઅનો
અખત્યાર નથી અને પતિને ખારાની શરત પણ પ્રાપ્ત નથી
અને પતિના મજલિસ (બેંક) બદલવાથી ખુલ્યા બાતલ
નથી. (ખાનિયદ)

મસ્ફુલા- (૬) :- ખુલ્યા પત્નીની તરફેશામાં
પોતાના માલના બદલામાં છોડાવવું છે તો જો પત્ની તરફથી
શર્ઝાત થાડ પરંતુ હજુ પતિએ કબૂલ નથી કર્યું તો પત્ની
રજૂઅ કરી શકે છે, અને પોતાના માટે અખત્યાર પણ લાદ
શકે છે અને આંદીયા ત્રણ દિવસ કરતાં વધારે નો અખત્યાર
લાદ શકે છે. તેથી રિનાધ બધયા (વિક્ય) માં કેમકે બેયય
(પરીદ-વેચાશ) માં ત્રણ દિવસ કરતા અધિકનો અખત્યાર
નથી અને બનેમાંથી કોઈ એકના મજલિસ બદલવા પછી
પત્નીનું કથન બાતલ થાડ જશે. (ખાનિયદ)

મસ્ફુલા- (૭) :- ખુલ્યા એક બદલો છે માટે એ
શરત છે કે પત્ની નો સ્વીકાર તે શબ્દનો અર્થ સમજને હોય.
અર્થ સમજયા વગર જો કેવળ શર્ઝા બોતી દેશે તો ખુલ્યા
થશે નથી. (દુર્ભુખ્તાર)

મસ્થલા- (૮) :- પતિ તરફથી “ખુલાઅ” તલાક છે માટે પતિનું આડિલ-બાલિગ હોવું શરત છે. નાબાલિગ અથવા મજનુન (પાગલ) ખુલાઅ કરી શકતો નથી કે તલાક નો અહલ નથી. અને એ પણ શર્ત છે કે, પત્ની તલાકના સ્થળે હોય માટે જો પત્ની ને બાઇન તલાક આપી દીધી છે તો જો ઇદટમાં હોય તો તેનાથી ખુલાઅ થઈ શકતો નથી, એવી જ રીતે જો નિકાલ ફાસિદ થયો છે અથવા પત્ની મુરતદ થઈ ગઈ તો પણ ખુલાઅ થઈ શકતો નથી, કે નિકાલ જ નથી, ખુલાઅ કષી ચીજાનો થશે? અને ૨૪૪ તલાકની ઇદટમાં છે તો ખુલાઅ થઈ શકે છે. (ફર્મખુલાર, રદ્દુલખુલતાર)

મસ્થલા- (૯) :- પતિએ કહું મેં તારાથી ખૂલાઅ કર્યો અને માલનો ઉલ્લેખ ન કર્યો તો ખુલાઅ નથી, બલ્લે તલાક છે. અને પત્નીના કબૂલ કરવા પર આધારિત નથી. (બધારેમ)

મસ્થલા- (૧૦) :- પતિએ કહું મેં તારાથી આટલા (માલ) પર ખુલાઅ કર્યો, પત્નીએ જવાબમાં કહું : હા, તો તેનાથી કાંઈ થશે નથી. જ્યાં સુધી તે એમ ન કરે કે હું ચાલ છું અથવા જાહાજ કર્યું. આ કહું તો ખુલાઅ સહીએ થઈ ગયો. એવી જ રીતે જો પત્નીએ કહું : મને હજાર રૂપીયાના બદલામાં તલાક આપી દે. પતિએ કહું હા તો એ પણ કાંઈ નથી. અને જો પત્નીએ કહું મને હજાર રૂપીયાના બદલામાં તલાક છે, પતિ કહું હા, તો તલાક થઈ ગઈ. (આલમગીરી)

મસ્થલા- (૧૧) :- નિકાઠના કારણે જે ટલા હક્કો એકના બીજા પર હતા તે ખુલાઅ થી સાંકિત થઈ જાય છે. અને જે હક્કો કે નિકાઠ સિવાયના છે તે સાંકિત થશે નથી. ઇદટનો નફકો (ભરણ-પોષણનો ખર) જો કે નિકાઠના હક્કો પૈકી છે, પરંતુ તે પણ સાંકિત થશે નથી. હા જો તેના સાંકિત થવાની શરત કરી દેવામાં આવી તો તે પણ સાંકિત થઈ જશે. એવી જ રીતે પત્નીને બાળક હોય તો તેનો નફકો (ખાધા-ખોરાકી) અને દૂધ પીવડાવવાનો ખર સાંકિત થશે નથી. અને જો તેના સાંકિત થવાની પણ શરત છે અને તેના માટે કોઈ સમ્મ નિયત કરી દેવામાં આવ્યો છે, તો સાંકિત થઈ જશે. નહીંતો સાંકિત થશે નથી. અને સમય નિયત કરવાના સ્વરૂપમાં જો તે સમયથી પહેલા બાળકનું મૃત્યુ થઈ ગયું તો બાકીની મુરત માં જે ખર થતા તે પત્નીથી પતિ લઈ શકે છે. અને જો એમ હું છે કે પત્ની

પોતાના માલમાંથી ૧૦ વર્ષ સુધી બાળકનો ઉહેર કરશે તો બાળકના કપડાનો ની પત્ની માંગણી કરે શકે છે અને જો બાળકનો ખોચક-વસ્ત્રો બંને ઠેરવ્યા છે, તો વસ્ત્રોની માંગણી પણ કરી શકતી નથી જો કે એ નિયત ન કર્યું હોય કે કયા પ્રકારના રો પહેચાવરો અને બાળકને ત્યઙ્ણે પત્ની નાસી ગઈ તો બાકી ના નફકાની ડિમત પતિ વસૂલ કરી શકે છે અને જો એમ ઠેરવ્યું છે કે બાલિગ થવા સુધી તેણી પોતાની પાસે ચખશે તો પુરીમાં એવી શરત થઈ શકે છે. પુત્રમાં નથી. (આલમગીરી)

મસ્થલા- (૧૨) :- ખુલાઅ કોઈ નિયત પર થયો અને પત્ની મદખૂલા (સોછભતશાળી) છે અને મહેર પર પત્નીએ કષ્ણો કરી લીધી છે તો જે હું છે તે પતિને આપે અને તે સિવાય પતિ કાંઈ લઈ શકતો નથી. અને પત્નીને મહેર મળી નથી તો હવે પત્ની મહેરની માંગણી કરી શકતી નથી, અને જે હું છે પતિને આપી દે. અને જો ગેર મદખૂલા (સોછભત વગરની) છે અને પૂરી મહેર લઈ લીધી છે તો પતિ અધી મહેર નો દાવો કરી શકતો નથી અને મહેર પત્નીને મળી નથી તો પત્ની અધી મહેરનો પતિ પર દાવો કરી શકતી નથી અને બંને સ્વરૂપમાં જે હું છે આપવું પડશે અને જો મહેર પર ખુલાઅ થયો અને મહેર લઈ લીધી છે તો મહેર પાછી આપે અને મહેર લીધી નથી તો પતિથી મહેર સાંકિત થઈ ગઈ અને પત્નીએ કાંઈ લઈ શકતો નથી. અને જો દા.ત. મહેરના દસમાં ભાગ પર ખુલાઅ થયો અને મહેર દા.ત. હજાર રૂપીયાની છે અને પત્ની મદખૂલા છે અને કુલ મહેર લઈ લીધી છે તો પતિ તેનાથી ૧૦૦ (૧/૧૦ ભાગ) રૂપીયા લેશો. અને મહેર બિલ્કુલ લીધી નથી તો પતિ થી કુલ મહેર સાંકિત થઈ ગઈ, અને જો પત્ની ગેર મદખૂલા છે અને મહેર લઈ લીધી છે તો પતિ તેની પાસેથી પચાસ ૫૦ (૧/૨૦ મો ભાગ) રૂપીયા લઈ શકે છે. અને પત્નીને કાંઈ મહેર મળી નથી તો તમામ સાંકિત થઈ ગઈ. (આલમગીરી)

મસ્થલા- (૧૩) :- પત્નીની જે મહેર પતિ પર છે તેના બદલામાં ખુલાઅ થયો પછી ખબર પડી કે પત્નીની કાંઈ મહેર શોષદ પર બાકી નથી તો પત્નીએ મહેર પાછી આપવી પડશે. એવી જ રીતે જો તે સામાન ના બદલામાં ખુલાઅ થશે જે પત્નીનો પતિ પાસે છે પછી ખબર પડી કે તેનો સામાન તેની પાસે કાંઈ નથી તો મહેર ના બદલામાં

ખુલાનું બયાન પર બાકી છે તો સાકિત છે. (ખાનિયદ)

મસ્થલા- (૧૪) :- પત્નીની જે મહેર પતિ પાસે બાકી છે, તેના બદ્ધામાં ખુલાન થયો પછી ખબર પડી કે પત્નીની કોઈ મહેર પતિ પાસે બાકી નથી તો પત્નીએ મહેર પાછી આપવી પડશે. એવી જ રીતે જે તે સામાન ના બદ્ધામાં ખુલાન થયો જે પત્ની નો પતિ પાસે છે, પછી ખબર પડી કે તેનો સામાન તેની પાસે કાંઈ નથી તો મહેર ના બદ્ધામાં ખુલાન છશે. મહેર લાઘ લીધી છે તો પાછી આપે અને પતિ પર બાકી છે તો સાકિત થછ ગણ. (ખાનિયદ)

મસ્થલા- (૧૪-૧) :- પત્નીની જે મહેર પતિ પર છે તેના બદ્ધામાં ખુલાન થયો અથવા તલાક. અને પતિને ખબર છે કે, તેનું કાંઈ મારી પાસે બાકી નથી તો-તેની પાસેથી કાંઈ લાઘ શકતો નથી, ખુલાની સૂરતમાં “તલાકે બાઇન” થશે, અને તલાકની સૂરતમાં “રજાઈ તલાક” થશે. (ખાનિયદ)

મસ્થલા- (૧૫) :- ‘ખુલાન’ એવી રીતે થયો કે જે કાંઈ પતિ પાસેથી લીધું છે પાછું આપે અને પત્નીએ જે કાંઈ લીધું હતું તે વેચી નાખું અથવા ડેબા (બાશીરા) કરીને કબજો અપાવી દીધો કે તે વસ્તુ પતિને પાછી આપી શકતી નથી, તો જો તે ચીજ કિમતી મૂલ્યવાન છે. તો તેની કિમત આપે અને નિસ્સલી છે તો તેના અનુરૂપ આપે. (ખાનિયદ)

મસ્થલા- (૧૬) :- પત્નીને બાઇન તલાક આપીને પછી તેનાથી નિકાલ કર્યો. પછી મહેર પર ખુલાન થયો તો બીજી મહેર સાકિત થછ ગણ. પ્રથમ ની નહીં. (જવહરાલ વિગેરે)

મસ્થલા- (૧૭) :- મહેરવગરનિકાલ થયો હતો અને દખૂલ (સમાગમ) થી પહેલા ખુલાન થયો તો મુતાછ સાકિત. અને જો પત્નીએ નિશ્ચિત માલ પર ખુલાન કર્યો તે પછી ખુલાનના બદ્ધામાં અધિકતા કરી, તો આ અધિકતા બાતલ છે. (આલમગીરી)

મસ્થલા- (૧૮) :- ખુલાન એ વાત પર થયો કે કોઈ સ્ત્રીથી પત્ની પોતાની તરફથી નિકાલ કરવી દે અને તેની મહેર પત્ની આપે તો પત્ની પર કેવળ એ મહેર પાછી આપવી પડશે. જો પતિથી લાઘ ચૂકી છે. બીજું કાંઈ નહીં. (આલમગીરી)

મસ્થલા- (૧૯) :- શરાબ (દારુ) તથા સુવ્યર

તથા મુરદાર વિગેરે એવી વસ્તુ પર ખુલાન થયો જે માલ નથી, તો બાઇન તલાક પડી ગણ, અને પત્ની પર કાંઈ વાજિબ નથી અને જો તે વસ્તુઓના બદ્ધામાં તલાક આપી તો રજાઈ તલાક ઘટિત થછ. એવી જ રીતે જો પત્નીએ એમ કહું કે મારુ હાથમાં જે કાંઈ છે તેના બદ્ધામાં ખુલાન કર અને હાથમાં કાંઈ ન હતું તો કાંઈ વાજિબ નથી, અને જો એમ કહું કે તે માલના બદ્ધામાં જે મારુ હાથમાં છે અને હાથમાં કાંઈ ન હોય તો જો મહેર લાઘ લીધી છે, તો પાછી આપે. નહીં તો મહેર સાકિત થછ જશે, અને તે સિવાય કાંઈ આપવું પડશે નહીં. એવી જ રીતે જો પતિએ કહું કે, મારુ હાથમાં જે છે તેના બદ્ધામાં મેં ખુલાન કર્યો અને હાથમાં કાંઈ ન હોય તો કાંઈ નથી અને હાથમાં જવાહેરાત (ઉપયમંડ) હોય તો પત્ની પર આપવું લાજિમ થશે જો કે પત્નીને એ ખબર ન હતી કે તેના હાથમાં શું છે. (દુર્ભુખ્તાર વિગેરે)

મસ્થલા- (૨૦) :- મારુ હાથમાં જે રૂપીયા છે તેના બદ્ધામાં ખુલાન કર અને હાથમાં કાંઈ નથી તો નશ રૂપીયા આપવા પડશે (દુર્ભુખ્તાર વિગેરે) પરંતુ ઉદ્યમાં બદ્ધાવન બે પર પણ બોલે છે માટે બે જ રૂપીયા લાજિમ થશે. અને મજફૂર સૂરતમાં જો હાથમાં એક જ રૂપીયો છે તો પણ બે આપે.

મસ્થલા- (૨૧) :- જો એમ કહું કે, આ ઘરમાં અથવા સંદૂક (પિટારી) માં જે માલ અથવા સ્પિયા છે તેના બદ્ધામાં ખુલાન કર અને વાસ્તવમાં તેમાં કાંઈ ન હતું, તો આ તેના અનુરૂપ છે કે, હાથમાં કાંઈ ન હતું. એવી જ રીતે જો એમ કહું કે, આ દારી (લોડી) અથવા બકરીના પેટમાં જે છે તેના બદ્ધામાં, અને કમતર (ઓછામાંઓછી) હમલ (ગર્ભ) ની મુદ્દતમાં જન્મ આપ્યો નહીં, તો મુશ્કત તલાક ઘટિત થછ ગણ. અને કમતર (ઓછામાં ઓછી) મુશ્કત હમલમાં જન્મ આપ્યો તો તે બચ્ચું ખુલાનના બદ્ધામાં મળશે. હમલની કમતર મુશ્કત ઓરતમાં છ મહિનાં છે, અને બકરીમાં ચાર મહિના અને બીજા ચોપગાંઓમાં પણ એજ છ મહિના ની મુશ્કત છે. એવી જ રીતે જો એમ કહું આ વૃક્ષમાં જે ફળ છે તેના બદ્ધામાં અને વૃક્ષમાં ફળ નથી તો મહેર પાછી આપવી પડશે. (દુર્ભુખ્તાર)

મસ્થલા- (૨૨) :- કોઈ જાનવર ધોડી, ખચ્ચર,

બળદ વિગેરે ખુલાનો બદલ ઠેરવ્યો અને તેની સિફત પણ બયાન કરી દીધી તો મધ્યમ દરજાનો આપવું વાજિબ થશે અને પત્નીને પણ અધિકાર છે કે, તેની ડિમત આપી દે અને જાનવર ની સિફત (ગુણ) બયાન ન કરી હોય તો જે કાંઈ મહેરમાં લાદ લીધું છે તે પાછું આપે. (આલમગીરી)

મસ્થલા- (૨૩) :- પત્નીને કહું મેં તારી સાથે ખુલાઅ કર્યા, પત્નીએ કહું : મેં કબૂલ કર્યા. તો જો તે શબ્દ પતિએ તલાકની નિયતથી કહ્યો હતો, તો બાધન તલાક ઘટિત થછ ગાછ, અને મહેર સાડિત થછ ગાછ બલ્કે જો પત્નીએ કબૂલ ન કર્યું હોય તો પણ એજ હુકમ છે. અને જો પતિ એમ કહે છે કે, મેં તલાકની નિયતથી કહું ન હતું, તો તલાક ઘટિત થશે નહીં, જ્યાં સુધી પત્ની સ્વીકાર ન કરે અને જો એમ કહું હતું કે, ફલાણી વસ્તુના બદલામાં મેં તારાથી ખુલાઅ કર્યા તો જ્યાં સુધી પત્ની કબૂલ ન કરશે ત્યાં સુધી તલાક ઘટિત થશે નહીં. અને પત્નીના કબૂલ કરવા પછી જો પતિ કહે કે મારી મુચાદ તલાક હતી તો તેની વાત માનવામાં ન આવે. (આનિયદ વિગેરે)

મસ્થલા- (૨૪) :- નારી ગાયેલા ગુલામ ના બદલામાં ખુલાઅ કર્યા અને પત્નીએ એ શરત લગાવી દીધી કે હું તેની જામિન નથી, અર્થાત જો મળી જશે તો આપી દધશ અને ન મળ્યો તો તેનું “તાવાન” મારા માથે નથી, તો ખુલાઅ સહીહ છે, અને શરત બાતદા, અર્થાત જો ન મળ્યો તો પત્ની તેની ડિમત આપે અને જો એ શરત લગાવી કે જો તેમાં કોઈ એલ-ખાની હોય તો હું મુકત હું, તો શરત સહીહ છે. (દુર્મુખાર, રદ્દુલમુહતાર) ગુમશુદ્ધ (ખોવાઈ ગાયેલા) જાનવરના બદલામાં હોય તો પણ એજ હુકમ છે.

મસ્થલા- (૨૫) :- પત્નીએ પતિને કહું : હજાર સ્લિપા પર મારાથી ખુલાઅ કર, પતિએ કહું તને તલાક છે, તો આ તેનો જવાબ સમજવામાં આવશે. હા, જો પતિ કહે કે, મેં જવાબની નિયતથી કહું ન હતું તો તેનો કોલ માની લેવામાં આવશે. અને તલાક મુફત (વિનામૂલ્ય) ઘટિત થશે, અને બહેતર એ છે કે પહેલા જ પતિથી પૂછી લેવામાં આવે. એવી જ રીતે જો પત્ની કહે છે કે, મેં ખુલાઅ તલબ કર્યા હતો અને પતિ કહે છે કે, મેં તેને તલાક આપી હતી તો પતિ ન પુછો : જો તેણે જવાબમાં કહું હતું તો ખુલાઅ છે. નહીંતો તલાક છે. (આનિયદ)

મસ્થલા- (૨૬) :- ખરીદ-વેચાડા શબ્દથી પણ ખુલાઅ થાય છે. દા.ત. પતિએ કહું મેં તારંકાર્ય અથવા તારી તલાક તારા હાથે આટલામાં વેચી પત્નીએ એજ મજલિસમાં કહું : મેં કબૂલ કર્યું તો તલાક ઘટિત થછ ગાછ. એવી જ રીતે જો મહેરના બદલામાં વેચી અને તેણે કબૂલ કરી. હા જો તેની મહેર પતિ પર બાકી ન હતી અને એ વાતની પતિને ખબર હતી પછી મહેરના બદલે વેચી તો “રજીષ તલાક” થશે. (આનિયદ)

મસ્થલા- (૨૭) :- લોકોએ પત્નીને કહું તે પોતાના નફસને મહેરતથા છદ્દતાંનફસ (ભરણ-પોથશ) ના બદલામાં ખરીદ્યો. પત્નીએ કહું હા, ખરીદ્યો. પછી પતિ ને કહું તે વેચ્યો, તેણે કહું હા, તો ખુલાઅ થછ ગાંનો અને પતિ સંઘળા હક્કોથી મુકત થછ ગાંનો અને જો ખુલાઅ કરાવવા માટે લોકો ભેગા થયા અને મજફૂર શબ્દ બંનેથી કહેવડાવ્યા. હવે પતિ કહે છે કે મારા ખ્યાલમાં એમ હતું કે, કોઈ માલનું ખરીદ વેચાણ થછ રહ્યું છે, તો પણ તલાકનો હુકમ આપીયું. (આલમગીરી)

મસ્થલા- (૨૮) :- બધાઅ (વિકય) શબ્દથી ખુલાઅ થાય તો તેનાથી પત્નીના હક્કો સાડિત થશે નહીં. જ્યાં સુધી એ ઉલ્લેખ ન હોય કે હક્કોના બદલામાં વેચ્યું. (આનિયદ)

મસ્થલા- (૨૯) :- પતિએ પત્નીને કહું : તે પોતાની મહેરના બદલામાં મારાથી ત્રણ તલાકો ખરીદ્યી પત્નીએ કહું - ખરીદ્યો. તો તલાક ઘટિત થશે નહીં. જ્યાં સુધી પતિ તેના પછી એમ ન કહે કે મેં વેચી અને જો પતિએ પ્રથમ એ શબ્દો કહ્યા કે મહેરના બદલામાં મારાથી ત્રણ તલાકો ખરીદ અને પત્નીએ કહું : ખરીદ્યો. તો તલાક ઘટિત થછ ગાછ. ભલેને પતિએ પાછળથી વેચવાનો શબ્દ ન કહ્યો. હોય. (આનિયદ)

મસ્થલા- (૩૦) :- પત્નીએ પતિને કહું મેં પોતાની મહેર અને છદ્દતનો નફકો તારા હાથોમાં વેચ્યો તે ખરીદ્યો ? પતિએ કહું : મેં ખરીદ્યો, ઉંડી જા. તે ચાલી ગાં તો તલાક ઘટિત થછ નહીં, પરંતુ સાવધાની એ છે કે જો આ પહેલાં બે તલાકો આપી દીધી ના હોય તો તજદીદે (નવેરસથી) નિકાલ કરે. (આનિયદ)

મસ્યલા- (૩૧) :- પત્નીને કહું : મેં તારા હાથોમાં એક તલાક વેચી, અને બદલાનો ઉલ્લેખ કર્યો નહીં. પત્નીએ કહું : મેં ખરીદી, તો રજાઈ તલાક પડશે, અને જો એમ કહું કે મેં તને તારા હાથોમાં વેચી, અને પત્નીએ કહું : ખરીદી, તો બાઇન તલાક પડશે. (ખાનિયછ)

મસ્યલા- (૩૨) :- પત્નીને કહું મેં તારા હાથોમાં ત્રણ હજારમાં તલાક વેચી, તેને ત્રણ વખત કહું, અંતમાં પત્નીએ કહું : મેં ખરીદી, પછી પતિ એમ કહે છે કે, મેં રટશ કરવાના હચાદ થી ત્રણ વખત કહું હતું તો 'કદ્યાન' તેનો કોલ પ્રમાણિત નથી. અને ત્રણ તલાકો ઘટિત થછ ગછ. અને પત્નીને કેવળ ત્રણ હજાર આપવા પડશે. નવ હજાર નહીં કેમ કે પ્રથમ તલાક ત્રણ હજાર ના બદલો થછ, અને હવે બીજી અને ત્રીજી પર માલ વાજિબ નથી થછ શકતો, અને કેમ કે સ્પષ્ટ છે માટે બાઇન ને લાગુ થશે. (ખાનિયછ)

મસ્યલા- (૩૩) :- માલના બદલામાં તલાક આપી અને પત્નીએ સ્વીકારી લીધી તો માલ વાજિબ થશે અને બાઇન તલાક ઘટિત થશે: (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૩૪) :- પત્નીએ કહું : હજાર સ્લીપિયા ના બદલામાં મરી ત્રણ તલાક આપી દે, પતિએ એજ બેઠકમાં એક તલાક આપી, તો બાઇન ઘટિત થછ, અને હજારના તૃત્યાંશનો હક્કદાર છે અને બેઠકમાંથી ઉઠી ગયો પછી તલાક આપી તો બદલા વગર ઘટિત થશે અને જો પત્નીના આ કહેવાથી પહેલા બે તલાકો આપી ચુક્યો હતો અને હવે એક આપી તો પૂરા હજાર મેળવશે અને જો પત્નીએ કહું હતું કે હજાર સ્લીપિયા પર ત્રણ તલાકો આપ અને એક આપી તો 'રજાઈ તલાક' થછ, અને જો આ સુરતમાં મજલિસમાં ત્રણ તલાકો વિલિન (અલગ-અલગ) કરીને આપી તો હજાર મેળવશે અને ત્રણ મજલિસોમાં આપી તો કાંઈ મેળવશે નથી. (દુર્ભુખ્તાર, રદ્દુલમુહતાર)

મસ્યલા- (૩૫) :- પતિએ પત્નીને કહું : હજાર ના બદલે અથવા હજાર સ્લીપિયા પર તુ પોતાને ત્રણ તલાકો આપી દે, પત્નીએ એક તલાક આપી તો ઘટિત થછ નથી. (દુર્ભુખ્તાર)

મસ્યલા- (૩૬) :- પત્નીને કહું : હજારના બદલામાં અથવા હજાર સ્લીપિયા પર તને તલાક છે, પત્નીએ

એજ બેઠકમાં કબૂલ કરી લીધું તો હજાર સ્લીપિયા વાજિબ થછ ગયા અને તલાક થછ ગછ. આ, જો પત્ની બુધ્યાહીન છે અથવા કબૂલ કરવા માટે મજબૂર કરવામાં આવી તો વગર માટે તલાક પડી જશે અને જો બીમાર છે તો તૃત્યાંશ (૧/૩) થી આ રકમ અદ્ય કરવામાં આવશે. (દુર્ભુખ્તાર)

મસ્યલા- (૩૭) :- પોતાની બે પત્નીઓને કહું તમારામાંથી એકને હજાર સ્લીપિયાના બદલામાં તલાક છે અને બીજાને ૧૦૦ અશરજીઓના બદલામાં અને બંને એ સ્વીકારી લીધું તો બંને મુતલકા (તલાકશુદ્ધ) થછ ગછ અને કોઈ પર કાંઈ વાજિબ નથી. આ, જો પતિ બંને પાસેથી સ્લીપિયા લેવા માટે ચછ હોય તો સ્લીપિયા લાજિમ થશે અને ચછન હોય તો મફત, પરંતુ આ સુરતમાં રજાઈ તલાક થશે. (દુર્ભુખ્તાર, રદ્દુલમુહતાર) અને જો એમ કહું કે, એકને હજાર સ્લીપિયા પર તલાક અને બીજાને પાંચસો સ્લીપિયા પર તો બંને મુતલકા થછ ગછ, અને દરેક પર પાંચ પાંચસો સ્લીપિયા આપવા લાજિમ છે. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૩૮) :- ગેર મદભૂલા (સહવાસ કર્યા વગરની) સ્ત્રીને હજાર સ્લીપિયા ના બદલામાં તલાક આપી અને તેની મહેર ત્રણ હજાર ની હતી, જે સંશોધ્યું પતિના માથે છે, તો દોઢ હજાર તો આમે રદ થછ ગયા કે, સોહિબત થી. પહેલા તલાક આપીછે, બાકી રત્ના દોઢ હજાર, તેમાં હજાર તલાકના બદલામાં નક્કી થયા અને પાંચસો પતિ પાસેથી વસૂલ કરે. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૩૯) :- મહેરના એક તૃત્યાંશ (૧/૩) ના બદલામાં એક તલાક આપી અને બીજા તૃત્યાંશ ના બદલામાં બીજા અને ત્રીજાના બદલામાં ત્રીજી તો કેવળ પ્રથમ તલાક ના બદલામાં એક તૃત્યાંશ રદ થછ જશે, અને બે તૃત્યાંશો પતિ પર વાજિબ છે. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૪૦) :- સ્ત્રીને ચાર તલાકો હજાર સ્લીપિયાના બદલામાં આપી, તેણે કબૂલ કરી લીધી તો હજારના બદલામાં ત્રણ જ ઘટિત થશે અને જો હજારના બદલામાં ત્રણ કબૂલ કરી, તો કોઈ તલાક ઘટિત થશે નથી. અને જો સ્ત્રીએ પતિથી હજારના બદલામાં ચાર તલાકો આપવાનું કહું અને પતિએ ત્રણ આપી, તો આ ત્રણ તલાકો હજારના બદલામાં થછ ગછ. અને એક આપી તો એક હજાર ના તૃત્યાંશ ના બદલામાં (ફિલ)

મસ્થલા-(૪૧) :- પત્નીએ કહું હજાર રૂપિયાના બદલામાં અથવા હજારના બદલામાં મને એક તલાક આપ. પતિએ કહું તારા પર ત્રણ તલાકો અને બદલાનો ઉલ્લેખ ન કર્યો તો બદલા વગર ત્રણ થઈ ગઈ. અને જો પતિએ હજારના બદલામાં ત્રણ તલાક આપી તો પત્નીના કબૂલ કરવા પર અવલંબિત છે. કબૂલ ન કર્યું તો કાંઈ નથી, અને કબૂલ કર્યું તો ત્રણ તલાકો હજારના બદલામાં થઈ. (આલમગીરી)

મસ્થલા-(૪૨) :- પત્નીને કહું તારા પર ત્રણ તલાક છે, જ્યારે તુ મને હજાર રૂપિયા આપે, તો કેવળ આમ કહેવાથી તલાક ઘટિત થશે નહીં. ભલે જ્યારે પત્ની હજાર રૂપિયા આપશે, અર્થાત પતિ સમસ્ક લાવીને મૂડી દેશે તે સમયે તલાકો ઘટિત થશે. ભલેને પતિ લેવાનો છન્કાર કરે અને પતિને રૂપિયા લેવા માટે મજબૂર કરવામાં આવશે નહીં. (આલમગીરી)

મસ્થલા-(૪૩) :- પતિ પત્ની બને રસ્તામાં ચાલી રહ્યા છે અને ખુલાઅ કર્યાં. જોદેરેનું કથન બીજાના કથનની સમીપ છે તો ખુલાઅ સહીહ છે. નહિતો ખુલાઅ થયો નહીં. અને આ હાલતમાં તલાક પણ ઘટિત થશે નહીં. (આલમગીરી)

મસ્થલા-(૪૪) :- પત્ની કહે છે મેં હજારના બદલામાં ત્રણ તલાકોનું કહું હતું અને તેં એક આપી અને પતિ કહે છે તેં એક માટે જ કહું હતું. જો પતિ સાક્ષી રજૂ કરે તો ટીક, નાલી તો પત્નીનો કોલ પ્રમાણિત છે. (આલમગીરી)

મસ્થલા-(૪૫) :- પતિ કહે છે મેં હજાર રૂપિયા પર તને તલાક આપી, તેં કબૂલ કરી નહીં. પત્ની કહે છે મેં કબૂલ કરી હતી. તો સોંગ સાથે પતિનો કોલ (કથન) પ્રમાણિત છે. અને જો પતિ કહે છે મેં હજાર રૂપિયા પર તારા આથોમાં વેચી, તેં કબૂલ કરી નહીં, પત્ની કહે છે મેં કબૂલ કરી હતી. તો પત્ની નો કોલ પ્રમાણિત છે. (દુર્મુખ્તાર)

મસ્થલા-(૪૬) :- પત્ની કહે છે મેં સો રૂપિયામાં તલાક આપવાનું કહું હતું. પતિ કહે છે નહીં, તેં હજાર ના બદલામાં કહું હતું તો પત્ની નો કોલ પ્રમાણિત છે અને બનેએ સાક્ષી રજૂ કર્યાં તો પતિના સાક્ષી સ્વીકારવામાં આવશે એવી જ રીતે જો પત્ની કહે છે કે તેઓ બદલા વગર ખુલાઅ થયો અને પતિ કહે છે નહીં, હજાર

રૂપયા ના બદલામાં થયો છે તો પત્નીનો કોલ માન્ય છે. અને પતિના સાક્ષી મકબૂલ. (આલમગીરી)

મસ્થલા-(૪૭) :- પત્ની કહે છે મેં હજારના બદલામાં ત્રણ તલાકનું કહું હતું તેં એક આપી પતિ કહે છે મેં ત્રણ આપી છે. જો એજ બેઠકની વાત છે તો પતિનો કોલ વિશ્વાસપાત્ર છે. અને તે બેઠક ન હોય તો પત્નીનો અને પત્ની પર હજારની તૃત્યાંશ વાજીબ પરંતુ હદત પૂરી થઈ નથી તો ત્રણ તલાકો થઈ ગઈ.

મસ્થલા-(૪૮) :- પત્નીએ ખુલાઅ માંગયો પછી એ દાવો કર્યો કે, ખુલાઅ થી પહેલા બાછન તલાક આપી દીધી છે અને તેના સાક્ષી રજૂ કર્યાં તો સાક્ષી મકબૂલ છે. અને ખુલાઅનો બદલો પાછો આપવામાં આવે. (આલમગીરી)

મસ્થલા-(૪૯) :- પતિ દાવો કરે છે કે, આટલો રકમ પર ખુલાઅ થયો. પત્ની કહે છે ખુલાઅ થયો જ નથી તો બાછન તલાક ઘટિત થઈ ગઈ, રહ્યો માલ તો તેમાં પત્ની નો કોલ વિશ્વાસ પાત્ર છે કે તે મુનિકિર છે અને જો પત્ની ખુલાઅ નો દાવો કરે છે અને પતિ મુનિકિર છે તો તલાક ઘટિત થશે નહીં. (દુર્મુખ્તાર)

મસ્થલા-(૫૦) :- પતિ પત્નીમાં મતભેદ થયો, પત્ની કહે છે ત્રણ વખત ખુલાઅ થઈ ગયો અને પતિ કહે છે કે બે વખત થયો છે. જો આ મતભેદ નિકાલ થઈ જવા પછી થયો અને પત્નીનો મતલબ એ છે કે નિકાલ સહીહ થયો નહીં. એટલા માટે કે ત્રણ તલાકો થઈ ગઈ છે, હવે હલાલા વગર નિકાલ થઈ શકતો નથી અને પતિનો મતલબ એ છે કે નિકાલ સહીહ થઈ ગયો એટલા માટે કે બે જ તલાકો થઈ છે, તો આ હાલત માં પુરુષનો કોલ વિશ્વાસપાત્ર છે. અને જો નિકાલથી પહેલા હદતમાં અથવા હદત પછી આ મતભેદ થયો તો આ હાલતમાં નિકાલ કરવું જાહેર નથી બીજા લોકો માટે પણ એ જાહેર નથી કે સ્ત્રીને નિકાલ માટે તત્પર કરે. ન નિકાલ થયા દે. (આલમગીરી)

મસ્થલા-(૫૧) :- પુરુષે કોઇને કહું કે તુ મારી પત્ની થી ખુલાઅ કરતો તેને એ અખ્યાર નથી કે માલ વગર ખુલાઅ કરે (આલમગીરી)

મસ્થલા-(૫૨) :- સ્ત્રીએ કોઇને હજાર રૂપિયા પર ખુલાઅ માટે વકીલ બનાવ્યો તો જો વકીલે ખુલાઅ નો બદલો સર્વથા ચાચ્યો, દા. ત. એમ કહું કે હજાર રૂપિયા પર ખુલાઅ કર અથવા આ હજાર રૂપિયા પર અથવા વકીલે પોતાના તરફ સંબંધ કર્યો, દા. ત. એમ કહું કે, મારું માલથી

હજાર રાપિયા પર અથવા કંધું હજાર રાપિયા પર અને હું હજાર રાપિયાનો જામીન હું તો બંને સ્વરૂપોમાં વકીલ ના કબૂલ કરવાથી ખુલાય થઈ જશે, પછી જો રાપિયા સર્વથા છે ત્યારે તો પતિ સ્ત્રીથી લેશે, નચી તો વકીલ પાસે ખુલાના બદલની માગળી કરશે, સ્ત્રી પાસે નદી, પછી વકીલ સ્ત્રી પાસેથી લેશે અને જો વકીલ ના સબબોના બદલામાં ખુલા કર્યો અને સબબો નાટ થઈ ગયા તો વકીલ તેની ડિમત જમાનત આપે. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૫૩) :- પુરણે કોઇ ને કંધું કે તુ મારી પત્નીને તલાક આપી દે. તેણે માલના સાઠે ખુલાય કર્યો અથવા માલ પર તલાક આપી અને સ્ત્રી મદઘૂલા (સંભોગ કરેલ) છે તો જાદું નથી અને ગેર મદઘૂલા છે તો જાદું છે. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૫૪) :- સ્ત્રીએ કોઇને ખુલાય માટે વકીલ બનાવ્યો, પછી રજુકરી ગાઈ અને વકીલને રજુઅ ના હાલની ખખરન પડી તો રજુઅ સહીંહ નથી અને જો સંદેશા વાહક, મોકલ્યો હતો અને તેના પહોંચાથી પહેલા રજુઅ કરી ગાઈ તો રજુઅ સહીંહ છે. જોકે સંદેશા વાહક ને તેની ખખર ન થઈ. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૫૫) :- લોકોએ પતિને કંધું તારી પત્નીએ અમને ખુલાનો વકીલ બનાવ્યા છે, પતિએ બે હજાર રાપિયામાં ખુલાય કર્યો, પત્ની ખુલાય માટે વકીલ બનાવ્યાનો ઇન્કાર કરે છે, તો જો તે લોકો માલના જામીન થયા હતા તો તલાક થઈ ગાઈ અને ખુલાનો બદલો તેમણે આપવો પડશે અને જો જામીન થયા ન હતા અને પતિ વાદી છે કે, પત્નીએ તેમને વકીલ બનાવ્યા હતા તો તલાક થઈ ગાઈ, પરંતુ માલ વાજિબ નથી, અને જો પતિ વકીલ પણ નો વારી ન હોય તો તલાક થશે નથી. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૫૬) :- બાપે છોકરીનો તેના પતિથી ખુલાય કરાવ્યો, જો છોકરી બાલિગ છે અને બાપ ખુલાય ના બદલ નો જામીન થયો તો ખુલાય સહીંહ છે અને જો મહેર પર ખુલાય થયો અને છોકરીએ ઇજન (અનુમતિ) આપ્યું હતું તો પણ સહીંહ છે અને જો વગર અનુમતિ એ થયો ખખર પહોંચવા પર જાદું કરી દીધો તો પણ ખુલા થઈ ગયો, અને જો જાદું (ઉચિત) ન કર્યું, ન બાપે મહેરની જમાનત કરી છે ખુલા થયો નથી. અને મહેરની જમાનત કરી છે તો ખુલા થઈ ગયો. પછી જ્યારે છોકરીને ખખર

પહોંચી તેણે જાદું કરી દીધું તો પતિ મહેરથી મુક્ત છે, અને જાદું ન કર્યું તો પત્ની પતિથી મહેર લેશે, અને પતિ તેના બાપથી લેશે. અને જો નાબાલિગ છોકરીનો તે છોકરીના માલ પર ખુલાય કરાવ્યો તો સહીંહ એ છે કે તલાક થઈ જશે પરંતુ ન તો મહેર સાકિત (૨૬) થશે ન છોકરી પર માલ વાજિબ થશે અને જો હજાર રાપિયા પર ના બાલિગાનો ખુલાય થયો અને બાપે જામીનગીરી કરી તો ખુલાય થઈ ગયો અને રાપિયા બાપે આપવા પડશે અને જો બાપે એ શરત કરી કે ખુલાનું બદલ છોકરી આપશે તો જો છોકરીને સમજ દાર છે, એ સમજ છે કે ખુલાય નિકાલથી અલગ કરી દે છે તો તેના સ્વીકાર પર આધારિત છે, કબૂલ કરી લેશે તો તલાક ઘટિત થઈ જશે, પરંતુ માલ વાજિબ થશે નથી અને જો ના બાલિગાની માં એ પોતાના માલથી ખુલાય કરાવ્યો અથવા જામીન થઈ તો ખુલાય થઈ જશે અને છોકરી ના માલથી ખુલાય કરાવ્યો તો તલાક થશે નથી, એવીજ રીતે જો અજાણ્યાએ ખુલાય કરાવ્યો તો એજ હુકમ છે. (આલમગીરી, દુર્દુલ મુહૃતાર વિગેરે)

મસ્યલા- (૫૭) :- ના બાલિગાએ પોતાનો ખુલાય પોતે કરાવ્યો અને સમજ દાર છે તો તલાક ઘટિત થઈ જશે. પરંતુ માલ વાજિબ થશે નથી. અને માલના બદલામાં તલાક આપાવી તો રજી તલાક થશે. (આલમગીરી, રદ્દુલ મુહૃતાર)

મસ્યલા- (૫૮) :- ના બાલિગ છોકરી ન ખુદ ખુલાય કરી શકે છે ન તેના તરફથી તેનો બાપ કરી શકે છે. (રદ્દુલ મુહૃતાર)

મસ્યલા- (૫૯) :- સ્ત્રીએ પોતાના મૃત્યુ ના રોગના સમયે ખુલાય કરાવ્યો અને છદ્દતમાં મરી ગાઈ તો તૃતીયાંશ માલ અને મીચસ અને ખુલાય નું બદલ, આત્રશેમાં જે ઓછું હોય તે પતિને મળશે અને જોતે ખુલાના બદલ ઉપયોગ કોઇ માલ જ ન હોય તો તેનું તૃતીયાંશ અને મીચસમાં જે ઓછું છે તે મેળવશે અને જો છદ્દત પછી મરી તો ખુલાનો બદલ લાય લેશે જ્યારે કે તૃતીયાંશ માલની અંદર હોય અને ગેર મદઘૂલા સ્ત્રી છે અને મૃત્યુ રોગમાં પૂરી મહેરના બદલે ખુલાય થયો તો અર્ધી મહેર તલાકના કારણે સાકિત છે, રહ્યું અર્હું, હવે જો સ્ત્રી નો બીજો માલ નથી તો આ અર્ધાનો ચોથાઈ નો પતિ હકદાર છે. (આલમગીરી, રદ્દુલ મુહૃતાર)

જિહાર નું બયાન

અલ્લાહ તથાલા ફરમાવે છે :- “અલ્લાહીના ખુઅહેરના મિન્કુમ, ચિનનિસાઓહિમ માહુન ઉમ્માઓ તેહિમ ઇન ઉમ્માઓહુમ ઇલ્લાહા વલદનહુમ. વ ઇનહુમ લયકુલુના મુન્કરન મિનલંક્રોહે વ જૂરા, ઇનલલાહા લઅફુલુન ગુકુર”. (કુર્અન શરીફ)

તરજૂમો :- જે લોકો તમારું પેડી પોતાની ઔરતોથી જિહાર કરે છે (તેમને માંના જેવી કહીએ છે) તે તેમની માંઓ નથી, તેમની માતા ઓ તો એજ છે જેનાથી પેદા થયા, અને તે બેશક બુરી અને સાવ જુઠી વાત કરે છે. અને બેશક અલ્લાહ અથવા માફ કરનાર, બસ્તનાર છે.

મસ્થલા- (૧) :- જિહારનોએ અર્થ છે કે પોતાની પત્ની અથવા તેના કોઇ પ્રકટીય ભાગ અથવા એવા અંશ ને જે કુલ (તમામ) થી તાબીર કરવામાં આવતું હોય એવી સ્ત્રીથી અનુરૂપતા આપવું જે તેના માટે હમેશ માટે હચમ હોય અથવા તેના કોઇ એવા અવયવથી અનુરૂપતા આપવું જેની પ્રત્યે જોવું હચમ હોય. દા. ત. કહું તુ મારું પણ મારી માતાના જેવી છે. અથવા તારું માંયું અથવા તારી ગઈન અથવા તારું અર્ધું મારી માંની પીઠ જેવું છે.

મસ્થલા- (૨) :- જિહાર માટે ઇસ્લામ તથા આડિલ: (ગાંડા ના હોયતે) તથા બલૂગ (પુષ્ટવય) શરત છે. જો કાઢિરે કહું તો જિહાર થયો નહીં અર્થાત જો કહેવા પછી ઇસ્લામ નો સ્વીકાર કર્યા તો તેના પર કફ્ફારો લાજીમ નથી. એવીજ રીતે નાબાલિગ તથા ગાંડા અથવા વહોરા અથવા મદદોશ અથવા સરસામ (સનેપાત) તથા બરસામ (માથા પર તાવ ચીછી જાય છે તે) ના બીમારે અથવા બહોરા અથવા નિદ્રાધિને જિહાર કર્યા તો જિહાર થયો નહીં અને હંસી મગજાકમાં અથવા નશામ્ભૂ અથવા મજબૂર કરવામાં આવ્યો તે હાલતમાં અથવા જીબથી ભૂલમાં જિહાર નો શર્દુન નિકળી ગયો તો જિહાર છે. (દુર્ભુખતાર, આલમગીરી)

મસ્થલા- (૩) :- પત્ની તરફથી કોઇ શરત નથી, આજાદ હોય કે દાસી, મુદ્દિબ્યા અથવા મકાતિબા અથવા ઉમ્મુલવલ્દ (તે લાંડી જેનાથી દીકરો પેદા થયો હોય તે) હોય કે જેર મદઘૂલા, મુસ્લિમ હોય કે કિતાબીયા, નાબાલિગ હોય કે બાલિગ બલ્કે જો સ્ત્રી જેર કિતાબીયા છે અને તેનો પતિ ઇસ્લામ લાયો પરંતુ હજુ સ્ત્રી પર ઇસ્લામ રજૂ કરવામાં

આવ્યો ન હતો કે, પતિ એ જિહાર કર્યો તો જિહાર થઈ ગયો. ઔરત મુસ્લિમાન થએ તો પતિએ કફ્ફારો આપવો પડશે. (આલમગીરી, રદ્દુલમુહતાર)

મસ્થલા- (૪) :- પોતાની લોરી (દાસી) થી જિહાર થઈ શકતો નથી, વતી કરેલ હોય કે જેર વતી કરેલ હોય એવીજ રીતે જો સ્ત્રી સાથે ઇજન (અનુમતિ) લીધાવગર નિકાલ કર્યો અને જિહાર કર્યો, પછી સ્ત્રીએ નિકાલ ને જાઇજ કરી દીધો તો જિહાર થયો નહીં, કે જિહાર ના સમયે તેણી પત્ની ન હતી, એવી જ રીતે સ્ત્રીને તલાકે બાછન આપી દીધી છે અથવા જિહાર ને કોઇ શરત પર આધારિત કરી અને તે શરત એ વખતે જોવામાં આપી કે સ્ત્રી ને બાછન તલાક આપી દીધી. તો આ હાલતોમાં જિહાર નથી. (રદ્દુલ મુહતાર)

મસ્થલા- (૫) :- સ્ત્રી થી અનુરૂપતા આપી જો તેની હુરમત આરગ્ની છે, સદા માટે નથી તો જિહાર નથી દા.ત. પત્ની ની બહેન અથવા જેને ત્રણ તલાકો આપી છે અથવા મજૂસી (અજિનપુજુક) અથવા મૂર્તિ પુજક સ્ત્રી કે તે મુસ્લિમાન અથવા કિતાબીયા હોઇ શકે છે અને તેમની હુરમત (પ્રતિષ્ઠા) ધાર્યા (સર્વકાલિક) ન હોવું આહિર હોય (દુર્ભુખતાર)

મસ્થલા- (૬) :- અજનબીયા (અપરિચિત) ને કહું કે, જો તુ મારી પત્ની હોય અથવા હું તારાથી નિકાલ કરું તો તુ એવી છે. તો જિહાર થઈ જશે કે, મિલ્ક (માલિકપણું) અથવા મિલ્કના કારણ પ્રત્યે સંબૂધ થયે અને તે કાફી છે. (દુર્ભુખતાર)

મસ્થલા- (૭) :- સ્ત્રી પુરુષથી જિહારના શર્દુન કરે તો જિહાર નથી બલ્કે લગ્ન (વ્યર્થ) છે. (જવહરહ)

મસ્થલા- (૮) :- સ્ત્રીના મસ્તક અથવા ચહેરા અથવા ગઈન અથવા શર્મગાહ ને મહરમ થી અનુરૂપતા આપી તો જિહાર છે, અને જો સ્ત્રી ની પીઠ અથવા પેટ અથવા હાથ અથવા પગ અથવા સાથળ ને અનુરૂપતા આપી તો જિહાર નથી, એવીજ રીતે જે મહરમના એવા અવયવ થી અનુરૂપતા આપી કે, જેની પ્રત્યે દાસી કરવું હચમ ન હોય, દા. ત. મસ્તક અથવા ચહેરા અથવા હાથ અથવા પગ અથવાવાળ, તો જિહાર નથી અને ધૂટપ થી અનુરૂપતા આપી તો જિહાર છે. (જવહરહ, આનિયદ વિગેરે)

મસ્થલા- (૭) :- મહારિમથી ભાવાર્થ આમ છે વંશીક હોય કે રજાઈ અથવા સુસરાલી સંબંધથી, માટે માં, બહેન, કોઇ, પુત્રી અને રજાઈ માં (દૂધમાં) અને બહેન વિગેરે અને પત્નીનીમાં અને છોકરી જ્યારે કે પત્ની મદભૂલા (સંભોગ કરેલ) હોય અને મદભૂલા ન હોય તો તેની પુત્રી થી સમાનતા આપવામાં જિહાર નથી કે, તે મહરમો માં નથી, એવીજ રીતે જે સ્ત્રીથી તેના બાપ અથવા પુત્રે મગાજ અલ્લાહ જિના (વિત્તિચાર) કર્યો છે, તેનાથી ઉપમા આપી અથવા જે સ્ત્રીથી તેણે જિના કર્યો છે, તેની માં અથવા પુત્રીથી તરબીહ (ઉપમા) આપી તો જિહાર છે. (આલમગીરી)

મસ્થલા- (૧૦) :- મહરમની પોઠ અથવા પેટ અથવા સાથળથી ઉપમા આપી અથવા કહ્યું મેં તારા થી જિહાર કર્યો તો આ શબ્દ સ્પષ્ટ છે. તેમાં નિયત ની કાંઈ દાજત નથી, કાંઈ પણ નિયત ન હોય અથવા તલાકની નિયત હોય અથવા આદરની નિયત હોય દરેક હાલતમાં જિહાર જ છે. અને જો એમ કહે છે કે જુદી ખબર આપવું છે તો કદાઅન પુષ્ટિ કરીશું નથી અને સ્ત્રી પણ પુષ્ટિ કરી શકતી નથી. (દુર્લમુખ્તાર, આલમગીરી)

મસ્થલા- (૧૧) :- પત્નીને માં, બેટી અથવા બહેન કહ્યું તો જિહાર નથી, પરંતુ એવું કહેવું મફરૂહ છે. (આલમગીરી)

મસ્થલા- (૧૨) :- પત્નીને કહ્યું તુ માચ પર મારી માં જેવી છે. તો નિયત પૂછવામાં આવે, જો તેના માન માટે કહ્યું હતું તો કાંઈ નથી, અને તલાકની નિયત છે તો બાઇન તલાક ઘટિત થશે અને જિહારની નિયત છે તો જિહાર છે અને તુલારીમ (હરચ કરવું) ની નિયત છે તો એલા છે અને કાંઈ નિયત ન હોય તો કાંઈ નથી. (જવહરહ, નયરહ)

મસ્થલા- (૧૩) :- પોતાની કેટલીક પત્નીઓ ને એક મજલિસ અથવા વિવિધ મજલિસોમાં મહરમ સાથે તરબીહ (ઉપમા) આપી તો સૌ સાથે જિહાર થછ ગયો, દરેક માટે અલગ અલગ કફકારો આપવો પડશે. (જવહરહ)

મસ્થલા- (૧૪) :- કોઇએ પોતાની પત્નીથી જિહાર કર્યો હતો, બીજાએ પોતાની પત્નીને કહ્યું તુ માચ પર એવીજ છે જેવી કલાકાણાની પત્ની, તો આ પણ જિહાર થછ ગયો, અથવા એક પત્નીથી જિહાર કર્યો હતો બીજાને કહ્યું તુ માચ પર તેના જેવી છે અથવા કહ્યું મેં તને તેની

સાથે જિહાર કરી દીધી તો બીજા થી પણ જિહાર થછ ગયો. (આલમગીરી)

મસ્થલા- (૧૫) :- જિહારની તઅલીક (અવતંબન) પણ થછ શકે છે. દા. ત. જો ફલાકાણા વેર ગછ તો એવી છે. તો જિહાર થછ ગયો. (આલમગીરી)

મસ્થલા- (૧૬) :- જિહારનો હુકમ એ છે કે, જ્યાં સુધી કફકારો આપી દે ત્યાં સુધી તે સ્ત્રીથી સોહબત (સમભોગ) કરવું અથવા શહવત (કામવાસના) થી તેને ચુંબન કરવું અથવા તેને સ્પર્શ કરવું અથવા તેની શર્મગાહ (પોનિ) પ્રત્યે દૃષ્ટિ કરવું હશે. અને શહવત વગર સ્પર્શ કરવા અથવા ચુંબન કરવામાં વાંધો નથી પરંતુ હોઠનું ચુંબન શહવત વગર પણ જાઓ નથી, કફકારાથી પહેલા સોહબત કરી લીધી તો તૌબા કરે અને તેના માટે કોઇ બીજો કફકારો વાંઝિબ થયો નહીં, પરંતુ ખબર દાર ફરી એવું ન કરે અને સ્ત્રી માટે પણ જાઓ નથી કે, પતિને નિકટતા કરવાદે. (જવહરહ, દુર્લમુખ્તાર)

મસ્થલા- (૧૭) :- જિહાર પછી પત્નીને તલાક આપી દીધી પછી તેનાથી નિકાલ કર્યો તો હજુ પણ તે ચીજો હરચ છે, ભલેને બીજા પતિ પછી તેના નિકાલમાં આવી, બલ્કે જો કે તેને ત્રણ તલાકો આપી હોય, એવીજ રીતે પત્ની કોઇની દાસી હતી, જિહાર પછી ખરીદી લીધી અને હવે નિકાલ બાતલ થછ ગયો, પરંતુ કફકારા વગર સંભોગ વિગેરે કરી શકતો નથી, એવી જ રીતે જો પત્ની મુરતદ થછ (દસ્તામ થી વિમુખ થછ) ગછ અને ઘર્સલ હર્ખમાં ચાલી ગછ, પછી કેદ કરીને લાવવામાં આવી અને પતિએ ખરીદી અથવા પતિ મુરતદ થછ ગયો, સારાંશ કે કોઇ રીતે કફકારાથી બચાવ નથી. (આલમગીરી)

મસ્થલા- (૧૮) :- જો જિહાર ખાસ સમય સુધી માટે છે. દા.ત. એક મહીના અથવા એક વર્ષ અને આ મુદ્દતની અંદર સંભોગ કરવા હશે તો કફકારો આપે અને જો મુદ્દત ગુજરી ગછ અને નિકટતા (સંભોગ) કરી નથી, તો કફકારો સાકિત અને જિહાર બાતલ છે. (જવહરહ)

મસ્થલા- (૧૯) :- પતિ કફકારો આપતો નથી તો પત્નીને એ હક છે કે કાગી (મુસ્લિમ ન્યાયધિયા) પાસે દાવો કરે, કાગી મજબૂર કરશે કે કફકારો આપીને નિકટતા કરે, અથવા પત્નીને તલાક આપે. અને જો કહે છે કે એ કફકારો આપી દીધો છે તો તેનું કહેવું માની લે. જ્યારે કે

તેનું જુડા હોવું પ્રસિધ્ય ન હોય. (આલમગીરી)

મસ્થલા-(૨૦):- એક પત્ની થી કેટલાએ વખત જિહાર કર્યો તો એટલાજ કફ્ફારો આપે જો કે એક જ ભજલિસમાં જીનેક વખત જિહાર ના શાદ્યે કહ્યા અને જો તે કહે છે કે વાર્ષિક શાદ બોલવાથી અનેક જિહાર હેતુ ન હતો બલ્કે તાકીદ હેતુ હતો તો જો એકજ બેકમાં એવું થયું તો માની લાઇશું. નહીં તો નહીં. (દુર્ભુખ્યાર)

મસ્થલા-(૨૧):- પૂર્ય રજુબ અને પૂર્ય રમજાન માટે જિહાર કર્યો તો એક જ કફ્ફારો વાજિબ થશે, ભલે રજુબ માં કફ્ફારો આપે કે રમજાનમાં, શાબાનમાં આપી શકતો નથી કે, શાબાનમાં જિહાર જ નથી. એવી જ રીતે જો જિહાર કર્યો અને કોઈ દિવસનો અપવાદ કર્યો તો તે દિવસે કફ્ફારો આપી શકતો નથી, તે સિવાય જે દિવસે છચું આપી શકે છે. (દુર્ભુખ્યાર)

કફ્ફારાનું બયાન

અલ્લાહ અઝય જલ્લ ફરમાવે છે :

વલ્લગીના પુઃદેલ્લા મિન નિસ્સાબેહિમ સુખ યોજીદ્દા લેમા ક્રાલુ ક્રતારીરો રક્ખબતિન મિન કલ્યે અંયુપતમાર્સા. જાલિકુમ તુચ્યુન્ના બેહિ વલ્લાછો લેમા તબ્યુન્ના ખલીર. કમન લમ પણિદ ક્રજીયામો શહરેને ખુતાલેઓને મિન ક્રાલુ અંય પતમાર્સા કમન લમ પસ્તેનેએ કદન્યામો કિંતીના મિસ્કીના જાલિકા લે દૂઃમેનુ બિલ્લાહે વ રસ્તોછિ વ તિલ્ક હુદ્દુલ્લાહે, વ તિલ્કાદેરીના અગાધુન અલીમ. (કુચાન શરીફ)

(તરજૂમો)- જે લોકો પોતાની સ્ત્રીઓથી જિહાર કરે પછી એવું જ કરવા છચે જેના પર એ વાત કરી દીધી તો તેમના પર સંભોગ થી પહેલાં એક ગુલામ આજાદ કરવું જ્ઞાનશ્યક છે. આ તે વાત છે જેની તમને નસીહત કરવામાં આવે છે. અને જે કાંઈ તમે કરો છો ખુદ તેનાથી જાણકાર છે. પછી જો ગુલામ આજાદ કરવાની શકિત ન ધરાવતો છોય તો લગતાર બે મહીનાના રોજ સોછબત (સંભોગ) થી પહેલા રાખે. પછી જો તેની પણ શકિત ન ધરાવે તો સાચઠ (૬૦) મિસ્કીનને ખાંશું ખવડાવે. આ એટલા માટે કે તમે અલ્લાહ તથા રસ્તુલ પર દ્રઘાન ધરાવો અને આ અલ્લાહની હથે છે. અને કાફિરો માટે દર્દનાક અગાધ.)

તિરમિઝી, અખૂદાઉદ તથા છબ્ને માગો એ

રિવાયત કરી કે, સલમા બિન સખ્ર બયાની રદ્દિલલાછો ત્થાલા અન્ધોએ પોતાની પત્ની સાથે રમજાન ગુજરવા સુધી માટે જિહાર કર્યો હતો, અને અર્ધો રમજાન ગુજર્યો કે ચતુમાં તેમજો સંભોગ કરી લીધો પછી હુંગ્રે સલલલલાછો અલયહે વસલલમની મિદમત માં હાજર થઇને અર્જ કરી આપે ધરશાદ ફરાવ્યો : એક ગુલામ આજાદ કર્યો, તેમજો અર્જ કરી મને પ્રાપ્ત નથી. આપે ધરશાદ ફરમાવ્યો તો બે મહીનાના લગતાર રોજ ચાખો તેમજો અર્જ કરી તેની પણ શકિત નથી. આપે ધરશાદ ફરમાવ્યો તો સાચઠ મિસ્કીનોને ખાંશું ખવડાવો. તેમજો અર્જ કરી મારી પાસે એટલું નથી. હુંગ્રે ફરદા હબ્ને ઉમરને ફરમાવ્યું કે, તે જંબીલ (યોકરી) આપી હો કે મિસ્કીનો ને ખવડાવે.

મસ્થલા-(૧):- જિહાર કરનાર જો સોછબતનો છચાદો કરે તો કફ્ફારો વાજિબ છે અને જો એવું છચું કે સંભોગ ન કરે અને પત્ની તેના પર હચામજરહે તો કફ્ફારો વાજિબ નથી, અને જો સોછબત નો છચાદો હતો પરંતુ પત્ની મરી ગઈ તો કફ્ફારો વાજિબ રહ્યો નહીં. (આલમગીરી)

મસ્થલા-(૨):- જિહાર નો કફ્ફારો ગુલામ અથવા દાસી આજાદ કરવું છે. મુસ્લિમાન ધોય કે કાફિર, બાદિગ ધોય કે ના બાદિગ. ત્યાં સુધી કે જો દ્વાય પીતા બાળકને આજાદ કર્યું તો કફ્ફારો અદ્ય થએ ગયો. (આમાતલ કુતુખ)

મસ્થલા-(૩):- પ્રથમ અર્ધો ગુલામને આજાદ કર્યો અને સંભોગ થી પહેલા ફરી બીજા અર્ધાને આજાદ કર્યો તો કફ્ફારો અદ્ય થએ ગયો. અને જો દર્યેસ્થાનમાં સંભોગ કરી લીધો તો અદ્ય ન થયો અને જો ગુલામ સંયુક્ત છે અને તેણે પોતાનો ભાગ આજાદ કરી દીધો તો અદ્ય થયો નહીં. જો કે તે માલદાર ધોય અર્થાત જ્યારે સંયુક્ત ગુલામને આજાદ કરે અને માલદાર ધોય તો હુકમ એ છે કે પોતાના ભાગીદારને તેના ભાગની ક્રીમત આપી દે અને કુલ ગુલામ તેના તરફથી આજાદ થશે પરંતુ કફ્ફારો અદ્ય થો નહીં. એવી જ રીતે બે ગુલામોમાં અર્ધ-અર્ધાનો બાદિક છે અને બંનેના અર્ધા અર્ધાને આજાદ કર્યો તો કફ્ફારો અદ્ય થયો નહીં. (જવહરહ, આલમગીરી)

મસ્થલા-(૪):- અર્ધો ગુલામ આજાદ કર્યો અને એક મહિનાના રોજ ચાખો લીધો અથવા ત્રીસ મિસ્કીનોને ખાંશું ખવડાવી દીંદું તો કફ્ફારો અદ્ય થયો નહીં.

(જવહરણ)

મસ્થલા- (૫) :- ગુલામ આજાદ કરવામાં એ શરત છે કે, કફ્ફારાની નિયતથી આજાદ કર્યા હોય કફ્ફારાની નિયત વગર આજાદ કરવાથી કફ્ફારો અદ્ય થશે નહીં, ભલે આજાદ કરવાની નિયત કર્યા કરે.

(જવહરણ)

મસ્થલા- (૬) :- તેનો નિકટનો સગો એટલે તે કે જો તેઓ પૈકી એક પુરુષ હો તો બીજો સ્ત્રી, તો પરસ્પર નિકાલદરામ હોત દા.ત. તેનો ભાઈ અથવા બાપ અથવા પુત્ર અથવા કાડો અથવા ભરીકો. એવા સગાનો જ્યારે માલિક થશે તો આજાદ થછ જશે. ભલે કોઈ પણ રીતે માલિક હોય. દા.ત. તેણે ખરીદી લીધો અથવા કોઈ એ લેટ અથવા તસદ્દુક (નિછાવર) કર્યા અથવા વારસાઇમાં મળ્યો, પછી એવો ગુલામ જો અખત્યાર વગર તેની માલિકીમાં આવ્યો દા.ત. વારસાઇમાં મળ્યો અને આજાદ થછ ગયો તો જો કે તેણે કફ્ફારાની નિયત કરી અદ્ય ન થયો. અને જો બાઅખત્યાર ખૂદ પોતાની માલિકીમાં લાગ્યો (દા.ત. ખરીદ્યો) અને જે અમલ દ્વારા માલિકી પણામાં આવ્યો, તેના પામવાના સમયે (દા.ત. ખરીદ્યાના સમયે) કફ્ફારાની નિયત કરી તો કફ્ફારો અદ્ય થછ ગયો. (જવહરણ વિગરે)

મસ્થલા- (૭) :- જો ગુલામ ગીરવી અથવા મદ્યન (દેવામાં-દેવાદાર) છે તેને આજાદ કર્યા તો કફ્ફારો અદ્ય થછ ગયો એવી જ રીતે જો નાઠેલો છે અને એ ખબર છે કે તે જીવંત છે તો આજાદ કરવાથી કફ્ફારો અદ્ય થછ જશે અને જો બિલદુલ ખબર ન હોય કે તે જીવ છે કે મરી ગયો છે, અથવા તેનું ડેકાશું ખબર ન હોય તો કફ્ફારો અદ્ય થશે નહીં. (આલમગીરી)

મસ્થલા- (૮) :- જો ગુલામમાં કોઈ પ્રકારનો એબ (ખામી) છે તો તેના બે સ્વરૂપો છે. એક એકે તે એબ એવા પ્રકારનો હોય જેનાથી લાભ ની વસ્તુ લુણ થાય છે અથવા, સાંભળવા, બોલવા, પકડવા, ચાલવાની તેનામાં શક્તિ ન હોય અથવા બુધ્યશાળી ન હોય તો કફ્ફારો અદ્ય થશે નહીં, અને બીજું એકે એહેદ સુધીનું નુકશાન નથી તો કફ્ફારો અદ્ય થછ જશે, માટે એટલો બહેરો કે બુમો પાડવાથી પણ ન સાંભળે અથવા ગુંગો અથવા આંધળો અથવા મુછિત કે કોઈ સમયે તેને સારં(ભાન) ન થતું હોય અથવા બોકડા (ગાડો, હડકવાયો) અથવા તે બીમાર જે ના

સારા થવાની આશા ન હોય અથવા જે ના સંઘળા દાંત પરી ગયા હોય અને ખાવા થી સાવ વિવશ હોય અથવા જે ના બંને હાથ કપાઅલા હોય અથવા હાથના બંને અંગુઠા કપાઅલા હોય અથવા અંગુઠા ઉપરાંત દરેક હાથની ત્રણ આંગળીઓ અથવા બંને પગ અથવા એક બાજુનો એક હાથ અને એક પગ ન હોય અથવા લુલો. લંગડો અથવા લક્વા વાળો અથવા બંને હાથ બેકાર હોય તો આવા! લોકોને આજાદ કરવાથી કફ્ફારો અદ્ય થયો નહીં. (હર્ષમુખ્તાર, જવહરણ)

મસ્થલા- (૯) :- જે એવો બહેરો છે કે જોરથી બોલવાથી સાંભળી લે છે અથવા મુછિત છે પરંતુ કયારેક સારુંપણ થછ (ભાનમાં આવી) જાય છે અને એજ સ્વાસ્થ ની હાલતમાં આજાદ કર્યા અથવા તેનો એક હાથ અથવા એક પગ અથવા એક હાથ એક પગ વિસ્થદિશા થી કપાઅલો હોય અથવા એક જ મણો બીજા ડાબો અથવા એક હાથનો અંગુઠો અથવા પગોના બંને અંગુઠા અથવા દરેક હાથની બેથે આંગળીઓ અથવા બંને હોઠ અથવા બંને કાન અથવા નાક કપાઅલા હોય અથવા અંડવા અથવા છન્દ્રી કપાછ ગછ હોય અથવા દાસીની યોનિ બંધ હોય અથવા ભમરો અથવા દાઢી અથવા મસ્તકના વાળ ન હોય અથવા કાશો અથવા ચકિત હોય અથવા એવો બીમાર હોય જે ના સારા થવાની આશા છે, જોકે મુત્સુનો ડર હોય અથવા સફેદ ડાધની બીમારીહોય અથવા નામદ હોય તો તેમના આજાદ કરવાથી કફ્ફારો અદ્ય થછ જશે. (હર્ષમુખ્તાર, આલમગીરી)

મસ્થલા- (૧૦) :- દાસીના પેટમાં બાળક છે તેને કફ્ફારામાં આજાદ કર્યું તો કફ્ફારો અદ્ય થયો નહીં. તેના ગુલામને કોઈ ઉદાહિ લઈ ગયું, આ માલિકે આજાદ કરી દીધો તો થછ ગયો અને ઉમ્મેવલદ તથા મુદ્દેરે તથા મકાતિબ જેણો કિતાબત ના બદલામાં કાંઈ અદ્ય કર્યું ન હોય અથવા થોડુંક અદ્ય કર્યું પરંતુ સંપૂર્ણ અદ્ય કરવાથી વિવશ થછ ગયો તો તેને આજાદ કરવાથી કફ્ફારો અદ્ય થછ ગયો. (હર્ષમુખ્તાર)

મસ્થલા- (૧૧) :- પોતાનો ગુલામ બીજાના કફ્ફારામાં આજાદ કરી દીધો, જો તેના હુકમ વગર છે તો અદ્ય થયો નહીં. અને જો તેના કહેવાથી દા.ત. તેણે કહું તારો ગુલામ માર્યા તરકથી આજાદ કરી કે, અને કોઈ બદલાનો ઉલ્લેખ કર્યા નહીં તો પણ અદ્ય ન થયો, અને જો

બદલાનો ઉલ્લેખ છે જેવું કે તારો ગુલામ માચ તરફથી આટલી કીમત પર આજાદ કરી દે તો કફકારો અદા થઈ જશે. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૧૨) :- જિહારના બે કફકારા તેના માથે હતા તેણે બે ગુલામ આજાદ કર્યા અને એ નિયત કરી નથી કે ફલાણો ગુલામ ફલાણા કફકારામાં આજાદ કર્યા તો બંને અદા થઈ ગયા. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૧૩) :- કોઇ ગુલામને કહું જો હું તને ખરીદું તો તુ આજાદ છે પછી તેને જિહારના કફકારાની નિયતથી ખરીદયો તો આજાદ થશે પરંતુ કફકારો અદા થયો નથી અને જો પહેલા કણી દીયું હતું કે જો તને ખરીદું તો મારા જિહારના કફકારામાં આજાદ છે તો કફકારો અદા થઈ જશે. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૧૪) :- જ્યારો ગુલામ રાખવાની શક્તિ છે જો કે તે બિદમતનો ગુલામ હોય તો કફકારો ગુલામ આજાદ કરવાથી જ થશે અને જો ગુલામ રાખવાની શક્તિ ન હોય, તો ભલે ગુલામ મળતો જ ન હોય અથવા તેની પાસે પૈસા નથી તો કફકારામાં સતત બે મહિનાના રોજા રાખે અને જો તેની પાસે સેવાનો ગુલામ છે અથવા મદધૂન (કરજ દાર) છે અને દેણ અદા કરવા માટે ગુલામ સિવાય કાંઈ નથી તો એ હાલતમાં પણ રોજા વિગેરથી કફકારો અદા કરી શકતો નથી, બલ્કે ગુલામજ આજાદ કરવો પડશે. (દુર્ભુખ્તાર)

મસ્યલા- (૧૫) :- રોજાથી કફકારો અદા કરવામાં એ શરત છે કે ન તે મુદતની અંદર રમજાન મહિનો હોય ન હદ્દુલાફિત ન હદે અદા, ન એથામે તશરીફ, હા, જો (સરછ) મુસાફિર છે તો ચાહે રમજાનમાં કફકારાની નિયતથી રોજો રાખી શકે છે. પરંતુ મનાધના દિવસોમાં તેની પણ હજાજત નથી. (જવહરાદ, દુર્ભુખ્તાર)

મસ્યલા- (૧૬) :- જો રોજા પહેલી તારીખથી રાખ્યા તો બીજા મહિનાની અંતે કફકારો અદા થઈ ગયો ભલે બંને મહિના રેટ ના હોય. અને જો પહેલી તારીખથી ન રાખ્યા હોય તો સાધઠ (૬૦) પૂરા રાખવા પડશે અને જો પંદર રોજા રાખ્યા પછી ચાંદ થયો પછી તે મહિનાના રોજા રાખી લીધા અને તે રેટ દિવસનો મહિનો હોય તેના પછી ૧૫ દિવસ બીજા રાખી લીધા કે પટ દિવસ થયા તો પણ કફકારો અદા થઈ જશે. (દુર્ભુખ્તાર, રદ્દુલમુહતાર)

મસ્યલા- (૧૭) :- રોજાઓથી કફકારો અદા થવામાં શરત એ છે કે પાછલા રોજાના ખતમ થવા સુધી ગુલામ આજાદ કરવાની શક્તિ ન હોય, ત્યાં સુધી કે પાછલા રોજાની અંતિમ પણમાં પણ જો શક્તિ પ્રાપ્ત થઈ ગઈ તો રોજા અપુરતા છે બલ્કે ગુલામ આજાદ કરવો પડશે અને હવે આ રોજો નિફલ થયો, તેનું પુલેકરવું મુસ્તહબ રહેશે. જો તુંસ જ તોડી નાખશે તો તેની કાં નથી. અલબત્ત જો થોડીક વાર પછી તોડશે તો કાં લાગિમ છે. (દુર્ભુખ્તાર વિગેરે)

મસ્યલા- (૧૮) :- કફકારાનો રોજો તોડી નાખ્યો ભલે સફર (પ્રવાસ) વિગેરે કોઇ ઉજર (કારણ) થી તોડી અથવા વગર કારણે અથવા જિહાર કરવા વાણાએ જે ઔરતથી જિહાર કર્યા. આ બે મહિનાની અંદર દિવસ અથવા ચાતમાં તેનાથી વતી (સંભોગ) કરી, હરાદા પૂર્વક કરી હોય કે ભૂલથી તો ફરીથી રોજા રાખે કે શરત એ છે કે, સમાગમ થી પહેલા બે મહિનાના સતત રોજા રાખે અને આ હાલતમાં એ શરત જોવામાં આવી નથી. (દુર્ભુખ્તાર, રદ્દુલમુહતાર)

મસ્યલા- (૧૯) :- આ અહકામ જે કફકારા સંબંધે બધાન કરવામાં આવ્યા અર્થાત ગુલામ આજાદ કરવા અને રોજા રાખવા સંબંધે, તે જિહાર સાથે ખાસ નથી બલ્કે દરેક કફકારાનો એજ એહેકામ છે. દા.ત. કતલનો કફકારો અથવા રમજાનનો રોજો તોડવાનો કફકારો કે કસમ (સોગંદ) નો કફકારો, પરંતુ સોગંદના કફકારામાં ત્રણ રોજા છે અને એ હુકમ કે રોજો તોડી નાંખ્યો તો આરંભથી રાખવા પડશે, કફકારા સાથે ખાસ નથી બલ્કે જ્યાં એક પછી એક ની શરત હો દા.ત. સતત (અંદર) રોજાની મત્તત માની તો અહીંથી પણ હુકમ છે. અલબત્ત જો ઔરતે રમજાનનો રોજો તોડી નાંખ્યો અને કફકારામાં રોજા રાખી રહી હતી, દરમિયાન માં હેઝ (માસિંક) આવી ગયું તો ફરીથી રાખવાનો હુકમ નથી બલ્કે જે ટલા બાબી છે તેમનું રાખવું કાફી છે. હા જો તે હેઝ પછી “આઈ સહ” (હેઝ આવતું બંધ થઈ જવાની ઉમર) થઈ ગઈ અર્થાત હવે એવું વધુ થઈ ગયું કે હેઝ આવશે નથી તો મથાળેથી રોજા રાખવાનો હુકમ આપવામાં આવશે કે, હવે તે સતત બે મહિનાના રોજા રાખી શકે છે અને જો કફકારા દરમિયાન ઔરતને બાળક જન્મ થયો તો ફરીથી રોજા રાખે. જિહાર તથા ગેર જિહાર ના

કફ્ફારામાં એક બીજો તફાવત છે તે એ કે ગેર જિહારના કફ્ફારામાં જો ચાતમાં વતી કરી અથવા દિવસમાં ભૂલથી કરી તો મૂળમાંથી રોજા રાખવાની હાજત નથી. એવી જ રીત જિહાર ના રોજાઓમાં જો ભૂલથી ખાદી લીધું અથવા બીજી ઔરતથી ભૂલથી સંભોગ કર્યો અથવા ચાતમાં ઇશાદપૂર્વક સંભોગ કર્યો તો મૂળમાંથી રાખવાની હાજત નથી. (ફુર્મુખ્તાર, રદ્દુલમુહતાર વિગેરે)

મસ્યલા- (૨૦) :- ગુલામે જો પોતાની સ્ત્રી સાથે જિહાર કર્યો જો કે મકાતિબ હોય અથવા તેનો કેટલોક ભાગ આજાદ થઈ ગયો બાકીના માટે સાયાત (પ્રયત્ન કોણિષ્ઠ) હોય અથવા આજાદ જિહાર કર્યો પરંતુ ઓછી બુધ્યિના કારણે તેના અધિકારો અટકાવી દેવામાં આવ્યા હોય તો આ સધળા માટે કફ્ફારામાં રોજા રાખવું નિશ્ચિયત છે. તેમના માટે ગુલામ આજાદ કરવું અથવા ખાંસું ખવડાવવું નથી માટે જો ગુલામના આકારો તેના તરફથી ગુલામ આજાદ કરી દીધો અથવા ખાંસું ખવડાવી દીધું તો તે પુરતુન નથી. જો કે ગુલામની છજાત થી હોય અને કફ્ફારાના રોજાઓથી તેનો માલિક મના કરી શકતો નથી. અને જો ગુલામે કફ્ફારાના રોજા અત્યાર સુધી રાખ્યા નથી અને ઉત્તે આજાદ થઈ ગયો તો જો ગુલામ આજાદ કરવા પર શક્તિ ધરાવતો હોય તો આજાદ કરી દે નહીં તો રોજા રાખે. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૨૧) :- રોજા રાખવાની પણ શક્તિ ન હોય કે બીમાર છે અને સારા થવાની આશા નથી અથવા બહુજ વૃદ્ધ છે તો સાઇધ (૬૦) મિસ્કીનો (ગરીબો) ને બંને વખત પેટ ભરીને ખાંસું ખવડાવે અને એ અખત્યાર છે કે એક સાથે સાઇધ (૬૦) મિસ્કીનો ને ખવડાવી દે અથવા વિવિધ રીતે પરંતુ શરત એ છે કે આ સમય દરમિયાન સદકો થશે અને કફ્ફારામાં રોજા રાખવા પડશે એ જો એકજ વખતમાં સાઇધ ને ખવડાવી દીધું બીજા વખતમાં તેમના સિવાય બીજા સાઇધને ખવડાવું તો અધનથયો બલકે જરૂર છે કે પ્રયત્ન ના અથવા પાછળના ઓને ફરી એક વખત ખવડાવે. (ફુર્મુખ્તાર, રદ્દુલમુહતાર, આલમગીરી)

મસ્યલા- (૨૨) :- શરત એ છે કે જે મિસ્કીનો ને ખાંસું ખડાવ્યું તેમાં કોઈ નાભાલિગ અથવા ભાલિગ થવા ના નિકટ નો ન હોય, તા જો એક જ વાન ના પુરા ખોરાકનો તેને માલિક બનાવી દીધો તો કાફી છે. (ફુર્મુખ્તાર, રદ્દુલ

મુહતાર)

મસ્યલા- (૨૩) :- એમ પણ થઈ શકે છે કે દરેક મિસ્કીનને “સદકાએ ફિત્ર” જે ટલુ અટલે અર્ધા સાચ ઘઉ (૧૭૫ ॥ ભાર) અથવા એક સાચ (૩૫૧ તોલા) જવ અથવા તેમની કીમતનો માલિક બનાવી દેવા માં આવે પરંતુ હજાત કાફી નથી અને એજ લોડોને આપી શકોછે જે મને સદકાએ ફિત્ર આપી શકોછે જે ની વિગત સદકાએ ફિત્ર ના બયાનમાં આવી ગઈ છે અને એમ પણ થઈ શકે છે કે સવારે ખવડાવી દે અને સાંજ માટે કીમત આપી દે અથવા સાંજ ખવડાવી દે ? સવાર ના માલિક બનાવી દે ? અથવા બે દિવસ સવારે અથવા સાંજ ખવડાવી દે અથવા ૩૦ ને ખવડાવે અને ઉદ્દ ને આપી દે. તાત્પર્ય એક સાઇધની સંખ્યા જે વી રીતે છાયે પરી કરે. તેનો અખત્યાર છે. અથવા પા(૧.૪) સાચ ગઈ અને અર્ધા સાચ જવ આપી દે અથવા કેટલાક ઘઉ અથવા જવ આપે બાકીની કીમત, દરેક પ્રકારે અખત્યાર છે. (ફુર્મુખ્તાર, રદ્દુલ મુહતાર)

મસ્યલા- (૨૪) :- ખવડાવવામાં પેટલબરીને ખવડાવવું શરત છે. ભલે થોડાજ લોજનમાં સંતુષ્ટ થઈ જાય. અને જો પહેલાથી જ કોઈ સંતુષ્ટ હતો તો તેનું ખાવું કાફી નથી. અને ઉત્તમ એ છે કે ઘઉની રોટી અને શાક ખવડાવે અને તેનાથી સારુંખાંસું હોય તો વધુ સારુંઅને જવની રોટી હોય તો શાક જરૂરી છે. (ફુર્મુખ્તાર રદ્દુલ મુહતાર)

મસ્યલા- (૨૫) :- એક મિસ્કીનને સાઇધ દિવસ સુધી બંને ટાઇબ ખવડાવ્યું અથવા દરરોજ સદકાએ ફિત્ર જે ટલુને તેને આપી દીધું તો પણ અદ્ય થઈ ગયું. અને જો એકજ દિવસમાં એક મિસ્કીન ને સંધળું આપી દીધું, એક વખતમાં અથવા ૬૦ વખત કરીને અથવા તેને સંધળું અભાહત (મુબાહ થવા માટે) ની રીતે આપ્યું તો કેવળ તે એક દિવસનું અદ્ય થયું. એવી જ રીતે જો ત૦ મિસ્કીનોને એક એક સાચ ગઈ આપ્યા અથવા બે બે સાચ જવ તો કેવળ ૩૦ ને આપવું દરસે અર્થાત ૩૦ મિસ્કીનોને ફરી આપવું પડશે. આ તે સ્વરૂપમાં છેકે એક દિવસમાં આપ્યા હોય અને બે દિવસોમાં આપ્યા તો જાઇજ છે. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૨૬) :- સાઇધ મિસ્કીનોને પા-પા સાચ ઘઉ આપ્યા તો જરૂરી છે કે તેમનામાં દરેક ને બીજા પા-પા સાચ આપે અને જો તેમના બદલામ્બુ બીજા સાઇધ

મિસ્કીનોને પા પા સાચ આપ્યા તો કફ્ફારો અદા થયો નહીં. (આલમગીરી)

મસ્ખલા- (૨૭) :- એકસો વીસ (૧૨૦) મિસ્કીનોને એક વખત ખાણું ખવડાવી દીધું તો કફ્ફારો અદા થયો નહીં બલ્કે જરૂરી છે કે તેઓ પેકો સાઇધને ફરી એક ટાઇમ ખવડાવે ભલે એજ દિવસે અથવા કોઈ બીજા દિવસે અને જો તે ન મળે તો બીજા સાઇધ મિસ્કીનોને બંને ટાઇમ ખવડાવો. (ફુર્ઝુખ્તાર)

મસ્ખલા- (૨૮) :- તેના માટે બે જિહાર હતા. ભલે એક સ્ત્રી થી બંને જિહાર કર્યા અથવા બે સ્ત્રીઓથી અને બંનેના કફ્ફારા માં ૬૦ મિસ્કીનોને એક એક સાચ ગઉ. આપી દે તો કેવળ એક કફ્ફારો અદા થયો અને જો પહેલા અર્ધો અર્ધો સાચ એક કફ્ફારામાં આપ્યો પછી તેમને જ અર્ધો અર્ધો સાચ બીજા કફ્ફારામાં આપ્યા તો બંને અદા થઈ ગયા. (આલમગીરી)

મસ્ખલા- (૨૯) :- બે જિહારના કફ્ફારાઓમાં બે ગુલામ આગાદ કરી દીધા અથવા ચાર મહિનાના રોજા ચાખી દીધા અથવા એકસો વીસ (૧૨૦) મિસ્કીનોને ખાણું ખવડાવી દીધું તો બંને કફ્ફારા અદા થઈ ગયા. ભલે નિષ્ઠિત ન કર્યું હોય કે આ ફલાશા નો કફ્ફારો છે અને ફલાશા નો, અને જો બંને બે પ્રકારના કફ્ફારા હોય તો કોઈ અદા થયો નહીં, પરંતુ જ્યારે કે એ નિયત હોય કે એક કફ્ફારામાં આ અને એક કફ્ફારામાં તે, ભલે નિષ્ઠિત ન કર્યું હોય કે કયા કફ્ફારામાં આ અને કયામાં તે અને જો બંને ની તરફથી એક ગુલામ આગાદ કર્યો અથવા બે મહિનાના રોજા ચાખ્યા તો એક અદા થયો અને તેને અખત્યાર છેકે જેના માટે હશે નિષ્ઠિત કરે અને જો બંને કફ્ફારા બે પ્રકારના છે દા. ત. એક જિહારનો છે બીજો કટલનો તો કોઈ કફ્ફારો અદા થયો નહીં પરંતુ જ્યારે કે કાફિરને આગાદ કર્યો હોય તો તે જિહાર માટે નિષ્ઠિત છે કે કટલના કફ્ફારામાં મુસલમાન ને આગાદ કરવું શરત છે. (ફુર્ઝુખ્તાર)

મસ્ખલા- (૩૦) :- બે પ્રકારના બે કફ્ફારા છે અને સાઇધ મિસ્કીનને એક એક સાચ ધઉ બંને કફ્ફારા માં આપી દીધા તો બંને અદા થઈ ગયા, જોકે પુરો સાચ એક વખત આપ્યો હોય. (ફુર્ઝુખ્તાર)

મસ્ખલા- (૩૧) :- અર્ધો ગુલામ આગાદ કર્યો અને એક મહિનાના રોજા ચાખ્યા અથવા ૩૦ મિસ્કીનનો

ને ખાણું ખવડાવું તો કફ્ફારો અદા થયો નહીં. (આલમગીરી)

મસ્ખલા- (૩૨) :- જિહારમાં બે જરૂરી છે કે પત્નીની નિકટતા થી પહેલા દો મિસ્કીનોને ખવડાવી દે અને જો હજુ પૂર્ય દો મિસ્કીનોને ખવડાવી ચુક્યો નથી અને દરમિયાનમાં વતી (સંભોગ) કરી લીધી તો જોકે તે હચામ છે પરંતુ જે ટલાઓને ખવડાવી દીધું છે તે બાતલ ન થયું, બાકીના ઓને ખવડાવી હે. (નવેસર) થી ફરી દો ને ખવડાવવંનું જરૂરી નથી. (જવહરલ)

મસ્ખલા- (૩૩) :- બીજાએ તેના હુકમ વગર ખવડાવી દીધું તો કફ્ફારો અદા થયો નહીં અને તેના હુકમ થી તો સહીએ છે, પરંતુ જે ખરય થયું છે તે તેનાથી લાછ શકતો નથી. હા, જો તેણે હુકમ કરતા સમયે એમ કઢી દીધું હોય કે જે ખરય થશે હું આપીશા, તો લાછ શકે છે. (ફુર્ઝુખ્તાર)

મસ્ખલા- (૩૪) :- જેના માથે કફ્ફારો હતો તેનું અવસાન થઈ ગયું, વારસદારોએ તેના તરફથી ખાણું ખવડાવી દીધું અથવા સોગંદના કફ્ફારામાં વસ્ત્રો પહેચાવી દીધા તો અદા થઈ જશે. અને ગુલામ આગાદ કર્યો તો અદા થશે નહીં. (રદ્દુલ મુહુતાર)

લાનાનજી બયાન

અલ્લાહ અગ્રવ જલ્લ કરમારે છે : “વલ્લાજીના પરમૂના અગ્રવાજુલ વ લમ પદ્ધન લભુમ શોહદામ્યો ઇલ્લા અન્નેસદુલ શાહદાટો અહોદેહિમ અર્ભાયો શાખાદાતિમ્બ બિલ્લાહે ઇન્સ્ટ્રુલિસ્ટાટેક્સિન વલ્લામેસતો અન્ન લઘુનતલ્લાહે અહૈને છન કના મિનલક્ઝોબીન વ પદ્રરઉ અન્નુલ અગ્રવ અન તશહદ અરબાય શાહદાતિમ્બ-બિલ્લાહે ઇન્સ્ટ્રુલ લમિનલ કાઝેબીન વલ્લામેસતો અન્ન ગદબલ્લાહે અહૈન્દ છન કના મિનસ્સાટેક્સિન” (કુર્અનશરીફ)

- (તરજૂમો :- અને જે લોકો પોતાની પત્નીઓને તોહમત લગાવે અને તેમના પાસે પોતાના બયાન સિવાય ગવાહ ન હોય તો એવા કોઈની ગવાહી એ છે કે ચાર વખત ગવાહી-સાક્ષી આપે, અલ્લાહના નામથી કે તે સાચો છે અને પાંચમું એ કે અલ્લાહની લાનત થાય તેના પર જો જુદીહોય અને ઓરતથી સજી એવી રીતે ટાણશે કે તે અલ્લાહનું નામ લઈને ચાર વખત ગવાહી આપે કે પુરુષ જુઠો છે અને પાંચ બી વખત એમ કસે કે, ઓરત પર અલ્લાહનો ગગબ (કોપ)

જો પુરુષ સાચો હોય.)

હથીસ :- સહીહ મુસ્લિમ શરીરમાં હજરત અબૂખુરેરહ રદ્દિયલ્લાહી અન્ધારી રિવાયત છે કે, સાદાબિન ઓબાહાદ રદ્દિયલ્લાહી અન્ધો એ અરજ કરી “યા રસ્સુલ્લાહ શું કોઈ પુરુષને પોતાની પત્ની જોડે નિહાળું તો તેનો સ્પર્શ પણ કર્શની ત્યા સુધી કે ચાર ગવાહ લાવું.” હુગ્રે ફરમાવ્યું “હા”, તેમણે અરજ કરી હરાગિન નહીં, સોગંદ છે તેની જેણે હુગ્રેને હક્ક (સત્ય) સાથે મોકલ્યા છે. હું તુરતજ તલવારથી કામ પુરું કરી દશ. હુગ્રે લોકોને સંઘષિત કરીને ફરમાવ્યું - “સાંભળો તમારો સરવાર શું કહે છે. બેશક તે બહુ ગૈરત વાળો છે અને હું તેનારી વધારે ગેરતવાળો છું અને અલ્લાહ મારું કરતાં વધુ ગેરતવાળો છે.”

બીજી રિવાયત માં છે કે, આ અલ્લાહની ગૈરત નાજ કારણે છે કે નિર્વજતા ને હચામ ફરમાવી દીધું છે. ભદ્રે તે જાહેર હોય કે ગુપ્ત “સહીફેન” માં તેમનારી રિવાયત છે કે એક ગામરાવારી સહાની એ હાજર થઈને હુગ્રેને અરજ કરી કે માર્ગી ઓરતને કાળા રંગનો છોકરો પેદા થયો છે અને મને તેનું આશ્રમ્ય છે. (અર્થાત જશાય છે કે મારો પુત્ર નથી) હુગ્રે ફરમાવ્યું - “તાચ પાસે ઉંટ છે.” અરજ કરી “હા” આપે ફરમાવ્યું - “તેમનાં રંગ શું છે.” અરજ કરી “લાલ”. આપે ફરમાવ્યું - “તેમનામાં કોઈ બૂરું પણ છે ?” અરજ કરી “કેટલાક ભૂરા પણ છે.” આપે ફરમાવ્યું “લાલરંગ વાળાઓમાં આ ભૂરા રંગનું ક્યાંથી આવી ગયું” અરજ કરી “કદાચ તેના બાપદાદમાં કોઈ ગેવું હશે તેની અસર હશે.” આપે ફરમાવ્યું - “તો અહીંપા પણ કદાચ રંગે ખેંચી લીધું હોય. આટલી વાત પર તેને નશબ (વંશ) ના છન્કાર ની ઇજાઝત ન આપી.

સહીહ બુખારી શરીરમાં ઇબ્ને અબ્બાસ રદ્દિયલ્લાહી અન્ધારી રિવાયત છે કે હિલાલ બિન ઉમ્મા રદ્દિયલ્લાહી અન્ધો એ પોતાની પત્ની પર તોહમત લગાવ્યું. હુગ્રે ફરમાવ્યું - “ગવાહલાવો નહીં તો તમારી પીઠ પર હદ (શરદ સજા) લગાવવામાં આવશે.” અરજ કરી “યા રસ્સુલ્લાહ કોઈ શાખ પોતાની સ્ત્રી પર કોઈ પુરુષને નિહાળે તો ગવાહ શોધવા જાય.” હુગ્રે એજ જવાબ આપ્યો. પછી હિલાલે કહું “સોગંદ છે તેના જેણે હુગ્રેને હકની સાથે મોકલ્યા છે. બે શક હું સાચો છું અને પુરા કોઈ

એવો હુકમ ઉતારશે જે મારી પીઠને હદ થી બચાવે.” તે સમયે હજરત જિબ્રિલ અલયહિસ્સલામ ઉત્તર્યા અને આ આયત અલ્લાહીના પરમૂના અઝ વાજથુમ નાજિલ થએ. હિલાલે હાજર થઈને “લાખાન” નું મજબૂન અદ્ય કર્યું. હુગ્રે ફરમાવ્યું - “બેશક ! અલ્લાહ જાણે છે કે તમારા પેકી એક જુદો છે તો શું તમારું બંને પેકી કોઈ તૌલાહ કરે છે.” પછી ઓરત ઉભી થએ તેણે પણ લાયાન કર્યું જ્યારે પાંચમા વખત નો વારો આવ્યો તો લોકોએ અટકાવી ને કંબું હવે કહેશે તો અવસ્થ ગઝબ (કોપ) ની હક્કદાર થએ જ દશ. તે વાત પર તે થોડીક અટકી અને ખચકાઈ જેનાથી અમને ખ્યાલ થયો કે રજુ કરશે પરંતુ ફરી ઉભી થઈને કહેવા લાગી હું તો પોતાની કોમને હંમેશ માટે બદનામ ન કરીશ. પછી તે પાંચમું વાક્ય પણ તેણે અદ્ય કરી દીધું. સહીફેન માં અફુલ્લાહ બિન ઉમર રદ્દિયલ્લાહી અન્ધારી રિવાયત છે કે હુગ્રે અકદસ સલ્લાહલાહી અલયહે વસ્તલખે પુરુષ સ્ત્રીમાં લાયાન કરાવ્યું, પછી પતિએ ઓરતના છાકરા નો છન્કાર કરી દીધો. હુગ્રે બંનેમાં વિચછેદ કરવી દિધો અને બાળકને સ્ત્રી તરફ સંબંધિત કરી દિધું અને હુગ્રે લાયાન ના સમયે પ્રથમ પુરુષને નસીહત તથા તજક્રીર કર્યો અને ખબર આપ્યો કે દુનિયાનો અગ્રાબ આપેરતના અગ્રાબથી બહુજ આસાન સહેલો છે. પછી સ્ત્રીને બોલાવી નસીહત તથા તજક્રીર (શિખામશ) કર્યો અને તેને પણ એ જ અભર આપી.

બીજી રિવાયતમાં છે કે પુરુષ પોતાના માલ (મહેર) ની માંગશી કરી. આપે ફરમાવ્યું કે, તમને માલ મળશે નહીં. જો તમોએ સાચું કંબું છે તો જે લાલ તેનાથી તમોએ પ્રાપ્ત કર્યો છે તેના બદલામાં થએ ગયો અને જો તમોએ જુઠ કંબું છે તો આ માંગશી બહુજ ફુર થી ફુર છે. ઇબ્નેમાગા માં અગ્રાબન શોઅબેન ની રિવાયતથી અનઅબીહે અન જ દશે રિવાયત કરે છે કે, હુગ્રે ફરમાવ્યું કે ચાર સ્ત્રીઓ થી લાખાન નથી થએ શકતું. (૧) નસ્ચાનીયહ (ભિસ્તી ઓરત) જે મસ્લભાન ની પત્ની છે. (૨) પદુદશ જે મુસ્લભાનની પત્ની છે. (૩) આજાદ જે કોઈ ગુલામના નિકાલમાં છે. અને (૪) ઘસી જે આજાદ પુરુષના નિકાલમાં છે.

મસ્લભા- (૧) :- પુરુષ પોતાની પત્ની ને તિના વાયિચાર ની તોહમત લગાવી એવી રીતે કે જો અજાદી

સ્વીને લગાવતો તો હડેકજફ (ઝિનાની તોહમતની છે) તેના પર લગાવવામાં આવતી અર્થાત ઓરત ખુલ્ખિવાળી, બાલેગા, આગાદ, પાક ઘમન હોય તો લાગાવતો કરવામાં આવશે, તેની રીત એ છે કે કાગી સમસ્ક પ્રથમ પતિ સોગંદ પૂર્વક ચાર વખત સાકી આંખે અર્થાત કહે કે હું શહાદત-સાકી આપું છું કે મેં આ સ્ત્રી પર ઝિનાની જે તોહમત લગાવી છે. તેમાં ખુદના સોગંદ હું સાચો છું. પછી પાંચમી વખત એમ કહે કે તેના પર ખુદની લાન્ટ જો આ કામમાં કે તેને ઝિનાની તોહમત લગાવી. જુદ બોલનાચ પેકી થાય. અને દરેક વખત શબ્દ “આ” થી સ્વી પ્રત્યે ઇશારો કરે પછી સ્વી ચાર વખત એમ કહે કે હું શહાદત આપું છું કે ખુદના સોગંદ તેણે મને ઝિનાની તોહમત લગાવી છે. તે વાતમાં જૂઠો છે. અને પાંચમી વખત એમ કહે કે તેના પર અલ્લાહ નો ગજબ થાય જો તે વાતમાં સાચો હોય જેમને ઝિનાની તોહમત લગાવી. લાગાવતો શબ્દ “શહાદત” શરત છે. જો એમ કહું કે હું ખુદના સોગંદખાઉ છું કે સાચો છું તો લાગાવ થયું નહીં.

મસ્યલા-(૨):- લાગાવતો કેટલીક શરતો છે.

- (૧) નિકાલ સહીએ હોય. જો તે સ્વી થી તેનો નિકાલ ફાસિદ થયો છે અને તોહમત લગાવી તો લાગાવ નથી.
- (૨) પતીની કાયમ હોય, ભરે દખૂલ થયું હોય કે ન થયું હોય, માટે જો તોહમત લગાવવા પછી બાઇન તલાક આપી તો લાગાવ નથી થએ શકતું જો કે તલાક આપવા પછી ફરી નિકાલ કરી લીધો હોય. એવી જ રીતે જો બાઇન તલાક આપ્યા પછી તોહમત લગાવ્યું અથવા પતીના ના મુન્યુ પછી લાગાવ નથી, અને જો તોહમત પછી રજા તલાક આપી અથવા રજા તલાક પછી તોહમત લગાવ્યું તો લાગાવ સાકિત (૨૬) નથી.

(૩) બંને આગાદ હોય (ગુલામ ન હોય)

(૪) બંને આડિલ હોય (ગાંડા ન હોય)

(૫) બંને બાલિગ હોય

(૬) બંને મુસલમાન હોય.

(૭) બંને નાતિક હોય અર્થાત તે મનામાં કોઈ ગુંગુ (મુંગા) ન હોય.

(૮) તેમનામાં કોઈ પર કાજફની હદ લગાવવામાં આવી

ન હોય.

(૯) પુરુષે પોતાના આ કથન પર ગવાહ રજુ ન કર્યા હોય
 (૧૦) ઓરત ઝિનાનો છાંકાર કરતી હોય અને પોતાને પારસા (પવિત્ર) કહેતી હોય. શરીરાતની પરિભૂતા માં પારસા તેને કહે છે જેના સાથે હચમ વતી ન થએ હોય, ન તે તેના સાથે અભિપુકત-દોષારોપિત હોય માટે બાઇન તલાક ની છદ્વતમાં જો પતિ એ તેના થી વતી કરી જોકે તે પોતાની નાદાની થી એમ સમજ તો હતો કે તેનાથી વતી હલાલ છે. તો ઓરત અફીકાલ (પાકદ્વાન) નથી. એવીજ રીતે તે જો નિકાલ ફાસિદ કર્યેને તેનાથી વતી કરી તો સતીન્બ જતું રહ્યું અથવા સ્વીની ઓલાદ છે જેના બાપને અહીના લોકો જાણતા ન હોય જોકે હકીકતમાં તે હચમની ઓલાદ નથી. આ સ્વરૂપ દોષા રોપિત થવાનું છે. તેનાથી પણ સતીન્બ ચાલ્યું જાય છે. અને જો હચમથી આરજી કારવો થી હોય. દા.ત. એજ તથા નિકાસ વિગેરેમાં જેમાં વતી હચમ છે. વતી કરી તો તેનાથી સતીન્બ જતું નથી.

(૧૧) સ્પર્ષ ઝિનાનું તોહમત લગાવ્યું હોય અથવા તેની જે ઓલાદ તેના નિકાલમાં પૈદા થએ તેને કહે છે આ ઓલાદ મારી નથી અથવા સ્વીનું જે બાળક બીજા પતિથી છે તેને કહેતો હોયકે તે તેનું નથી.

(૧૨) દારૂલ ઇસ્લામ માં આ તોહમત લગાવ્યું હોય.

(૧૩) સ્વી કાગી પાસે તેની માંગણી કરે.

(૧૪) પતિ તોહમત લગાવવાનો સ્વીકાર કરતો હોય અથવા પુરુષ ગવાડોથી સાબિત થાય. લાગાવ ના સમયે સ્વીનું ઉભા થયું શરત (જરૂરી) નથી બલ્કે મુસ્તહબ છે.

મસ્યલા-(૩):- સ્વી પર કેટલીક વખત તોહમત લગાવ્યું તો એકજ વખત લાગાવ થશે. (આલમગીરી)

મસ્યલા-(૪):- લાગાવતો મુદત નથી. અર્થાત જો સ્વી એ લાંબા સમય સુધી માંગણી ન કરી તો લાગાવ સાકિત થશે નહીં, કોઈ પણ સમયે માંગણીનો અખત્યાર બાકી રહે છે, લાગાવ માફ થએ શકતું નથી. અર્થાત જો પતિએ તોહમત લગાવ્યું અને સ્વીએ તેને માફ કરી દીધો અને માફ કરવા પછી હું કાગીના તાં દાવો કરે છે તો કાગી

પોતે માંગણી કરી શકતો નથી, એવીજ હીતે જો સ્ત્રી એ કંઈક લઇને સુલેલ કરી લીધી તો લાગાન રદ થયું નહીં. જે લીધું છે તેને પાછું આપીને માંગણી કરવાનો સ્વીને હક પ્રાપ્ત છે પરંતુ સ્ત્રી માટે સાચેંએ છે કે એવી વાત ને છુપાવે અને છાકિમે પણ ઓરતને પરદા પોરની હુકમ આપવો જોઈએ. (આલમગીરી, દુર્મુખાર)

મસ્ફ્રલા- (૫) :- સ્ત્રીના મુત્સુ પછી તેને તોહમત લગાવ્યું અને તે સ્ત્રીની બીજા પતિથી ઓલાદ છે, જેના નસભમાં તેના તોહમતના કારણે ખરબી આવે છે તેણે માંગણી કરી અને પતિ સાખિની આપી શક્યો નહીં તો કઝફ (તોહમત લગાવવા) ની હદ કાયમ કરવામાં આવે અને જો બીજાથી ઓલાદનથી બલ્કે તેની જી ઓલાદો છે તો હદ કાયમ થઈ શકતી નથી. (રદ્દુલમુહતાર)

મસ્ફ્રલા- (૬) :- પુરુષ તથા સ્ત્રી બંને કાફિર હોય અથવા સ્ત્રી કાફિય છે. અથવા બંને ગુલામ હોય અથવા એક અથવા બંને માંથી એક મજનુન (મુશ્રિત) હોય અથવા નાભાલિગ અથવા કોઈ પર કઝફની હદસ્થાપિત થયું છે તો લાગાન થઈ શકતું નથી અને જો બંને આંધળા અથવા શાસ્ક હોય અથવા એક તો લાગાન થઈ શકે છે. (દર્દુલમુહતાર, રદ્દુલમુહતાર)

મસ્ફ્રલા- (૭) :- પતિ જો તોહમત લગાવ્યા નો ઇન્કાર કરે છે અને સ્ત્રી પાસે બે પુરુષ ગવાહ પણ ન હોય તો પતિને સોગંદ ન ખવડાવવામાં આવે અને જો સોગંદ ખવડાવવામાં આવ્યા. તેણે સોગંદ ખાવાનો ઇન્કાર કર્યો તો હદ સ્થાપિત ન કરે. (દુર્મુખાર)

મસ્ફ્રલા- (૮) :- પતિએ તોહમત લગાવ્યું અને હવે લાગાન કરે અથવા કહે મેં જૂઢ કહું હતું. જો જૂઢનો સ્ત્રીકાર કરે તો તેના પર કઝફ (જૂઢ) ની હદ સ્થાપિત કરે અને પતિએ લાગાન ના શબ્દ અદ્ય કરી લિધા તો જરૂરી છે કે સ્ત્રી પણ અદ્ય કરે. નહીં તો કેદકરવામાં આવશે ત્યાં સુધી કે લાગાન કરે અથવા પતિની પુષ્ટી કરે અને હવે લાગાન થઈ શકતું નથી. ન ભવિષ્ય માં તોહમત લગાવવાથી પતિ પર કઝફની હદ સ્થાપિત થશે પરંતુ સ્ત્રી પર પતિની પુષ્ટી ના કારણે જીનાની હદ પણ કાયમ થશે નહીં. જ્યારે કે કેવળ એટલું કહું હોય કે તે સાચો છે અને જો પોતાના જીનાનો સ્ત્રીકાર કર્યો તો સ્ત્રીકાર ની શરતો સાથે જીનાની હદ કાયમ થશે. (દુર્મુખાર, રદ્દુલ મુહતાર)

મસ્ફ્રલા- (૯) :- પતિ શાહાદત રજૂ કરવા અસમર્થ દોવાના કારણે જો લાગાન રદ થાય. દા.ત. ગુલામ છે અથવા કાફિર અથવા તેના પર કઝફ (જૂઢ) ની હદ લાગેલી છે તો કઝફની હદ સ્થાપિત કરવામાં આવે એ શરતે કે આડિલ, બાલિગ હોય અને જો લાગાનનું રદ થયું સ્ત્રી તરફ થી છે કે તે તેના યોગ્ય નથી. દા.ત. કાફિય છે અથવા દાસી અથવા કઝફની હદવાળી અથવા તેણી એવી છે કે તેના પર તોહમત લગાવનાર માટે કઝફની હદ ન થાય અર્થાત પારસા (સતી) ન હોય તો પતિ પર કઝફની હદ નથી બલ્કે દંડ છે પરંતુ જ્યારે કે પારસા ન હોય અને પ્રત્યક્ષતાથી જીના કરતી હોય તો દંડ ચણ નથી અને જો બંને કઝફની હદવાળા હોય તો પતિ પર કઝફની હદ છે. (દુર્મુખાર, રદ્દુલમુહતાર)

મસ્ફ્રલા- (૧૦) :- જો સ્ત્રીને કહું તું ભયપનમાં જીના કર્યા હતો અથવા જુનુન (મુશ્રિતપણા) ની ડાલતમાં અને એ વાત ની ખબર છે કે સ્ત્રીને જુનન હતું તો ન લાગાન છે ન પતિ પર કઝફની હદ અને જો કહું કે તે કુઝની ડાલતમાં અથવા જ્યારે તું દાસી હતી તે સમયે જીના કર્યા હતો અથવા કહું ૪૦ ર્ખ પહેલાં તે જીના કર્યા હતો જો કે સ્ત્રી નું વય એટલું નથી તો આ ડાલતોમાં લાગાન છે. (દુર્મુખાર)

મસ્ફ્રલા- (૧૧) :- સ્ત્રીને કહું હે વિભિયારિશી અથવા તે વિભિયાર કર્યો અથવા મેં તેને જીના (વિભિયાર) કરતાં જોઈ તો આ સધળા શબ્દે સ્પષ્ટ છે તેઓ માં લાગાન થશે અને જો કહું તું હયમકારી કરી અથવા તાચારી હયમ પ્રકારે સંભોગ કરવામાં આવ્યો અથવા તાચારી લવાતત (સુંદિવિરઘનું કર્મ) કરવામાં આવ્યું તો લાગાન નથી (આલમગીરી)

મસ્ફ્રલા- (૧૨) :- લાગાનનો હુકમ એ છે કે તેનાથી ફારેગ થતાંજ તે શખ્સને તે સ્ત્રી થી વતી હયમ છે. પરંતુ ફક્ત લાગાનથી નિકાહથી ખારિજ થઈ નહીં, બાલ્કે લાગાન પછી ઇસ્તામી છાકિમ વિચ્છેદ કરવી દેશે અને હવે બાએન તલાકવાળી થઈ ગઈ. માટે લાગાન પછી જો કાર્યીએ વિચ્છેદ ન કર્યો હોય તો તલાક આપી શકે છે. એલા તથા જિલ્લાર કરી શકે છે. બંનેમાંથી કોઈ મુત્સુ થામે તો બીજો તેનો તરકો (વારસા હક) પામશે અને લાગાન પછી જો તે બંને જુદા થવા ન દાચે તો પણ વિચ્છેદ કીર દેવામાં આવશે.

(જવહરણ)

મસ્થલા- (૧૩) :- જીલાયાન નો આરંભ કાળીએ સ્ત્રીથી કરાવ્યો તો પતિના શબ્દો લાયાન કહેવા પછી સ્ત્રીથી ફરી કહેવાનાવે અને ફરીથી સ્ત્રીથી ન કહેવાનાવે અને વિચ્છેદ કરી નાખ્યો તો થઈ ગયો. (જવહરણ)

મસ્થલા- (૧૪) :- લાયાન થઈ જવા પછી હજુ વિચ્છેદ કર્યા ન હતો કે ખૂદ કાળીનું અવસાન થઈ ગયું અથવા બરતરફ થઈ ગયો અને તેની જગ્યાએ બીજો નિયુક્ત કરવામાં આવ્યો તો આ બીજો કાળી હવે ફરી લાયાન કરાવે (જવહરણ)

મસ્થલા- (૧૫) :- ત્રણ ત્રણ વખત બંને એ લાયાનના શબ્દો કહ્યા હતા અર્થાત હજુ પુરુષલાયાન થયું હતું કે કાળીએ ભૂલથી વિચ્છેદ કરી દીધો તો વિચ્છેદ થઈ ગયો પરંતુ એવું કરવું સુન્તત ના વિરુદ્ધ છે અને જો એક એક અથવા બે બે વખત કહેવા પછી વિચ્છેદ કર્યા તો વિચ્છેદ થયો નહીં અને જો કેવળ પતિએ લાયાનના શબ્દ અદ્ય કર્પા, સ્ત્રીએ નહીં અને ગેરહનકી કાળીએ (જેનો એ મગજહબ હોય કે કેવળ પતિના લાયાનથી વિચ્છેદ થઈ જાય છે.) વિચ્છેદ કરી દીધો તો જુદાએ થઈ ગઈ અને હનકી કાળી એવું કરશે તો તેની કાગ્યા (કાળીપણું) લાગુ થશે નહીં કે આ તેના મગજહબ ની વિરુદ્ધ છે અને મગજહબ પ્રણાલી વિરુદ્ધ નો ઝડપ કરવાનો તેને હક નથી. (હરેભુખ્તાર, રદ્દુલમુહતાર)

મસ્થલા- (૧૬) :- લાયાન પછી હજુ વિચ્છેદ થયો નથી અને બંને અથવા એક ને કોઇ એવું કાર્ય લાગુ થયું કુલાયાન થી થતું તો લાયાન જ થતું નહીં દા.ત. એક અથવા બંને ગુંગા અથવા મુરતદ (ધર્મબ્રાણ) થઈ ગયા અથવા કોઇ ને તોહમત લગાવ્યું અને કાફની હદ સ્થાપિત થઈ અથવા એ કે પોતાને જુદલાવાવું કર્યું અથવા સ્ત્રી થી હચ્ચમ વતી કરવામાં આવી તો લાયાન બાતલ થઈ ગયું, માટે કાળી હવે વિચ્છેદ ન કરશે અને જો બંનેમાંથી કોઇ મજનું (મુછ્છાવાળો) થઈ ગયું તો લાયાન રદ થશે નહીં માટે વિચ્છેદ કરી દેશે અને જો વહોરો થઈ ગયો તો પણ વિચ્છેદ કરી દેશે અને જો પુરુષે લાયાન શબ્દો કહી દીધા હતા અને સ્ત્રીએ હજુ કહ્યા ન હતા કે વહોરો થઈ ગયો (શીયા બની ગયો) અથવા સ્ત્રી વહોરી થઈ ગઈ તો વિચ્છેદ થશે નહીં, ન સ્ત્રી થી લાયાન કરાવવા માં આવે (આલમગીરી)

મસ્થલા- (૧૭) :- લાયાન પછી પતિ અથવા

પત્ની એ વિચ્છેદ માટે કોઇને પોતાનો વકીલ બનાવ્યો અને ગાયબ થઈ ગયો તો કાળી વકીલ સમક્ષ વિચ્છેદ કરી દેશે એવી જ રીતે જો લાયાન પછી ચાલ્યા ગયા ફરી કોઇને વકીલ બનાવીને મોકલ્યો તો કાળી આ વકીલ સમક્ષ વિચ્છેદ કરી દેશે (આલમગીરી)

મસ્થલા- (૧૮) :- લાયાન પછી જો હજુ વિચ્છેદ થયો ન હોય તો પણ તે સ્ત્રીથી વતી તથા દાદ્યથે વતી (વતી ની તરફ તેડનારી છેડ છાડ) હચ્ચમ છે અને વિચ્છેદ થઈ ગયો તો ઇદાનો નુકદો (ખાદ્ય ઓરચકી) તથા રહેવાનું મકાન પામરો અને છદત ની અંદર જે બાળક પૈદા થશે એ જ પતિનું હશે અને જો બે વર્ષની અંદર પૈદા થયું અને છદત તે સ્ત્રી માટે ન હોય અને છ મહિનાની અંદર માળક પૈદા થયું તો એજ પતિનું ડેરવાનામાં આવશે. (હરેભુખ્તાર, રદ્દુલમુહતાર)

મસ્થલા- (૧૯) :- જો પતિએ તે બાળક સંબંધે જ તેના નિકાલમાં પૈદા થયું છે અને જીવંત પણ છે, એમ કહું કે આ માર્ણનથી અને લાયાન થયું તો કાળી તે બાળકનું નસબ પતિ થી કાપી નાખરો અને તે બાળક હવે માં તરફ સંબેદિત થશે એ શરતે કે અલૂક એવા સમયે થયું કે સ્ત્રીમાં લાયાનની યોગ્યતા હોય માટે જો તે સમયે દાસી હતી, હવે આગાદ છે અથવા તે સમયે કાફિયા હતી હવે મુસલમાન છે તો નસબ નાખૂદ થશે નહીં. એટલા માટે કે એ ખાલતમાં લાયાન જ નથી. અને જો તે બાળક મરી ગયું છે તો લાયાન થશે અને નસબ નાખૂદ થઈ શકતો નથી. એવી જ રીતે જો બે બાળકો થયા અને એક મરી ગયું છે અને એક જીવંત છે અને બંને થી પતિ એ ઇન્કાર કરી દીધો અથવા લાયાન થી પહેલા એક મરી ગયું તો તે મૃતકનો નસબ નાખૂદ થશે નહીં. નસબ નાખૂદ થયા માટે છ (૬) શરતો છે. (૧) વિચ્છેદ (૨) જન્મ સમયે અથવા તેના એક દિવસ કે બે દિવસ પછી સુધી હોય, બે દિવસ પછી ઇન્કાર કરી શકતો નથી. (૩) આ ઇન્કાર થી પહેલા ઇકચર (સ્વીકાર) ન કરી લીધો હોય. જો કે દલીલની રીતે સ્વીકાર હોય. દા.ત. તેને મુખારક બાદ આપવામાં આવી અને તેણે મૌન ચાખ્યું અથવા તેના માટે રમકડાં ખરીધ્યા (૪) વિચ્છેદ ના સમયે બાળક જીવંત હોય (૫) વિચ્છેદ પછી એજ હમલ (ગર્ભ) થી બીજું પૈદા ન થાય અથવા છ મહિનાની અંદર (૬) નસબની સાબીતી માટે નો ઝડપ શરઅન થઈ ગયો ના હોય.

દા. ત. બાળક પૈદા થયું અને તે કોઈ દુધ પીતા બાળક પર પડયું અને આ મરી ગયું અને એ હુકમ આપવામાં આવ્યો કે તે બાળકના બાપ ના વારસો તેની દીઘયત (હત્યાનો બદલો) અદા કરે અને હવે બાપ એમ કહે છે કે બાળક માણ્યનથી તો લાયાન થશે અને નસ્તબ વિલીન થશે નહીં (દુર્ભુખાર, રદ્દુલ મુહૂરતાર)

મસ્યલા- (૨૦) :- લાયાન તથા વિરછેદ પછી કરી તે સ્ત્રીથી નિકાલ કરી શકતો નથી, જ્યાં સુધીને બને લાયાનની યોગ્યતા ધરાવતા હોય અને જો લાયાનની કોઈ શરત બને અથવા એકાં વિલુપ્ત થછ ગાઈ તો હવે બને પરસ્પર નિકાલ કરી શક છે. દા.ત. પતિએ તે તોહમતમાં પોતાને જુદી કલ્પો, જો કે સ્પષ્ટતાથી એ ન કર્યું હોય કે મેં જુદું તોહમત લગાવ્યું હતું. દા.ત. તે બાળક જેનો ઇન્કાર કર્યો હતો તે મૃત્યુ પાય્યો અને તેણે માલ છોડચો, તરફે લેવા માટે તે કહે છે કે તે મારુંબાળક હતું તો કઝફની હદ સ્થાપિત થશે અને તેનો નિકાલ તે સ્ત્રીથી હવે થછ શક છે અને જો કઝફની હદ લગાવવામાં ન આવી તો પણ નિકાલ થછ શકે છે. એવીજ રીતે જો લાયાન તથા વિરછેદ પછી કોઈ બીજા પર તોહમત લગાવ્યું અને તેના કારણે કઝફની હદ સ્થાપિત થછ અથવા સ્ત્રીએ તેની પુણી કરી અથવા સ્ત્રી થી હચ્ચમતી કરવામાં આવી જો કે જિનો ન હોય પરંતુ સ્ત્રીની પુણીથી નિકાલ એ સમયે આયગ થશે જ્યારે કે ચાર વર્ષત થાપ અને હદ તથા લાયાન રદ થયા માટે એક વર્ષત પુણી કરી છે. (આલમગીરી, દુર્ભુખાર)

મસ્યલા- (૨૧) :- હમલ (ગલ) સંબંધે જો પતિએ કહું કે એ મારો નથી તો લાયાન નથી, હા, જો એમ કહે કે તે જિના કર્યા છે અને આ હમલ તેનાથી જ છે તો લાયાન થશે. પરંતુ કાગ્નીતે હમલ ને પતિથી નકાર ન કરશે. (દુર્ભુખાર)

મસ્યલા- (૨૨) :- કોઈએ તેની પણી પર તોહમત લગાવ્યું. તેણે કહું તે સાચું કહું, તે એવીજ છે જેવું કે તું તું કહે છે, તો લાયાન થશે અને જો કેવળ એટલુજ કહું કે તું સાચો છે તો લાયાન નથી, ન કઝફની હદ છે. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૨૩) :- સ્ત્રીને કહું તાંચ પર ત્રણ તલાકો, કે વિલિયારિશી, તો લાયાન નથી બલ્કે કઝફની હદ છે અને જો કહું કે વિલિયારિશી તને ત્રણ તલાકો તો

લાયાન છે ન હદ. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૨૪) :- સ્ત્રીને કહું કે વિલિયારિશી, વિલિયારિશીની છોકરી તો સ્ત્રી અને તેની માં બને પર તોહમત લગાવ્યું. હવે જો માં બેટી બને એક સાથે માંગણી કરે તો મારી માંગણી ને ગ્રાધન્ય આપી ને કઝફની હદ સ્થાપિત કરીશું અને લાયાન રદ થછ જ્યે અને જો માં એ માંગણી ન કરી અને સ્ત્રી એ કરી તો લાયાન થશે. પછી માંગણી જો માં એ માંગણી કરી તો લાયાન થશે. એવીજ રીતે જો એજાણી સ્ત્રી પર તોહમત લગાવ્યું પછી તેનાથી નિકાલ કરીને ફરી તોહમત લગાવ્યું અને રંની એ લાયાન તથા હદ બનેની માંગણી કરી તો હદ લાગશે અને લાયાન સાકિત થશે અને જો લાયાન નથી માંગણી કરી અને લાયાન થયું, પછી હદની માંગણી કરી તો હદ પણ કાયમ કરીશું. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૨૫) :- પોતાની પણી ને કહું મેં તારથી જે નિકાલ કર્યો તેનાથી પહેલા તે જિના કર્યા અથવા નિકાલ કર્યા તેનાથી પહેલા મેં તને જિનો કરતાં નિયમો તો આ તોહમત જોકે હમણાં લગાવ્યું માટે લાયાન છે અને જો એમ કહું કે નિકાલથી પહેલા મેં તને જિનાથી તોહમત લગાવી તો લાયાન નથી બલ્કે હદકાયમ થશે. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૨૬) :- સ્ત્રીએ કહું મેં તને હુંવારો ન જોયો તો ન હદ છે ન લાયાન. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૨૭) :- ઓલાદ થી ઇન્કાર તે સમયે ખરો છે જ્યારે મુખારક બાદી આપતા સમયે અથવા જન્મનો સામાન ખરીદવાના સમયે નકાર કર્યા હોય. નહીં તો મૌન રાજા (સ્ત્રીકૃતિ) સમજવામાં આવશે. હવે ફરી નકાર થછ શકતો નથી, પરંતુ લાયાન બને સ્વરૂપો માં થશે અને જો જન્મના સમયે પતિ હાજર ન હતો તો જ્યારે તેને ખબર મળી નકાર માટે તે સમય જન્મના સ્થાને છે. પતિએ ઓલાદ નો ઇન્કાર કર્યા અને પણી એ પણ તેનું સમર્થન કર્યું તો લાયાન થછ શકતું નથી. (દુર્ભુખાર)

મસ્યલા- (૨૮) :- બે બાળકો એક હમલથી પૈદા થયા અથવા બને વચ્ચે છ મહિનાથી ઓછા નું અંતર હોય અને તે બનેમાં પહેલાથી ઇન્કાર કર્યા, બીજાથો સ્ત્રીકર કર્યા, બીજાનો ઇન્કાર કર્યા તો લાયાન થશે, એ શરતે કે ઇન્કારથી ફરે નહીં અને જો ફરી ગયો તો હદ લગાવવામાં આવે. પરંતુ

દરેક ડાલત માં બંનેનો નસબ સાબિત છે. (દરેક મુખ્તાર)

મસબલા- (૨૮) :- જે બાળકથી છન્કાર કર્યો અને લાયાન થયું તે મરી ગયો અને તે પોતાની પાછળ ઓલાદ મુક્તા ગયો હવે લાયાન કરનાચાયે તેને પોતાનો પોત્રો અથવા પોત્રી ઠેરવા તો તેનો નસબ અખંડ છે. (દરેક મુખ્તાર)

મસબલા- (૩૦) :- ઓલાદનો છન્કાર કર્યો અને હજુ લાયાન ન થયું કે કોઈ અજાણ્યાએ સ્ત્રી પર તોહમત લગાયું અને તે બાળકને હરાયો કહું તેના પર કર્ફ ની છદ કાયમ થઇ તો હવે તેનો નસબ (વંશ) સાબિત છે. અને કયારેય નષ્ટ થશે નહીં. (દરેક મુખ્તાર)

મસબલા- (૩૧) :- સ્ત્રીને બાળક પેદા થયું. પતિએ કહું આ મારુંનથી અથવા આ જિના થી છે અને કોઈ કારણોસર લાયાન સર્કિત થઇ ગયું તો નસબ નષ્ટ થશે નહીં, છદ વાજ્બથ થાય કે ન થાય. એવી જ રીતે જો બંને લાયાન વાળા છે પરંતુ લાયાન થયું નહીં તો નસબ નષ્ટ થશે નહીં. (આલમગીરી)

મસબલા- (૩૨) :- નિકાલ કર્યો પરંતુ હજુ દઘૂલ (સંસરી) ન થયું બલ્ક હજુ સ્ત્રીને જોઈ પણ નથી અને સ્ત્રી ને બાળક પેદા થયું. પતિએ તેનાથી છન્કાર કર્યો તો લાયાન થઇ શકે છે. અને લાયાન પછી તે બાળક માંની જવાબદ્ધરીમાં થશે અને મહેર પુરી આપવી પડશે. (આલમગીરી)

મસબલા- (૩૩) :- લાયાનના કાર્યક્રમે જે બાળકનો નસબ સ્ત્રીના પતિથી વિશ્વચેદ કરી દેવામાં આવ્યો છે. કેટલીક વાતો માં તેના માટે નસબ ના અહેકામ (હુકમો) છે. દા.ત. તે પોતાના બાપ માટે ગવાહી આપે તો સ્વીકાર્ય નથી. ન બાપની ગવાહી તેના માટે માન્ય, ન તે પોતાના બાપને ઝકાત આપી શકે ન બાપ તેને આપી શકે અને આ બાળકના પુત્રનો નિકાલ બાપની તે પુત્રીથી થાય જે બીજી સ્ત્રીથી છે. આનાથી ઉલ્લુ હોય તો પણ નિકાલ થઇ શકતો નથી અને જો બાપે તેની હત્યા કરી નાખી તો ડિસાસ (ખૂનનો બદલ્યો) નથી. અને બીજો શાસ્ય એમ કહે કે આ મારો પુત્ર છે તો તેનો થઇ શકતો નથી જો કે આ છોકરો પણ પોતાને તેનો પુત્ર કહે બલ્ક સંધળી વાતોમાં એજ અહેકામ છે જે નસબની અખંડિતતાના છે. કેવળ બે વાતોમાં તફાવત છે. એક એ કે એક બીજા નો વારસ નથી

નીજું એ કે એકનો નિકાલ (ભરશ પોષણ) બીજા પર વાજ્બથ નથી (આલમગીરી, દરેક મુખ્તાર)

ઇન્દીનનું બચાન

શતદુલ કદીર માં છે અભુર્ઝાકે રિવાયત કરી કે, અમીરુલ મોમેનીન હજરત ઉમર બિન ખતાબ રદ્દિયલ્વા હો અન્ધો એ એ ફેસલો કર્યો કે ઇન્દીન (કાપુરથ) ને એક વર્ષની મુદત આપવામાં આવે, અને હબે અભીરોબહદાએ રિવાયત કરી કે અમીરુલ મોમેનીને કાગી શુરેહ પાસે લખી મોકલ્યું કે અપીલ ના દિવસથી એક વર્ષની મુદત આપવામાં આવે. અને અભુર્ઝાક તથા છબે અલી શેખદ એ મૌલા અલી રદ્દિયલ્વાદો અન્ધોથી રિવાયત કરી કે, એક વર્ષ ની મુદત આપવામાં આવે. અને હજરત હસન બસરી તથા શૈઅબી તથા હથ્રાહીમ નાખાઈ તથા અતા તથા સહદિન મુસયબ રદ્દિયલ્વાદો અન્ધુમ થી પણ એજ રિવાયત છે.

મસબલા- (૧) :- ઇન્દીન તેને કહે છે કે, (ગુપ્ત) અવયવ ઉપસ્થિત હોય અને પત્નીના ગુપ્ત ભાગમાં દઘૂલ (પ્રવેશ) ન કરી શકે અને જો કેટલીક સ્ત્રી થી સંલોગ કરી શકે અને કેટલીક થી નહીં અથવા વગર કુવારી સાથે નહીં, તો જેનાથી સંલોગ નથી કરી શકતો તેના હકમાં ઇન્દીન છે અને જેનાથી કરી શકે છે તેના હકમાં નથી. તેના કારણો વિદ્યા છે, બીમારી ના કારણો છે અથવા પ્રકૃતિ (પૈદાધિરી) થી એવું છે, અથવા ધડપણના લીધે છે અથવા તેના પર જાદુ કરી દેવામાં આવ્યું છે.

મસબલા- (૨) :- જો કેવળ ટોચ (શિખા) (સોપારી) ધાખલ કરી શકે છે તો ઇન્દીન નથી. અને સોપારી ક્યાછ ગઈ હોય તો તેના જે ટલું અવયવ ધાખલ કરી શકવા પર ઇન્દીન થશે નહીં. અને સ્ત્રીએ પતિનું અવયવ કાપી નાખ્યું તો ઉલ્લેખાએલ વિછિન્ન (કાપાએલ અવયવ) નો હુકમ જારી થશે નહીં. (રદ્દુલ મુહતાર)

મસબલા- (૩) :- પતિ ઇન્દીન છે અને સ્ત્રીનું ગુપ્ત સ્થાન (યોની) બંધ છે, અથવા હાડકું નિકળી આવ્ય છે કે પુરુષ તેનાથી સોલુબત કરી શકતો નથી તો એવી સ્ત્રી માટે તે હુકમ નથી જે ઇન્દીન ની પત્ની છે કે તેમાં પોતે પણ કસુરવાર છે. (દરેક મુખ્તાર)

મસબલા- (૪) :- પુરુણનું લીંગ તથા આંડવા

(અડકોષ) અથવા કેવળ લીંગ સાવ જડથી કપાછ ગયું હોય અથવા બહુજ નાનું ગાંઠ જવું હોય અને સ્ત્રી વિચ્છેદ છયે તો વિચ્છેદ કરી દેવામાં આવશે. જો સ્ત્રી આગાંદ બાલિગ હોય અને નિકાલ થી પહેલા આ વાતની તેને ખરબર ન હોય, ન નિકાલ પછી જાણીને ને તેના પર ચાળ રહી, જો સ્ત્રી કોઇની ઘરી છે તો ખૂદ તેને કોઇ અખત્યાર નથી. બલે તેના માલિક ને અખત્યાર છે, અને ના બાલિગ છે તો બલુગ (પુખ્ત વયની થવા) સુધી પ્રતીક્ષા કરવામાં આવે, બાલિગ થયા પછી રાજ થછ ગણ તો ટીક, નહી તો વિચ્છેદ કરી દેવામાં આવે, લીંગ કપાછ જવાની હાલતમાં પતિ બાલિગ હોય કે ના. બાલિગ, તેનો એતબાર નથી. (દુર્ભ મુખ્તાર, રદ્દુલ મુહતાર)

મસ્ફલા- (૫) :- જો પુરુષનું લીંગ નાનું છે કે મુખ્તાદ સ્થળ (ગુઠય ભાગ) સુધી દાખલ કરી શકતો નથી, તો વિચ્છેદ કરવામાં આવશે નહી. (રદ્દુલ મુહતાર)

મસ્ફલા- (૬) :- ના બાલિગ છોકરી નો નિકાલ તેના બાપે કરી દીધો, તેને પતિ કપાએલા અવયવ વાળો જગ્ઘાયો તો બાપ ને વિચ્છેદ ના દાવા નો હક નથી, જ્યાં સુધી છોકરી ખૂદ બાલિગ (પુખ્તવયની) ન થછ જાય. (આલમગીરી)

મસ્ફલા- (૭) :- એક વખત સંભોગ કર્યા પછી તેનો ગુપ્ત અવયવ કાપી નાખવામાં આવ્યો અથવા ઇન્નીન થછ ગયો તો હવે વિચ્છેદ કરી શકતો નથી. (દુર્ભ મુખ્તાર)

મસ્ફલા- (૮) :- પતિના અંડકોષો કાપી નાખવામાં આવ્યા અને ઇન્નીટક્કાર થાય છે તો સ્ત્રીને વિચ્છેદ કરવાના હક નથી અને ઇન્ની કડક થતી ના હોય તો ઇન્નીન છે. અને ઇન્નીન નો હુકમ એ છે કે સ્ત્રી જ્યારે કાજી પાસે દાવો કરે તો પતિને કાજી પૂછે. જો સ્ત્રીએ તો એક વર્ષ ની મોહલત આપવામાં આવશે. જો વર્ષની અંદર પતિ એ સંભોગ કરી લીધો તો સ્ત્રી નો દાવો રદ થછ ગયો. અને સંભોગ ન કર્યો અને સ્ત્રી જુદાએ ની ઇચ્છુક છે, તો કાજી તેને તલાક આપવાનું કરે જો તલાક આપી દે તો ટીક નહી તો કાજી વિચ્છેદ (તફરીક) કરી દે. (આસ્મ કૃતુબ)

મસ્ફલા- (૯) :- પતીને દાવો કર્યો અને પતિ કરે છે મેં તેનાથી સોલભત કરી છે અને સ્ત્રી સૈયેબા (જે કુવારી ન હોય) છે, તો પતિને સોગંદ ખવડાવો, સોગંદ

ખાંદ લે તો પતીનો હક્ક જતો રહ્યો, ઇન્કાર કરે તો એક વર્ષની મેહતલ આપે, અને જો સ્ત્રી પોતાને કુવારી બતાવે છે તો કોઇ સ્ત્રીને બતાવો અને સાવધાની એ છે કે બે સ્ત્રીઓને બતાવો જો આ સ્ત્રીઓ તેને સૈયેબા બતાવે તો પતિને સોગંદ ખવડાવી તેની વાત માનો અને આ સ્ત્રીઓ કુવારી કરે તો સ્ત્રીની વાત સોગંદ વગર માનવામાં આવશે અને તે સ્ત્રીઓને શાંકા હોય તો કોઇ પ્રકારે પરીક્ષા કરાવો અને જો તે સ્ત્રીઓ માં પરસ્પર મત લેદ છે. કોઇ કુવારી કરે છે. કોઇ સૈયેબા તો કોઇ બીજીથી તપાસ કરાવો, જ્યારે એ વાત સાભિત થછ જાય કે પતિએ સંભોગ કર્યો નથી તો એક વર્ષ ની મેહતલ આપો. (આલમગીરી)

મસ્ફલા- (૧૦) :- સ્ત્રીનો દાવો શહેરના કાજી પાસે થશે બીજા કાજી અથવા ગેર કાજી પાસે દાવો કર્યો અને તેણે મેહતલ પણ આપી દીધી તો તેનો કાંઈ એતેબાર નથી, એવીજ રીતે સ્ત્રીનું સ્વયં બેસી રહેવું બેકાર છે. (ખાનિયહ)

મસ્ફલા- (૧૧) :- વર્ષથી ભાવાર્થ આ સ્થળે શમ્ભી વર્ષ છે. અર્થાત ઉદ્ય દિવસ અને એક દિવસ નો થોડોક ભાગ. અને ડેઝના દિવસો તથા રમાણ અને પતિના હજ અને પ્રવાસનો જ માનો તેમાંજ ગણના છે. અને સ્ત્રીના હજ અને ગેરહાજરી નો સમય અને પુરુષ અથવા સ્ત્રીની બીમારીનો સમય ગણનામાં લેવારો નહી અને જો અહેરામની હાલતમાં સ્ત્રીએ દાવો કર્યો તો જ્યાં સુધી અહેરામથી ફારેગ ન થછ લે કાજી અવધિ (મુદત) નિશ્ચિયત કરશે નહી. (આલમગીરી, દુર્ભમુખ્તાર)

મસ્ફલા- (૧૨) :- જો ઇન્નીને સ્ત્રીથી જિહાર કર્યો છે, અને આગાંદ કરવા પર શકિતમાન છે, તો એક વર્ષની મેહતલ આપવામાં આવશે. નહી તો ચૌદ (૧૪) મહિનાની અર્થાત જ્યારે કે રોજ રાખવા પર શકિતમાન થાય અને જો મેહતલ આપવા પછી જિહાર કર્યો, તો તેના કારણે મુદત માં કોઇ વધ્યાચે થશે નહી. (આલમગીરી)

મસ્ફલા- (૧૩) :- પતિ બીમાર છે કે બીમારીના કારણે સમાગમ પર શકિતમાન નથી તો પતીના દાવા પર અવધિ નિશ્ચિયત કરવામાં આવશે નહી. જ્યાં સુધી કે તંદુરસ્ત ન થછ જાય. ભલે બીમારી લાંબા સમય સુધી રહે. (આલમગીરી)

મસ્ફલા- (૧૪) :- પતિ નાબાલિગ છે તો જ્યાં સુધી બાલિગ થછ ના જાય અવધિ નિશ્ચિયત કરવામાં આવે

નહિ. (દુર્મુખાર)

મસ્યલા- (૧૫) :- પત્ની મજનુન (મુછીત) અને પતિ હનીન છે તો વલીના દાવા પર કાજી મુદત મુકર્ર કરશે અને વિચ્છેદ કરશે અને વલી પણ ન હોય તો કાજી કોઈ શાખસને તેના તરફથી વાદી બનાવી આ અહેકામ લાગુ કરશે. (દુર્મુખાર)

મસ્યલા- (૧૬) :- મુદત વીતી ગયા પછી પત્નીએ દાવો કર્યો કે, પતિએ સંભોગ કર્યો નથી અને તે કહે છે કે કર્યો છે તો જો પત્ની સેયેબા (જે કુવારી નહોય તે) હતી તો પતિને સોગંડ ખવડાવો. તેણે સોગંડ ખાદ લીધા તો સ્ત્રીનો હક બાતલ થએ ગયો અને સોગંડ ખાવાનો છન્કાર કરે તો સ્ત્રીને અખત્યાર છે. કે, વિચ્છેદ છાયેઠો વિચ્છેદ કરી દાખણું, અને જો સ્ત્રી પોતાને બાકેચા (કુવારી) કહે છે, તો એજ સ્વરૂપો છે જે મજફૂર થયા (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૧૭) :- સ્ત્રીને કાજીએ અધિકાર આપ્યો તેણે પતિને અખત્યાર કર્યો અથવા મજલિસમાંથી ઉન્ની થએ અથવા લોકોએ તેને ઉઠાડી રીધી અથવા હજુ તેણે કાંઈ કહું ન હતું કે કાજી ઉભો થએ ગયો તો આ સથળી હાલતોમાં સ્ત્રીનો બિયાર (ઇઝ્ઝેપાર) બાતલ થએ ગયો. (આલમગીરી વિગેરે)

મસ્યલા- (૧૮) :- કાજીનો વિચ્છેદ બાધન તલાક કેરવામાં આવશે અને એકાંત થએ ગયું છે તો પૂરી મહેર મેળવશે, અને ઇદતમાં બેસસે, નહીં તો અર્ધી મહેર છે, અને ઇદત નથી. અને જો મહેર નિયિત થએ ન હતી તો "મતામ" મળશે. (દુર્મુખાર, વિગેરે)

મસ્યલા- (૧૯) :- કાજી એ એક વર્ષ ની મોહલત આપી હતી, વર્ષ ગુજરાતા પર ઓરતે દાવો કર્યો તો હક બાતલ થશે નહીં, જ્યારે છાયે આવી ને ફરીથી દાવો કરી શકે છે અને જો પતિ બીજી મોહલત માંગે છે તો જ્યાં સુધી સ્ત્રી રાજી ન થાય કાજી મોહલત આપે નહીં. અને સ્ત્રીની રજામંદી થી કાજી એ મોહલત આપી તો સ્ત્રી પર આ મુદત ની પાંચંદી જરૂરી નથી, જ્યારે છાયે દાવો કરી શકે છે અને આ અવધિ (સમય મર્યાદા) બાતલ થએ જે અને જો અવ્યાલ અવધિ પછી કાજી પદચ્યુત થએ ગયો અથવા તેનું અવસાન થએ ગયું અને તેની જગ્યાએ બીજો નિયુક્ત થયો અને સ્ત્રીએ સાક્ષીઓથી સાંબિત કરી દીધું કે પહેલાના કાજી એ મોહલત આપી હતી અને તે સમય પૂર્યો

થએ ગયો છે, તો આ કાજી ફરીથી મુદત મુકર્ર કરશે નથી, બલ્ક તેના પરજ અમલ કરશે જે પ્રયમના કાજી એ કર્યો હતો. (આલમગીરી વિગેરે)

મસ્યલા- (૨૦) :- કાજીના વિચ્છેદ પછી ગવાઢોએ સાક્ષી આપી કે વિચ્છેદ થી પહેલા સ્ત્રીએ સમાગમ નો સ્વીકાર કર્યો હતો તો વિચ્છેદ બાતલ છે અને વિચ્છેદ પછી સ્વીકાર કર્યો હોય તો બાતલ નથી. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૨૧) :- વિચ્છેદ પછી એજ સ્ત્રીએ ફરી એજ પતિથી નિકાલ કર્યો અથવા બીજી સ્ત્રીએ જેને આ હાલની ખબર હતી તો હવે વિચ્છેદના દાવાનો હક નથી. (દુર્મુખાર)

મસ્યલા- (૨૨) :- જો પતિમાં બીજા કોઈ પ્રકારનો એખ છે. દાત. જૂનુન મુછીપણું (પાલગપણું), જુગ્ગામ, કોઢ અથવા સ્ત્રીમાં એખ હોય કે તેનું ગુપ્તસ્થાન બંધ હોય અથવા તે સ્થળે માંસ અથવા હાડકું પૈંદ થએ ગયું હોય તો ફર્સ (૨૬) નો અખત્યાર નથી. (દુર્મુખાર)

મસ્યલા- (૨૩) :- પતિ સમાગમ કરે છે પરંતુ વિર્ય નથી કે વિર્યપાત થાય તો સ્ત્રીને દાવાનો હક નથી. (આલમગીરી)

ઇદતનું બયાન

અલ્લાહ અગ્રવ જલ્દ ફરમાવે છે :-

"યા એયોડનથીયો ઇજા તલ્લાકતો મમુનીસાચા ફિલ્લે ફુલું લે ઇદતેનિ વ અહસુલ્લદતા વાજુલ્લાખ રખ્યકુમ, લા તુપ્રેજુહુન મિન બોયુતેનિ વલાયઘસ્જન ઇલ્લા અંયુયા'તીના બેજાદેશતિન મુખેયેનતન." (કુઅનિશરીફ)

(અર્થ :- "દે નબી લોકોને ફરમાવી દે કે જ્યારે સ્ત્રીઓને તલાક આપો તો તેમને ઇદતના સમય માટે તલાક આપો અને ઇદતની ગંધાની રાખો અને અલ્લાહ થી ડરે જે તમારો રખ (પાલનધાર) છે, ન ઇદતમાં સ્ત્રીઓને તેમના રહેવાના ધરોમાંથી કાઢો અને નતે પોતે નિકળે, પરંતુ એ કે ખુલ્લી નિલજતાની વાત કરે.") અને અલ્લાહ ફરમાવે છે :- વલમુત્લાકતો પતરખ્યસ બે અન્શીસેહિન સલાસતા કોર્લાન વલા પદિલ્લો લાલુન અંય યકૃતુન મા ખલકલ્લાદો સી અરદામે હિન ઇનકુન પૌમીન બિલ્લાડે વલ્યોમિલ આપેરે.

(અર્થ :- તલાકવાળીઓ પોતાને ત્રણ હેઠાં

(આસિક) સુધી રોકી રાખે. અને તેમને એ હલાલ નથી કે, જે કાંઈ ખુદાએ તેમના પેટોમાં પૈદાકૃત્તે તેને સંતારે જો તે અહ્વાણ અને કાયામત ના દિવસ પર ઇમાન ધરવતી હોય.”) અને અહ્વાણ ફરમાવે છે. :- “વહ્વાણ પછીન વિનલ્યાણ મિનિસાએ કુમ એરીનર તથુમ ફિદતોઠુમ સલાચતા અશ્વોરિન વહ્વાણ લમ પછિન. વ ઉલાતુલ્યાહમાલે અજલોઠુમ અંધ્યાદભૂન હમલાઠુમ.”

(અર્થ :- “અને તમારી પત્નીઓમાં જે ડેગ થી ના ઉમેદ થા ગાંધી, જો તેમને કાંઈ શંકા હોય તો તેની મુદત ત્રશ મહિના છે, અને તેમની પણ જેમને હજુ ડેગ આવ્યું નથી. અને હમલ (ગર્વ) વાળીઓની છદ્દત એ છે કે પોતાનો હમલ જણી લે (બાળકનો જન્મ થા જાય) ” અને ફરમાવે છે :

વહ્વાણના પોતવક્રીન વિન્કુમ વયજરાન્ય અગવાજંય પતરલ્યાણ બે અન્દોચેહિન અર્થાત્તા અશ્વોરિન વ અશરાન, ફડ્ગા બલગ્ન અજલ ખૂન ક્ષા જોનાણ અદ્દીકુમ ક્રીમ ક્રમાણ વિમન્દોચેહિન વિલ્યમાઝુરાણે, વહ્વાણી બેમા તથ્યમલ્યાણ ખલીર.

અર્થ :- “તમારી પેકી જેનું મૃત્યુ થાય અને પત્નીઓ મુકી જાય તે ચાર મહિના દસ દિવસ પોતાને રોકી રાખે, પછી જ્યારે છદ્દત પૂરી થા જાય તો તમારા પર કાંઈ પકડ નથી, તે કામાં જે સ્ત્રીઓ પોતાના મામલામાં શરીઅત અનુસાર કરે અને અહ્વાણને તમારા કામોની ખબર છે.”

સહીએ બુખારી શરીફમાં મિસ્ટર બિન મપ્રમહ રદીપલાઢો અન્દોથી રિવાયત છે કે સબી આ અસેલમીયહ રદીપલાઢો અન્દો ને પતિના મૃત્યુ ના થોડાક દિવસો પછી બાળક નો જન્મ થયો, નભીએ કરીમ સલલલાઢો અલયદે વસ્ત્વલમની સેવામાં જાજર થઈને નિકાલ ની ઇજાગત (પરવાનગી) માગી, હુઘ્રે ઇજાગત આપી દીધી, તથા તેમાં છે કે અન્દુલાઢ બિન મસઉદ રદીપલાઢો અન્દો ફરમાવે છે કે, “સુરતે તલાક” (જેમાં ગર્વની છદ્દત નું બયાન છે)

સૂરતે બક (કે તેમાં અવસાન ની છદ્દત ચાર મહિના દસ દિવસ છે) પછી નાજિલ (ઉત્તરાશ) થા અર્થાત્ત ગર્વ વાળી ની છદ્દત ચાર મહિના દસ દિવસ નથી, બલ્કે બાળકનો જન્મ છે અને એક રિવાયત માં છે કે હું તેના પર મુખાલેલા (એક બીજાના હકમાં બદ્દુઆ કરવું) કરી શકુછું કે તે તેના પછી નાજિલ થા, ઇમામ માલિક તથા ઇમામ શાકેચ તથા

બયદ્દકી હજરત અમીરલ મોમેનીન ઉમર બિન ખતાબ રદીપલાઢો અન્દોથી ચાવી કે મૃત્યુ પછી જે બાળક પૈદ થા હું અને હજુ મરું ચાર પાછ (ખાતલા) પર હોય તો છદ્દત પૂરી થા હું ગાંધી.

મસ્ફલા- (૧) :- નિકાલ નાટ થવા અથવા શુબ્દે નિકાલ પછી સ્ત્રીનું નિકાલથી મળ્યું (નિષિધ) થતું અને કેટલાક સમય સુધી પ્રતીકા કરવું, છદ્દત છે.

મસ્ફલા- (૨) :- નિકાલ નાટ થવા પછી તે સમયે છદ્દત છે કે, પતિનું અવસાન થયું હોય અથવા સહીએ એકાંત થયું હોય, વ્યાભિચારિકી માટે છદ્દત નથી બલ્યે સગર્ભા હોય અને તેણી નિકાલ કરી શકે છે પરંતુ જેના વ્યાભિચાર થી ગર્વ છે તેના સિવાય બીજાથી નિકાલ કરે તો જ્યાં સુધી બાળક પૈદા ન થાય વતી (સંભોગ) જાહીજ નથી, નિકાલ કાસિદમાં દઘૂલ થી પહેલા વિચ્છેદ થયો તો છદ્દત નથી અને દઘૂલ (સમાગમ) પછી વિચ્છેદ થયો તો છદ્દત છે. (આમ્બકુતુબ)

મસ્ફલા- (૩) :- જે સ્ત્રીનો મુકામ (ધોની) બંધ છે તેનાથી એકાંત થયું તો તલાક પછી છદ્દત નથી. (દુર્ભ મુખાર)

મસ્ફલા- (૪) :- સ્ત્રીને તલાક આપી, બાછન અથવા રાજા અથવા કોઈ ચીને, નિકાલ તુટી જાયો, બલે એમ થયું કે, પતિના પુત્રને શહેરત (કામયાસના) સારે ચુંબન કર્યું અને તે સ્વરૂપમાં દઘૂલ થા હું હોય અથવા એકાંત થયું હોય અને તે સમયે જર્બન હોય અને સ્ત્રી ને ડેગ આવે છે તો છદ્દત પૂરા ન્રાજ હેઠળની છે. જ્યારે કે સ્ત્રી આગાદ હોય અને દાસી હોય તો બે ડેગ અને જે સ્ત્રી ઉમેવલદ (દાસી જેની પોતાના માલિક થી ઔલાદ પૈદ હોય) છે, તેના માલિકનું અવસાન થા હું હું અથવા તેણે આગાદ કરી દીધી તો તેની છદ્દત પણ ન્રાજ હેઠળ છે. (દુર્ભ મુખાર)

મસ્ફલા- (૫) :- એ સ્વરૂપોમાં જે સ્ત્રીને ડેગ આવ્યું નથી કે હજુ એવા વયે પહોંચી નથી અથવા સન્નેઅયાસ (એ ઉમર કે જેમાં ડેગ આવતું બંધ થા જાય) વયે પહોંચી ગાંધી છે (વ્યધા થા ગાંધી છે) અથવા વધ્યની ગજાત્રીએ બાલિગા થા ગાંધી છે પરંતુ હજુ ડેગ આવ્યું નથી તો છદ્દત ન્રાજ મહિના છે અને દાસી છે તો દોઢ મહિનો.

મસ્યલા- (૬) :- જો તલાક અથવા ફસ્મ પહેલી તારીખે થયું, ભલે અણારના સમયે થયું તો ચાંદના હિસાબથી નજી મહિના, નહી તો દરેક મહિનો ઉઠ દિવસ નો ડેરવામાં આવે, અર્થાત ઇદતના કુલ દિવસ ૮૦ થશે. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૭) :- સ્ત્રીને હેઝ આવી ગયું છે પરંતુ હવે નથી આવતું અને હજુ વૃધાવસ્થાની વયે પહોંચી નથી તેની ઇદત પણ હેઝથી છે. જ્યાં સુધી નજી હેઝ ન આવી જાય અથવા વૃધાવસ્થાની વયે ન પહોંચે તેની ઇદત ખતમ થઈ શકતી નથી અને જો હેઝ આવ્યું ન હતું અને મહિના ઓથી ઇદત ગુજરાતી રહી હતી કે ઇદત દરમિયાન હેઝ આવી ગયું તો હવે હેઝ થી ઇદત ગુજરાતે અર્થાત જ્યાં સુધી નજી હેઝ ન આવી જાય ઇદત પૂરી થશે નહી. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૮) :- હેઝની હાલતમાં તલાક આપી તો આ હેઝ ઇદતમાં ગજાવામાં આવે નહી બલ્કે તેના પછી પૂર્ય નજી હેઝ ખતમ થવા પર ઇદત પૂરી થશે. (આમ્ર કુરૂબ)

મસ્યલા- (૯) :- જે સ્ત્રીથી નિકાહ ફાસિદ થયો અને દખૂલ (સમાગમ) થઈ ગયું હોય અથવા જે સ્ત્રીથી શુભ્ષતન વતી થએ તેની ઇદત વિચ્છેદ તથા મૃત્યુ બનેમાં હેઝ થી છે. અને હેઝ ન આવતું હોય તો નજી મહિના છે. (જવહરણ વિગેરે) અને તે સ્ત્રી કોઈની દાસી હોય તો ઇદત દીઠ મહિનો છે (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૧૦) :- તેની પત્ની કોઈની દાસી છે, તેણે પોતે ખરીદી લીધી તો નિકાહ ટુટી ગયો, પરંતુ ઇદત નથી અર્થાત તેને વતી કરવું જાયા છે પરંતુ બીજા થી તેનો નિકાહ થએ શકતો નથી, જ્યાં સુધી બે હેઝ ન ગુજરાતી લે. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૧૧) :- પોતાની પત્ની કે જે દાસી હોતી, તેને ખરીદી અને એક હેઝ આવ્યા પછી આજાદ કરી દીધી તો આ હેઝ પછી બીજા બે હેઝ ઇદતમાં રહે અને આજાદ જેવો વર્તાવ કરે અને જો એક બાધન તલાક આપી ને ખરીદી તો દાસી હોવાના કારણે વતી કરી શકે છે અને બે તલાકો આપી તો હલાલા વગર વતી કરી શકતો નથી અને જો બે હેઝ પછી આજાદ કરી દીધી તો નિકાહ ના કારણે ઇદત નથી. હા, આજાંદના કારણે ઇદત ગુજરાતે. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૧૨) :- જે સ્ત્રીથી ના બાલિગે

શુભ્ષતન અથવા ફાસિદ નિકાહમાં વતી કરી તેના પર પણ એજ ઇદત છે. એવીજ રીતે જો ના બાલિગીમાં એકત્ર થયું અને બાલિગ થવા પછી તલાક આપી તો પણ એજ ઇદત છે. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૧૩) :- ફાસિદ નિકાહમાં વિચ્છેદ અથવા મુતારકહ ના સમયથી ઇદત ગજાવામાં આવશે. મુતારકહ એ કે પુરુષે એ કલું કે મેં તેને ત્યજી અથવા તેનાથી વતી તર્ક કરી અથવા આ પ્રકાર ના બીજા શબ્દો કલ્યા, જ્યાં સુધી મુતારકહ (તરણોડાએલી) અથવા વિચ્છેદ ન થાય કેટલોએ સમય ગુજરાતી જાય ઇદત નથી, ભલે દિલમાં ઇચ્છા કરી લીધો કે વતી કરશે નહી અને જો સ્ત્રીની સાખે નિકાહ નો ઇન્કાર કરે છે તો તે મુતારકહ છે. નહી તો નથી, માટે તેનો એતબાર નથી. (જવહરણ, દર્દે મુખાર)

મસ્યલા- (૧૪) :- તલાકની ઇદત તલાક ના સમયથી છે ભલે સ્ત્રીને તેની ખબર ન હોય કે પતિએ તેને તલાક આપી છે અને નજી હેઝ આવવા પછી ખબર પડી તો ઇદત ખતમ થઈ ગઈ અને જો પતિ એમ કહે છે કે મેં તેને આટલા સમયથી તલાક આપી છે તો સ્ત્રી તેની પુર્ણ કરે કે જુઠલાવે, ઇદત સ્વકારના સમયથી ગજાશે. (જવહરણ)

મસ્યલા- (૧૫) :- સ્ત્રીને કોઈએ ખબર આપી કે તેના પતિએ નજી તલાકો આપી દીધી અથવા પતિનો પત્ર આવ્યો અને તેમાં તેને તલાક લખી છે, જો સ્ત્રીને ચોકકસ ગુમાન છે કે તે સાચું કહે છે અથવા આ પત્ર તેનોજ છે તો ઇદત ગુજરાતી નિકાહ કરી શકે છે. (જવહરણ)

મસ્યલા- (૧૬) :- સ્ત્રીને નજી તલાકો આપી પરંતુ લોકો ને જાહેર ન કર્યું અને બે હેઝ આવ્યા પછી સ્ત્રી થી વતી કરી અને દખૂલ (ગર્ભ) રહી ગયો, હવે તેણે તલાક આપવાનું લોકો ને બયાન કર્યું તો ઇદત બાળક જન્મ સુધી છે. અને બાળકના જન્મ સુધી નિકાહ (ખાધા ખોરાકી) તેના પર વાજિબ છે. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૧૭) :- તલાક આપી કરી ગયો, સ્ત્રીએ કાજી પાસે દાવો કર્યો, અને તલાક આપ્યા નું ગવાણોથી સાબિત કરી દીધું અને કાજી એ વિચ્છેદનો છુકમ આપ્યો, તો ઇદત તલાકના સમયથી છે. આ સમયથી નહી. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૧૮) :- પાછળું હેઝ જો પૂર્ય દસ દિવસો પર ખતમ થયું છે તો ખતમ થતાજ ઇદત ખતમ થએ ગાજ હજુ ગુસ્લ ન કર્યું, બલ્કે જોકે એટલો સમય પણ હજુ ગુજર્યાં નથી કે, તેમાં ગુસ્લ કરી શકતી અને તલાક રજા હતી તો પતિ હવે રજાત (પાછા ફેરવવું) કરી શકતો નથી અને હવે આ સ્ત્રી નિકાલ કરી શકે છે અને જો દસ દિવસથી ઓછા માં ખતમ થયું છે તો જ્યાં સુધી નદાદ નલે અથવા એક નમાઝનો પુરો સમય ન ગુજરી જાય ઇદત ખતમ થશે નથી. આ હુકમ મુસલમાન ઓરતના છે. અને ડિતાબીયા (અહેલે ડિતાબઃ ઇસાચ યહુદી) હોય તો દરેક હાલતમાં હેઝ ખતમ થતાજ ઇદત પૂરી થએ જશે. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૧૯) :- વતી બિશુષ્ણ (શંકા શીલવતી) ના કેટલાક સ્વરૂપો છે. (૧) સ્ત્રી ઇદતમાં હતી અને પતિ સિવાય કોઈ બીજા પાસે મોકલી દેવામાં આવી અને એ જાહેર કરવામાં આવ્યું કે તારી સ્ત્રી છે. તેણે વતી કરી, પાછળથી હાલ ખુલ્યો. (૨) સ્ત્રીને ત્રણ તલાકો આપીને હલાલા વગર તેનાથી નિકાલ કરી લીધો અને વતી કરી. (૩) સ્ત્રીને ત્રણ તલાકો આપીને ઇદતમાં વતી કરી અને કહે છે કે મારું ગુમાન એ હતું કે તેનાથી વતી હલાલ છે. (૪) માલના બદલામાં વતી કરી. (૫) પતિ વાળી સ્ત્રી હતી અને ભૂલથી તેનાથી કોઈ બીજાએ વતી કરી પછી પતિ એ તેને તલાક આપી દીધી, આ સ્ત્રી સ્વરૂપોમાં સ્ત્રી પર બે ઇદતો છે. અને વિચ્છેદ પછી બીજી હિન્દી ઇદત પહેલી ઇદતમાં દાખલ થએ જશે. અર્થાત હવે જો હેઝ આવશે બંને ઇદતોમાં ગણાશે. (જવહરાહ વિગરે)

મસ્યલા- (૨૦) :- મુતલ્લક (તલાક શુદ્ધ) એ એક હેઝ પછી બીજા થી નિકાલ કર્યો અને આ બીજાએ તેનાથી વતી કરી પછી બંને માં વિચ્છેદ કરી દેવામાં આવ્યો અને વિચ્છેદ પછી બે હેઝ આવ્યા તો પહેલી ઇદત પૂરી થએ ગાજ પરંતુ હજુ બીજી ઇદત ખતમ થએ નથી માટે આ શાખ્સ તેનાથી નિકાલ કરી શકે છે. કોઈ બીજો કરી શકતો નથી, જ્યાં સુધી વિચ્છેદ પછી ત્રણ હેઝ ન આવી જાય અને ત્રણ હેઝ આવવા પર બંને ઇદતો પૂરી થએ ગાજ. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૨૧) :- સ્ત્રી ને બાધન તલાક આપી હતી એક અથવા બે અને ઇદતની અંદર વતી કરી અને જાણ તો હતો કે વતી હચામ છે અને હચામ હોવાનો સ્વીકાર પણ કરે છે તો દરેક વખતની વતી પર ઇદત છે પરંતુ સૌ

મુતઘણિલ થશે અને ત્રણ તલાકો આપી દીધી છે અને ઇદતમાં વતી કરી અને જાણ છે કે વતી હચામ છે અને સ્વીકારી પણ છે તો આ વતી માટે ઇદત નથી બલ્કે પુરુષને રજમ (પત્રર મારી ને મારી નાખવું) નો હુકમ છે અને સ્ત્રી પણ સ્વીકાર કરે છે તો તેના પર પણ રજમ નો હુકમ છે. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૨૨) :- મૃત્યુ ની ઇદત ચાર મહિના દસ દિવસ છે અર્થાત દસમી રાત પણ ગુજરી જાય, એ શરતે કે નિકાલ સહીએ હોય, દસ્પૂલ થયું હોય કે નહીં, બંનેનો એક હુકમ છે. જો કે પતિ નાભાવિગ હોય કે પત્ની નાભાવિગ હોય, એવીજ રીતે જો પતિ મુસલમાન હતો અને પત્ની ડિતાબીયા તો તેની પણ એજ ઇદત છે. પરંતુ આ ઇદત માં શરત એ છે કે સ્ત્રી ને હમલ (ગાર્ભ) ન હોય. (જવહરાહ વિગરે)

મસ્યલા- (૨૩) :- પત્ની જો દાસી છે તો તેની ઇદત બે મહિના પાંચ દિવસ છે પતિ આજાદ હોય કે ગુલામ કે ઇદતમાં પતિના હાલની ગણના નથી બલ્કે પત્નીની ગણના એ છે. પછી મૃત્યુ પ્રથમ તારીખે થાય તો ચાંદ થી મહિના ગણવામાં આવે, નહીં તો આજાદ માટે ૧૩૦ દિવસ અને દાસી માટે ઇય દિવસ છે. (દુર્ભ મુખ્તાર)

મસ્યલા- (૨૪) :- સ્ત્રી હામેલા છે તો ઇદત બાળક નો જન્મ છે. સ્ત્રી આજાદ હોય કે દાસી, મુસલમાન હોય કે ડિતાબીયા, તલાક ની ઇદત હોય કે મૃત્યુની, અથવા મુતારકા ની અથવા વતી બિશુષ્ણ (શંકા શીલવતી). ની, હમલ પતિનો હોય કે વ્યલિચાર નો, દા. ત. વ્યલિચારશી ગર્ભ વતીથી નિકાલ કર્યો અને પતિ મૃત્યુ પાખ્યો અથવા વતી પછી તલાક આપી તો ઇદત બાળકનો જન્મ છે. (દુર્ભ મુખ્તાર, આલમગીરી વિગરે)

મસ્યલા- (૨૫) :- બાળક જન્મ થી ઇદત પૂરી થવા માટે કોઈ બાસ મુદ્દત નિર્ધિયત નથી, મૃત્યુ અથવા તલાક પછી જે સમેત બાળક પૈદા થાય ઇદત ખતમ થએ જશે, ભલે એક મિનિટ પછી બાળક પૈદા થાય. ગર્ભ પાત થએ ગયો અને અવયવ બની ગયા છે તો ઇદત પૂરી થએ ગાજ. નહીં તો પૂરી થએ નહીં અને જો બે ત્રણ બાળકો એક હમલ થી થયા તો પાછળા બાળકના પૈદા થવા થી ઇદત પૂરી થએ ગાજ. (જવહરાહ)

મસ્થલા- (૨૬) :- બાળકનો અવિકાંશ ભાગ બહાર આવી ગયો તો રજાએત નથી કરી શકતો, પરંતુ બીજાથી નિકાલ એ સમયે હલાલ થશે કે બાળક પૂરું અવતરી જાય. (રદ્દુલ મુહૃતાર)

મસ્થલા- (૨૭) :- મૃત્યુ પછી જો હમલ (ગર્ભ) દર્દ્યો તો ઇદત બાળકના જન્મથી થશે નહીં, બલ્કે દિવસોથી થશે. (જવહરણ)

મસ્થલા- (૨૮) :- બાર વર્ષથી ઓછી વધના નું મૃત્યુ થયું અને તેની પત્નીને છ મહિનાથી ઓછા સમયની અંદર બાળક પેદા થયું તો ઇદત બાળ જન્મ છે અને છ મહિના અથવા વધારે માં જન્મ થયો તો ચાર મહિના દસ દિવસ અને નસબ (વંશ) દરેક રીતે સાબિત થશે નહીં. અને જો પતિ મુરાહિક (બાલિગ થવાની નિકટ) હોય તો બંને સ્વરૂપોમાં બાળકના જન્મ થી ઇદત પૂરી થશે અને બાળકનો વંશ સાબિત છે. (જવહરણ, દુર્ભ મુહૃતાર)

મસ્થલા- (૨૯) :- જે શાખસ ખ્રસ્સી હતો તેનું અવસાન થયું અને તેની પત્ની દામેલા (સગભા) છે અથવા મૃત્યુ પછી દામેલા હોવું જણાયું તો તેની ઇદત બાળકનો જન્મ છે. અને બાળકની નસલ તેનીજ છે. (જવહરણ)

મસ્થલા- (૩૦) :- સ્ત્રીને રજાછ તલાક આપી હતી અને દરમિયાન તેનું મૃત્યુ થયું તો સ્ત્રી મૃત્યુની ઇદત પૂરી કરે અને તલાકની ઇદત ચાલી ગાછ ભલે સ્વાસ્થ્ય ની ડાલતમાં તલાક આપી હોય કે બીમારીમાં અને જો બાઇન તલાક આપી હતી અથવા ત્રશ તો તલાકની ઇદત પૂરી કરે. જ્યારે કે તંદુરસ્તીમાં તલાક આપી હોય અને બીમારી માં આપી હોય તો બંને ઇદતો પૂરી કરે અર્થાત જો ચાર મહિના દસ દિવસ માં ત્રશ ડેઝ પૂર્ય થઈ ગયા તો ઇદત પૂરી થઈ ગાછ અને જો ત્રશ ડેઝ પૂર્ય થઈ ગયા છે પરંતુ ચાર મહિના દસ દિવસ પૂર્ય થયા નથી તો તેને પૂર્ય કરે અને જો આ દિવસો પૂર્ય થઈ ગયા પરંતુ હજુ ત્રશ ડેઝ પૂર્ય થયા નથી તો તેમના પૂર્ય થવાનો છન્તોઝાર (પ્રતીક્ષા) કરે. (આભ્મતુલ કુતુબ)

મસ્થલા- (૩૧) :- પત્ની દાસી હતી તેને રજાછ તલાક આપી અને ઇદત ની અંદર આંગાદ થઈ ગાછ તો આંગાદની ઇદત પૂરી કરે અર્થાત ત્રશ ડેઝ અથવા ત્રશ મહિના અને તલાકે બાઇન અથવા મૃત્યુ ની ઇદતમાં આંગાદ થઈ તો દાસી ની ઇદત અર્થાત બે ડેઝ અથવા દ્વેઢ મહિનો

અથવા બે મહિના પાંચ દિવસ. (દુર્ભ મુહૃતાર)

મસ્થલા- (૩૨) :- સ્ત્રી કદે છે કે ઇદત પૂરી થઈ ગાછ જો એટલો સમય ગુજર્યો છે કે પૂરી થઈ શકે છે તો સોગંદ સાથે તેનો કોલ વિચાસ પાત્ર છે અને જો એટલો સમય ગુજર્યો નથી તો ઇદત પૂરી થઈ નથી, મહિનાઓથી ઇદત હોય ત્યારે તો જાહેર છે કે, એટલા દિવસ પસાર થવાથી ઇદત પૂરી થઈ ગાછ, અને ડેઝ થી હોય તો આંગાદ સ્ત્રી માટે ઓછામાં ઓછા ૬૦ દિવસ છે અને દાસી માટે ચાલીસ બંડે, એક રિવાયત માં આંગાદ માટે ૭૮ (ઓગશ ચાલીસ) દિવસ કે ત્રશ ડેઝ ની અલ્પ મુદત નવ (૬) દિવસ છે અને બે (૨) તોહર (પાડી) ની ૩૦ દિવસ અને દાસી માટે ૨૧ દિવસ ના બે ડેઝ ના છ દિવસ અને એક તોહર વચ્ચેનો ૧૫ દિવસ. (દુર્ભ મુહૃતાર, રદ્દુલ મુહૃતાર)

મસ્થલા- (૩૩) :- તલાક શુદ્ધ કદે છે કે, ઇદત પૂરી થઈ ગાછ કે ગર્ભ હતો સાકિત (ગર્ભપાત) થઈ ગયો, જો હમલની મુદત એટલી હતી કે અવયવો બની ગયા હતા તો માની લેવામાં આવશે. નહીં તો માનવામાં આવશે નહીં, દા. ત. નિકાલ થી એક મહિના પછી તલાક આપી અને તલાકના એક મહિના પછી હમલ સાકિત થવું બતાવે છે તો ઇદત પૂરી થઈ નથી, કેમકે બાળકના અવયવ ચાર મહિના માં બને છે. (રદ્દુલ મુહૃતાર)

મસ્થલા- (૩૪) :- પોતાની તલાક શુદ્ધ પત્નીથી ઇદતમાં નિકાલ કર્યો અને વતી પહેલા તલાક આપી દીધી તો પૂરી મહેર વાજિબ થશે. અને આરંભથીજ ઇદતમાં બેસે, એવીજ રીતે જો પહેલો નિકાલ ફાસિદ (૨૮) હતો અને દુર્ભુલ (સમાગમ) પછી વિચ્છેદ થયો અને ઇદતની અંદર સદીડ નિકાલ કરીને તલાક આપી દીધી અથવા સમાગમ પછી કુક્વન હોવાના કરાશે વિચ્છેદ થયો પછી નિકાલ કરીને તલાક આપી અથવા ના બાલિગ (છોકરી) થી નિકાલ કરીને વતી કરી પછી તલાક આપી અને ઇદતની અંદર નિકાલ કર્યો, હવે તે છોકરી બાલેગ થઈ અને પોતાના નફસ (જાત) ને અખત્યાર કર્યો અથવા ના બાલિગાથી નિકાલ કરીને વતી કરી પછી છોકરી એ બાલિગ થઈને પોતાને અખત્યાર કર્યું અને ઇદત ની અંદર ફરી તેનાથી નિકાલ કર્યો અને સમાગમથી પહેલા તલાક આપી દીધી, આ સધણા સ્વરૂપોમાં બીજા નિકાલની પૂરી મહેર અને તલાક પછી ઇદત વાજિબ છે. ભલે બીજા નિકાલ પછી વતી થઈ નથી

કે પ્રથમ નિકાલ ની વતી બીજા નિકાલ માં પણ વતી દેરવામાં આવશે. (ફરું મુખ્તાર, રદ્દુલ મુહ્તાર)

મસ્યલા- (૩૫) :- બાળક જન્મ પછી સ્ત્રીને તલાક આપી તો જ્યાં સુધી તેને ત્રણ હેઠ આવી ના જાય તે બીજાથી નિકાલ કરી શકતી નથી, અથવા વૃધ્યા વસ્થાએ પહોંચીને મહિનાઓથી છદ્દત પૂરી કરે, ભલે બાળક જન્મથી પહેલા તેને હેઠ આવ્યું ના હોય. (ફરું કુખ્તાર)

સોગ નું બયાન

અલ્લાહ અગ્રણ જલ્લ ફરમાવે છે:-

વલા જોનાણ અવેકુમ ફીમા અર્દદુમ બેહિ મિન
બિલ્બતિનીસાએ અવ અકન્નતુમ સી અન્સી સેકુમ.....
વખ્લમુ અનલલાણ ગફુલીઝીમ.

અર્થ:- અને તમારા પર ગુનોહ નથી તેમાં કે ઇશારતન (સંકેતમાં) સ્ત્રીઓને નિકાલ નો પેગામ આપો અથવા પોતાના દિલમાં છુપાવી રાખો, અલ્લાહને ખબર છે કે તેમીં તેમની વાદ કરશો, હા, તેમનાથી છુપાવાયદા કર્યો નથી, પરંતુ એ કે એટલીજ વાત કર્યો જે શરીરાત અનુસાર છે. અને અકદ-નિકાલનો પાડો ઈચ્છા ન કરો જ્યાં સુધી ડિતાબ (કુર્અન) નો લુકમ પોતાની હદે ન પહોંચી જાય અને જાણી લોકે અલ્લાહ તેને જાણો છે જે તમારું દિલોમાં છે. તો તેનાથી તો અને જાણી લોકે અલ્લાહ બખ્શનાર ક્ષમા વાળો છે.

હદીસ- (૧) :- સહીહ પુખારી તથા સહીહ મુસ્લિમ માં ઉમ્મુલ મોમેનીન ઉમ્મે સલમા રદ્દીયલ્લાહો અન્ધાથી રિવાયત છે કે એક ઔરતે હુઝૂરે અકદસ સલ્લાહો અલયદે વસ્તલમ ની પિદમતમાં લાજર થઈ ને અરજ કરી કે મારી પુત્રીનાં પતિની વફાત થએ ગાજ (અર્થાત તે છદ્દત માં છે) અને તેની આંખો દુઃખે છે, શું તેને સુરમો લગાવી એ, આપે ઈરશાદ ફરમાવ્યો નથી. એ અથવા ત્રણ વખત એજ ફરમાવ્યું કે, “નાણી.” પછી ફરમાવ્યું કે, એતો એજ ચાર મહિના દસ દિવસ છે અને જાહેલીયત માં તો એક વર્ષ ગુજરવા પર લીંડીઓ ફક્તી રહેતી હતી. (આ જાહેલીયત અજ્ઞાનતા) નો રિવાજ હતો કે વર્ષ ભર ની છદ્દત એક ગુંપડીમાં ગુજરતી અને અતિયશય મેલાં કપડાં પહેરતી. જ્યારે વર્ષ પુરું થતું તો ત્યાંથી લીંડીઓ ફક્તી

નિકળતી ત્યારે તેની છદ્દત પૂરી થતી.)

હદીસ- (૨) :- સહીહેન (પુખારી તથા મુસ્લિમ શરીફ) માં ઉમ્મુલ મોમેનીન ઉમ્મે હબીબહ તથા ઉમ્મુલ મોમેનીન ઝેનબ બિન્ને જહા રદ્દીયલ્લાહો અન્દુમા થી રિવાયત છે કે, હુઝૂરે ફરમાવ્યું “જે ઔરત અલ્લાહ અને ક્રીમતના દિવસ પર ઈમાન ધરાવે છે તેને એ હલાલ નથી કે કોઈ મેયિત પર ત્રણ ચાતો કરતાં અધિક સોગ (શોક) કરે, પરંતુ પતિ પર ચાર મહિના દસ દિવસ સોગ કરે.”

હદીસ- (૩) :- ઉમ્મે અતીયહ રદ્દીયલ્લાહો અન્ધાથી રિવાયત છે કે, રસ્સલુલ્લાહ સલ્લાહો અલયદે વસ્તલમે ફરમાવ્યું “કોઈ ઔરત કોઈ મેયિત (મૃતક) પર ત્રણ દિવસ કરતાં વધુ શોક ન કરે, પરંતુ પતિ પર ચાર મહિના દસ દિવસ શોક કરે. અને રંગલું કપડું ન પહેરે, પરંતુ તે કપડું કે વશવાથી પહેલા તેનું સુતર જગ્યા-જગ્યાએથી બાંધીને રંગે છે (બાંધણી) અને સુરમો ન લગાવે અને ખૂબું નો સર્પશ ના કરે પરંતુ જ્યારો હેઠ થી પાક થાય તો થોડુંક ઊંદ (એક પ્રકાર ની સુંગંધીદાર લાકડી) ઉપયોગ માં લાઇ શકે છે, અને અખૂ દાઉદ ની રિવાયત માં પણ છે કે મહેરી લગાવે નાહિ.

હદીસ- (૪) :- અખૂ દાઉદ તથા નિસાઈ એ ઉમ્મુલ મોમેનીન ઉમ્મે સલમદ રદ્દીયલ્લાહો અન્ધાથી રિવાયત કરી કે હુઝૂરે ફરમાવ્યું જે સ્ત્રીનો પતિ મરી ગયો છે તે ન કુસુમ (કુસુમ નું રંગલું વસ્ત્ર) પહેરે અને ન ગેરનું રંગલું અને ન ધરેણાં પહેરે અને ન મહેરી લગાવે અને ન સુરમો લગાવે.

હદીસ- (૫) :- અખૂ દાઉદ તથા નિસાઈ એ તેમના થીજ (ઉમ્મેસલ્લાભી) રિવાયત કરી કે જ્યારે મારા પતિ અખૂ સલમદ (રદ્દીયલ્લાહો અન્ધો) નું અવસાન થયું તો હુઝૂર મારી પાસે તશરીફ લાવ્યા (પધારી) તે સમયે મેં એલવો લગાવેલો હતો. આપે ફરમાવ્યું: સલમદ આ શું છે, મેં અરજ કરી આ એલવો છે, તેમાં સુંગંધ નથી. આપે ફરમાવ્યું તેનાથી ચહેરામાં સુંદરતા ઉત્પન્ન થાય છે. જો લગાવવું જ છે તો ચતુરમાં લગાવો અને દિવસમાં સાફ કરી નાખો અને ખૂબું અને મહેરી થી વાળ શશગારો નથી, મેં અરજ કરી તો કંસકો કરવા માટે માથા પર શું વસ્તુ લગાવ્યું. આપે ફરમાવ્યું કે, બોરીના પાના માથા પર થોપી લો પછી કંસકો કરો.

મસ્યલા- (૬) :- હજરત અખુ સહદ ખુદરી રદ્દિયલ્લાદો અન્દો ના બદેન ના પતિને તેમના ગુલામો એ કલ કરી નાખ્યા હતા, તેઓએ હુગ્રૂની જિદમતમાં હાજર થઈને વિનંતી કરે છે કે મનેપીયરામાં હદ્દત ગુજરાવાની પરવાનગી આપવામાં આવે કે મારુ પતિનું પોતાનું કોઇ ધર નથી અને ખરચ માટે કોઇ રકમ પણ નથી મુકી. આપે તેમને છજાતન આપી દીધી પઢી બોલાતીને ફરમાવ્યું એજ ધરમાં રહો કે જેમાં રહો છો કે જ્યાં સુધી હદ્દત પૂરીન થાય, માટે તેમજો ચાલ મહિના દસ દિવસ એજ મકાનમાં પૂરા કર્યા,

મસ્યલા- (૧) :- સોગ (શોક) નો એ અર્થ છે કે શાશ્વતારનો ત્યાગ કરે અર્થાત દરેક પ્રકારના ઘરેણાં ચાંદી સોના જવાભર વિગેરેના અને દરેક પ્રકાર અને દરેક રંગના રેશમના વસ્ત્રો ભલે કાળા ડોય, ન પડેરે અને ખૂબ્ખૂ નું બદન અથવા કપડાંમાં ઉપયોગ ન કરે અને ન તેલનો ઉપયોગ કરે, ભલે તેમાં ખૂબ્ખૂ ન ડોય, જેવું કે જેતુન નું તેલ અને કાંસકો કરવું અને કાળો સુરમો લગાવવું એવીજ રીતે સફેદ સુગંધી દાર સુરમો લગાવવું અને મહેરી લગાવવું અને આકચન અથવા કુસુમ અથવા ગેરુ નું રંગવું અથવા લાલ રંગનું કપડું પડેરવું મના છે. આ સધળી વસ્તુઓનો ત્યાગ કરવું વાજિબ છે. (જવહરહ, દુર્મુખાર, આલમગીરી) એવીજ રીતે પડીકા નો રંગ ગુલાબી, ધાની (હલકા લીલા રંગના) ચંપાદ અને જાત જાતના રંગ જેમાં શોભા ડોય છે, સીનો ત્યાગ કરે.

મસ્યલા- (૨) :- જે કપડા નો રંગ જુનો થઈ ગયો કે હવે તેનું પડેરવું શાશ્વતાર નથી, તેને પડેરી શકાય છે. એવીજ રીતે કાળા રંગના કપડાં માં પણ વાંધો નથી જ્યારે કે રેશમના ન ડોય. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૩) :- ઊર (શરદ કારણ) ના લીધે તે વસ્તુઓનો ઉપયોગ કરી શકે છે, પરંતુ એ હાલતમાં તેનો ઉપયોગ શોભા શાશ્વતાર ના વિચારથી ન ડોય. દા.ત. માથાના દુખાવા ના કારણે તેલ લગાવી શકે છે અથવા તેલ લગાવવાની ટેવવાળી છે, જ્ઞાને છે કે ન લગાવવા માં માથાનો દુખાવો થઈ જશે તો લગાવવું જાહેર છે. અથવા માથાના દુખાવા ના સમયે કાંસકો કરી શકે છે. પરંતુ તે બાજુએથી કે જે બાજુના દાંતા પદ્ધોળા છે, એ બાજુ એથી નથી જે બાજુએ બાર્ચીક દાંતા (જ્ઞાના) ડોય કે તે વાળ ને શાશ્વતારવા માટે ડોય છે અને તે નિર્ષેધ છે. અથવા સુરમો

લગાવવાની જરૂરત છે કે આંખોમાં પીડા છે અથવા ખંજવાળ (ખુજલી) છે તો રેશમી વસ્ત્રો પહેરી શકે છે અથવા તેની પાસે બીજું કપડું નથી તો એજ રેશમી અથવા રંગવું પહેરૈ પરંતુ એ જરૂરી છે કે તેની છજાત જરૂરત ના સમયે છે, માટે જરૂરત જેટલી છજાત છે. જરૂરત કરતાં અધિક મના છે. દા.ત. આંખની બીમારી માં સુરમો આંજવાની જરૂરત હોય તો એ લેહાજ જરૂરી છે કે, કાળો સુરમો તે સમયે લગાવી શકે છે જ્યારે સફેદ સુરમાથી કામ ન ચાલે અને જો કેવળ ચાતમાં લગાવવું કાફી છે, તો દિવસમાં લગાવવાની છજાત નથી. (આલમગીરી, દુર્મુખાર, રદ્દુલ મુહૂરતાર)

મસ્યલા- (૪) :- સોગ તેના પર છે ડાહી (ગાંડી ના હોય તે) બાલિગ મુસલમાન હોય અને ખૂબ્ખૂ અથવા તલાકે બાઇન ની હદ્દત હોય, ભલે સ્ત્રી દારી હોય. પતિના છનીન થવા અથવા લીગના કપાઅલા ડોવાના કારણે વિશ્વેદ થનો તો તેની હદ્દતમાં પણ સોગ વાજિબ છે. (દુર્મુખાર, આલમગીરી)

મસ્યલા- (૫) :- તલાક આપનાર સોગ કરવાની મનાઓ કરે છે અથવા પતિએ ખૂબ્ખૂ ઝી પહેલાં કહી દિદ્દું હતું કે સોગ કરજે નથી તો પણ સોગ કરવું વાજિબ છે. (દુર્મુખાર)

મસ્યલા- (૬) :- ના બાલિગા અથવા મુછિત કાંકિયા પર સોગ નથી દા, જો હદ્દત દરમિયાંન ના બાલિગા બાલિગ થઈ, મુછિત નું મુછર્યપણું જતુ રહ્યું અને કાંકિયા મુસલમાન થથ ગઈ તો જે દિવસો બાકી રહી ગયા છે તેમાં સોગ કરે. (રદ્દુલ મુહૂરતાર)

મસ્યલા- (૭) :- ઉમ્મે વલદ (તે લોઈ જેના માલીક થી સંતાન પેદા થયો હોય) ને તેના માલિકે આજાદ કરી દિધી અથવા માલિકનું અવસાન થઈ ગયું તો હદ્દત બેસરો પરંતુ તે હદ્દતમાં સોગ વાજિબ નથી. એવીજ રીતે કાસિદ નિકાલ અને શંકાશીલ વતી અને રજા તલાકની હદ્દતમાં સોગ નથી. (જવહરહ, આલમગીરી)

મસ્યલા- (૮) :- કોઇ નિકટનાનું અવસાને થવાથી સ્ત્રી ને ત્રણ દિવસ સુધી સોગ કરવાની છજાત છે. તેના કરતાં વધારે ની નહીં. અને સ્ત્રી પતિવાળી હોય તો પતિ તેની પણ મનાઓ કરી શકે છે. (રદ્દુલ મુહૂરતાર)

મસ્યલા- (૮) :- કોઈના મરણના ગમમાં કાળા વસ્ત્રો પહેરવું જાઇજ નથી પરંતુ પત્તીને ત્રણ દિવસ સુધી પતિના મૃત્યુ પર ગમના કારણે કાળા વસ્ત્રો પહેરવું જાઇજ છે અને કાળા વસ્ત્રો ગમ જાહેર કરવા માટે ન હોય તો સર્વથા જાઇજ છે. (દુર્ભ મુખ્યાર, રદ્દુલ મુહતાર)

મસ્યલા- (૯૦) :- છદ્દતની અંદર ચારપાછ (ખાટલા) પર સુછ શકે છે, તે તે શોભામાં ઘઘલ નથી.

મસ્યલા- (૧૧) :- જે સ્ત્રી છદ્દતમાં હોય તેની પાસે સ્પષ્ટતાથી (ખુલ્લમ ખુલ્લા) નિકાલ નો પેગામ મોકલવું હરામ છે. ભલે ફાસિદ નિકાલ અથવા હઠકની છદ્દતમાં હોય અને મૃત્યુ ની છદ્દત હોય તો ઇશારતન કહી શકાય છે અને રજા તલાક અથવા બાઇન અથવા ફસ્ન ની છદ્દતમાં ઇશારતન પણ નથી કહી શકતા અને શંકા વાળી વતી અથવા ફાસિદ નિકાલ ની છદ્દતમાં ઇશારાથી કહી શકે છે. ઇશારતન કહેવાનું સ્વરૂપ એ છે કે, કદે કે હું નિકાલ કરવા હચ્છું હું પરંતુ એમ ન કહે કે, તાચથી, નહી તો સ્પષ્ટતા થછ જશે, અથવા એમ કહે હું એવી સ્ત્રી થી નિકાલ કરવા હચ્છું હું જેમાં આવા આવા ગુણ હોય અને તે ગુણો બયાન કરે જે આ સ્ત્રી માં છે. અથવા એમ કહે કે મને તારુ જેવી કયાં મળશે? (દુર્ભ મુખ્યાર, આલમગીરી)

મસ્યલા- (૧૨) :- જે સ્ત્રી રજા અથવા બાઇન તલાક ની છદ્દતમાં છે અથવા કોઈ કારણે વિયોગ થયો જોકે પતિના પુત્ર ને ચુંબન કરવાથી હોય અને તેની છદ્દત માં હોય અથવા ખુલ્લાની છદ્દતમાં હોય. ભલે છદ્દત ના નફડા પર ખુલ્લા થયો હોય અથવા એ વાત પર ખુલ્લા થયો કે છદ્દતમાં પતિના મકાનમાં રહેશે તો આ સ્ત્રીઓને ધરમાંથી નિકણવાની ઇજાજત નથી, ન દિવસમાં ન ચાતમાં જ્યારે કે આજાદ હોય, અથવા દાસી હોય જે પતિની પાસે રહે છે અને આડેલા (ડાડી) બાલિગા, મુસ્લિમ હોય, જોકે પતિએ તેને બહાર નિકણવાની ઇજાજત પણ આપી હોય અને ના બાલિગા બાઇન તલાક ની છદ્દતમાં ઇજાજત થી બહાર જા શકે છે. અને ઇજાજત વગર નથી જા શકતી. અને ના બાલિગા બાઇન તલાકની છદ્દતમાં ઇજાજત તથા વગર ઇજાજત બંને હાલતમાં જા શકે છે. હા, જો બાલિગ થવાની નિકટ છે તો ઇજાજત વગર જા શકતી નથી, અને જે સ્ત્રી પાગલ, અથવા વહોરી (ગાંડી) અથવા કિતાબીયા છે, તો

જા શકે છે. પરંતુ પતિને મના કરવાનો હક્ક છે. પુરુષ તથા સ્ત્રી મજૂરી (અંગ્રેજીક) હતા પતિ મુસલમાન થએ ગયો અને પત્તીએ ઇસ્લામ સ્વીકારવાનો છન્કાર કરી દીધો અને જૂદાથ થએ ગણ અને સમાગમ વાળી હતી માટે છદ્દત પણ વાજીબ થએ તો છદ્દત ની અંદર તેનો પતિ નિકણવા ની મનાછ કરી શકે છે. માલિકે ઉમ્મુલ વલદને આજાદ કરી તો આ છદ્દત માં બહાર જા શકે છે અને નિકાલ ફાસિદ ની છદ્દતમાં નિકણવાની ઇજાજત છે પરંતુ પતિ મના કરી શકે છે. (આંલમગીરી, દુર્ભ મુખ્યાર)

મસ્યલા- (૧૩) :- કેટલાક મકાનોનું એક પટમું હોય અને તે સંધળ મકાન પતિના હોય તો આંગણ માં આવી શકે છે બીજાઓના હોય તો આવી શકતી નથી. (દુર્ભ મુખ્યાર)

મસ્યલા- (૧૪) :- જો ભાડાના મકાનમાં રહેતી હતો તો પણ મકાન બદલવાની ઇજાજત નથી પતિના માથે છદ્દતના સમયનું ભાડું છે અને જો પતિ ગાયબ છે અને સ્ત્રી પોતે ભાડું આપી શકે છે તો પણ તેમાંજ રહે. (રદ્દુલ મુહતાર)

મસ્યલા- (૧૫) :- મૃત્યુની છદ્દતમાં જો બહારજવાની હાજર હોય કે સ્ત્રી પાંસે જરૂરત જે ટલો માલ નથી અને બહાર જાને મહેનત મજૂરી કરીને લાવશે તો કામ ચાલશે તો તેને ઇજાજત છે કે દિવસમાં અને ચાતના કેટલાક ભાગમાં બહાર જાય અને રાત નો અકસર (વધુપડતો) દિસ્સો પોતાના મકાનમાં ગુજરે, પરંતુ હાજરત કરતા વધુ બહાર થોબવાની ઇજાજત નથી અને જો જરૂરત જે ટલો ખરચ તેની પાંસે હાજર છે તો તેણે પણ ધરમાંથી નિકટવું સર્વથા મના છે અને જો ખરચ હાજર છે પરંતુ બહાર ન જાપતો કોઈ નુકસાન પહોંચશે. દા.ત. ખેતીની કોઈ દેખરેખ ચાખનાર નથી અને કોઈ એવો નથી જેને કામ પર નિયુક્ત કરે તો તેના માટે પણ જા શકે છે પરંતુ તેને એજ ધરમાં રહેવું પડશે (દુર્ભ મુખ્યાર, રદ્દુલ મુહતાર) એવી જ રીતે કોઈ સોદો લાવનાર ન હોય તો તેના માટે પણ જા શકે છે.

મસ્યલા- (૧૬) :- મૃત્યુ અથવા વિચ્છેદ ના સમયે જે મકાનમાં સ્ત્રીનું રહેણાશ હતું એજ મકાન માં છદ્દત પૂરી કરે અને આ જે કહેવામાં આવ્યું છે કે ધરમાંથી બહાર

જી શકતી નથી તેનાંની આવાર્થ એજ ધર છે. અને ધરને છોડીને બીજા ધરમાં પણ રહેઠાણ કરી શકતી નથી પરંતુ જરૂરત હોયથો કરી શકે છે. અને જરૂરતના સ્વરૂપ અમો આગળ લખીશું. આજ કાલ સાધારણ વાતોને જેની કાંઈ હાજર ન હોય, કેવળ તથીઅતની ઇચ્છાને જરૂરત કહે છે તે અહીંયા મુરાદ નથી બલ્કે જરૂરત તે છે કે તેના વગર છુટકો ન હોય.

મસ્યલા- (૧૭) :- સ્ત્રી પોતાના પીયર ગઈ હતી અથવા કોઈ કામ માટે બીજે કોઈ સ્થળે ગઈ હતી તે સમયે પતિએ તલાક આપી અથવા મરી ગયો તો તુરત જ વિના વિલંબે ત્યાંથી પાછી આવે. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૧૮) :- જે મકાનમાં ઇદત ગુજરવું વાળ્ઝિબ છે તેને છોડી શકતી નથી પરંતુ તે સમયે કે તેને કોઈ કાઢી મુકે. દા.ત. તલાકની ઇદતમાં પતિએ ઘરમાંથી તેને કાઢી મુકી અથવા ભાડાનું મકાન છે અને ઇદત વફાતની ઇદત છે મકાન માલિક કહે છે કે ભાડું આપ અથવા મકાન ખાલી કર અને તેની પાસે ભાડું નથી અથવા તે મકાન પતિનું છે પરંતુ તેના ભાગમાં જેટલું આવ્યું તે રહેવા યોગ્ય નથી અને વારસદારો પોતાના ભાગમાં તેને રહેવા દેતા નથી અથવા ભાડું માંગે છે અને તેની પાસે ભાડું નથી અથવા મકાન પડી રહ્યું હોય અથવા પડી જવાનો ડર હોય અથવા ચોરેનો ભય હોય કે માલ લુટાઇ જવાની આશંકા છે અથવા આબાદી વસ્તીના છેડે મકાન છે અને માલ વિગેરેની આશંકા છે તો આ સ્વરૂપોમાં મકાન બદલી શકે છે અને જો ભાડાનું મકાન હોય અને ભાડું આપી શકે છે અથવા વારસદારોને ભાડું આપીને રહી શકે છે તો તેમાંજ રહેવું લાજિમ છે અને જો ભાગ એટલો ભષ્યો કે તેના રહેવા માટે કાફી છે તો તેમાંજ રહે અને પતિના બીજા વારસદારો જેમનાથી પરદો ફરજ છે તેમનાથી પરદો કરે અને જો તે મકાનમાં ન ચોરનો ભય છે ન પણ શોઓનો પરંતુ તેમાં કોઈ બીજું નથી અને એકલા રહેતા ડરે છે તો જો ડર વધુ હોય તો મકાન બદલવાની ઇજાજત છે નહીં તો નથી. અને તલાકે બાઇનાની ઇદત છે અને પતિ ફાસિક છે અને કોઈ ત્યાં એવો નથી કે જો તેની નિયત ખરાબ થાય તો રોકી શકે. આવી હાલતમાં મકાન બદલી નાંખે. (આલમગીરી, દુર્ભુખ્યાર વિગેરે)

મસ્યલા- (૧૯) :- વફાતની ઇદતમાં જો મકાન

બદલવું પડે તો તે મકાન થી જ્યાં સુધી નિકટનું મકાન પ્રાપ્ત થઈ શકે તે લે અને ઇદત તલાકની હોય તો જે મકાનમાં પતિ તેને રામવા ઇચ્છે અને જો પતિ ગાયબ છે તો સ્ત્રીને અખત્યાર છે. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૨૦) :- જ્યારે મકાન બદલવું તો બીજા મકાનનો એજ હુકમ છે જે પ્રથમના મકાનનો હતો અર્થાત હવે આ મકાનમાંથી બહાર જવાની ઇજાજત નથી પરંતુ વફાતમાં હાજરતના સમયે હાજર જેટલું જાય જેનો ઉલ્લેખ આગળ થઈ ગયો છે. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૨૧) :- બાઇન તલાક ની ઇદતમાં એ જરૂરી છે કે પતિ તથા સ્ત્રીમાં પરદો હોય અર્થાત કોઈ વસ્તુથી આડ કરી દેવામાં આવે કે એક બાજુએ પતિ રહે બીજી બાજુએ સ્ત્રી રહે. સ્ત્રીનું તેના સમક્ષ પોતાનું શરીર છુપાવવું કાફી નથી. એટલા માટે કે સ્ત્રી હવે અજનબીયહ (પચાઈ સ્ત્રી) છે અને પચાઈ સ્ત્રી અજનબી થી એકાંત જાઇજ નથી બલ્કે અહીંયા ફિલોનો અધિક અંદેશો છે અને જો મકાનમાં તંગી હોય એટલું નથી કે બંને અલગ અલગ રહી શકે તો પતિ એટલા દિવસો સુધી મકાન છોડી દે. એવું ન કરે કે સ્ત્રીને બીજા મકાનમાં મોકલી દે અને પોતે તેમાં રહે કે સ્ત્રીને મકાન બદલવાની વગર જરૂરતે ઇજાજત નથી અને જો પતિ ફાસિક (સ્વષંદી) હોય તો તેનો આદેશ પૂર્વક આ મકાન થી અલગ કરી દેવામાં આવે અને જો ન નિકલે તો તે મકાનમાં કોઈ વિશ્વાસપાત્ર સ્ત્રીને મુકી દેવામાં આવે જે ફિતનાને રોકવા પર શકૃતમાન હોય અને જો રજીજ તલાકની ઇદત હોય તો પરદાની કોઈ જરૂરત નથી ભલે પતિ ફાસિક હોય કે તેણી નિકાલથી બહાર થઈ નહીં. (દુર્ભુખ્યાર, રદ્દુલમુહતાર)

મસ્યલા- (૨૨) :- ત્રણ તલાકની ઇદતનો પણ એજ હુકમ છે જે બાઇન તલાકની ઇદતનો છે. પતિ પત્ની જે ધરડાં હોય અને વિશ્વેદ ધંટિત થયો અને તેમની ઔલાદો હોય કે જેમની જુદાઇ પસંદ ન હોય તો બંને એક મકાનમાં રહી શકે છે. જ્યારે કે પતિ પત્ની તરીકે ન રહેતા હોય (દુર્ભુખ્યાર, રદ્દુલમુહતાર)

મસ્યલા- (૨૩) :- પ્રવાસમાં પતિએ બાઇન તલાક આપી અથવા તેનો છન્તેકાલ (મૃત્યુ) થયો હવે તે જર્યા શહેર છે અથવા નથી અને ત્યાંથી જ્યાં જવું છે તે લાંબો પ્રવાસ છે કે નહીં અન ફરેક હાલતમાં મકાન લાંબા

અંતરે છે કે નથી. જો કોઈ બાજુએ પ્રવાસનું અંતર ન હોય તો સ્વીને અખત્યાર છે કે ત્યાં જાય અથવા ઘેર પાછી આવે. તેની સાથે મહરમ હોય કે ન હોય પરંતુ સારુંએ છે કે ઘેર પાછી આવે અને જો એક બાજુએ પ્રવાસનું અંતર છે બીજી તરફ નથી તો જે બાજુએ પ્રવાસનું અંતર ન હોય તેને અપનાવે અને જો બંને બાજુએ અંતર છે અને ત્યાં આબાદી ન હોય તો અખત્યાર છે કે જાય અથવા પાછી આવે. સાથે મહરમ હોય કે ન હોય અને ઘેર પાછા આવવંનું ઉત્તમ છે અને જો તે સમયે શહેરમાં છે તો ત્યાં જ ઇદાત પૂરી કરે. મહરમ અથવા વગર મહરમે ન આ બાજુએ આણી શકે છે ન તે બાજુએ જાદ શકે છે અને જો તે સમયે જંગલમાં છે પરંતુ માર્ગમાં ગમ અથવા શહેર મળશે અને ત્યાં થોણી શકે છે કે માલ અથવા આબલુ નો ભય નથી અને જરૂરતની વસ્તુઓ ત્યાં મળતી હોય તો ત્યાં જ ઇદાત પૂરી કરે. પછી મહરમ સાથે ત્યાંથી પ્રવાસ કરે. (હર્દેમુખાર, આલમગીરી)

મસ્ફલા-(૨૫):- રજિતલાકની ઇદાતના એજ અહેકામ (નિયમો) છે જે બાઇનના છે. પરંતુ તેના માટે સોગ નથી અને પ્રવાસમાં રજિત લાક આપી તો પતિના સાથે જ રહે અને કોઈ બાજુએ પ્રવાસનું અંતર છે તો તે બાજુએ જાદ શકતી નથી. (હર્દેમુખાર)

નસબના પુરાવાનું બયાન

(નસબની સાબેતી નું બયાન)

હદ્દીસમાં ફરમાવ્યું છે કે, બાળક તેના માટે છે જેનો ફરશ છે. (અર્થાત સ્વી જેની પરિસ્થિત અથવા ધસી હોય) અને આની (વ્યતિભિયારી) માટે પણ રહે.

મસ્ફલા-(૧):- હમલ (ગર્ભ) ની મુહત ઓછામાં ઓછા છ મહિના અને વધુમાં વધુ બે વર્ષ છે. માટે જે સ્વી રજિત લાક ની ઇદાતમાં છે અને ઇદાત પૂરી થવાનો સ્વીએ સ્વીકાર ન કર્યો હોય અને બાળક પેદા થયું તો નસબ (વંશ) સાબિત છે, અને જો ઇદાત પૂરી થવાનો સ્વીકાર કર્યો અને તે મુહત એટલી છે કે તેમાં ઇદાત પૂરી થાડ શકે છે અને સ્વીકારના સમયથી છ મહિનાની અંદર બાળક પેદા થયું તો પણ નસબ સાબિત છે. કે બાળક પેદા થવાથી જાણી શકાયું કે, સ્વીનો સ્વીકાર ખોટો હતો. અને આ બંને

સ્વરૂપોમાં જન્મથી સાબિત થયું કે પતિએ રજાત કરી લીધી છે જ્યારે કે તલાકના સમયથી પૂર્ણ બે વર્ષ અથવા અધિકમાં બાળક પેદા થયું અને બે વર્ષથી ઓછામાં પેદા થયું તો રજાત સાબિત થએ નથી, શક્ય છે કે તલાકઆપવાથી પહેલાનો હમલ (ગર્ભ) હોય અને જો સ્વીકાર ના સમયથી છ મહિના પર બાળક પેદા થયું તો નસબ સાબિત નથી, એવીજ રીતે બાઇન તલાક અથવા મૃત્યુની ઇદાત પૂરી થવાનો સ્વીએ સ્વીકાર કર્યો અને સ્વીકારના સમયથી છ મહિનાથી ઓછામાં બાળક પેદા થયું તો નસબ સાબિત છે, નહિંતો નથી. (હર્દેમુખાર વિગેરે)

મસ્ફલા-(૨):- જે સ્વીને બાઇન તલાક આપી અને તલાકના સમયથી બે વર્ષ પછી પેદા થયું તો સાબિત નથી. પરંતુ જ્યારે પતિ તે બાળક સંબંધે કહે કે આ માર્ગજ છે અથવા એકબાળક બે વર્ષની અંદર પેદા થયું, બીજું પછીથી તો બંનેનો નસબ સાબિત થએ જશે. (હર્દેમુખાર)

મસ્ફલા-(૩):- નિકાહના સમયથી છ મહિનાની અંદર બાળક પેદા થયું તો નસબ સાબિત નથી અને છ મહિના અથવા અધિક પર થયું તો સાબિત છે જ્યારે કે પતિ સ્વીકાર કરે અથવા મૌન ધારશ કરે અને જો કહે છે કે બાળક પેદા જ થયું નથી તો એક સ્વીની ગવાઈથી જન્મ સાબિત થએ જશે અને જો પતિએ કશું હતું કે જ્યારે તુ જશે તો તને તલાક અને સ્વી બાળક પેદા થવાનું બયાન કરે છે અને પતિ ઇન્કાર કરે છે તો બે પુરુષ અથવા એક પુરુષ અને બે સ્વીએની ગવાઈ થી તલાક સાબિત થશે, ફકત દાયક સોયાઝીની સાક્ષી ના કાઢી છે. એવી જ રીતે જો પતિએ ગર્ભનો સ્વીકાર કર્યો હતો અથવા ગર્ભ જાહેર હતો તો પણ તલાક સાબિત છે. અને નસબ સાબિત થવા માટે કેવળ દાયકાનું કથન કાઢી છે. (જવહરહ) અને જો બે બાળકો પેદા થયા, એક છ મહિનાની અંદર બીજું છ મહિના અથવા છ મહિના પછી તો બંનેમાં કોઈનું નસબ સાબિત નથી. (આલમગીરી)

મસ્ફલા-(૪):- નિકાહમાં જ્યાં નસબ સાબિત હોવું કહેવામાં આવે છે ત્યાં કાંઈ એ જરૂરી નથી કે પતિ દાવો કરે તો નસબ સાબિત થશે બલ્કે મૌન થી પણ નસબ સાબિત થશે અને જો ઇન્કાર કરે તો નકાર ન થશે જ્યાં સુધી

લેઆન ન થાય અને જો કોઈ કારણોસર લેઆન ન થઈ શકે તો પણ સાબિત થશે. (આલમગીરી)

મરસખાલા- (૫) :- નાબાદિગાને તેના પતિએ સમાગમ પછી રજી તલાક આપી અને તેણે હામેલા (ગંભેરતી) હોવું જાહેર કર્યું તો જો રજ મહિનાની અંદર બાળક પેદા થયું તો નસબની સાબિતીવાળું છે અને બાઇન તલાકમાં બે વર્ષની અંદર થશે તો સાબિત છે. નહીં તો સાબિત નથી અને જો તેણે હદત પૂરી થવાનો સ્વીકાર કર્યો છે તો સ્વીકારના સમયથી છ મહિનાની અંદર થશે તો સાબિત છે નહીં તો નથી અને જો ન હામેલા હોવું જાહેર કર્યું ન હદત પૂરી થવા નો સ્વીકાર કર્યો બલકે મૌન કર્યું તો મૌનનો એજ હુકમ છે જે હદત પૂરી થવાના સ્વીકારનો છે. (આલમગીરી)

મરસખાલા- (૬) :- પતિના મૃત્યુના સમયથી બે વર્ષની અંદર બાળક પેદા થશે તો નસબ સાબિત છે નહીં તો નથી. એજ હુકમ સગીરાનો છે જ્યારે કે હમલ નો સ્વીકાર કરતી હોય અને જો સ્વી સગીર છે જેણે ન હમલ નો સ્વીકાર કર્યો ન હદત પૂરી થવાનો અને દસ મહિના દસ દિવસ થી ઓછામાં જન્મ થયો તો સાબિત છે. નહીં તો નથી અને જો હદત પૂરી થવાનો સ્વીકાર કર્યો અને સ્વીકારના સમયે અર્થાત ચાર મહિના દસ દિવસ પછી જો છ મહિના ની અંદર પેદા થયું તો સાબિત છે નહીં તો નથી. (દુર્મુખાર, રદ્દુલ મુહિતાર)

મરસખાલા (૭) :- સ્ત્રીએ મૃત્યુની છદ્રભાં પહેલા એમ કહ્યું કે આ હમલ નથી પછી બીજા દિવસે કહ્યું હમલ છે તો તેનો કોલ માની લેવામાં આવશે અને જો ચાર મહિના દસ દિવસ પૂર્ય થવા પર કહ્યું કે હમલ નથી પછી હમલ જાહેર કર્યો તો તેનો કોલ માનવામાં આવશે નહીં, પરંતુ જ્યારે પતિના ફૂલ્યુ થી છ મીહનાની અંદર બાળક પેદા થયું તો તેનો તે સર્વિકાર કે હદત પૂરી થઈ ગઈ બાતલ સમજવામાં આવશે(ખાનિયહ)

મરસખાલા- (૮) :- તલાક અથવા મૃત્યુ પછી બે વર્ષ ની અંદર બાળક પેદા થયું અને પતિ અથવા તેના વારસો બાળક પેદા થવા નો ઇન્કાર કરે છે અને સ્ત્રી ઘાવો કરે છે તો જો હમલ જાહેર હતો અથવા પતિએ હમલનો સ્વીકાર કર્યો હતો તો જન્મ સાબિત છે ભલે પ્રસવ પણ સાલી ન

આપે અને તે સાબિતુલ નસબ છે. અને જો ન હમલ જાહેર હતો ન પતિએ હમલ નો સ્વીકાર કર્યો હતો તો તે સમયે સાબિત થશે કે બે પુરુષ અથવા એક પુરુષ અને બે સ્ત્રીઓ ગવાણી આપે અને પુરુષ કેવી રીતે ગવાણી આપશે તેની સુરત એ છે કે સ્ત્રી એકલી મકાનમાં ગઈ અને તે મકાનમાં કોઈ હોવું બાળક ન હતું અને બાળકને લઈને બહાર આવી અથવા પુરુષની નજર આંખિંતી પડી ગઈ જોયું કે તેને બાળક પેદા થઈ રહ્યું છે અને હચાદાપૂર્વક નજર નાંખી તો ફાસિક છે અને તેની ગવાણી રદ્દબાતલ છે. (દુર્મુખાર, રદ્દુલ મુહિતાર)

મરસખાલા- (૯) :- પતિ બાળજીના જન્મનો સ્વીકાર કરે છે પરંતુ કરે છે કે (તે) આ બાળક નથી. તો તેની સાબિતી માટે ઘયશની ગવાણી કાઢી છે. (દુર્મુખાર)

મરસખાલા- (૧૦) :- મૃત્યુની હદતમાં બાળકનો જન્મ થયો અને કેટલાક વારસદારોએ સમર્થન કર્યું તો તેના હકમાં નસબ સાબિત થઈ ગયો. પછી જો તે આદિલ (જે ફાસિક ન હોય તે) છે અને તેના સાથે કોઈ બીજા કોઈ સાલી યોગ્ય વારસદારે પણ પુષ્ટિ કરી અથવા કોઈ અજલ્યાએ ગવાણી આપી તો વારસદાર અને ગેર સૌના હકમાં નસબ સાબિત થઈ ગયો અર્થાત દા.ત. જો આ છોકરાએ ઘાવો કર્યો કે માચ બાપના ફ્લાશાં શાખ્સ પર આટલા રંપિયા લેણું છે તો ઘાવો સાંભળવા માટે તેની હાજરત નથી કે તે પોતાનું નસબ સાબિત કરે અને જો એકલો એક વારસ સમર્થન કરે છે અથવા થોડાક હોય પરંતુ તે આદિલ ન હોય તે કેવળ તેમના હકમાં સાબિત છે. બીજાઓના હકમાં સાબિત નથી. દા.ત. જો બીજા વારસદારો આ સ્વર્ણપદમાં ઇન્કાર કરતો હોય તો ઔલાદ હોવાના કરણો તેમના ભાગોમાં કોઈ કખી થશે નહીં અને વારસ જો પુષ્ટિ કરે તે તેમના માટે સ્વીકાર કરવામાં શાહીદત શાબ્દ અને કાંઝીની મજલિસ શાબ્દ વિગેરે કાંઈ શર્ત નથી પરંતુ બીજાઓના હકમાં તેમનો હક્કચર તે સમયે માનવામાં આવશે જ્યારે આદિલ હોય છુ, જો આ વારસના સાથે કોઈ ગેર વારસ છે તો તેનું કેવળ એ કહી દેણું કાઢી થશે નહીં કે આ ફ્લાશાંનો છોકરો છે બલકે શાબ્દ “શાખાદત” (સાલી) અને મજલિસ હુકમ વિગેરે તે સંઘણ કર્યાં જે શાખાદતમાં શર્ત છે તેના માટે શર્ત છે. (દુર્મુખાર, રદ્દુલ મુહિતાર)

મસ્યલા- (૧૧) :- બાળક પૈદા થયું. સ્ત્રી કહે છે કે નિકાલ ને છ મહિના અથવા વધારે નો સમય ગુજર્યો અને પુરુષ કહે છે કે છ મહિના થયા નથી, તો સ્ત્રીને સોગંદ ખવડાઓ સોગંદ ની સાથે તેનું કથન વિશ્વાસ પાત્ર છે અને પતિ અથવા તેના વારસો ગવાહ રજૂ કરવા છાયે તો ગવાહ સાંભળવામાં આવે નહીં. (ફુર્ઝુખ્તાર, રદ્દુલમુહુતાર)

મસ્યલા- (૧૨) :- કોઈ છોકરા સંબંધે કહ્યું આ મારો પુત્ર છે અને તે શાસનો છન્તેકાલ (મૃત્યુ) થએ ગયો અને તે છોકરાનીમાં જેનું આજાદ હોવું (દારી ના હોય તે) તથા મુસલમાન હોવું ખબર છે. તેણી કહે છે કે હું તેની પત્ની હું આ તેનો પુત્ર છે તો બંને વારસ થશે ને જો સ્ત્રીનું આજાદ હોવું મશારૂર ન હોય અથવા પડેલા તો દાસી હતી અને હવે આજ્ઞાદ છે અને એ ખબર નથી ઓલુક સમયે આજાદ હતી કે નહીં અને વારસો કહે છે તો તેનું ઉમ્ભે વલદ (જેના માલિકથી આલાદ થએ હોય તે દાસી) હતી તો વારસ થશે નહીં. એવી જ રીતે જો વારસો કહે છે કે તુ તેના મૃત્યુ સમયે ઇસાઇ હતી અને તે સમયે તે સ્ત્રીનું મુસલમાન હોવું મશારૂર નથી તો પણ વારસદાર થશે નહીં. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૧૩) :- સ્ત્રીનું બાળક ખૂદ સ્ત્રીના કળજમાં છે પતિના કળજમાં નથી. તેના સંબંધે સ્ત્રી એમ કહે છે કે આ બાળક મારા પ્રથમ પતિથી છે. તેના જન્મ પછી મેં તારાથી નિકાલ કર્યો અને પતિ કહે છે કે મારુંબાળક છે. મારા નિકાલમાં પૈદા થયું તો પતિનો કોલ વિશ્વાસપાત્ર છે. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૧૪) :- કોઈ સ્ત્રી સાથે જિના કર્યા પછી તેનાથી નિકાલ કર્યો અને છ મહિના અથવા તેનાથી વધારે મહિનામાં બાળક પૈદા થયું તો નસભ સાબિત છે અને તેના કરતાં ઓછા દિવસોમાં પૈદા થયું તો નસભ સાબિત નથી જો કે પતિ કહે છે કે તે જિનાથી મારો પુત્ર છે. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૧૫) :- નસભની સાબિતી ઇશારાથી પણ થએ રક્તે છે ભલે બોલવા માટે શરીતમાન હોય. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૧૬) :- કોઈએ પોતાના નાબાલિગ

છોકરાનો નિકાલ કોઈ સ્ત્રી સાથે કરી દિધો અને છોકરો એટલો નાનો છે કે ન સંભોગ કરી શકે છે ન તેનાથી હમલ રહી શકે છે અને સ્ત્રીને બાળક પૈદા થયું તો નસભ સાબિત નથી અને જો છોકરો બાલિગ થવાની નિકટ છે અને તેની પત્નીથી બાળક પૈદા થયું તો નસભ સાબિત છે. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૧૭) :- પોતાની દસ્તી સાથે વતી (સમાગમ) કરે છ અને બાળક પૈદા થયું તો તેનો નસભ તે સમયે સાબિત થશે કે તે ઇકરાર સ્વીકાર કરે કે મારુંબાળક છે અને તે દાસી “ઉમ્મલ વલદ” થએ ગાંધ હવે તેના પછી જે બાળકો પૈદા થશે તેમાં ઇકરારની હાજર નથી પરંતુ એ જરૂરી છે કે નકાર કરવાથી મુનતકી (નાન થનાર) થએ જરૂર પરંતુ નકારથી તે સમયે મુનતકી થશે કે અધિક સમય ગુજર્યો ન હોય, ન કાંજીએ તેના નસભનો હુકમ આપી દિધો હોય અને તે પેકી કોઈ વાત જોવામાં આવી તો નકારથી થએ શકતો નથી અને મુદબરહ ના બાળકનો નસભ પણ ઇકરાર થી સાબિત થશે. મનજૂર્ખ (વિવાહિત) ના બાળકનો નસભ સાબિત થવા માટે ઇકરારની હાજર નથી બલ્કે ઇનકારની હાતતમાં “લંઘાન” કરવું પડશે અને જ્યાં લેઅાન નથી ત્યાં ઇન્કારથી પણ કામ ચાલશે નહીં. (આલમગીરી, રદ્દુલમુહુતાર)

બાળકના ઉછેરણનું બયાન

ઇમામ અહમદ તથા અખ્ભુતુદ્વાહ બિન ઉમર રદ્દીયલ્લાહો અનહોમાંથી રિવાયત કરે છે કે, એક સ્ત્રીએ હુંગ્રોરે અરજ કરી યા રસ્સુલુલ્લાહ (સલ્લાહ્લાહો અલયહે વસ્ત્લ્લમ) મારો આ પુત્ર છે. મારુંપેટ તેના માટે વાસણ હતું અને મારા સતન તેના માટે મશક અને મારો ખોળો તેનો રક્ત હતો અને તેના બાપે મને તલાક આપી દીધી અને હવે તેને મારી પાસેથી ઝુંટવી લેવા છાયે છે. હુંગ્રોરે ઇરસાદ ફરમાયો તું અધિક ઇકદાર છે, જ્યાં સુધી તું બીજો નિકાલ ન કરે. સહીલેન (બુખારી શરીફ તથા તિરમિઝ શરીફ)માં બરાઅબિન આજિલ રદ્દીયલ્લાહો અન્દોથી રિવાયત છે કે સુલેહ હુંદેખીયાદ પછી બીજા વર્ષમાં જ્યારે હુંગ્રોરે અકદસ સલ્લાહ્લાહો અલયહે વસ્ત્લ્લમ કરા ઉમરા થી ફારેગ થએને મકાન મોઅજમા થી રવાના થયા તો હજરત હમજા રદ્દીયલ્લાહો અન્દોનાં સાહિજાઈ કાકા કાકા કહેતી

પાછળ થએ ગાઈ. હજરત અલી રહિયલ્લાહો અન્ધોએ તેને લાદ લીધી અને હાથ પકડી લિધો પછી હજરત અલી તથા જૈદબિન હારિસાતથા જાફર તૈયાર રહિયલ્લાહો અન્ધુમાં દરેકે પોતાની પાસે રાખવા ચાહું. હજરત અલી રહિયલ્લાહો અન્ધોએ કહું મેં જ તેને લીધી અને માર્ય કાકાની છોકરી છે અને હજરત જાફર રહિયલ્લાહો અન્ધોએ કહું : માર્ય કાકાની છોકરી છે અને તેની માર્સી માર્ય પત્ની છે અને હજરત જેદ રહિયલ્લાહો અન્ધોએ કહું : માર્ય (રાખ) બાછની પુની છે. હુણ્ણરે એકદસ સલ્લલ્લાહો અલયહે વસ્તુલમે છોકરી માસીને આપી દેવડાણી અને ફરમાયું કે માસી માંના સ્થાને છે અને હજરત અલીને ફરમાયું કે, તમે મારાથી છો ને હું તમારાથી અને હજરત જાફરને ફરમાયું કે, તમે મારી સુરત અને સીરતમાં અનુસૃત્ય છો અને હજરત જેંદને ફરમાયું કે તમે અમાર્ય ભાઈ અને અમાર્ય મૌલા (આગાદ કરેલ ગુલામ) છો.

મસ્થલા- (૧) :- બાળકના ઉછેરનો હક “માં” માટે છે ભલે તે નિકાહમાં હોય કે નિકાહથી બાળક થએ ગાઈ હોય. હા, જો તેણી મુરતદ થએ ગાઈ હોય તો ઉછેર કરી શકતી નથી અથવા કોઇ ફિઝ (દુરાચાર)માં ગ્રસ્ત હોય કે જેના કારણે બાળકની ટ્રેનિંગમાં તફાવત આવે. દા.ત. વિભિન્નાંથી અથવા ચોર અથવા વિલાપકરનાર (કુટણી) છે તો તેના ઉછેર માં બાળકને ન આપવામાં આવે બલ્કે કેટલા કુકઢાઓએ ફરમાયું છે કે જો તેણી નમાજની પાંબંદ નથી તો તેના ઉછેરમાં પણ ન આપવામાં આવે પરંતુ સાચું એ છે કે તેના ઉછેરમાં તે સમય સુધી રહેશે કે ના સમજ હોય. જ્યારે થોડું કસ્મજવા લાગે તો જુદ્દો કરી દો કે બાળક માં ન જોઈને એજ આદાત ધારણા કરશે જે તેણીની છે. એવી જ રીતે માંના ઉછેરમાં તે સમયે પણ ન આપવામાં આવે જ્યારે કે અધિકતમ બાળકને છોડીને આમ તેમ ચાલી જતી હોય, જો કે તેનું જવું કોઇ ગુનાછ માટે ન હોય. દા.ત. તે સ્વી મદદાને નવડાવે છે અથવા સુવાવડ કરાવે છે અથવા બીજું કોઇ એવું કામ કરે છે જેના કારણે તેનો અધિકાંશ ઘેરથી બહાર જવું પડે છે અથવા તે સ્વી દાસી અથવા ઉમ્મેવલદ અથવા મુદબેરા હોય અથવા મકાતિબહાર હોય જ્યારે કે તે બાળક આગાદ હોય અને જો આગાદ ન હોય

તો ઉછેરનો હક મૌલા માલિક માટે છે કે, તેની મિલકત છે પરંતુ તેની માં થી અલગ ન કરવામાં આવે. (આલમગીરી, દુર્મુખાર, રદ્દુલમુહતાર)

મસ્થલા- (૨) :- જો બાળકની માં એ બાળકના ગેર મહરમથી નિકાહ કરી લીધો તો તેનો ઉછેરનો હક રહ્યો નથી અને તેના મહરમથી નિકાહ કર્યો તો ઉછેર નો હક બાતલ થયો નથી. ગેર મહરમથી લાવાર્થ તે શાખ્સ છે કે નસબની તરફથી બાળક માટે મહરમ ન હોય ભલે રેઝાઅ (દુધની સગાઈ) ના કારણે મહરમ હોય. દા.ત. તેની માં એ તેના રાખાઈ કાકા થી શાદી કરી લીધી તો હવે માંના ઉછેરમાં રહેશે નથી, જો કે રાખાઈ (દુધની સગાઈ) ની ગણનાએ બાળકનો કાકો છે, પરંતુ નસબની રીતે અજનબી (પચાયો) છે અને નસબી કાકાથી નિકાહ કર્યો તો બાતિલ નથી. (દુર્મુખાર વિગેરે)

મસ્થલા- (૩) :- જો માં મફત ઉછેર કરવા હચ્છતી નથી અને બાપ બદલો આપી શકે છે તો બદલો આપે અને તંગદસ્ત નિર્ધન છે તો માં પછી જેમને ઉછેર નો હક છે જો તેઓમાં કોઇ મફત ઉછેર કરે તો તેના ઉછેરમાં આપવામાં આવે એ શરતે કે બાળકના ગેર મહરમથી તેણે શાદી ન કરી હોય અને માંને કદી દેવામાં આવે કે મફત ઉછેર કર અથવા બાળકને ફલાશા ન આપી દે. પરંતુ માં જો બાળકને જોવા હચ્છે અથવા તેની દેખરેખ રાખવા હચ્છે તો મના કરી શકતા નથી, અને જો કોઇ બીજી સ્ત્રી એવી ન હોય જેને ઉછેરનો હક છે, પરંતુ કોઇ અજનબી શાખ્સ અથવા સંબંધી પુરુષ મફત ઉછેર કરવા હચ્છે છે, તો માં ન જ આપીશું. ભલે તેણે અજનબી થી નિકાહ કર્યો હોય. ભલે બદલો (ઉછેર) માંગતી હોય. (દુર્મુખાર, રદ્દુલમુહતાર)

મસ્થલા- (૪) :- જોને ઉછેર નો હક છે જો તે છન્કાર કરે અને કોઇ બીજો ઉછેર કરે તેવો ન હોય અને બાળક બીજી સ્ત્રીનું દુધ પીતો ન હોય અથવા કોઇ સ્ત્રી મફત દુધ પીવડાવતી નથી અને બાળક અથવા તેના પિતા પાસે માલ નથી તો માંને દુધ પીવડાવવા માટે મજબૂર (બળજબરી) કરવામાં આવશે. (રદ્દુલમુહતાર)

મસ્થલા- (૫) :- માં ના ઉછેરમાં બાળક હોય અને તે તેના બાપના નિકાહ અથવા હદ્દતમાં હોય તો ઉછેર

નો બદલો પામણો નહીં. નહીં તો તેનો પણ હક લઈ શકે છે અને સ્તન પાન (દુધ ધવરાવવા) નો બદલો અને બાળકનું ભરણ પોથણ પણ લઈ શકે છે. અને જો તેની પાસે રહેવાનું મકાન ન હોય તો તે પણ લઈ શકે છે. અને બાળક ને ખાદિમ (ચાકડી કરનાર) ની જરૂરત હોય તો તે પણ લઈ શકે છે અને આ સઘણો ખર્ચ જો બાળક નો માલ હોય તો તેમાંથી આપવામાં આવે નહીનો જેના પર બાળકનો નફકો (ખાધાખોરાકી) છે તેના માથે આ સઘણું પણ છે. (દુર્મુખાર)

મસ્યલા- (૬) :- જો માં એ ઉછેરવાનો છન્કાર કરી દીધો પછી એ છાચે છે કે, ઉછેર કરે તો રજૂઆ કરી શકે છે. (રદ્દુલમુહૃતાર)

મસ્યલા- (૭) :- જો માં ન હોય અથવા ઉછેર ના યોગ્ય ન હોય અથવા છન્કાર કરી દીધો અથવા અજનબી (પારકા) સાથે નિકાલ કર્યો તો હવે ઉછેરનો હક નાનીનો છે. તે પણ ન હોય તો નાનીની માં, તેના પછી દાદી, પરદાદી, ઉપરોક્ત શરતો સાથે, પછી સગી બહેન પછી આંગળીયાત બહેન, પછી સાવકી બહેન, પછી સગી બહેનની પુત્રી પછી આંગળીયાત બહેન ની પુત્રી, પછી માસી, પછી આંગળીયાત, પછી સાવકી, પછી બહેન ની પુત્રી, પછી સગી ભત્રીજી, પછી આંગળીયાત ભાઇની પુત્રી, પછી સાવકા ભાઇની પુત્રી પછી એજ કંથી ફોઇઓ, પછી માંની માસી, પછી ભાપની માસી, પછી માં ની ફોઇઓ, પછી ભાપની ફોઇઓ, અને આ સૌમાં એજ કમ ખ્યાલ માં રહે કે, સગી પછી આંગળીયાત, પછી સાવકી અને જો કોઈ સ્ત્રી ઉછેર કરનાર ન હોય અથવા હોય પરંતુ તેનો હક્ક રદ હોય તો વારસદાર, વારસા ની કંમથી અથવા બાપ, પછી દાદો, પછી સગોભાઈ, પછી સાવકોભાઈ, પછી ભત્રીજી, પછી કાકા પછી તેના પુત્રો પરંતુ છોકરીને પીત્રાદ ભાઇના ઉછેરણાં ન આપો, ખાસ કરીને જ્યારે કે તે મુશ્તહાત (શહેરત વાળી) હોય અને જો “અસભાત” (બાપતરફથી વારસદારો) પણ ન હોય તો “જવીલ અરખમ” એટલે (તે રિશેરદારો જે માં તરફથી સંબંધિત હોય) ના ઉછેરમાં આપો. દા.ત. આંગળીયાત, ભાઈ પછી તેનો પુત્ર, પછી માંનો કાકો, પછી સગી માસી, કાકો અને ફોઇ અને મામા અને માસીની પુત્રીઓને બાળકના ઉછેરનો હક

નથી. (દુર્મુખાર, રદ્દુલમુહૃતાર)

મસ્યલા- (૮) :- જો થોડાક શાખ્સો એક દરજીજા ના હોય તો તેમનામાં જે અધિક ઉત્તમ હોય પછી એ કે અધિક પરહેઠગાર હોય, પછી એ છે જે તેમનામાં મોટો હોય, હક્કદર છે. (આલમગીરી, દુર્મુખાર)

મસ્યલા- (૯) :- બાળકની માતા જો એવા મકાનમાં રહે છે કે ઘરવાળા બાળકથી અદ્યાત ચાખે છે તો બાપ પોતાના બાળકને તેની પાસેથી લઈ લેશે અથવા સ્ત્રી તે મકાન ત્યા દે અને જો માંએ બાળકના કોઈ સગાથી નિકાલ કર્યો પરંતુ તે મહરમ નથી તો પણ હક્ક રદ થય જશે. દા.ત. તેના પીત્રાદ ભાઈથી હા, જો માં પછી એજ કાકાના પુત્રનો હક્ક છે અથવા બાળક છોકરો છે તો રદ ન થશે. (રદ્દુલમુહૃતાર)

મસ્યલા- (૧૦) :- અજનબી (અપરિચિત) (અહિ, તે શાખ્સ મુરતદ છે, જે નસભની નિસ્બતથી બાળક માટે મહરમ ના હોય તે) સાથે નિકાલ કરવાથી ઉછેરનો હેક રદ થય ગયો હતો પછી તેણે ભાઇન તલાક આપી દીધી અથવા રજી આપી પરંતુ હદ્દત પૂરી થય ગણ તો ઉછેરનો હક પાછો મળશે. (હિદાયહ વિગેર)

મસ્યલા- (૧૧) :- પાગલ અને બદ્ધોરાને ઉછેરનો હક પ્રાપ્ત નથી અને સારા થય ગયા તો હક પ્રાપ્ત થય જશે. એવી જ રીતે મુરતદ હતો, હવે મુસલમાન થય ગયો, તો ઉછેરનો હક તેને મળશે. (રદ્દુલમુહૃતાર)

મસ્યલા- (૧૨) :- બાળક નાની અથવા દાદીની પાસે છે અને તે ખ્યાનત (બ્રહ્માચાર) કરે છે તો ફોઇને અભિનાયાર છે કે તેને લઈ લે. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૧૩) :- બાળકનો પિતા કહે છે કે તેની માતાએ કોઇનારીની નિકાલ કરી લીધો અને માં છન્કાર કરે છે, તો માંનો કોલ વિશ્વાસપાત્ર છે, અને જો એમ કહે છે કે નિકાલનો કર્યો હતો પરંતુ તેણે તલાક આપી દીધી અને મારો હક પાછો ફર્યો તો જો એટલું જ કહ્યું અને એ ન બતાવ્યું કે, તેનાથી નિકાલ કર્યો, તો પણ માંનો કોલ વિશ્વાસપાત્ર છે. અને જો એ પણ બતાવ્યું કે ફલાણાંથી નિકાલ કર્યો હતો તો હવે જ્યાં સુધી તે શાખ્સ તલાકનો સ્વીકાર ન કરે, કેવળ આ સ્ત્રીનું કહેવું પુરંતુ નથી. (ખાનિયહ)

મસ્થલા- (૧૪) :- જે સ્ત્રી માટે ઉછેરનો હક છે તેના પાસે બાળકને તે સમય સુધી રહેવા દો કે હવે તેની હાજરત રહે નહીં. અર્થાત પોતાની મેળે ખાતો પીતો, કપડા પહેરતો, જારૂર પેશાબ કરી લેતો હોય, તેની માત્રા સાત વર્ષનું વય છે. અને જો વયમાં મતભેદ હોય તો જો આ સંઘળાં કામ પોતે કરી લેતો હોય તો તેની પાસેથી અલગ કરી લેવામાં આવશે. નહીં તો નહીં. અને જો બાપ લેવાનો છન્કાર કરે તો જબરદસ્તી તેના હવાલે કરવામાં આવે, અને છોકરી તે સમય સુધી સ્ત્રીની ઉછેરમાં રહેશે કે શહેરવત (કામ વાસના) ની હદે પહોંચી જાય. તેની માત્રા નવ વર્ષ નું વય છે. અને જો તે વયથી ઓછામાં છોકરીનો નિકાલ કરી દેવામાં આવ્યો તો પણ તેના ઉછેરમાં રહેશે. જેના ઉછેરમાં છે નિકાલ કરી દેવાથી ઉછેર નો હક બાતલ થશે નહીં. જ્યાં સુધી પુરુષના યોગ્ય ન થાય. (ખાનિયાં, બહર વગેરે)

મસ્થલા- (૧૫) :- સાત વર્ષનું વયથી બાલિગ થવા સુધી છોકરો પોતાના બાપ અથવા દાદા અથવા કોઈ બીજા વાલી ની પાસે રહેશે. પછી જ્યારે બાલિગ થએ ગયો અને સમજ દાર છે કે ફિલ્ના અથવા બદનામી ની આશંકા ન હોય અને ચેતવણી ની જ જરૂરત ન હોય તો જ્યાં છાયે ત્યાં રહે અને જો આ વાતોની શંકા હોય અને ચેતવણીની જરૂરત હોય તો બાપ દાદા વિગેરે પાસે રહેશે. ખૂદ મુખ્યાર સ્વતંત્ર ન થશે પરંતુ બાલિગ થવા પછી બાપ પર ભરણ પોષણ વાળી નથી. હવે જો ખર્ચાંગોનો જવાબદાર હોય તો એહસાન છે. (આલમગીરી, દુર્મુખ્યાર) આ હુકમ ફિકલી છે પરંતુ લાલના જમાનાની નજરે ખૂદ મુખ્યાર ન રાખવામાં આવે. જ્યાં સુધી ચાલ ચલતગત સારી રીતે દુરસ્ત ન થએ જાય અને સંપૂર્ણ ખાત્રી ન થએ જાય કે હવે તેના કારણે ફિલ્નો તથા બુરાઈ ન થશે. કે આજ કાલ અકસર સોછભતો આચારને બગાડનાર હોય છે અને નવજવાનીમાં ફસાદ બસુ જલ્દી અસર કરે છે.

મસ્થલા- (૧૬) :- છોકરી નવ વર્ષ પછી થી જ્યાં સુધી કુંવારી છે બાપ દાદા, ભાઈ વગેરેના ત્યાં રહેશે પરંતુ જ્યારેકે પુનાર્વની થએ જાય અને ફિલ્નાની આશંકા ન હોય તો તેને અખત્યાર છે કે જ્યાં છાયે રહે અને છોકરી સેવિબા છે દા.ત. વિધવા છે અને ફિલ્નાની શંકા ન હોય

તો તેને અખત્યાર છે. નહિ તો બાપ દાદા વિગેરેના ત્યાં રહે અને અમો પહેલાં બયાન કરી ગયા છીએ કે, ક્રક્કાના છોકરાને છોકરી માટે ઉછેરનો હક નથી, એજ હુકમ અત્યારે પણ છે કે તે મહરમ નથી બલ્કે જરૂરત છે કે મહરમ (જે નાથી નિકાલ થએ શકતો હોય) ની પાસે રહે અને મહરમ ન હોય તો કોઈ વિશ્વાસપાત્ર અમાનતદાર સ્ત્રીની પાસે રહે જે તેની હાજરતની રક્ષા કરી શકે અને જો છોકરી એવી હોય કે ફસાદની શંકા ન હોય તો અખત્યાર છે. (દુર્મુખ્યાર, રદ્દુલમુહતાર, આલમગીરી)

મસ્થલા- (૧૭) :- છોકરો બાલિગ થયો નહીં પરંતુ કામના લાયક થએ ગયો છે તો બાપ તેને કોઈ કામમાં લગાવી દેજે કામ શીખવા છાયે તેના જાણકાર પાસે મોકલી દે કે તેમની પાસે કામ શીખે, નોકરી અથવા મજૂરી ના યોગ્ય હોય અને બાપ તેનાથી નોકરી અથવા મજૂરી કરાવવા છાયે તો નોકરી અથવા મજૂરી કરાવે અને જે કમાણી કરે તે તેના ખર્ચમાં વાપરે અને બચે તો તેના માટે બેગું કરતો રહે અને જો બાપ જાણો છે કે મારી પાસે ખર્ચ થએ જશે તો કોઈ બીજાની પાસે અનામત મૂકી દે. (દુર્મુખ્યાર) પરંતુ સૌથી ઉત્તમ એ છે કે, બાળકોને કુરાઝાન શરીર પઢાવો અને દીન ની જ રહી વાતો શીખવવામાં આવે, રોગી તથા નમાજ તથા તહીરત અને ખરીદ વેચાણ તથા ઇજાર તથા બીજા મામલાઓની સમસ્યા કે જેની દરરોજ જ રૂરત પડે છે અને અજાનતાથી શરીરાત વિલંઘના ગુનાહ કરવામાં ગ્રસ્ત થાય છે, તેની તાલીમ હોય, જો નિહાળો કે બાળકને ઇલમ પ્રતિ આકર્ષણ છે અને સમજ દાર છે તો દીન ના ઇલમની જિદમત થી વધીને શું કામ છે, અને જો સમર્થતા ન હોય તો અકાદિની તાલીમ તથા દુરસ્તી અને જ રહી મસાઇલની તાલીમ પછી જે જાઇ કામમાં લગાવો, ઇજિત્યાર છે.

મસ્થલા- (૧૮) :- છોકરી ને પણ જ રહી અકીદાઓ તથા મસલાઓ શીખવવા પછી કોઈ સ્ત્રી પાસે સિલાઇ અને ભરત ગુંથશ વિગેરે એવા કામો શીખવો જેની સ્ત્રીઓને બહુધા જરૂરત પડે છે અને ખાશું પકાવવા અને ધરના બીજા કાર્યોમાં તેને લાયક બનાવવાનો પ્રયત્ન કરો કે યોગ્યતાવળી સ્ત્રી જે ખૂબીથી જિંદગી બસર કરે છે અયોગ્ય નથી કરી શકતી.

મસ્યલા- (૧૯) :- છોકરીને નોકરી ન કરાવો. કે જેની પાસે નોકરીએ રહેશે કયારેક એવું પણ થશે કે પુરુષ પાસે એકલી રહે અને આ મોટા એબ (ખોડ, નુકશાન) ની વાત છે. (રદ્દુલમુહતાર)

મસ્યલા- (૨૦) :- ઉછેરના સમયમાં બાપ એમ ઇચ્છે છે કે, પત્ની પાસેથી બાળકને લઈને ક્રાંક બીજી જગ્યાએ ચાલ્યો જાય તો તેને આ અભિયાર પ્રાપ્તન નથી અને જો સ્ત્રી ઇચ્છે કે બાળકને લઈને બીજા શહેરમાં ચાલી જાય અને બંને શહેરો વચ્ચે એટલું અંતર છે કે બાપ જો બાળકને જોવા ઇચ્છે તો જોઈને રાત પડવાથી પડેલા પાછો આવી શકે છે તો લઇ જાય શકે છે અને તેનાથી વધુ અંતર છે તો પોતે પણ જાય શકતી નથી. એજ મુક્કમ એક ગામથી બીજા ગામ અથવા ગામ થી શહેર માં જવાનો છે કે નિકટ છે તો જાંઝ છે નહીં તો નથી. અને શહેરથી ગામમાં ઇજાગત વગર લઇ જાય શકતી નથી. હા, જો જ્યાં જવા ઇચ્છે છે ત્યાં તેનું પીયર છે અને ત્યાંજ તેનો નિકાલ થયો છે તો લઇ જાય શકે છે અને જો તેનું પીયર છે પરંતુ ત્યાં નિકાલ થયો નથી બલ્કે નિકાલ કોઈ બીજા સ્થળે થયો છે તો ન પીયર લઇ જાય શકે છે ન ત્યાં જ્યાં નિકાલ થયો. માં સિવાય કોઈ બીજુ ઉછેરનાર લઇ જવા ઇચ્છતી હોય તો બાપની પરવાનગીથી લઇ જાય શકે છે. મુસલમાન અથવા જિન્હી સ્ત્રી બાળકને દાર્ઢલ ડર્બનમાં સર્વથા લઇ જાય શકતી નથી. જો કે ત્યાં નિકાલ થયો હોય. (દુર્રમુખ્તાર, રદ્દુલમુહતાર, આલમગીરી વિગરે)

મસ્યલા- (૨૧) :- સ્ત્રીને તલાક આપી દીધી તેણી કોઈ અજનથી (અજાણ્યા) થી નિકાલ કરી લીધો તો બાપ બાળકને તેની પાસેથી લઈને પ્રવાસમાં લઇ જાય શકે છે, જ્યારે કે કોઈ બીજો ઉછેરનો હક્કદાર ન હોય, નહિ તો નથી લદા જાય શકતો. (દુર્રમુખ્તાર)

મસ્યલા- (૨૨) :- જ્યારે ઉછેરનો સમય પુરો થઈ ગયા અને બાળક જાપની પાસે આવી ગયો તો બાપ ઉપર એ વાંઝિબ નથી કે બાળકને તેની માં પાસે મોકલે. ન ઉછેરના સમયમાં માં પર બાપની પાસે મોકલવું લાજિમ હતું ના, જો એકની પાસે છે અને બીજો તેને જોવા ઇચ્છે છે તો જોવાથી મના કરી શકતું નથી. (દુર્રમુખ્તાર)

મસ્યલા- (૨૩) :- સ્ત્રી બાળકને પારજામાં સુવડાવી બઢાર ચાલી ગછ. પારજાં (ધોડીયું) પછીયાં અને બાળક મરી ગયું તો સ્ત્રી પર તાવાન નથી કે તેણે પોતે નાફ કર્યું નથી. (બાનિયદ)

નિર્કાનું બયાન :

(ભરણપોષણનું બયાન)

અલ્લાહ અજવજલ્લ ફરમાવે છે :-

લે પુન્નીક જૂસઅતિન મિન સભતેછિ વમન ક્રોદેર અવેછે રિઝક્રોદુ ફલ પુન્નીક મિમ્મા આતાહુલ્લાદે લા ઘોકલ્લેકુલ્લાદે નિકસન ઇમાઆનાદ્ય સયજઅલલ્લાદે બચ્છ ઉસ્રીન પુસ્રા. (કુર્ઊનશરીફ)

(ભાવાર્થ :- માલદાર શાખ્સ પોતાની શક્તિ અનુસાર ખર્ચ કરે અને જેની રોજાતંગ છે તે તેનામાંથી ખર્ચ કરે જે તેને ખુદાએ આપ્યું છે. અલ્લાહ કોઇને તકલીફ આપતો નથી પરંતુ એટલી જ જેટલી તેને શક્તિ આપી છે. નિકટ છે કે અલ્લાહ સખતી પછી આસાની પેદા કર્દી છે.)

અને અલ્લાહપાક ફરમાવે છે :-

વ અલલ્ભોલ્દે લહુ રિઝક્રોદુન વ કિસ્વતો મુન બિલમખૂને લા તોકલ્લશે નિકસુન ઇલ્લા વુસયા વલા તોદર્યો વાલેદુન બે વલેદ્યા વલા મૌલુદુલ લહુ બે વલેદ્યે વ અલલ્ભાડિસે મિસ્લો ગાલિકા.

(ભાવાર્થ :- જેનું બાળક છે તેના પર સ્ત્રીઓનું ખાવું અને પડેરવું છે, દસ્તુર અનુસાર કોઈ જીવ પર તકલીફ નથી આપવામાં આવતી પરંતુ તેની ગુંજાદશના પ્રમાણમાં, માં ને તેના બાળકના કંરણો કષ્ટ ન આપવામાં આવે અને ન બાપને તેની ઔલાદના કારણો, અને જે બાપના સ્થાને છે તેના પર પણ એવું જ વાણિબ છે.)

અને અલ્લાહપાક ફરમાવે છે :-

“ઉસ્કેનુહુન મિન હેસો ચકનુમ મિંવજદેકુમ વલા તદ્દર્સુન લ તોદીફુલૈહિન.” (કુર્ઊન શરીફ)

(ભાવાર્થ :- સ્ત્રીઓને ત્યાં ચાખો જ્યાં પોતે રહો, પોતાની શક્તિ ભર અને તેમને કષ્ટ ન આપો કે ન તેમના પર તંગી કરો.)

હદ્દીચ- (૧) :- સહીએ મુસ્લિમ શરીરકમાં હજરત જાબિર રદ્દિયલ્લાલો અન્યોથી રિવાત છે કે, હુઝૂરે અકદસ સલ્લલ્લાલો અલયદે વસલ્લમે હજરતુલ વિદાઅ ના ખૂટબામાં હરશાદ ફરમાયો “સ્ત્રીઓ સંબંધે પુદ્ધાથી ડરો કે તે તમારી પાસે કેદીના જેંબ છે. અલ્લાહની અમાનત સાથે તમારો તેમને લીધી અને અલ્લાહના કલમા સાથે તેમના ગુપ્તાંગને હલાલ રૂપ્ય. તમારો તેમના પર એ હક છે કે તમારી પથારીઓ પર (શરયાનંડમાં, મકાનોમાં) એવા શાસને ન આવવા દે જેને તમે ના પરંદ કરો છો. અને જો એવું કરે તો તમે એવી રીતે મારી શકો છો જેનાથી લાદકુનું ન તુરે અને તેમનો તમારા પર એહાં છે કે તેમને ખાવા અને પહેરવા માટે નિયમ પ્રમાણે આપો.

હદ્દીચ- (૨) :- સહીએનમાં ઉભ્યુલ મોમેનીન હજરત આદરા સિદ્દીકા રદ્દિયલ્લાલો અન્યોથી રિવાત છે કે હિન્દા બિન્તે ઉત્તા એ એર્જ કરી યા રસ્સુલુલ્લાહ ! અખૂ સુફ્યાન (મારાપતિ) બાળીલ છે તેઓ મને એટલો નફકો (ભરણપોષણ) આપતા નથી જે મને અને મારી ઔલાદને કાફી થાય. પરંતુ આ સ્વરૂપમાં કે તેમને જણાવ્યા વગર હું કાંઈ લાદ લઈ (તો શું એવી રીતે લેવું જાહેર છે ?) આપે ફરમાવ્યું કે, માલમાંથી એટલું તો લાદ શકે છે જે તેને અને તારા બાળકોને દસ્તૂર અનુસાર ખર્ચ માટે કાફી હોય.

હદ્દીચ- (૩) :- સહીએ મુસ્લિમમાં જાબિર બિન સમોરહ રદ્દિયલ્લાલો અન્યોથી રિવાત છે કે હુઝૂરે અકદસ સલ્લલ્લાલો અલયદે વસલ્લમે હરશાદ ફરમાયો “જ્યારે ખૂદ કોઈને માલ આપે તો ખૂદ પોતાના પર અને ઘરવાળા ઓ પર ખરચ કરો.”

હદ્દીચ- (૪) :- સહીએ બુખારીમાં અખૂ મસઉદ અન્સારી રદ્દિયલ્લાલો અન્યોથી રિવાત છે કે હુઝૂરે ફરમાવ્યું મુસલમાન જે કાંઈ પોતાના કુટુંબ પર ખર્ચ કરે અને નિયત સવાબની હોય તો તે તેના માટે સદકો છે.

હદ્દીચ- (૫) :- બુખારી શરીરકમાં સઅદબિન અલી વકાસ રદ્દિયલ્લાલો અન્યોથી રિવાત છે કે, હુઝૂરે ફરમાવ્યું જે કાંઈ તુ ખરચ કરો તે તારા માટે સદકો છે. ત્યાં સુધી કે જે લુકમો (કોળાયો) પોતાની પત્નીના મુખમાં મુકી હે.

હદ્દીચ- (૬) :- સહીએ મુસ્લિમ શરીરકમાં અખૂલ્લાહ બિન ઉમર રદ્દિયલ્લાલો અન્યોથી રિવાત છે કે રસ્સુલુલ્લાહ સલ્લલ્લાલો અલયદે વસલ્લમે ફરમાવ્યું કે આદમી ને ગુનદગાર થવા માટે એટલું કાફી છે કે જેનો ખોરાક તેના માથે હોય તેને ખવા ન આપે.

હદ્દીચ- (૭) :- અખૂદાઉદ તથા ઇન્ને માજા અપ્ર બિન શુઅબ થી તેઓ તેમના બાપ થી અને તેઓ તેમના દાદા થી રિવાત કરે છે કે, એક શાખ્સે હુઝૂરે અકદસ સલ્લલ્લાલો અલયદે વસલ્લમ ની પિદમતમાં હાજર થઇને અરજ કરી કે મારા પાસે માલ છે અને મારા વાલિદ (પિતા) ને મારા માલની હાજરત (જરૂરત) છે. આપે ફરમાવ્યુંતું અને તારો માલ તારા બાપ માટે છે. તમારી ઔલાદ તમારી ઉમદા કમાણીમાંથી છે. પોતાની ઔલાદની કમાણી ખાવ.

મસ્ફલા- (૧) :- નફકા (ભરણ પોષણ) થી ભાવાર્થ ભોજન, વસ્ત્ર, રહેવાનું મકાન છે અને નફકો વાજિબ થવાના નંબ કારણો છે. પત્નીત્વ, નસબ અને માલિકી. (જવહરહ, દર્રેમુખ્તાર)

મસ્ફલા- (૨) :- જે સ્ત્રીથી નિકાલ સહીએ થયો તેનો નફકો પતિ પર વાજિબ છે. પત્ની મુસલમાન હોય કે કાફિર, આજાદ હોય કે મકાતિબા, મોહતાજ હોય કે માલદાર, દખૂલ (સંભોગ) થયો હોય કે નહીં, બાલિગ હોય કે નાબાલિગા, પરંતુ નાબાલિગમાં શરત એ છે કે સંભોગ ની શક્તિ ધરાવતી હોય અથવા શહવતને પાત્ર હોય અને પતિ પ્રતિ કોઈ શર્ત નથી બલ્કે કેટલોએ સગીર વયનો હોય તેના પર નફકો વાજિબ છે. તેના માલમાંથી આપવામાં આવશે અને જે તેની માલિકીમાં માલ ન હોય તો તેની સ્ત્રીનો નફકો તેના બાપ પર વાજિબ નથી. હા જો તેના બાપે નફકા ની જમાનત કરી હોય તો બાપે પર વાજિબ છે. પતિ દર્શની (નામદ) છે અથવા તેનું લિંગ કાપાયેલું છે, અથવા બીમાર છે કે સંભોગની તાકત નથી ધરાવતો અથવા હજજ માટે ગયો છે તો પણ નફકો વાજિબ છે. (આલમગીરી, દર્રેમુખ્તાર)

મસ્ફલા- (૩) :- ના આંકિગા જે સંભોગના લાયક ન હોય તેનો નફકો પતિ પર વાજિબ નથી. ભલે પતિના ત્યાં હોય કે પોતાના બાપના થેર, જ્યાં સુધી સંભોગ

ના લાયક ન થઈ જાય. હા જો તેના યોગ્ય હોય કે પિદિમન કરી શકે અથવા તેનાથી સ્નેહ પ્રાપ્ત થઈ શકે અને પતિએ પોતાના મકાનમાં રાખી તો નફકો વાજિબ છે અને ચાખી નહીં તો વાજિબ નથી. (આલમગીરી, દુર્ભુખ્તાર)

મસ્યલા- (૪) :- સ્ત્રીનું ગુપ્ત સ્થાન (યોનિ) બંધ છે જેના કારણે સંલોગ થઈ શકતો નથી અથવા ગાંડી છે અથવા બૂદ્ધરી (ચિત્તાભ્રમ) તો નફકો વાજિબ છે. (દુર્ભુખ્તાર)

મસ્યલા- (૫) :- પણી કનીક એટલે દાસી છે અથવા મુદ્દબરહ અથવા ઉચ્ચ્વેવલદ (જેના માલિકિંદી સંતાન પેદા થયા હોય તે) ઓરત છે. તો નફકો વાજિબ થવા માટે તબ્બીયહ શર્ત છે. અર્થાત જો મૌલાના ધેર રહે છે તો વાજિબ નથી. (જવહરહ)

મસ્યલા- (૬) :- ફાસિદ નિકાહ દા.ત. ગવાહો વગર નિકાહ થયો, તો તેમાં અથવા તેની ઇદ્વતમાં નફકો વાજિબ નથી. એવી જ રીતે વતી બિશુદ્ધ માં અને જો જાહેર રીતે નિકાહ સહીહ થયો અને કાગી શરામ એ નુફકો મુકર્રર કરી દીધો પાછળથી ખબર પડી કે નિકાહ સહીહ નથી. દા.ત. તે સ્ત્રી તેની દુધ બેહન સાબિત થઈ તો જે કંધ નફકામાં આપ્યું છે તે પાછું લાય શકો છો અને જો સ્વયં કાગીના હુકમ વગર આપ્યું છે તો લાય શકતો નથી. (જવહરહ, રદ્દુલમુહતાર)

મસ્યલા- (૭) :- અજાણમાં સ્ત્રીની બહેન અથવા કોઈ અથવા માસી થી નિકાહ કર્યો. પાછળથી ખબર પડી અને વિચછેદ થયો જ્યાં સુધી તેની ઇદ્વત પૂરી થશે નહીં પ્રત્નીથી સંભોગ કરી શકતો નથી. પરંતુ પણીનો નફકો વાજિબ છે એ તેની બહેન, ફોઇ, માસીનો નહીં. જો કે આ સ્ત્રીઓ પર ઇદ્વત વાજિબ છે. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૮) :- બાળિગા સ્ત્રી જ્યારે પોતાના નફકાની માંગણી કરે અને હજુ રૂમસત થઈ નથી તો તેની માંગણી દુરસત છે. જ્યારે કે પતિએ પોતાના મકાન પર લાય જવાનું તેને કલ્યાંન હોય અને જો પતિએ કલ્યાં તુ માચા ધેર ચાલ અને સ્ત્રીએ ઇન્કાર કર્યો તો તેના બે સ્વરૂપ છે (૧) જો કરે છે કે જ્યાં સુધી મહેરે મોઅજજલ આપશો નહીં ત્યાં સુધી જદું નહીં, તો પણ નફકો મેળવશે કે તે નો ઇન્કાર નાહક નથી, (૨) અને જો ઇન્કાર નાહક છે દા.ત.

મહેરેમુઅજજલ અદ્ય કરી દીધી છે અથવા મહેરેમુઅજજલ હતુંજ નહીં અથવા સ્ત્રીએ માફ કરી દીધી છે તો હવે નફકાની હકદાર નથી, જ્યાં સુધી પતિ ના મકાન પર આવે નહીં. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૯) :- દઘૂલ(સમાગમ) થયા પછી જો સ્ત્રી પતિના ત્યાં આવવાનો ઇન્કાર કરેછે તો જો મહેરેમુઅજજલ ની માંગણી કરે છે કે આપો દો તો ચાલું, તો નફકો ની હકદાર છે નહીં તો હકદાર નથી (દુર્ભુખ્તાર)

મસ્યલા- (૧૦) :- પતિના મકાનમાં રહે છે પરંતુ તેના કાબુમાં નથી આવતી તો નફકો સાંકિત નથી અને જો જે મકાનમાં રહે છે, તે સ્ત્રીની માલિકીનું છે અને પતિનું ત્યાં આવવું બંધ કરી દીધું તો નફકો મળશે નહીં. હા જો તેણે પતિને કલ્યાં કે મને તમારા દેર લાય અથવા મારા માટે કોઈ મકાન ભાડે લાય આપો અને પતિ લાય ગયો નહીં તો પતિનો કસ્રૂર છે, માટે નફકા ની હકદાર છે. એવી જ રીતે જો પતિએ પાર કુ મકાન પડાવી લીધું છે. તેમાં રહે છે, સ્ત્રી ત્યાં રહેવાનો ઇન્કાર કરે છે તો નફકાની હકદાર છે. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૧૧) :- પતિ સ્ત્રીને પ્રવાસમાં લાય જવા છાયું છે અને સ્ત્રી ઇન્કાર કરે છે અથવા સ્ત્રી પ્રવાસમાં છે પતિએ કોઈ અજાણ્યા શાખસને મોકલ્યો કે તેને પોતાની સાથે અહીં લાય આવ. સ્ત્રીએ તેના સાથે જવાનો ઇન્કાર કર્યો તો નફકો સાંકિત (૨૮) થશે નહીં. અને જો સ્ત્રીના મહરમ (દા.ત. મામા, કાકા જેના સાથે નિકાહ હરામ હોય તે) ને મોકલ્યો અને આવવાનો ઇન્કાર કરે તો નફકો સાંકિત છે. (નફકો મળશે નહીં). (દુર્ભુખ્તાર)

મસ્યલા- (૧૨) :- સ્ત્રી પતિના ત્યાં બીમાર થઈ અથવા બીમાર થઇને તેના ત્યાં ગાંધ અથવા પોતાના જ ધેર રહી, પરંતુ પતિના ત્યાં જવાનો ઇન્કાર ન કર્યો તો નફકો વાજિબ છે. અને જો પતિના ત્યાં બીમાર થઈ અને પોતાના બાપના ત્યાં ચાલી ગાંધ અને એટલી બીમાર છે કે ડોલી (પાલખી) વિગરે ઉમર પણ આવી શકતી નથી, નફકાની હકદાર છે, અને જો આવી શકે છે, પરંતુ આવી નહીં તો નફકા ની હકદાર નથી. (દુર્ભુખ્તાર)

મસ્યલા- (૧૩) :- સ્ત્રી પતિના ત્યાંથી નાહક

ચાલી ગાઈ તો નફકો પામશે નહીં. જ્યાં સુધી પાછી ન આવે અને જો તે સમયે પાછી આવી કે પતિ મકાન પર નથી બલ્કે પરદેશ ચાલ્યો ગયો છે તો પણ નફકા ની હક્કાર છે અને જો સ્ત્રી એમ કહે છે કે, તું પતિની ઇજાગતથી ગાઈ હતી અને પતિ ઇન્કાર કરે છે અથવા એ સાબિત ગાઈ ગયું કે ઇજાગત (રજા) વગર ચાલી ગાઈ હતી પરંતુ સ્ત્રી કહે છે ગાઈ તો હતી વગર ઇજાગતે પરંતુ થોડાક ટિવસ ત્યાં રહેવાની પતિએ ઇજાગત (રજા) આપી હતી તો જાહેરી રીતે સ્ત્રીનો કોલ પ્રમાણિત ન થશે. (દુર્લ્લભ મુખ્યાર, રદ્દુલ મુહતાર)

મસ્ફ્લા- (૧૪) :- થોડાક મહિનાઓનો નફકો પતિ પર બાકી હતો સ્ત્રી તેના મકાનેથી ઇજાગત વગર ચાલી ગાઈ તો આ નફકો પણ સાંકિત (નષ્ટ) ગાઈ ગયો અને પાછી આવે તો પણ તેની હક્કાર થશે નહીં. અને જો ઇજાગતથી તેણે કરજ લઈને નફકામાં ખચ્ચ કર્યું હતું અને હવે ચાલી ગાઈ તો સાંકિત થશે નહીં. (દુર્લ્લભ મુખ્યાર, રદ્દુલ મુહતાર)

મસ્ફ્લા- (૧૫) :- સ્ત્રી જો કેદ ગાઈ ગાઈ જોકે અત્યાચારથી ગાઈ તો પતિ પર નફકો વાજિબ નથી, હા, જો ખૂદ પતિનું સ્ત્રી પર દેશ હતું, તેણે કેદકરાવી તો નફકો સાંકિત થશે નહીં. એવીજ રીતે જો સ્ત્રીને કોઇ ઉપાડી લઈ ગયું અથવા ઝૂંટવી લઈ ગયો તો પણ પતિ પર નફકો વાજિબ નથી. (જવહરાદ)

મસ્ફ્લા- (૧૬) :- સ્ત્રી હજ માટે ગાઈ અને પતિ સાથે ન હોય તો નફકો વાજિબ નથી, ભલે મહારમ સાથે ગાઈ હોય, ભલે હજ ફરજ હોય, ભલે પતિના મકાન પર રહેતી હતી, અને જો પતિની સાથે છે તો નફકો વાજિબ છે. હજ ફરજ હોય કે નિફલ, પરંતુ પ્રવાસ અનુસાર નફકો વાજિબ નથી બલ્કે સ્થાયી નો નફકો વાજિબ છે માટે ભાડું વિગરે પ્રવાસ ખર્ચ પતિ પર વાજિબ નથી. (જવહરાદ, ખાનિયદ)

મસ્ફ્લા- (૧૭) :- કોઇ સ્ત્રીને હમલ છે લોકો ને શંકા છે કે ફલાણાં શાખાનો હમલ છે માટે સ્ત્રી ના બાપે તેનાથીજ નિકાલ કરી દીધો પરંતુ તે કહે છે કે મારો હમલ નથી તો નિકાલ થય જશે, પરંતુ નફકો પતિ પર વાજિબ નથી અને જો હમલ નો સ્વીકાર કરે છે તો નફકો વાજિબ છે. (આલમગીરી)

મસ્ફ્લા- (૧૮) :- જે સ્ત્રીને તલાક આપવામાં આવી છે દરેક હાલતમાં ઇદતની અંદર નફકો પામશે, ૨૪ હજ તલાક હોય કે બાઇન અથવા ત્રણ તલાકો, સ્ત્રીને હમલ હોય કે ન હોય. (ખાનિયદ)

મસ્ફ્લા- (૧૯) :- જે સ્ત્રી પતિની ઇજાગત વગર ઘેર થી ચાલી જાય છે, એજ કારણો સર તેને તલાક આપી દીધી તો ઇદતનો નફકો મેળવશે નહીં. હા જો તલાક પછી પતિના ધરમાં રહી અને બહાર જવું છોડી દીધું તો નફકો મેળવશે. (આલમગીરી)

મસ્ફ્લા- (૨૦) :- જ્યાં સુધી સ્ત્રી સન્ને અયાસ એટલે દેઝ બંધ થવાની વયે ન પહોંચે તેની ઇદત ત્રણ દેઝ છે, જેવું કે આગળ આવી ગયું છે અને જો આ વયથી પહેલા કોઇ કારણો સર જવાન સ્ત્રીને દેઝ આવતું નથી તો તેની ઇદત કેટલીએ લાંબી હોય ઇદતના સમય નો નફકો વાજિબ છે. ત્યાં સુધી કે જો સન્ને અયાસ : દેઝ બંધ થવાની વય સુધી દેઝ ન આવ્યું તો સન્ને અયાસની વય પછી ત્રણ મહિના ગુજરી જવા પર ઇદત ખતમ થશે અને તે સમય સુધી નફકો આપવો પડશે, હા જો પતિ ગવાહોથી સાંકિત કરી દે કે સ્ત્રીએ સ્વીકાર કર્યા છે કે ત્રણ દેઝ આવ્યા અને ઇદત ખતમ થય ગાઈ તો નફકો સાંકિત (૨૬) છે. કેમકે ઇદત પૂરી થય ગાઈ અને જો સ્ત્રીને તલાક થય, તેણે પોતાને હામેલા (ગર્ભવતી) બતાવી તો તલાકના સમયથી બે વર્ષ સુધી પ્રસવનો ઇન્સેઝાર કરવામાં આવે. પ્રસૂતિ સુધી નફકો વાજિબ છે અને બે વર્ષ સુધી પણ બાળક થયું નહીં અને સ્ત્રી કહે છે કે મને દેઝ આવ્યું નથી, અને હમલનું ગુમાન (ધારણા) હતું તો નફકો બચાવર લેતી રહેશે ત્યાં સુધી કે ત્રણ દેઝ આવે અથવા સન્ને અયાસની (નોટ : સન્ને અયાસ એટલે તે ઉમરમાં કે જે માં સ્ત્રીને દેઝ આવતું બંધ થય જાયછે.) વયે આવીને ત્રણ મહિના ગુજરી જાય (ખાનિયદ)

મસ્ફ્લા- (૨૧) :- ઇદતના નફકાનો ન ઘાવો કર્યા ન કાંગીએ મુકર્રા. કર્યા તો ઇદત ગુજરવા પછી નફકો સાંકિત થય ગયો.

મસ્ફ્લા- (૨૨) :- ગાયબ શાખાની સ્ત્રીએ નિકાલ કરી દીધો અને આ બીજા પતિએ સમાગમ પણ કરી દીધો છે હવે પ્રથમ પતિ આવ્યો તો સ્ત્રી અને બીજા પતિમાં

વિચ્છેદ કરી દેવામાં આવેશે અને સ્ત્રી છદ્દત ગુજરારો પરંતુ આ છદ્દતનો નફકો ન પડેવાના પતિ પર છે ન બીજા પર (આનિયહ)

મસ્યલા- (૨૩) :- પોતાની મદાપુલા (સમાગમ કરેલ) પત્નીને ત્રણ નામાંથી આપી દીધી પત્નીએ છદ્દતમાં બીજાથી નિકાલ કરી લીધો ને સમાગમ પણ થયો તો વિચ્છેદ કરી દેવામાં આવે અને પ્રથમ પતિના માથે નકડો છે અને વિવાહિતાએ બીજાથી નિકાલ કર્યો અને સમાગમ પછી ખબર પડી અને વિચ્છેદ કરાવવામાં આવ્યો પછી પતિને ખબર પડી, તેણે ત્રણ તલાકો આપી દીધી તો સ્ત્રી પર બંનેની છદ્દત વાળિબ છે અને નફકો કોઈના પર નથી. (આનિયહ)

મસ્યલા (૨૪) :- છદ્દત જો મહિનાઓથી લોય તો કોઈ નિર્ણયત માત્રા પર સુલેલ થછ શકે છે અને હૈઝ અથવા પ્રસૂતિથી લોય તો નથી થછ શકી કે એ ખબર નથી કે કેટલા દિવસોમાં છદ્દત પુરી થશે. (દુર્ભુખ્યાર)

મસ્યલા- (૨૫) :- વજાત-મૃત્યુની છદ્દતમાં નફકો વાળિબ નથી. ભલે સ્ત્રીને હમલ લોય કે ન લોય. એવી જ રીતે જો જુદાઘ સ્ત્રી તરફથી અવજ્ઞા પાપ સાથે થાય તેમાં પણ નફકો વાળિબ નથી. દા.ત. સ્ત્રી મુરતદ થછ ગછ અથવા શહેરત સાથે પતિના છોકરા અથવા બાપને ચુંબન કર્યું કામ વાસના સાથે (મજફુરોને) સ્પર્શ કર્યો, લા જો મજબૂર કરવામાં આવી તો સાકિત (૨૬) થશે નથી. એવી જ રીતે જો છદ્દતમાં મુરતદ થછ ગછ તો નફકો સાકિત થછ ગયો. પછી જો છલ્લામ લાણી તો નફકો પાછો ફરશો. અને જો છદ્દતમાં પતિના (જવાન) પુત્ર અથવા બાપને ચુંબન કર્યું તો નફકો સાકિત થયો નથી અને જે વિયોગ પત્ની તરફથી ઉચ્ચિત કારણથી થાય તેમાં છદ્દતનો નફકો સાકિત નથી. દા.ત. બિયારે છંક (પડેલાં બધાન થછ ગયું છે.) બિયારેબલ્લુગ સ્ત્રીને પ્રાપ્ત થયું તેણે પોતાના નફકને અભયાર કર્યો એ શરતે કે દખૂલ (સમાગમ) પછી લોય, નહિ તો છદ્દત જ નથી અને ખુલામાં નફકો છે. હા જો ખુલા એ શરતે થયો કે સ્ત્રી નફકા તથા સુકના (રહેવાનો ખર્ચ) માફ કરી દે તો નફકો લવે મળારો નથી પરંતુ સુકના (રહેણાશ ની વ્યવસ્થા) થી પતિ હજુ પણ મુક્ત નથી કે સ્ત્રી

તેને માફ કરવાનો અવિકાર ધરાવતી નથી. (જવહરલ)

મસ્યલા- (૨૬) :- ઓરતથી છલા અથવા જિભાર અથવા લેઆન કર્યું અથવા પતિ મુરતદ થછ ગયો અથવા પતિએ પત્નીની માંથી સંબોગ કર્યો અથવા છનીન (નામદ : સમાગમ કરવા પતિ અરાદિતમાન હોય તે) ની સ્ત્રીએ વિચ્છેદ અભયાર કર્યો તો આ સૌંસ્રંઘોમાં નફકો મળશે. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૨૭) :- સ્ત્રીએ કોઈના બાળકને દૂધ પીવડાવવાની નોકરી કરી પરંતુ દૂધ પીવડાવવા જતી નથી બલ્કે બાળકને તેના થેર લાવે છે તો નુફકો સાકિત નથી. અલબત પતિને આભયાર છે કે તેનાથી રોકી દે બલ્કે જો પોતાના બાળકને જો બીજા પતિથી છે દૂધ પીવડાવે તો પતિ ને મના કરી દેવાનો આભયાર પ્રાપ્ત છે. બલ્કે દરેક એવા કામથી મના કરી શકે છે જેનાથી તેને કષ્ટથાય છે. ત્યાં સુધી કે સિલાઇ વગરે એવા કામોથી પણ મના કરી શકે છે બલ્કે જો પતિને મહેંદીની વાસ ના પસંદ છે તો મહેંદી લગાવવા થી મના કરી શકે છે. અને જો દૂધ પીવડાવવા ત્યાં જાય છે. ભલે દિસમાં ત્યાં રહે છે અથવા રાતમાં તો નફકો સાકિત છે. એવી જ રીતે જો સ્ત્રી મહિંદા નવડાવવા અથવા દાઇનું કામ કરે છે અને પોતાના કામ માટે બહાર જાય છે પરંતુ રાત્રે પતિના ત્યાં રહે છે. જો પતિએ મના કર્યું અને દજીઝત વગર ગણ તો નફકો સાકિત છે. (દુર્ભુખ્યાર)

મસ્યલા- (૨૮) :- જો સ્ત્રી પુણ્ય બંને માલદાર લોય તો નફકો માલદારો જેવો હશે અને બંને મોહતાજ (નિર્ધન) લોય તો મોહતાજો જેવો હશે. અને એક માલદાર છે બીજો મોહતાજ તો મધ્યમ દરજાનો અર્થાત મોહતાજ જેવું ખાતો લોય તેના કરતાં ઓછા દરજાનું અને પતિ માલદાર લોય અને પત્ની મોહતાજ તો ઉત્તમ એ છે કે જેવું પોતે ખાતો લોય તેવું પત્નીને પણ ખવડાવે પરંતુ એ વાળિબ નથી. વાળિબ મધ્યમ દરજાનું છે. (દુર્ભુખ્યાર વિગેરે)

મસ્યલા- (૨૯) :- નફકાનું નિર્ધારણ સ્લેપિયાઓથી કરી શકાનું નથી કે સદ્યા એટલાજ સ્લેપિયા આપવામાં આવે એટલા માટે કે ભાવ બદલાતા રહે છે. મોંઘવારી અને સત્તાપણું બંનેના ખરચ સરામા નથી લોઇ શકતા બલ્કે મોંઘવારીમાં તેની ગજનાંએ સંચ્યા વધી જશે અને

સર્તાએમાં ઓછી થચ જરો. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૩૦) :- પણી આટો દળવા, રોટી પકાવવા નો છન્કાર કરે છે. જો તેણી એવા ઘરની છે કે તેમના ત્યાં ની સ્ત્રીઓ પોતે આ કામ કરતી નથી અથવા તે બીમાર કે કમજોર છે કે કરી શકતી નથી તો રંધેલું ભોજન આપવું પડશે અથવા કોઈ એવો આદમી આપે જે ખાણું રંધી આપે, રંધવા માટે મજબૂર કરી શકતી નથી અને જો એવા ઘરની નથી, ન કોઈ એવું કારણ છે કે રસોએ ન કરી શકે તો પતિ પર એ વાજિબ નથી કે રંધેલું ભોજન તેને આપે અને જો સ્ત્રી પોતે રંધે છે પરંતુ રંધવાનું મહેનતાણું માંગે છે તો મહેનતાણું આપવામાં આવશે નહીં. (આલમગીરી, દુર્ભેમ્ભાર)

મસ્યલા- (૩૧) :- રંધવાના સધળા વાસણ અને સામાન પતિ પર વાજિબ છે. દા. ત. ચકરી, હાંડલી, તવો, ચિમટો, રકાબી, ઘાલા, ચમચા વિગેરે, જે વસુઓની જરૂરત પડેછે, દેસિયત અનુસાર, આલા, અદના, મધ્યમ એવીજ રીતે દેસિયત પ્રમાણે ઘરનો સામાન આપવું વાજિબ છે. દા. ત. ચટાછ, દરી, કાલીન, ચારપાછ, રજાછ, ગાઢલું, તકીયો, ચાદર વિગેરે, એવીજ રીતે કાંસકો, તેલ, માણું ધોવાની ખણી વિગેરે અને સાબુ અથવા બેસન, મેલ સાફ કરવા માટે અને સુરમો, મિસ્સી, મહેંદી આપવું પતિ પર વાજિબ નથી. જો લાવે તો સ્ત્રી એ ઉપયોગ કરવું જરૂરી છે. અતાર વિગેરે ખૂશભૂની એટલી જરૂરત છે જે નાથી બગલ અને પરસેવાની દુર્ગાધ નો નાશ કરી શકે. (જવહરાહ વિગેરે)

મસ્યલા- (૩૨) :- ગુસ્સા તથા વુગ્ગાનું પાણી પતિના જિંયે (માથે) છે. પણી માલદાર હોય તે નિર્ધન. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૩૩) :- સ્ત્રી જો ચા અથવા ઝુકકો પીએ છે તો તેમનો ખરચ પતિ પર વાજિબ નથી. જો કે ન પીવાથી તેણીને કષ્ટ પહોંચશે (રદ્દુલમુહ્તાર) એવીજ રીતે પાન, સોપારી, તમાકુ પતિ પર વાજિબ નથી.

મસ્યલા- (૩૪) :- સ્ત્રી બીમાર હોય તો તેની દવાની કિમત અને ડોક્ટરની ફી પતિ પર વાજિબ નથી. ફરસદ અથવા પછનાની જરૂરત હોય તો તે પણ પતિ પર નથી. (જવહરાહ)

મસ્યલા- (૩૫) :- બાળકનો જન્મ થાય તો દાયશાનું મહેનતાણું પતિ પર છે જો પતિ એ બોલાવી, અને જો સ્ત્રીએ બોલાવી તો સ્ત્રી પર છે અને જો તે પોતે બંનેમાંથી કોઈ ના બોલાવ્યા વગર આવી જાય તો સ્પષ્ટ છે કે પતિ પર છે. (બહર, રદ્દુલમુહ્તાર)

મસ્યલા- (૩૬) :- વર્ષમાં બે જોડી કપડાં આપવું વાજિબ છે, દરેક છ મહિને એક જોડ, જ્યારે એક જોડ વસ્ત્ર આપી દીધું તો જ્યાં સુધી મુદ્દત પૂરી ન થાય આપવું વાજિબ નથી અને જો મુદ્દતની અંદર ફાડી નાખ્યું અને ટેવ અનુસાર જે વી રીતે પહેરવામાં આવે છે એવીજ રીતે પહેરતી તો ફાટાનું નથી તો બીજા કપડાં આ છ મહિના માંજ વાજિબ નથી, નહિંતો વાજિબ છે અને જો મુદ્દત પૂરી થચ અને તે જોડ બાકી છે તો જો પહેર્યું જ નથી અથવા ક્યારેક તેને પહેરતી હતી અને ક્યારેક બીજા કપડાં, એ કારણસર બાકી છે તો હવે બીજા જોડ આપવું વાજિબ છે અને જો આ કારણ નથી બલ્કે કપડું મજબૂત હતું એ કરશે ફાટાનું નથી તો બીજા જોડ વાજિબ નથી. (જવહરાહ)

મસ્યલા- (૩૭) :- શિયાળામાં શિયાળા પ્રમાણે અને ઉનાળામાં ઉનાળા પ્રમાણે આપે પરંતુ દરેક હાલતમાં તેને લેહાજ જરૂરી છે કે જો બંને માલદાર હોય તો માલદારો જેવા કપડાં હોય અને ગરીબ હોય તો ગરીબો જેવા અને એક માલદાર હોય અને એક ગરીબ તો મધ્યમ જેવા. બોજનમાં ત્રણે વાતોનો લેહાજ અને લિબાસમાં તે શહેરના રિવાજ ની ગણના છે. શરરી ગરમીમાં જેવા કપડાંનો ત્યાં રિવાજ ચલશે તે આપે ચામડાના મોજા સ્ત્રી માટે પતિ પર વાજિબ નથી પરંતુ સ્ત્રીની દાસીના મોજા પતિ પર વાજિબ છે અને સુતરાઉ, ઉનના મોજા જે શરદીમાં શરદીના કારણે પહેરવામાં આવે છે તે આપવા પડશે. (દુર્ભેમ્ભાર, રદ્દુલમુહ્તાર)

મસ્યલા- (૩૮) :- સ્ત્રી જ્યારે રૂમસત થઇને આવી તો એજ સમયથી પતિના માથે તેનો લિબાસ છે. તેનો ઇન્નેજાર ન કરશે કે છ મહિના પછી કપડાં બનાવે જો કે સ્ત્રી પાસે કેટલાએ જોડ કપડાં હોય. ન સ્ત્રી પર એ વાજિબ છે કે પીપરથી જે વસ્ત્રો લાવી છે તે પહેરે બલ્કે હવે સધળું પતિના માથે છે. (રદ્દુલમુહ્તાર)

મસ્યલા- (૩૭) :- પતિએ પોતેજ સ્વીના ખર્ચ પોતાના માથે લઈ લેવા જોઈએ અર્થાત જે વસ્તુની જરૂરત હોય લાવી આપે અથવા મંગાવી આપે અને જો લાવવામાં દીલ કરે છે તો કાગી કોઈ માત્રા સમય અને સ્થિતિની ગણનાએ મુકર્રર કરી દે કે પતિ તે રકમ આપી દે અને સ્ત્રી પોતાની રીતે ખરચ કરે અને જો સ્ત્રી પોતાના પર તકલીફ ઉઠાવીને તેમાંથી કંધ બચાવી લે તો તે સ્ત્રીનું છે પાછું ન આપશે. ન ભવિષ્યના નફકામાં મજદુર આપશે. અને જો પતિ ડિફાઇટ જે ટલું સ્ત્રીને આપતો નથી તો પતિની ઇજાજત વગર પત્ની તેના માલવમાંથી લઈને ખરચ કરી શકે છે. (બહાર, રદ્દુલમુહતાર)

મસ્યલા- (૪૦) :- નુફકાની માત્રા નિયુક્ત કરવામાં આવે તો તેમાં જે પ્રથમ સરળ હોય તે વર્તવામાં આવે દા.ત. મજૂરી કરવા વાળા માટે એ હુકમ આપવામાં આવશે કે તે પત્નીને રોજ સાંજે એટલું આપી દે કે બીજા દિવસ માટે પુરણું હોય. મજૂર એક મહિનાનો સધળો ખરચો એક સાથે આપી શકતો નથી. હા, વેપારી અને નોકરી કરનાર જે માસિક પગાર મેળવે છે, મહિનાનો નફકો એક સાથે આપી દે અને ખેતી કરનાર દરેક વર્ષ અથવા રવી તથા ખરીફ બે ફસ્લોમાં આપતો રહે. (દુર્ભુખ્તાર, રદ્દુલમુહતાર)

મસ્યલા- (૪૧) :- જો પતિ બહાર ચાલ્યો જતો હોય અને પત્નીને ખરચની જરૂરત પડતી હોય તો તેને એ હક છે કે પતિને કહે કે કોઈને જામીન બનાવી આપો કે મહિના પર તેનાથી ખરચ લઈ લઉં પણી જો પત્ની ને ખબર છે કે પતિ એક મહિના સુધી બહાર રહેશે તો એક મહિના માટે જામીન માંગો અને એ ખબર છે કે અધિક મહિના પ્રવાસમાં રહેશે. દા.ત. જ્ઞજ માટે જાય છે તો જે ટલા દિવસો માટે જામીન માંગે અને તે શાખે જો એમ કંઈ દિદ્ધું કે હું દર મહિને આપી દાખશ તો હું મેશે માટે જામીન થઈ ગયો. (દુર્ભુખ્તાર, રદ્દુલમુહતાર)

મસ્યલા- (૪૨) :- પતિ, પત્ની ને જે ટલા જીધિયા ખાધ્ય ખોરાકી માટે આપે છે, પત્ની પોતે નકલીફ વેઠીને તેમાંથી કંધ બચાવી લે છે અને તર છે કે દુર્ઘણ બની જ્શે તો પતિને લક છે કે તેને તંગી કરકસર કરવાથી રોકી દે. ન માને તો કાજીના ત્યાં તેનો દાવો કરીને અટકાવી શકે છે કે તેના કારણે સૌંદર્યમાં તફાવત આવશે અને તે પતિનો

હક છે. (દુર્ભુખ્તાર)

મસ્યલા- (૪૩) :- જો પારસ્પરિક રજામંદીથી કોઈ માત્રા નિયુક્ત થઈ અથવા કાગીએ નિયુક્તકરી દીધી અને કેટલાક મહિના સુધી તે રકમ આપી નહીં તો પત્ની વસૂલ કરી શકે છે અને માફ કરવા છચ્છે તો માફ કરી શકે છે બલ્કે જે મહિનો આવી ગયો છે તેનો પણ નફકો માફ કરી શકે છે જ્યારેકે મહિને મહિને નફકો આપવું હ્યું હોય અને વાર્ષિક મુકર્રર થયો તો તે વર્ષ અને પાછલા વર્ષનો માફ કરી શકે છે. પ્રથમ સ્વરૂપમાં પાછળ વાળા મહિનાનો બીજા માં તે વર્ષનો જે હજુ આવ્યો નથી માફ નથી કરી શકતી અને જો પરસ્પર કોઈ માત્રા નિયુક્ત થઈ નથી ન કાગીએ નિયુક્ત કરી તો પાછલા સમયનો નફકો ન માંગી શકે છે ન માફ કરી શકે છે કે તે પતિના માથે વાજિબ નથી. હા જો એ શરત પર ખુલાય થયો કે પત્ની હદ્દત નો નુફકો માફ કરી દે તો તે માફ થઈ જશે. (દુર્ભુખ્તાર, રદ્દુલમુહતાર)

મસ્યલા- (૪૪) :- સ્ત્રીને દા.ત. મહિના ભરનો નફકો આપી દીધો. તણે ફઝૂલપર્યામાં મહિનો પુરો થતા પહેલા ખરચી નાખ્યો અથવા ચોરી થઈ ગઈ અથવા કોઈ બીજા કારણે નશ થઈ ગયો તો તે મહિનાનો નફકો પતિ પર વાજિબ નથી. (દુર્ભુખ્તાર)

મસ્યલા- (૪૫) :- પત્ની માટે જો કોઈ ખાદિમ ગુલામ હોય અર્થાત દારી અથવા ગુલામ તો તેનો નફકો પણ પતિ પર છે. એ શરતે કે પતિ તંગદસ્ત ન હોય અને સ્ત્રી આગાદ હોય અને જો સ્ત્રીને કેટલાક ખાદિમોની જરૂરત હોય કે સ્ત્રી ઓલાદ્વાળી છે. એક થી કામ ચાલતું નથી તો બે ત્રણ જે ટલાની જરૂરત છે તેમનો નફકો પતિના માથે છે. (આતમગીરી, દુર્ભુખ્તાર)

મસ્યલા- (૪૬) :- પતિ જો નાદારીના કારણે નફકો આપવાથી વિવશ છે તો તેના કારણે વિચછેદ ન કરવામાં આવે એવી જ રીતે જો મભાલદાર છે પરંતુ માલ અહિયા મોજૂદ નથી તો પણ વિચછેદ ન કરો બલ્કે જો નફકો મુકર્રર થઈ ગયો છે તો કાગી હુકમ આપે કે કરજ લઈને અથવા કંધ કરીને ખરચ કરે અને તે સધળું પતિના માથે છે કે તણે આપવું પડશે. (દુર્ભુખ્તાર)

મસ્યલા- (૪૭) :- સ્ત્રીએ કાગી પાસે આવીને

બયાન આણ્યું કે મારો પતિ ક્યાંક ગયો છે અને મને નફકા માટે કંઈ આપી ગયો નથી તો જો થોડાક સ્લેપિયા અથવા અનાજ મુક્તો ગયો છે અને કાગીને ખબર છે કે આ તેની સ્ત્રી છે તો કાગી હુકમ આપશે કે તેમાંથી ખરચ કરે. પરંતુ હુક્કુલ ખરચ ન કરે પરંતુ એવા સોનેદ લાદ લે કે તેનાથી નફકો મળ્યો નથી. અને કોઈ એવી વાત પણ નથી થઈ જે ના કારણે નફકો રદ થઈ જાય છે અને સ્ત્રી થી કોઈ જામીન પણ લે. (ખાનિયા)

મસ્યલા- (૪૮) :- પતિ ક્યાંક ચાલ્યો ગયો છે અને નફકો આપી ગયો નથી પરંતુ ધરમાં સામાનું વિગેરે એવી વસ્તુઓ છે જે નફકાની જાણસથી નથી તો પણી તે વસ્તુઓને વેચીને બોજન વિગેરેમાં ખરચ કરી શકતી નથી. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૪૯) :- જે માત્રા પર રજામંથી થઈ અથવા કાગીએ મુકર્રર કરી. સ્ત્રી કહે છે કે તે અપુરૂતી છે તો માત્રા વધારી દેવામાં આવે અથવા પતિ કહે છે કે તે અધિક છે તેનાથી ઓછામાં કામ ચાલી જો કે મક્કે હવે સૌંઘયવારી છે અથવા મુકર્રર જ વધારે માત્રામાં થયું અને કાગીને પણ ખબર પડી ગઈ કે આ રકમ વધારે છે તો ઓછી કરી દેવામાં આવે. (દુર્ભુખ્તાર)

મસ્યલા- (૫૦) :- કેટલાક મહિનાઓનો નફકો બાકી હતો અને બંને પૈકી કોઈનું મૃત્યુ થયું તો નફકો રદ થઈ ગયો. હા, જો કાગીએ સ્ત્રીને હુકમ આપ્યો હતો કે કરજ લાદ નો ખરચ કરે. પછી કોઈ મરી ગયું તો રદ ન થશે. તલાક કરતા પણ અગાઉનો નફકો રદ થઈ જાય છે પરંતુ જ્યારે કે તેના માટે જ તલાક આપી હોય કે નફકો રદ થઈ જાય તો રદ ન થશે. (દુર્ભુખ્તાર)

મસ્યલા- (૫૧) :- સ્ત્રીને અગાઉથી (એડવાન્સ) નફકો આપી દિયો હતો પછી તેમનામાંથી કોઇનો છન્તેકાલ થઈ ગયો અથવા તલાક થઈ ગય તો તે આપેલ પાછું આપી શકતું નથી. એવી જ રીતે જો પતિના પિતાએ પોતાની પુત્રવ્યાને અગાઉથી નફકો આપી દીધો તો મૃત્યુ અથવા તલાક પછી તે પણ પાછો લાદ શકતો નથી. (દુર્ભુખ્તાર)

મસ્યલા- (૫૨) :- પુરુષે સ્ત્રી પાસે કપડાં અથવા સ્લેપિયા મોકલ્યા, સ્ત્રી કહે છે લેટ તરીકે મોકલ્યા

અને પુરુષ કહે છે કે નફકામાં મોકલ્યા તો પતિનો કોલ વિશ્વાસપાત્ર છે. હા જો સ્ત્રી ગવાડો થી સાબિત કરી દે કે હદિયો (ભેટ) તરીકે મોકલ્યા અથવા એ કે પતિએ તેનો ઇન્કાર કર્યો હતો અને ગવાડોએ તેના છક્કારની સાંખી આપી તો ગવાડી સ્વીકાર્ય છે. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૫૩) :- ગુલામે મૌલા (માલિક) ની ઇજાઝતથી નિકાલ કર્યો છે તો જો જે ગુલામ ખાલિસે એટલે મુદ્દિબિર તથા મકાતિબ ન હોય તો તેને વેચીને તેની સ્ત્રીનો નફકો અદા કર્યો તે છતાં બાકી રહી જાય તો વારંવાર વેચતા રહો ત્યાં સુધી કે નફકો અદા થઈ જાય. એ શરતે કે ખરીદનારને ખબર હોય કે નફકાના કારણે વેચવામાં આવી રહ્યો છે અને જો ખરીદતી વખતે તેને ખબર ન હતી પાછળથી ખબર પડી તો ખરીદનારને વેચાશ રોકવાનો આખત્યાર છે અને જો વેચાશને કાયમ ચાણ્યું તો સાબિત થયું કે રજી છે. માટે હવે તેને કોઈ વાંધો નથી અને જો મૌલા વેચવાનો ઇન્કાર કરે છે તો મૌલાની સમક્ષ કાગી વેચાશ કરી દેશે પરંતુ નફકામાં વેચવા માટે એ શરત છે કે નફકો એટલો તેના માથે બાકી હોય કે અદા કરવાથી વિવશ હોય અને એમ પણ થઈ શકે છે કે મૌલા પોતાની પાસેથી નફકો આપીને પોતાના ગુલામને છોડાવી લે અને જો તે ગુલામ મુદ્દિબ અથવા મકાતિબ હોય જે ડિનાબત નું બદલ અદા કરવાથી આજીજ નથી તો વેચવામાં ન આવે બલ્યે કમાદિને નફકાની માત્રા પૂરી કરે અને જો જે સ્ત્રી થી નિકાલ કર્યો છે તે તેના મૌલાની દાસી છે તો તોના પર નફકો વાજીબ જ નથી. (ખાનિયા, દુર્ભુખ્તાર)

મસ્યલા- (૫૪) :- મૌલાની ઇજાઝત વગર ગુલામે નિકાલ કર્યો અને હજુ મૌલાએ રદ કર્યો ન હતો કે આજાદ કરી દીધો તો નિકાલ સહીએ થઈ ગયો અને આજાદ થવા પછીથી નફકો વાજીબ થશે. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૫૫) :- દાસીએ મૌલાની ઇજાઝતથી નિકાલ કર્યો અને આખો દિવસ મૌલાની બિદદમત કરે છે અને ચતુરાં પોતાના પતિ પાસે રહે છે તો દિવસ નો નફકો મૌલા પર છે અને ચતુરનો પતિ પર. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૫૬) :- ગુલામ અથવા મુદ્દિબ અથવા મકાતિબ નિકાલ કર્યો અને ઓલાદ થઈ તો

ઓલાદનો નફકો તેમના પર નથી બલ્કે પણી જો મકાતિબા છે તો તેના પર છે અને મુદ્દબરહ અથવા ઉમ્મે વલદ છે તો તેમના મૌલા પર અને આજાદ છે તો ખૂદ સ્ત્રી પર અને તેના પાસે પણ કાંઈ ન હોય તો બાળકનો જે સૌથી અધિક નિકટનો સગો હોય તેના પર છે અને જો પતિ આજાદ છે અને સ્ત્રી દાસી છે તો પણ એ જ સૌ અહકામ છે જે મજફૂર થયા. (આલમગીરી)

મસ્થલા- (૫૭) :- ગુલામે મૌલાની પરવાનગી થી નિકાહ કર્યો હતો અને સ્ત્રી નો નફકો વાજિબ થવા પછી મૃત્યુ પામ્યો અથવા મારી નાખવામાં આવ્યો તો નફકો રદ થઈ ગયો. (દુર્ભુખ્તાર)

મસ્થલા- (૫૮) :- નફકાનો ગ્રીજો અંશ સુકના છે અર્થાત રહેવાનું મકાન. પતિ જે મકાન પણીને રહેવા માટે આપે તે ખાલી હોય અર્થાત પતિના સંબંધીઓ ત્યાં રહે નહીં. હા જો પતિનું એટલું નાનું બાળક હોય કે સંભોગ થી. જાણકાર નથી તો તે મનાદ રૂપ નથી એવી જ રીતે પતિની દાસી અથવા ઉમ્મે વલદનું રહેવું પણ કાંઈ નુકસાન કારક નથી જો તે મકાનમાં પતિના સંબંધીઓ રહેતા હોય અને સ્ત્રીએ તેને જ ધારણ કર્યું કે સૌના સાથે રહે તો પતિના સંબંધીઓથી ખાલી હોવાની શરત નથી અને સ્ત્રીનું બાળક જો કે બહુ જ નાનું હોય, જો પતિ રોકવા હચ્છે તો રોકી શકે છે. સ્ત્રી ને તેનો અખત્યાર નથી કે અમસ્તો તેને ત્યાં રાખે. (આમતુલ કુતુબ)

મસ્થલા- (૫૯) :- સ્ત્રી જો એકાંત મકાન હચ્છે છે અર્થાત પોતાની શોક્ય અથવા પતિના સંબંધીઓ સાથે રહેવા હચ્છતી નથી તો જો મકાનમાં કોઈ એવો વરંડો તેને આપી દો જે માં દરવાજો હોય અને બંધ કરી શકતી હોય તો તે આપી શકાય છે. બીજું મકાન માંગવાનો તેને અખત્યાર નથી. એ શરતે કે પતિના સગાઓ સ્ત્રીને તકલીફ ન પડ્યોયાડતા હોય. રહ્યું એ કાર્ય કે જાજરુલભાથરુમ, રસોંડ પણ અલગ હોવું જોઈએ, તેમાં વિગત છે. જો પતિ માલદાર હોય તો એવું મકાન આપે જે માં આ જ જરૂરિયાતો હોય અને ગરીબોમાં ખાલી એક રૂમ આપી દેવું કાફી છે. જો કે બાથરુમ, વિગરે સંયુક્ત હોય. (આલમગીરી, રદ્દુલમુહ્તાર)

મસ્થલા- (૬૦) :- એ વાત આવશ્યક છે કે

સ્ત્રીને એવા મકાનમાં રાખે જે ના પાડોસી સદ્ગારી હોય. કેમકે ફાસિકોમાં પોતે પણ રહેવું સારુંનથી ન કે એવા સ્થળ પર સ્ત્રીનું રહેવું અને જો મકાન બહુ મોટું હોય કે સ્ત્રી ત્યાં એકલી રહેવાથી ગભરતી અને ડરતી હોય તો તાં કોઈ એવી નેક સ્ત્રી રાખે જેનાથી પ્રસન્નતા થાય અથવા સ્ત્રીને કોઈ બીજું મકાન આપે જે એટલું મોટું ન હોય અને તેના પાડોસી નેક લોકો હોય. (દુર્ભુખ્તાર, રદ્દુલમુહ્તાર)

મસ્થલા- (૬૧) :- સ્ત્રીના માં બાપ દરેક અઠવાડીયામાં એક વાખત પોતાની પુનીના ત્યાં આવી શકે છે. પતિ મનાદ કરી શકતો નથી. હા, ચાતમાં ત્યાં રહેવા હચ્છેતો પતિને મના કરવાનો અખત્યાર છે અને માં બાપ ઉપરાંત બીજા મહરમો વર્ષમાં એક વખત આવી શકે છે, એવીજ રીતે સ્ત્રી પોતાના માં બાપના ત્યાં દરેક અઠવાડીએ એક વખત અને બીજા મહરમોના ત્યાં વર્ષમાં એક વખત જ ઇ શકે છે પરંતુ પતિની ઇજાગ્ન વગર ત્યાં ચાંતે રહી શકતી નથી. દિવસમાંજ પાછી આવી જાય, અને માં બાપ અથવા મહરમો જો કેવળ જોવા હચ્છે તો તે વાતથી કોઈ સમયે મના કરી શકતો નથી અને ગેર લોક (પારકાઓ) ના ત્યાં જવા અથવા તેમની બીમારીમાં ખબર કાઢવા અથવા શાદી વિગેરે અવસરોમાં શિરકત (ભાગલેવા) થી મના કરે, ઇજાગત વગર જ શે તો ગુનેહદાર થશે અને ઇજાગતથી ગાઇ તો બંને ગુનેગાર થયા. (દુર્ભુખ્તાર, આલમગીરી)

મસ્થલા- (૬૨) :- સ્ત્રી જો કોઈ એવું કામ કરે છે જેનાથી પતિનો હક્ક માર્યો જાય છે અથવા તેમાં નુકસાન આવે છે અથવા તે કામ માટે બહાર જવું પડે છે તો પતિ ને મના કરી કેવાનો હક્ક છે, (દુર્ભુખ્તાર) બલ્કે હાલના જમાના ની દશ્ચિએ એવા કામથી તો મના કરવુંજ જોઈએ જેના માટે બહાર જવું પડે.

મસ્થલા- (૬૩) :- જે કામમાં પતિ નો હક જુંટવાતો ન હોય, ન નુકસાન થતું હોય, જો સ્ત્રી ધરમાં તે કામ કરી લે જવું કે કપડાં શીવવું અથવા અગાઉના જમાનામાં ચરખો કાંતવા નો રિવાજ હતો તો એવા કામ થી મના કરવા ની કાંઈ હાજર નથી ખાસ કરીને જ્યારે કે પતિ ધેર ન હોય કે આ કામોથી મન પ્રસન્ન રહેશે અને બેકાર બેસસે તો વસવસા અને ખતરા પૈદા થતા રહેશે અને નિરર્થક વાતોમાં મશગૂલ થશે. (રદ્દુલમુહ્તાર)

મસ્યલા-(૬૪) :- ના બાલિગ ઓલાદનો નફકો બાપ પર વાજિબ છે જ્યારે કે ઓલાદનો નફકો ખૂદ તેની મિલકતમાં માલ ન હોય અને આજાદ હોય અને બાલિગ પુત્ર જો લુલો લંગડો અથવા ગાંડો અથવા આંધળો હોય, કમાવા થી વિવશ હોય અને તેની પાસે માલ ન હોય તો તેનો નફકો પણ બાપ પર છે. અને પુત્રી જ્યારે કે માલ ન ધરાવતી હોય તો તેનો નફકો દરેક લાલતમાં બાપ પર છે જોકે તેના અવયવો સલામત હોય અને જો ના બાલિગની માલિકીમાં માલ છે પરંતુ અર્થિયા માલ મોજૂદ નથી તો બાપને હુકમ આપવામાં આવશે કે પોતાના પાસેથી ખરચ કરે, જ્યારે માલ આવે તો જે ટલું ખરચ કર્યું છે તેમાંથી લાલ અને જો પોતાની જાતે ખરચ કર્યું છે અને છચ્છે કે માલ આવવા પછી તેમાંથી લાલ તો લોકો ને ગવાડ બનાવે કે જ્યારે માલ આવશે હું લાલ લાલ અને ગવાડ ન કર્યા તો દયાનતન લાલ શકે છે કદાઅન નાની. (જવહરલ)

મસ્યલા-(૬૫) :- ના બાલિગ નો બાપ તંગ દસ્ત છે, અને માં માલદાર તો પણ નફકો બાપ પર જ છે પરંતુ માંને હુકમ આપવામાં આવશે કે પોતાના પાસેથી ખરચ કરે અને જ્યારે પતિ પાસે આવે તો વસુલ કરીલે. (જવહરલ)

મસ્યલા-(૬૬) :- જો બાપ મુફ્ફિસ છે તો કમાય અને બાળકને ખવડાવે અને કમાવાથી પડા વિવશ છે. દા. ત. લુલો લંગડો છે તો દાદાના માથે નફકો છે કે ખૂદ બાપનો નફકો પણ આ સ્વરૂપમાં તેનાજ માથે છે. (રદ્દુલ મુહ્તાર)

મસ્યલા-(૬૭) :- તાલિબે છલ્લ (વિધાર્થી) મજલબી છલ્લ પણતો હોય અને નેક ચલન હોય તેનો નફકો પણ તેના પિતા ના માથે છે, તે વિધાર્થીઓ ભાવાર્થ નથી જો કુશ્લિયાત તથા ડિલોસોઝની નિર્યાકતામાં વ્યસ્ત હોય જો આ વાતો હોય તો નફકો બાપ પર નથી (આલમગીરી, દુર્દુલ મુહ્તાર) તે વિધાર્થીઓ પડા આનાથી મુરાદ નથી જે જાહેરી રીતે દીનનું છલ્લ પણતો હોય અને વાસ્તવમાં દીન મજલબ ને તોડી પાડવા (ધારારાથી) છચ્છે છે, દા. ત. વખાલીઓથી પઢેલ, તેમની પાસે બેસે છે કે, એવાઓથી સામાન્યત એજ નિરીક્ષણ થઈ રહ્યું છે કે બદ બાતિની તથા ખબાસત અને અલ્લાહ તથા રસૂલ ની જનાબમાં ગુલ્લાખી

કરવામાં પોતાના ઉસ્તાદે (શિક્ષકો) થી પણ અગ્રીમતા લઇ ગયા, એવાઓને નફકો આપવું તો બાજુએ રહ્યું તેમને નિકટ પડા ન આવવા દેવાજોઈએ, એવી તચલીમ થી જાહેર (અદ્દાન બેલછલભ) રહેવું સારું છે કે તેણે તો મગજલ તથા દીન સૌને બરબાદ કર્યા અને ન કેવળ પોતાને બદકે તે તેમને લઇ દુબશે.

મસ્યલા-(૬૮) :- બાળકની દેશમાં કોઇ જંગમ મિલકત અથવા ગેર જંગમ હોય અને નફકાની જરૂર હોય તો વેગ્ને ખરચ કરવામાં આવે, ભવે સંઘળી મિલકત ધીમે ધીમે ખરચ થઈ જાય. (આલમગીરી)

મસ્યલા-(૬૯) :- છોકરી જ્યારે જવાન થઈ ગઈ અને તેની શાદી કરી દીધી તો હવે પતિ પર નફકો છે, બાપ ભાર મુક્ત થઈ ગયો. (આલમગીરી)

મસ્યલા-(૭૦) :- બાળક જ્યાં સુધી માંના ઉછેર માછે ખરચો બાળક ની મ્ખૂના ડલાલે કરે અથવા જરૂરતની વસ્તુઓ પહોંચતી કરે. અને જો કોઇ માત્રા નિશ્ચિત કરી લેવામાં આવી તો તેમાં પણ વાંધો નથી અને જે માત્રા નિશ્ચિત થઈ જો તે એટલી અધિક છે કે અંદાજાથી બધાર છે તો ઓછી કરી દેવામાં આવે અને જો અંદાજાથી બધાર નથી તો માફ છે અને ઓછી છે તો ઉષ્ણપ પુરી કરવામાં આવે. (આલમગીરી)

મસ્યલા-(૭૧) :- કોઇ બીજાની દાસીથી નિકાલ કર્યા અને બાળક પૈદા થયું તો તેનીજ મિલકત છે જેની માલિકીમાં તેની માં છે. અને તેનો નફકો બાપ પર નથી બદકે મૌલા પર છે. તેનો બાપ આજાદ હોય કે ગુલામ, મુદ્દબિર અથવા મકાતિબે મૌલાની અનુમતિથી નિકાલ કર્યા અને ઓલાદ પૈદા થઈ તો તેમના પર નથી, બદકે જો માં મુદ્દબેરા અથવા ઉમ્મેવલ્દ અથવા દાસી છે તો મૌલા પર છે. અને આજાદ અથવા મકાતિબા છે તો માં પર અને જો માં ની પાસે માલ ન હોય તો સંઘળાં સંગાઓમાં જે નિકટતમ છે તેના પર છે. (આલમગીરી)

મસ્યલા-(૭૨) :- માંએ જો બાળકનો નફકો તેના બાપથી લિધો અને ચોરાઈ ગયો અથવા કોઇ બીજા પ્રકારે નાચ થઈ ગયો તો પછી બીજી વખત નુફકો લેશે અને વધી ગયો તો પાછો આપશે. (દુર્દુલ મુહ્તાર)

મસ્યલા- (૭૩) :- બાપ મૃત્યુ પામ્યો અને ના બાલિગ બાળકો અને માલ પાછળ મુકતો ગયો તો બાળકોનો નફકો તેમના ભાગમાંથી આપવામાં આવશે એવીજ રીતે તે દરેક વારસદાર નો નફકો તેના ભાગમાંથી આપવામાં આવશે પછી જો મૈયિત (મૃતકે) કોઈને વસી કર્યો છે તો આ કામ વસીનું છે કે તેમના ભાગમાંથી નફકો આપે અને કોઈએ વસી ન બનાવ્યો હોય તો કાગીનું કામ છે કે ના બાલિગો નો નફકો તેમના ભાગમાંથી આપે અથવા કાંજી કોઈને વસી બનાવી દેકે તે ખરચ કરે અને જો તાં કાંજી ન હોય અને મૈયિતના બાલિગ છોકરાઓએ ના બાલિગો પર તેમના જિસ્સાઓમાંથી ખર્ચ કરવામાં આવે તો કદાચન તેમને તાવાન આપવું પડશે અને ધ્યાનતન નથી, એવીજ રીતે જો પ્રવાસમાં બે શાસ્ત્ર છે તે પેકી એક બેઠોશ થછ ગયો, બીજાએ તેનો માલ તેના પર ખર્ચ કર્યો અથવા એક મરી ગયો, બીજાએ તેના માલમાંથી કફન કર્યું તો ધ્યાનતન તાવાન લાજીભ નથી. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૭૪) :- બાળકને દુધ પીવડાવવું માં પર તે સમયે વાજિબ છે કે કોઈ બીજી સ્ત્રી દુધ પીવડાવનાર ન મળે અથવા બાળક બીજી સ્ત્રીનું દુધ ના પીએ અથવા તેનો બાપ તંગદસ્ત છેકે, મહેનતાણું આપી શકતો નથી અને બાળકની માલિકીમાં પણ માલ ન હોય, આ સ્વરૂપોમાં દુધ પીવડાવવા પર માંને મજબૂર કરવામાં આવશે અને જો આ સ્વરૂપો ન હોય તો ધ્યાનતન માંના માયે દુધ પીવડાવવું છે. મજબૂર કરી રાકાતી નથી.

મસ્યલા- (૭૫) :- બાળકને દાઇએ દુધ પીવડાવું, થોડાક દિવસો પછી દુધ પીવડાવાનો ઇન્કાર કરે છે અને બાળક બીજી સ્ત્રીનું દુધ લેતો નથી અથવા કોઈ બીજી પીવડાવનાર નથી મળતી અથવા આરંભમાંજ કોઈ સ્ત્રી તેને દુધ પીવડાવનાર નથી તો એજ નિયિત છે, દુધ પીવડાવવા માટે મજબૂર કરવામાં આવશે. (રદ્દુલ મુહિતાર)

મસ્યલા- (૭૬) :- બાળક જોકે માના ઉછેર માં હોય છે માટે જે દાઇ મુકર્રર કરવામાં આવે તે માંની પણે દુધ પીવડાવની રૂપે પરંતુ નોકર ચાખતી વેળાએ શરત ન કરી લેવામાં આવી હોય કે તારે અહીંયા રહીને દુધ પીવડાવવું પડશે તો દાઇ પર વાજિબ થશે નહીં કે ત્યા રહે, બલ્કે દુધ પીવડાવીને ચાલી જઇ શકે છે. અથવા કહી શકે

છેકે હું ત્યા નહીં પીવડાવું અહીં પીવડાવીશ અથવા ઘેર લાલ જઇને પીવડાવીશ. (ખાનિયહ)

મસ્યલા- (૭૭) :- જો દાસી થી બાળક પેદા થયું તો તે દુધ પીવડાવવાનો ઇન્કાર કરી શકતી નથી. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૭૮) :- બાપને અખત્યાર છે કે દાદ થી દુધ પીવડાવે, ભલે માં પીવડાવવા ઇચ્છતી હોય. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૭૯) :- બાળકની માં નિકાષમાં હોય અથવા રજાદ તલાકની ઇદ્દતમાં, જો દુધ પીવડાવે તો તેનો બદલો લાલ શકતી નથી અને બાદન તલાકની ઇદ્દત માં લાલ શકે છે અને જો બીજી સ્ત્રીના બાળકને જે એજ પતિનો છે દુધ પીવડાવે તો સર્વથા બદલો લાલ શકે છે, ભલે નિકાષમાં હોય. (દુર્ભ મુહિતાર વિગેરે)

મસ્યલા- (૮૦) :- ઇદ્દત પસાર થછ ગયા પછી સર્વથા બદલો લાલ શકે છે અને જો પતિએ બીજી સ્ત્રીને નિયુક્ત કરી અને માં મફત પીવડાવવા નું કહે છે અથવા એટલોજ બદલો માંગે છે જે ટલો બીજી સ્ત્રી માંગે છે તો માંને અધિક હક છે અને જો માં બદલો માંગે છે અને બીજી સ્ત્રી મફત પીવડાવવાનું કહે છે અથવા માં કરતાં ઓછો બદલો માંગે છે તો તે બીજી અધિક હકદાર છે. (દુર્ભ મુહિતાર)

મસ્યલા- (૮૧) :- ઇદ્દત પછી સ્ત્રીએ બુદ્ધલા પર પોતાના બાળકને દુધ પીવડાવું અને તે દિવસોનો નુફકો લીધો ન હતો પતિનો અર્થાત બાળકના બાપનો ઇન્કાલ થછ ગયો તો તે નફકો મૃત્યુ થી રદ ન થશે. (દુર્ભ મુહિતાર)

મસ્યલા- (૮૨) :- બાપ, માં, દાદા, દાદી, નાના, નાની, જો તંગદસ્ત હોય તો તેમનો નુફકો વાજિબ છે ભલે કમાવા માટે શકિત શાળી હોય જ્યારે કે આ માલદાર હોય અર્થાત માલિકે નિસાબ હોય. ભલે તે નિસાબ નામી ન હોય અને જો તે પણ મોહિતાજ છે તો બાપનો નફકો તેના પર વાજિબ નથી. અલખત જો બાપ અપંગ અથવા લક્ષ્યા વાળો છે કે કમાદ શકતો નથી તો પુત્ર સાથે નુફકામાં શરીક છે ભલે પુત્ર ફકીર હોય અને માં નફકો પણ પુત્ર પર છે ભલે અપંગ ન હોય, ભલે પુત્ર ફકીર હોય અર્થાત જ્યારે કે વિધવા હોય. અને જો નિકાષ કરી લિધો છે તો તેનો નફકો

પતિ પર છે અને જો તેના બાપના નિકાલમાં છે અને બાપ અને માં બંને મોહતાજ હોય તો બંને નો નફકો પુત્ર પર છે અને બાપ મોહતાજ ન હોય તો બાપ પર છે અને બાપ મોહતાજ છે અને માં માલધર તો માંનો નફકો હજું પણ બેટા પર નથી બલ્કે પોતાની પાસે થી ખરચ કરે અને પતિથી વસુલ કરી શકે છે. (જવહરલ, દુર્ભુખાતાર, રદ્દુલમુહતાર)

મસ્યલા- (૮૩) :- બાપ વિગેરનો નફકો જેવું બેટા પર વાજિબ છે એવું જ બેટી પર પણ છે, જો બેટા-બેટી બંને હોય તો બંને પર સરખું સરખું વાજિબ છે અને જો બે બેટા હોય, એક કેવળ માલિક નિસાબ છે અને બીજો બહુ જ માલધર છે તો બાપનો નફકો બંને પર એક સરાનો છે. (દુર્ભુખાતાર, રદ્દુલમુહતાર)

મસ્યલા- (૮૪) :- બાપ અને ઓલાદના નફકામાં નિકટતાતથા અંશિકતાનો અંતબાર છે. વિચસતનો નથી. દા.ત. પુત્ર છે અને પૌત્ર તો નફકો પુત્ર પર વાજિબ છે પૌત્રા પર નથી. એવી જ રીતે પુત્રી છે અને પૌત્ર તો પુત્રી પર છે, પૌત્રાપર નથી. પુત્રી અને પૌત્ર છે અને નવાસી (દીલિત્રા) અથવા નવાસા (દીલિત્ર) તો બંને પર બચબર અને પુત્રી છે અને બહેન અથવા ભાઈ તો પુત્રી પર છે અને નવાસા નવાસી છે અને ભાઈ તો તેમના પર છે આના પર નથી. અને બાપ અથવા માં છે અને પુત્ર તો પુત્ર પર છે, તેમના પર નથી અને દાદા છે અને પૌત્ર તો એક તૃપીયાંશ દાદા પર અને બાકીનું પૌત્રા પર અને બાપ છે અને નવાસી નવાસા તો બાપ પર છે તેમના પર નથી. (રદ્દુલ મુહતાર)

મસ્યલા- (૮૫) :- બાપ જો તંગદસ્ત હોય અને તેના નાના નાના બાળકો હોય અને તે બાળકો મોહતાજ હોય અને મોટો પુત્ર માલધર છે તો બાપ અને તેની સી ઓલાદ નો નુફકો તેના પર વાજિબ છે. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૮૬) :- પુત્ર જો માં બાપ બંનેનો નફકો આપી શકતો નથી પરંતુ એકનો આપી શકે છે તો માં અધિક હક્કદર છે અને જો બાપ મોહતાજ છે અને નાનું બાળક પણ છે અને બંનેનો નફકો આપી શકતો ન હોય પરંતુ એકનો આપી શકે છે તો પુત્ર વધુ હક્કદર છે અને જો માંબાપમાં કોઈનો પુરો નફકો ન આપી શકતો હોય તો

બંનેને પોતાના સાથે જવડાવે જે પોતે ખાતો હોય તેમાંથી જ તેમને પણ જવડાવે અને જો બાપને નિકાલ કરવાથી જરૂરત છે અને પુત્ર માલધર છે તો પુત્ર પર બાપની શાદી કરાવી દેવું વાજિબ છે અથવા તેના માટે કોઈ ઘસી ખરીદી આપે અને જો બાપની બે પત્નીઓ છે તો પુત્ર પર કેવળ એકનો નફકો વાજિબ છે. પરંતુ બાપને આપી દે કે તે બંનેને વહેંચી ને આપે. (જવહરલ)

મસ્યલા- (૮૭) :- બાપ બેટો બંને નાદાર છે પરંતુ પુત્ર કમાનાર છે તો પુત્ર પર દ્યાનતન હુકમ કરવામાં આવસે કે બાપને પણ સાથે લઇલે. આ જ્યારે કે પુત્ર એકલો હોય અને જો બાબ બચ્ચાવાળો છે તો મજબૂર કરવામાં આવસે કે બાપને પણ સાથે લઇ લે (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૮૮) :- જ સગાઓ મહારિમ (મહરિમ) હોય તેમનો પણ નફકો વાજિબ છે જ્યારે મોહતાજ હોય અને નાભાલિગ અથવા સ્ત્રી હોય અને સંબંધી બાલિગ પુસ્ત્ર હોય તો એ પણ શરત છે કે કમાવાથી વિવશ હોય. દા.ત. દીવાનો છે અથવા તેના પર લક્ષ્ય પડ્યો છે. અથવા અપાજિષ છે અથવા આંધળો છે અને જો વિવશ ન હોય તો વાજિબ નથી. જો કે મોહતાજ હોય. અને સ્ત્રીમાં બાલિગ નાભાલિગાનું બંધન નથી અને તેમના નફકાઓ ભીચસ જેટલા વાજિબ છે. અર્થાત તેના તર્કો (ભીચસ)માંથી જેટલી માત્રાનો વારસદાર થશે તેના જ પ્રમાણમાં તેના પર નફકો વાજિબ છે દા.ત. કોઈ શખ્સ મોહતાજ છે અને તેની ત્રણ બહેનો છે. એક હકીકી (સરી) એક સાવકી એક અખયા (માં એક હોય તે) તો નફકાના પાંચ ભાગ કરો ત્રણ સગી બહેન પર અને એક એક તે બંને પર અને જો આવા જ પ્રકારના ત્રણ ભાઈ છે તો છ ભાગ કરો એક આભ્યાની ભાઈ પર અને બાકીના સગા ભાઈ પર સાવકા પર કાંઈ નથી કે તે વારસદાર નથી અને જો માં અને દાદા છે તો એક ભાગ માંપર અને બે દાદા પર અને જો માં અને ભાઈ અથવા માં અને કાકા છે તો પણ એજ સ્વરૂપ છે. અને જો તેમની સાથે પુત્ર પણ છે પરંતુ નાભાલિગ નાદાર છે અથવા બાલિગ છે પરંતુ વિવશ તો તેનું હોવું ના હોવું બંને પર સરખું કે જ્યારે તેના પર નફકો વાજિબ નથી તો વિનષ્ટ છે. અને જો સગો કાકો અને સગી ફાઈ અથવા સગો માઝો છે તો નફકો કંકાપર છે કોઈ અથવા મામા પર નથી.

અને વિરાસતથી ભાવાર્થ કેવળ અહલેમિચાસત છે કે વાસ્તવમાં વિરાસત તો મૃત્યુ પછી થશે. ન અત્યારે. (જવાહરાક, આલમગીરી, દુર્રમુખાર)

મસ્યલા- (૮૮) :- એ તો જાણી લેવાયું છે કે સંગી સ્ત્રીમાં ના બાલિગાની કેદ બંધન નથી બલ્કે જો કમાવા પર શક્તિમાન છે તો પણ તેનો નફકો વાળ્ઝિબ છે. જો કોઈ કામ કરે છે જેનાથી તેણીનું ખરચ ચાલે છે તો હવે તેનો નફકો સગા પર ફરજ નથી એવી જ રીતે આંધળો વિગેરે પણ કમાતો હોય તો હવે કોઈ બીજા પર નફકો ફરજ નથી. (રદ્દુલમુહુતાર)

મસ્યલા- (૮૯) :- છલ્લે દીનનો તાલિકે છલ્લમ (વિધ્યાર્થી) જો કે તંદુરસ્ત છે, કામ કરવા શક્તિમાન છે પરંતુ પોતાને છલ્લેદીનની તલબમાં મશગૂલ રાખે છે તો તેનો નફકો પણ સગાઓ પર ફરજ છે. (દુર્રમુખાર)

મસ્યલા- (૯૧) :- નિકટનો સગો ગાયબ છે એ દૂરનો (છેટેનો) લાંજર છે તો નફકો એજ છેટેના સગા પર છે. (દુર્રમુખાર)

મસ્યલા- (૯૨) :- સ્ત્રીનો પતિ તંગદસ્ત છે અને ભાઈ માલદાર છે તો ભાઈને ખરચ કરવાનો હુકમ આપવામાં આવશે પછી જ્યારે પતિની પાસે માલ થઈ જાય તો પાછો લાદ શકે છે. (દુર્રમુખાર)

મસ્યલા- (૯૩) :- જો સગો મહારમ ન હોય, જેવો પિત્રાદ ભાઈ અથવા મહારમ હોય પરંતુ સગો ન હોય જેવો રાગાદ (દ્વાધ શરીક) ભાઈ બહેન અથવા સગો મહારમ હોય પરંતુ હુરમત નિકટતાની ન હોય જેવો પિત્રાદ ભાઈ અને તે રાગાદ (દ્વાધ) ભાઈ પણ છે કે હુરમત રાગાની કારણે છે, ન સગાદના કારણે. તો આ સ્વરૂપોમાં નફકો વાળ્ઝિબ નથી. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૯૪) :- મહેરમનો નફકો આપી દીપ્યો અને તેની પાસેથી નષ્ટ થઈ ગયો તો ફરી આપવો પડશે અને કાંઈ વધી ગયું તો એટલું ઓછું કરી દેવામાં આવે. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૯૫) :- બાપ મોહાત્માજ છે. નફકાની જરૂરત છે અને પુત્ર જવાન માલદાર છે. જે લાંજર નથી તો બાપને અખત્યાર છે કે તેના સામાન ને વેચીને પોતાના

નફકામાં ખરચ કરે પરંતુ ગેર જંગમ મિલકત ને વેચવાની ઇજાગત નથી અને માં અને સગાઓને કોઈ વસ્તુને વેચવાની ઇજાગત નથી અને પુત્ર લાજર છે તો પણ કોઈ વસ્તુને વેચી શકતો નથી એવી જ રીતે જો પુત્ર મજનૂન (ગાંડો) થઈ ગયો તેના અને તેના બાલબચ્ચયાં ના ખરચ માટે તેની વસ્તુઓ બાપ વેચી શકે છે જો કે ગેર જંગમ મિલકત હોય અને જો બાપનું બેટા પર દેણ હોય અને પુત્ર ગાયબ હોય તો દેણ વસૂલ કરવા માટે તેના સામાન ને વેચવાની ઇજાગત નથી. (દુર્રમુખાર)

મસ્યલા- (૯૬) :- કોઈની પાસે અનામત મુકી છે અને માલિક ગાયબ છે. તેણે વેચીને તેના બાલ બચ્ચાઓ અથવા માં બાપ પર ખરચ કરી નાખ્યો. જો માલિકની ઇજાગત થી અથવા કાળીના હુકમથી નથી તો દ્યાનતન તાવાન આપવો પડશે અને અમાનતદારે જેના પર ખરચ કર્યો છે તેમનાથી પાછો લાદ શકતો નથી અને જો ત્યાં કાળી નથી અથવા છે પરંતુ શરદ નથી અથવા માલિકની ઇજાગત થી ખરચ કર્યો તો તાવાન નથી એવી જ રીતે જો તે ગાયબ માલિક મૃત્યુ પાખ્યો અને અમીને જેના પર ખરચ કર્યો છે એ જ તેનો વારસદાર છે તો હવે વારસદાર તાવાન લાદ શકતો નથી કે તેણે પોતાનો હાડ લાદ લીધો. એવી જ રીતે જો બે શાંસ પ્રવાસમાં હોય, એક મૃત્યુ પાખ્યો બીજાએ તેના માલથી કફન દફન કર્યું અથવા મસ્લિદના સંબંધે જાપદાદ વક્ફ છે અને કોઈ મુતવલ્લી નથી કે ખરચ કરે, મહોલ્લા વાળાઓએ વક્ફની આવક મસ્લિદમાં ખરચ કરી અથવા મૈયિતના માથે દેવું હતું વસ્તોને ખબર પડી તેણે અદા કરી દીધું અથવા માલ અમાનત હતો અને માલિક મરી ગયો અને માલિક પર દેવું હતું અમીને તે અમાનત થી અદા કરી દીધું અથવા લેણદાર મૃત્યુ પાખ્યો અને તેના પર દેવું હતું, કરજ દારે અદા કરી દીધું તો આ સૌ સ્વરૂપોમાં દ્યાનતન તાવાન નથી. (દુર્રમુખાર, રદ્દુલમુહુતાર)

મસ્યલા- (૯૭) :- કોઈ શાખસ ગાયબ છે અને તેના માં બાપ અથવા ઔલાદ અથવા પત્ની પાસે તેની નફકાના પ્રકારની વસ્તુ મૌજૂદ છે. તેમણે ખરચ કરી લીધી તો તાવાન નથી અને જો તે શાંસ મૌજૂદ છે અને પોતાના લાજરમંડ માં બાપને આપતો નથી અને ત્યાં કોઈ કાળી પણ નથી કે જેના પાસે દાવો કરે તો તેમને અખત્યાર છે કેટેનો

માલ સંતારીને લદ શકે છે. એવી જ રીતે જો તે આપે છે પરંતુ જરૂરત જે ટલું આપતો નથી તો પણ જરૂરત જે ટલું ગુપ્ત રીતે તેનો માલ લદ શકે છે અને જરૂરત કરતા વધારે લેવું અથવા લાજાત વગર લેવું જાહેર નથી. (દુર્મુખ્તાર, આલમગીરી)

મસ્થલા- (૮૮) :- બાપના પાસે રહેવાનું મકાન અને સવારીનું જાનવર છે તો તેને જે દુકમ આપવામાં આવશે નથી કે તે વસ્તુઓને વેચીને નફકામાં ખરચ કરે બલ્કે તેનો નફકો તો પુત્ર પર ફરજ છે હા, જો મકાન લાજાત કરતા વધારાનું છે કે થોડાક ભાગમાં રહે છે તો જે ટલું લાજાત કરતા વધારે છે તેને વેચીને નફકામાં ખરચ કરે અન જ્યારે એ જ ભાગ બાકી રહી ગયો જેમાં રહે છે તો હવે નફકો તેના પુત્ર પર છે. એવી જ રીતે જો તેના પાસે ઉચ્ચ દરજાની સવારી છે તો એ દુકમ આપવામાં આવશે કે વેચીને ઓછા દરજાની સવારી ખરીદ અને જે વધે તે નફકામાં ખરચ કરે ફરી તેના પછી બીજા પર નફકો વાજિબ થશે. એ જ અસ્થકાંશ મૌલાદ તથા બીજા મહરસોનો પણ છે. (આલમગીરી)

મસ્થલા- (૮૯) :- પત્ની સિવાય કોઈ બીજા ના નફકા નો કાળીઓ દુકમ આપ્યો અને એક મહિના અથવા અધિક સમય ગુંજ્યાં તો આ મુદ્વતનો નફકો સાંકિત (૨૮) થઈ ગયો અને એક મહિના કરતાં ઓછા સમય વિન્યો છે તો વસુલ કરી શકે છે અને પત્ની દરેક લાલતમાં કાળીના દુકમ પછી વસુલ કરી શકે છે. અને જો નફકો ન આપવાની સૂરતમાં તે લોકોએ ભીજ માંગીને ગુજારે કર્યો તો પણ રદ થઈ જરો કે જે કાંઈ માંગી લાયા તે તેમની માલેકી નો થઈ ગયો તો હવે જ્યાં સુધી તે ખરચ ન થઈ જાય લાજાત રહી નથી. (દુર્મુખ્તાર, રદ્દુલમુલતાર)

મસ્થલા- (૧૦૦) :- ગેર પત્ની જેના નફકાનો કાળી એ દુકમ કર્યો હતો તેણે કાળીના દુકમથી કરજ લદ્દને કામ ચલાવ્યું તો નફકો રદ ન થશે. ત્યાં સુધી કે જો કરજ લેવા પછી તે શાખસનો ઇન્ટેકાલ થઈ ગયો જેના પર નફકો કરજ થયો તો તે કરજ તક (વારસા) થી અદ્ય કરવામાં આવશે. (દુર્મુખ્તાર)

મસ્થલા- (૧૦૧) :- ધરી ગુલામનો નફકો તેમના આકા (માલિક) પર છે તે મુદ્દબિર હોય અથવા શુદ્ધ

ગુલામ, નાના હોય કે મોટા અપાણિજ હોય કે તંદુરસ્ત, આંધળા હોય કે આંગ્રોવાળા અને જો આકા નફકો આપવાનો ઇન્કાર કરે તો મજૂરી વિગેરે કરીને પોતાના નફકામાં ખરચ કરે અને ઉષાપ આવે તો મૌલાથી લે. વધી પડ તો મૌલાને આપે અને કમાદ પણ ન શકતા હોય તો ગેર મુદ્દબિર તથા ઉમેવલદમાં મૌલાને દુકમ આપવામાં આવશે કે તેમને નફકો આપે અથવા વેચી નાને. (આલમગીરી)

મસ્થલા- (૧૦૨) :- ગુલામને તેનોઆકા ખરચ આપતો નથી અને કમાવા માટે પણ શાંકિતમાન નથી અથવા મૌલા કમાવાની પરવાનગી આપતો નથી તો મૌલાના માલ માંથી જરૂરત જે ટલું લાજાત વગર લદ શકે છે, નથી તો વગર લાજાતે લેવું જાહેર નથી અને જો મૌલા ખાવાનુઅપે છે. પરંતુ જરૂરત જે ટલું નથી આપતો તો લાજાત વગર મૌલા નો માલ લદ શકતો નથી, શકત્યો હોય તો મજૂરી કરીને તે ઉષાપ પૂરી કરી લે. (દુર્મુખ્તાર)

મસ્થલા- (૧૦૩) :- લોડી ગુલામનો નફકો રોટી શાક વિગેરે અને લિબાસ તે શહેરના આમ ખોરાક તથા પોશાક અનુસાર હોવો જોઈએ અને લોડી ધરીને કેવળ એટલુંજ કાપડ આપવું જે સતરે ઓરતના યોગ્ય છે, જાહેર નથી અને જો માલિક સારા ભોજન ખાય છે સારો લિબાસપહેરે છે તો વાઢ્ય નથીકે ગુલામને પણ એવુંજ ખવાવે પીવાવે પરંતુ મુસ્તલખ છે કે તેવું જ આપે અને જો મૌલા કંજૂસાઈ અથવા પરિશ્રમ ના કારણે ત્યાંની ટેવથી ઓછા દરજાનું ખાય પહેરે છે તો એ જરૂરી છે કે ગુલામને ત્યાંના આમ ચલણ અનુસાર આપે. અને જો ગુલામે ભોજન રંઘું છે તો મૌલાએ પોતાના સાથે બેસાડીને ખવાવવું જોઈએ અને જો ગુલામ અદબના કારણે ઇન્કાર કરે છે તો તેમાંથી તેને કાંઈક આપી દે. (આલમગીરી)

મસ્થલા- (૧૦૪) :- કેટલાક ગુલામો હોય તો સૌને સમાન ભોજન વસ્ત્રો આપે. ધરીનો પણ એજ દુકમ છે અને જે ધરીથી વતી (સંભોગ) કર્યો હોય તે (લોડી) નો લિબાસ બીજી (લોડીઓ) થી સારો હોય. (આલમગીરી)

મસ્થલા- (૧૦૫) :- ગુલામના વુગુ ગુલ્લ

વિગેરે માટે પાણી ખરીદવાની જરૂરત હોય તો મૌલા પર ખરીદું વાજિબ છે. (જવહરાડ)

મસ્યલા- (૧૦૬) :- જે ગુલામના કેટલાક ભાગને આજાદ કરી દીધો છે તેનો અને મકાનિબનો નફકો મૌલાની જવાબદીમાં નથી. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૧૦૭) :- જે ગુલામને વેરી નાંખ્યો છે તેનો નફકો વેચાનાર પર છે. જ્યાં સુધી વેચાનારના કંજામાં છે. અને જો વેચાશમાં કોઈ તરફથી ખિયાર હોય તો નફકો તેના માથે છે જેની મિલકત અંતમાં ઠરે અને કોઈની પાસે ગુલામને અમાનત અથવા ગીરવી રાખ્યો તો માલિક પર છે અને આરેયતન (ઉછીનો) આપ્યો તો ભોજન ઉછીનો લેનાર પર છે અને વસ્ત્ર માલિકના માથે અને જો અમીન (અમાનત ચાખનાર) અથવા ગીરવી ચખનારે કાગીની છજાગત માંગીકે જે કંઈ ખરચ થાય તે ગુલામના માથે નાખવામાં આવે તો કાગી તેનો લુકમ ન આપે બલ્કે એમ કરે કે ગુલામ મજૂરી કરે અને જે કમાણી કરે તેના નફકામાં ખરચ કરવામાં આવે અથવા કાગી ગુલામને વેરી નાખે અને કિમત મૌલા માટે સુરક્ષિત રાખે અને જો કાગીની દસ્તિમાં એ જ મસલેકત છે કે નુકકો તેના પર નાખવામાં આવે તો એવો પણ લુકમ આપી શકે છે. એજ અહુકામતે સમયે પણ છે કે ભાગેદુ ગુલામ ને કોઈ પકડી લાય્યો અને કાગીથી નુકકા સંબંધે છજાગત માંગી અથવા બે શરીક હતા, એક હાજર છે એક ગાયબ અને હાજરે છજાગત માંગી. (આલમગીરી, દુર્ભુખાર)

મસ્યલા- (૧૦૮) :- કોઈએ ગુલામનું અપહરણ કરી લીધું તો નફકો અપહરણ કરનાર પર છે, જ્યાં સુધી પાછો ન આપે અને જો અપહરણ કર્તાને કાગીથી નફકો અથવા વેચાશની છજાગત માંગી તો છજાગત ન આપે. ડા. જો એ શંકા હોય કે ગુલામને નાખ કરી નાખશે તો કાગી તેને વેરી નાખે અને કિમત સુરક્ષિત રાખે. (દુર્ભુખાર)

મસ્યલા- (૧૦૯) :- સંપુર્કત ગુલામનો નફકો દરેક ભાગીદાર પર ભાગ પ્રમાણે લાજિબ છે અને જો એક ભાગીદાર નફકો આપવાનો ઇન્કાર કરે તો કાગીના લુકમથી જે તેના તરફથી ખરચ કરશે તેનાથી વસ્તુલ કરી શકે છે. (દુર્ભુખાર)

મસ્યલા- (૧૧૦) :- જો ગુલામને આજાદ કરી દીધો તો હવે મૌલા પર નફકો વાજિબ નથી ભરે તે ક્રમાવા લાયક ન હોય, દા. ત. બહુજ નાંનુ બાળક અથવા બહુજ વૃધ્ય અથવા અપાહિજ (અપંગ) અથવા દર્દી હોય બલ્કે તેમનો નફકો "બધુલબમાલ" માંથી આપવામાં આવશે, જો કોઈ એવો ન હોય જેના પર નફકો વાજિબ હોય. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૧૧૧) :- જાનવર પાળે અને તેમને ચારો આપતો નથી તો દ્યાનતન લુકમ આપવામાં આવશે કે ચારો વિગેરે આપે અથવા વેરી નાખે અને જો સંપુર્કત છે અને એક ભાગીદાર તેને ચારો વિગેરે આપવાનો ઇન્કાર કરે છે તો કદમ્બન પણ લુકમ આપવામાં આવશે કે ચારો આપે અથવા વેરી નાખે. (દુર્ભુખાર)

મસ્યલા- (૧૧૨) :- જો જાનવરને ચારો ઓછો આપે છે અને પુરું દોડી દેવું લાનિકર હોય તો પુરું દુધ દોડવું મકરણ છે, એવીજ રીતે બિલકુલ સાવ ન દોડવું તે પણ મકરણ છે. અને દોડવામાં એ પણ ઘ્યાલ રાખે કે બચ્ચા માટે પણ રહેવા દેવું જોઈએ, અને નખ મોટા હોય તો કાપી નખાવો કે જેથી તેને તકલીફ ન થાય. (આલમગીરી)

મસ્યલા- (૧૧૩) :- જાનવર પર વજન લાદવા અને સવારી ચઢાવવામાં એ ઘ્યાલ કરવો જાઇએ એ કે તેની તાકત કરતાં વધારે ન હોય. (જવહરાડ) ભગીચા અને ખેતીવાડી તથા મકાનમાં જો ખરચ કરવાની જરૂરત હોય તો ખરચ કરે અને ખરચ ન કરીને નાખ ન કરે કે માલ નાખ કરવું નિર્દેખ છે. (દુર્ભુખાર)

ફકત, વલ્લાદો ત્યાલા અભૂતમો બિસ્સવાલ.

વિનંતી :

નોટ : બહારે શરીઅત-ભાગ-૮ નો અમોએ અમારી પથાશક્તિ ગુજરાતીમાં સરળ અનુવાદ કર્યો છે, છતાં કોઈ મસ્યલા યા અનુવાદમાં સમજના પડે તો કોઈ જાશકાર આલિમનો સંપર્ક સાધવો અને કોઈ જગ્યાએ ભુલ જણાય તો અમોને ખબર કરશો, જેથી બીજી આવૃત્તિમાં તેનો સુધ્યારો થઈ જશે. ઇન્શા અલ્લાહ, અને જો અમારો આ અટ્ય પ્રયાસ જો પસંદ પડ્યો હોય તો જરૂરથી આપની ભલી દુવાઓમાં પાદ ચાખશોશ - અનુવાદકો.